

காக்கை லாப சந்தைகளும்

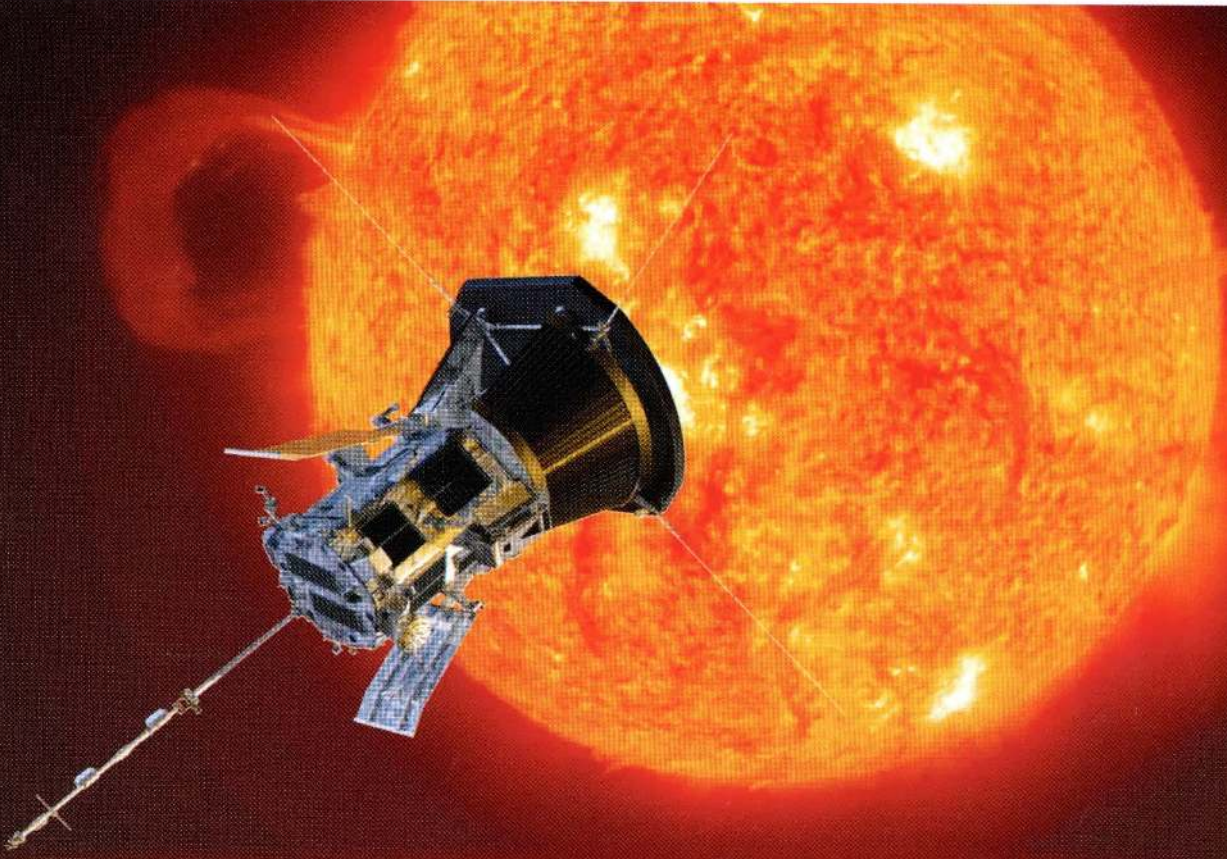
இறக்கை: 14 இறகு: 2

காக்கை

இலக்கிய மாத இதழ்

பிப்ரவரி | விலை
2025 | ₹ 50

சுருளி

சிந்துவெளி வெண்கலமும்
தமிழ்நாட்டின் இரும்பும்

■ மூ. அப்பணசாமி

சூரியனை முத்தமிட்ட
பார்க்கர் விண்கலம்

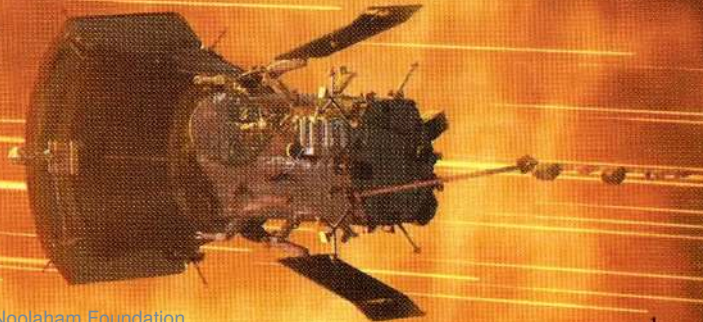
■ துருவன்

யுஜிசி நெறிமுறை:
மாநில அரசுக்கு எதிரான யுத்தம்

■ தி.சிகாமணி

காலத் தடத்தில் ஒரு கம்பீர மனிதர்

■ சுககீதவ்

ஒரு முறை எங்களை மன்னித்து நீங்கள்
மறுபடி உறங்குங்கள்!

திரும்பும் இடமெல்லாம்
பாடிக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள்
யாரோ பாடிய
சினிமாச் சங்கீதங்களை.

சிந்தனைக் கிணற்றில்
ஆழம் குறைகின்றபோது
மரபென்ற பொய் சொல்லி
எல்லோரும் எடுக்கிறார்கள்
யாரோ தூக்கி சுமந்த
பறவைக் காவடியை.

சினிமாவைப் பாடுதல் என்பதற்கும்
சிறுகச் சிறுகப் படைத்தல் என்பதற்குமான
இடைவெளி நீட்சியில்
தும்மித் தொலைகிறது
ரசனைப் பட்சி.

வெகுஜன மரபை
வெள்ளைக்காரனுக்கு காட்டி ஓய்வதும்
பாரம்பரியத்தை
பாராளுமன்றச் சுவர்களுக்குள்
பொங்கித் தீர்த்துவிடுவதும்
பட்டினத்தார் பாடலின்
கடைசிச் சேர்க்கை என்ற
அரசியல் சேடம்
இப்போதெல்லாம்
இழுக்கத் தொடங்கியிருக்கின்றது.

எங்கே எங்கே
விழிகளை ஒரு தரம் இங்கே திறவுங்கள்
ஒரு முறை எங்களை மன்னித்து நீங்கள்
மறுபடி உறங்குங்கள்.

காக்கைச்

சஞ்சல

இறக்கை: 14

இறகு: 2

திருவள்ளூர்வாண்டு 2055

தை - மாசி
பிப்ரவரி 2025

ஆசிரியர்
வி. முத்தையா
9841457503

ஆசிரியர் குழு
முகிலன்
இரா.எட்வின்

தொடக்க கால நெறியாளர்கள்
காலஞ்சென்ற
கி. பி. அரவிந்தன்
வீர. சந்தானம்

உலகளாவியத் தொடர்பாளர்:
க. முகுந்தன்
K. Mukunthan
kmukunthan@gmail.com

உள் ஓவியங்கள்:
லெசி

தொடர்பு முகவரி:
காக்கை, 22, MJB தெரு,
திருவல்லிக்கேணி,
சென்னை- 600 005.
செல்பேசி: 98414 57503

மின்னஞ்சல்:
kaakkaicirakinile@gmail.com

இணைய முகவரி: kaakkat.in
www.facebook.com/kaakkai.cirakinile

ஆரியம் x திராவிடம்

2024 ஆம் ஆண்டு உலகிலுள்ள 60 நாடுகளில் தேர்தல் நடைபெற்றது. அத்தேர்தலில் வலதுசாரிகளையே பெரும்பாலான நாட்டு மக்கள் தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றனர். வலதுசாரிகள் மதப்பெரும்பான்மை; அத்தேசிய வாதம்; இனவாதம்; இடம் பெயர்வோர்; மதச்சிறுபான்மையினர் உள்ளிட்ட பிரச்சினைகளை முன்வைத்து அனைத்துவகையான ஊடகங்களின் உதவியுடன் தேர்தலில் வெற்றிபெற்று ஆட்சியில் அமர்ந்திருக்கின்றனர். இதற்கு வளர்ந்த நாடான அமெரிக்காவோ, வளர்ந்துவரும் நாடான இந்தியாவோ விதிவிலக்கல்ல. இவ்விரு நாட்டின் ஜனாதிபதி / பிரதமரும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அரசியல் சட்டத்திடைப்படையில் பதவியேற்றிருந்தாலும், சட்டத்திற்குட்படும்பாக வலதுசாரிக்கருத்தியல்களை ஜனநாயக நிறுவனத்திற்குள் புகுத்தி, நாட்டின் ஒருபகுதி குடிமக்களை வஞ்சிப்பவர்களாகவும், வன்முறை எண்ணங் கொண்டவர்களாக இருப்பதையும் பார்க்கமுடிகிறது.

வளர்ந்த நாடுகள் மற்றும் வளர்ந்துவரும் நாடுகளாக இருந்தாலும் சந்தை மயத்தின் விளைவுகளால் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதாரச் சமத்துவமின்மை; கல்வி; மருத்துவம்; வீடு ஆகியவற்றிற்கான நிதி ஒதுக்கீட்டில் சிக்கலும்; வேலைவாய்ப்பின்மை; வறுமை; காலநிலை மாற்றத்தினால் உருவாகியுள்ள பாதிப்புகள் பற்றிய கவலை எதுவுமின்றி, மத நிறுவனம்+ காப்பபிரேட்டுகள்+ ஆட்சியாளர்கள் கூட்டு சேர்ந்து மக்கள்நலனுக்கு எதிராகவும், மக்களைப் பிளவுபடுத்துவதுமாக இருப்பதைக்காணமுடியும்.

உலகமெங்கும் பரவியுள்ள கிறித்துவமும், இஸ்லாமும் யாவருக்கும் பொதுவானதாகவே இருக்கின்றது. ஆனால், உலகெங்கிலும் காணாத அளவுக்கு இந்துமதம் மட்டுமே ஏற்றத்தாழ்வுடன் நான்கு வர்ணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதுடன், படிநிலையில் முதலில் இருக்கும் பார்ப்பனர்களின் மதமாக ஆகியிருக்கின்றது. இன்னும் சொல்லப்போனால், பார்ப்பனர்களால்- பார்ப்பனர்களுக்காக - பார்ப்பனர்களுடைய அதிகாரம் மற்றும் நலனைச்சுற்றியே சகலமும் பின்னப்பட்டிருக்கின்றது. ஒரு காப்பபிரேட் நிறுவனத்தைப்போன்று இந்துமதத்தினை மேலிருந்து கீழேநோக்கி இயக்குபவர்களாகவும் பலனை அனுபவிப்பவர்களாகவும் பார்ப்பனர்களே இருந்து வருகின்றனர். ஜனநாயகத்திற்கு நேரேதிரான சனாதனைக் கருத்தியலைப்பின்பற்றிவரும் இவர்கள் ஆட்சியதிகாரத்தின் மூலம் ஜனநாயக நிறுவனத்திற்குள்ளும், சமூகத்திற்குள்ளும் நீக்கமற ஊடுருவி ஜனநாயகத்தின் ஆணிவேரையே அசைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

காப்பபிரேடானது தன் பங்கிற்கு குடிமக்களை ஒருபக்கம் சந்தையின் மூலம் நுகர்வோராக ஆக்கிவிடுகிறது. இன்னொருபக்கம் குறைந்த உதவியத்தைக்கொடுத்து வறுமையில் வாடி வைக்கிறது. பார்ப்பனர்களும் அதுபோல், தன்பங்கிற்கு மக்களை மூடகத்தியின் மூலம் நுகர்வோராகவும், சமய சடங்குகள், பண்டிகைகள் மூலம் வறுமைக்குள்ளும் தள்ளுபவராக இருக்கின்றனர்.

பல்வகை மத, இன அடையாளங்கள் கொண்ட இத்தேசத்தில், ஒரே நாடு ஒரே மதம் எனும் கருத்தியலை முன்னிருத்தி ஒரு பக்கம் பிற மதத்தினரை அந்நியராகவும் அவர்கள்மீது வன்முறை நிகழ்த்துபவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். இன்னொரு பக்கம் அறநெறியிழக்க பழங்குடியினர், திராவிடர்களை அதிகாரத்தின் மூலம் ஒடுக்குபவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். தமிழகத்தில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சமூக நீதிகொண்ட திராவிட மாதிரி அரசுக்கு எதிராக, ஜனநாயகத்திற்கு எதிராக சனாதனமிக்க ஆரியக்கருத்தியலைத் திட்டமிட்டு ஆளுநர் மற்றும் அடிவருடிகள் வழியாக முன்னிருத்தியும் வருகின்றனர். சூழ்ச்சியிடு ஆரியமானது திராவிடத்திற்கு எதிராக அனைத்து மட்டத்திலும் போர் நிகழ்த்தி வருவதை மக்கள் உணர்வது அவசியம்.

காக்கைச்

சுதந்திரம்

ஒவ்வொரு மாதமும்

1 ஆம் தேதி உங்கள் கைகளில்

ஒவ்வொரு மாதமும்

29 அல்லது 30ஆம் தேதியில்

'காக்கைச் சிறகினிலே' இதழ்

அஞ்சல் செய்யப்படுகிறது.

அடுத்து வருகிற 5ஆம் தேதிக்குள் இதழ்,

கிடைக்கப் பெறாதவர்கள்

தொடர்புகொள்ள வேண்டிய

செல்பேசி எண்: 98414 57503

தனிஇதழ் விலைரூ. 50.00

ஆண்டு சந்தா ரூ. 500.00

இரண்டாண்டு சந்தா ரூ. 750.00

ஐந்தாண்டு சந்தா ரூ. 2000.00

வெளிநாடு

ஆண்டு சந்தா \$ 50.00

வங்கி விவரம்

A/C Name : kaakkai

A/C No : 60111010005660

CANARA BANK

TRIPPLICANE BRANCH

CHENNAI - 600 005

IFSC: CNRB0000914

Google Pay மூலம் செலுத்த:

செல்பேசி எண்: 98414 57503

வெளிநாட்டு வாசகர்கள் சந்தா செலுத்த:

A/C Name : kaakkai

A/C No : 60111010005660

CANARA BANK

TRIPPLICANE BRANCH

CHENNAI - 600 005

SWIFT CODE : CNRBINBBFD

விளம்பரக் கட்டணம்

பின் அட்டை வண்ணம் ரூ.15000

உள் அட்டை வண்ணம் ரூ.10000

உள்பக்கம் கருப்பு-வெள்ளை ரூ.5000

காக்கையில் வெளியாகும் கதை, கவிதை மற்றும்

கட்டுரைகளின் கருத்துகள், எழுத்தாளர்களின்

கருத்தாகும். காக்கையின் கருத்தாகாது.

சிறகுக்குள்ளே...

மாநில அரசுக்கு எதிரான யுத்தம்

தி.சிகாமணி 05

சிந்துவெளி வெண்கலமும் தமிழ்நாட்டின் இரும்பும்

மூ. அப்பணசாமி 08

பாலஸ்தீனமும் தமிழ் பயாஸ்கோப் பாஃப்கார்களுக்கும்

ஜமாலன் 16

கன்னட இலக்கியத்துக்கும் சிந்தனைக்கும்

தமிழவனின் பங்களிப்புகள்

ஜெயலலிதா 24

காலனிய காலத்தில் ஐரோப்பாவில் தமிழ்க் கலைஞர்கள்

கி. இரா. சங்கரன் 31

காலத் தடத்தில் ஒரு கம்பீர மனிதர்

சுகதேவ் 35

எவ்வளவு நேரம் உழைத்தால்

'சுரண்டல் புத்த'தின் பேய்ப்பசி அடங்கும்?

க.பொ.அகத்தியலிங்கம் 40

நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்?

க.பழனித்துரை 43

கொரோனாவுக்குப் பிந்தைய மனநலம்!

பி.ஸ்ரீராம் 46

சூரியனை முத்தமிட்ட பார்க்கர் விண்கலம்

துருவன் 49

மாங்காய் தின்றதற்கு மரண தண்டனையா?

க.இராமசுப்பிரமணியன் 52

ஹென்றிக் இப்சனின் 'விதிச்சிறை'

ரூபன் சிவராஜா 58

திராவிடர் கழகத்தின் தேவை ஏன் ஏற்பட்டது?

ஜெயதேவன் 63

65/66 இரா.எட்வின் 65

முல்லையே கரிசலாய்! கரிசலே முல்லையாய்!

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் 67

வரலாற்றுப் புனைவுவெளியில் ஓளரங்கசீப்

ந.முருகேசபாண்டியன் 72

அறிவீட்டலும் அறிவூட்டலும்

மன்னார்குடி இரா.இயேசுதாஸ் 77

பெரியார் பெருந்தொண்டர்

பேராசிரியர் கோச்சடை 79

ஆழ்கடலின் அதிசயங்கள்

சிதம்பரம் இரவிச்சந்திரன் 81

யுஜிசி நெறிமுறை: மாநில அரசுக்கு எதிரான யுத்தம்

ஆட்டைக் கடித்து மாட்டைக் கடித்து மனிதனைக் கடித்த கதை என்றும் விவரிக்கலாம். கூடாரத்தை ஆக்கிரமித்த ஓட்டகம் என்றும் சொல்லலாம். பல்கலைக்கழக நிதி நல்கை குழு வெளியிட்டுள்ள வரைவு நெறிமுறைகள் அப்படித்தான் உள்ளன. மாநிலங்களுக்கு எந்த அதிகாரமும் இருக்கக் கூடாது.. மாநிலங்களே இருக்கக் கூடாது என்ற ஆர்எஸ்எஸ் சித்தாந்தவாதிகள்தான் இந்த நெறிமுறைகளின் மூளையாக செயல்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை சொல்ல வேண்டியதில்லை. யுஜிசி வெளியிட்ட விதிமுறைகளை.. நெறிமுறைகள் என்று சொல்வதே காலக் கொடுமை. இது ஒரு வழிப்பறிக் கொள்ளை என்று சொல்ல முற்பட்டால் மிகச் சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்வதாக அர்த்தம் ஆகிவிடும். இதையெல்லாம் திட்டமிட்டு ஒவ்வொன்றாகச் செயல்படுத்த 24 மணி நேரமும் ஆர்எஸ்எஸ் பட்டறை இயங்கிக் கொண்டுள்ளது.

மாநிலப் பட்டியலில் இருந்த கல்வி பொதுப்பட்டியலுக்குசென்றது முதல் துவங்கிய தாக்குதல் இப்போது விஸ்வரூபம் எடுத்துள்ளது. கூட்டாட்சி நெறிமுறைகளை சிதைக்க ஆளுநரை ஏஜென்ட் ஆக வைத்திருக்கும் ஒன்றிய அரசு, ஆளுநருக்குத்தான் முழு அதிகாரம் அல்லது மத்தியில் தான் எல்லா அதிகாரமும் என்ற அடிப்படையில் இந்த கேடுகெட்ட முயற்சியில் இறங்கி உள்ளது .

பல்கலைக்கழக துணை வேந்தர் நியமனத்துக்கான தேடல் குழுவில் மாநில அரசுக்கு இடம் இல்லை என்று யுஜிசி தெரிவிக்கிறது. வேந்தராக உள்ள கவர்னர் தேடல் குழுவின் தலைவராக இருப்பார். யுஜிசி தேர்வு செய்யும் ஒருவர், பல்கலைக்கழக சிண்டிகேட் அல்லது செனட் குழுவின் பிரதிநிதி ஆகிய மூவர் துணைவேந்தரை தேர்ந்தெடுப்பார்களாம். துணைவேந்தர் நியமனத்தில் மாநில ஆளுநர் ரவியின்

அடாவடித்தனத்தால் ஆறு பல்கலைக்கழகங்கள் துணைவேந்தர் இல்லாமல் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன

இங்கு மட்டுமல்ல. மேற்குவங்கம் கேரளத்திலும் துணைவேந்தர் நியமனத்தில் ஆளுநர்கள் முட்டுக்கட்டை போட்டு வருகிறார்கள். இந்த நிலையில் துணைவேந்தர் தேடல் குழுவில் தலைவராக துணைவேந்தர் இருப்பார் என்ற நெறிமுறை விஷயத்தை பின்பற்றத் தவறினால் யுஜிசி கல்வி திட்டங்களில் பங்கேற்பதற்கு தடை போன்ற விளைவுகள் ஏற்படும் என்று எச்சரிக்கை செய்துள்ளார்கள்.

திருடனிடமே சாவி

பொதுப் பட்டியலில் உள்ள கல்வி அதிகாரத்தில் ஒன்றிய அரசு தானடித்த மூப்பாக.. எதேச்சதிகாரமாக செயல்படுகிறது. திருடனிடமே சாவியை கொடுக்க முயற்சிக்கிறது.

குறிப்பாக துணைவேந்தர் நியமனம் என்ற ஒரு பிரச்சினையை மையப்படுத்தி விமர்சனம் செய்தால் நாம் ஏமாந்து விடுவோம். மாநிலத்தை சிறுமைப்படுத்துவது, கல்வியை சீர்குலைப்பது, பல்கலைக்கழகப் படிப்பின் மதிப்பைக் குலைத்துப் போடுவது போன்ற மறைமுகத் திட்டம் இதில் அடங்கி உள்ளது. தற்போதைய மாநில பல்கலைக் கழகச் சட்டங்கள் மாநில அரசால் இயற்றப்பட்டு கவர்னர், குடியரசுத் தலைவர் ஆகியோருடைய ஒப்புதலை பெற்றவை. இந்தச் சட்டங்களை பல்கலைக்கழகம் நிதி நல்கை குழு மற்றும் அதன் பத்து உறுப்பினர்களின் விதிமுறைகள் மதிப்பிழக்கச் செய்து விடுமா? அப்படி செய்வதற்குத்தான் துணிந்து இறங்கி இருக்கிறார்கள்.

மக்களவை மாநிலங்களவையில் சட்டத் திருத்தம் செய்தால் தான் சம்பந்தப்பட்ட மாநிலச் சட்டம் செயலிழக்கும். ஆனால் வெறும் விதிகள் மூலம் மாநில சட்டங்களை

செல்லாததாக ஆக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். இது அரசமைப்பு சட்டத்திற்கு விரோதமானது.

நுழைவுத் தேர்வுகள்

இளநிலை மற்றும் முதுநிலை மாணவர் சேர்க்கையிலும் நுழைவுத் தேர்வை யுஜிசி புதிய வரைவு நெறிமுறை திணிக்கிறது. மாநில கல்வி நிலையங்களில் தரப்படும் மதிப்பெண்களை உதாசீனப்படுத்தி கல்வி வியாபாரத்திற்கு.. கோச்சிங் சென்டர் பெருகுவதற்கு வழி வகுக்கும் நுழைவுத் தேர்வை முன் வைக்கிறது. ஏற்கனவே நீட் நுழைவுத் தேர்வு முறைகேடுகளுக்கு இடமளிக்கிறது என்று அம்பலப்பட்ட பின்பும் அதைப் பிடிவாதமாகத் தொடர்கிறார்கள்.

மேட்டுக்குடியினர் பலன் பெற வழி வகுக்கும் இந்த நுழைவுத் தேர்வை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று தமிழ்நாடு அரசு சட்ட மசோதா அனுப்பியும் ஆளுநர் ரவி ஒப்புதல் தரவில்லை. மீண்டும் சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றி அனுப்பிய பின்பு அந்த மசோதா குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்கு அனுப்பப்பட்டது. குடியரசு தலைவர் அலுவலகத்தில் இருந்து ஏராளமான கேள்விகளைக் கேட்டு பதில்களை வாங்கிக் கொண்டு காலம் கடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாநில அரசின் நிதியில் நடத்தப்படும் கல்வி நிலையங்களில் பல்கலைக்கழகங்களில் யாரைச் சேர்க்க வேண்டும் என்று ஒன்றிய அரசு உத்தரவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. 'ஊரான் ஊரான் தோட்டத்திலே ஒருத்தன் போட்டான் வெள்ளரிக்காய்.. காசுக்கு ரெண்டு விற்கச் சொல்லிக் கடிதம் போட்டான் வெள்ளைக்காரன்.' இப்படி எங்கிருந்தோ ஆதிக்கம் செலுத்திய அந்நிய நாட்டுக்காரனை விட மிக மோசமாகத்தான் தமிழ்நாட்டிடம் ஒன்றிய அரசும் அதிகாரத்தைச் செலுத்துகிறது. ஒட்டுமொத்தமாக பண்பாட்டு கலாச்சார படையெடுப்பு என்ற வகையில் தேசிய கல்விக் கொள்கையை வலியுறுத்தி வருகிறது. அதை ஏற்கவில்லை என்றால் நிதியை வெட்டுவேன் என்கிறது. 'அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல், ஆலயம் பதினாயிரம் நாட்டலை' விட எழுத்தறிவித்தல் புண்ணியம் கோடி தரும் என்பதை நம்பும் தமிழ்நாட்டில் பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கான நிதியைத் தர மாட்டேன் என்று சொல்பவர்கள் எவ்வளவு

துணைவேந்தர் பதவிக்கு ஆழ்ந்த கல்வி நிபுணத்துவம் மற்றும் உயர்கல்வி முறை பற்றிய புரிதல் தேவைப்படுகிறது. ஆர் எஸ் எஸ் காரர்களை.. அரசமைப்புச் சட்டத்தை விட மனுதர்மமே உயர்ந்த சட்டம் என்று கூறுபவர்களை.. மாட்டு கோமியத்தை அருமருந்தாக பரிந்துரைப்பவர்களை துணைவேந்தர் பதவிகளில் நியமிக்கும் நோக்கத்துடன் தான் கல்வித் துறைக்கு அப்பாற்பட்டவர்களை துணைவேந்தராக்கும் திட்டம் நுழைக்கப்படுகிறது.

கொடூரமானவர்கள்.. சரஸ்வதியை இவர்கள் கல்வி கடவுளாகக் கொண்டாடுவது உண்மை என்றால் கல்வி நிதியை வெட்டுவார்களா?

பரவும் எதிர்ப்பு

யுஜிசி வரைவு விதிமுறைகளைக் கைவிடக் கோரி தமிழ்நாடு சட்டசபையில் 2025 ஜனவரி ஒன்பதாம் தேதி தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அத்தகைய தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்து முதல்வர் ஸ்டாலின், பாஜக அல்லாத கட்சிகள் ஆளும் டெல்லி இமாச்சலப்பிரதேசம், ஜம்மு காஷ்மீர், ஜார்க்கண்ட், கர்நாடகம், கேரளம், பஞ்சாப், தெலுங்கானா மற்றும் மேற்குவங்க ஆகிய ஒன்பது மாநில முதல்வர்களுக்கு கடிதம் அனுப்பி உள்ளார். "யுஜிசி நெறிமுறைகள் மாநில அரசுகளின் உரிமைகளை தெளிவாக மீறும் செயல். இது நமது பல்கலைக்கழகங்களின் சுயாட்சியில் நீண்ட கால பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தும். அதிகாரத்தை மையப்படுத்தி நமது நாட்டின் கூட்டாட்சி தத்துவத்திற்கு பாதிப்பினை ஏற்படுத்தும் மத்திய அரசின் இந்த முயற்சிகளுக்கு எதிராக நம் ஒற்றுமையாக நிற்பது மிகவும் முக்கியம்" என்று அந்தக் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். விதிமுறைகளை வாபஸ் பெறுமாறு ஒன்றிய கல்வி அமைச்சர் தர்மேந்திர பிரதானுக்கும் கோரிக்கை விடுத்துள்ளார்.

யுஜிசி விதிமுறைகள் மாநில பல்கலைக் கழகங்களில் கல்வி ஒருமைப்பாடு, தன்னாட்சி, வளர்ச்சிக்கு கடுமையான சவால்களை

ஏற்படுத்தும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். எனவே கல்வி அமைச்சகம் விவாதத்தில் உள்ள வரைவு மசோதாக்களை திரும்பப் பெறவும் வேண்டும். இந்தியாவில் உள்ள மாறுபட்ட உயர் கல்வி தேவைகளுடன் சிறப்பாக ஒத்துப்போகும் வகையில் வரைவு விதிகளை மறுபரிசீனை செய்ய வேண்டும் என்று முதல்வர் ஸ்டாலின் ஒன்றிய கல்வி அமைச்சரிடம் கேட்டுக் கொண்டுள்ளார்.

மு க ஸ்டாலினின் கோரிக்கையை ஏற்று கேரளா சட்டமன்றமும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி உள்ளது. யுஜிசி நெறிமுறைகள் கூட்டாட்சி அமைப்புமுறைக்கு முரண்பட்டதாக அரசமைப்புச் சட்ட கொள்கைகளை பிரதிபலிக்கத் தவறும் வகையில் அமைந்துள்ளன என்று கேரள தீர்மானம் கடிந்து கொள்கிறது.

யுஜிசி நெறிமுறை சட்டரீதியாக தவறானது என்று ஓய்வு பெற்ற ஐஏஎஸ் அதிகாரி அசோக் வரதன் ஷெட்டி தி ஹிந்துவில் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். அதைத்தொடர்ந்து மக்களவையின் முன்னாள் செயலாளர் பி டி ஆச்சாரியும் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். யுஜிசி சட்டம் உருவாக்கப்பட்ட போது கல்வி நோக்கங்களே பிரதானமாக இருந்தது. அந்த தாய் சட்டத்திற்கு மாறாக தற்போது துணைவேந்தர் நியமனம் போன்ற அதிகாரங்களில் தலையிடுகிறார்கள் என்று அவர் கட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

அறிவுற்ற செயல்

கல்வித்துறைக்கு வெளியே கல்வியாளர் அல்லாதவர்களை.. தொழிற்சாலை தலைமைப் பதவிகளில் உள்ளவர்களை துணைவேந்தராக நியமிக்க நெறிமுறை பரிந்துரைக்கிறது. கல்வி நிலையங்களில் பணியாற்றும் பேராசிரியர்கள் துணைவேந்தர் பொறுப்புக்கு வருவதை தடுக்கும் முயற்சி இது. வேறு துறையில் அனுபவம் மிக்கவராக இருப்பினும் துணைவேந்தர் பதவிக்கு ஆழ்ந்த கல்வி நிபுணத்துவம் மற்றும் உயர்கல்வி முறை பற்றிய புரிதல் தேவைப்படுகிறது. ஆர் எஸ் எஸ் காரர்களை.. அரசமைப்புச் சட்டத்தை விட மனுதர்மமே உயர்ந்த சட்டம் என்று கூறுபவர்களை.. மாட்டு கோமியத்தை அருமருந்தாக பரிந்துரைப்பவர்களை துணைவேந்தர் பதவிகளில் நியமிக்கும்

நோக்கத்துடன் தான் கல்வித் துறைக்கு அப்பாற்பட்டவர்களை துணைவேந்தராக்கும் திட்டம் நுழைக்கப்படுகிறது.

அதே போல் இளங்கலை பட்டம் படித்தவர்களையும் எம். டெக் எம்.இ. படிப்புகளைத் தொடர அனுமதிக்க வழி வகுப்பது கவலை தரக்கூடியது அடிப்படை பொறியியல் குறித்த அடித்தளம் இல்லாமல் மாணவர்கள் முதுகலை பொறியியல் படிப்புகளில் சேர்ப்பது அடிப்படை அறிவுற்ற செயல்.

பல்கலைக்கழக நுழைவிலும் வெளியேறுதலிலும் புதிய முறைகள் கல்வித் தொடர்ச்சியில் சீர்குலைவை ஏற்படுத்துகிறது. சரியான அடிப்படை பாடப் பிரிவு அறிவு இல்லாமல் மாறுபட்ட பாடப்பிரிவு ஆசிரியர்கள் யார் வேண்டுமானாலும் எந்தப் பாடத்தையும் கற்பிக்கலாம் என்பது மற்றொரு அபத்தம்.

யுஜிசி நெறிமுறை கல்வி பிரச்சனை மட்டுமல்ல. மாநிலத்தின் இருப்பையே அசைக்கும் பிரச்சினை. மாநில முதலமைச்சர்களுக்கு கடிதம் எழுதுவதோடு முதல்வர் ஸ்டாலின் நின்று விடக்கூடாது. இந்தியா கூட்டணி மாநில முதல்வர்களின் கூட்டத்தைக் கூட்ட முன் வர வேண்டும். இந்தப் பிரச்சினையை சட்டப் பிரச்சினையாக ஆக்குவது தீர்வல்ல. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இறையாண்மை பெற்ற மாநில அரசுகள் அரசியலமைப்புச் சட்டம் வழங்கிய உரிமைகளைக் காப்பாற்ற கோர்ட் படிக்கட்டுகளில் ஏறி இறங்குவது சரியல்ல. நீதிமன்றமும் சுதந்திரமாக இயங்கும் அமைப்பாக இல்லை. நாடாளுமன்றத்தில் இந்த பிரச்சினையை எழுப்ப வேண்டும். மக்கள் மன்றத்தில் போராட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். இந்த யுத்தம் கல்வி உரிமை, ஜனநாயக உரிமை, வாழ்வுரிமை ஆகியவற்றையும் காப்பதற்கானது. இந்த யுத்தத்தில் தோற்றால் எல்லாம் முடிந்து விடும். மாநில அரசுகள் இந்திய அரசின் நிர்வாகப் பிரிவுகளில் ஒன்று போல் செயல்பட நேரிடும். ஒற்றை ஆட்சிக்கு சிவப்புக் கம்பளம் விரிப்பதாக ஆகிவிடும். ஆசிரியர், மாணவர் சங்கங்கள் தெருவில் இறங்கி போராட வேண்டிய தருணம் இது.

கட்டுரையாளர்: மூத்த பத்திரிகையாளர்

சிந்துவெளி வெண்கலமும் தமிழ்நாட்டின் இரும்பும்

வரலாற்றை அறிவதும் ஒரு புதிர் விளையாட்டுதான்

வரலாற்றை அறிவது என்பதும் ஒரு புதிர் விளையாட்டுதான். ஒரு உருவைத் துண்டுகளாக்கி கலைத்துப் போட்டு இணைப்பதுதான் என்றாலும் இதன் அடுத்த அடுத்த நிலைகளுக்கு முன்னேறும்போது கிறுக்குப் பிடிக்க வைத்துவிடும். ஆனால் சிந்தனைத் தெளிவும் கற்பனையும் இருந்தால் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் கலைத்துப் போடப்பட்ட வரலாற்றையும் இணைத்துவிட முடியும். நேர்மையான சாதாரணக் கண்பார்வையுடைய சிலநேரங்களில்போதுமானதுதான். புதிர் விளையாட்டில் ஆர்வமானவர் என்றால் இந்தக் கட்டுரை உங்களுக்கு கூடுதல் ஈர்ப்பு அளிக்கலாம்.

சிந்துவெளிநாகரிகம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதன் நூற்றாண்டு நிறைவைக் கொண்டாடும் வகையில் தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறையும் ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகத்தின் சிந்துவெளி ஆய்வு மையமும் இணைந்து ஏற்பாடு செய்திருந்த மூன்று நாள் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கத்தில் ஒவ்வொருவரும் ஒரு மாபெரும் சித்திரத்தின் பாகங்களை வரைந்து காட்டினர். சிலபகுதிகள் வெற்றிடமாக உள்ளன. இவை வரலாற்று இடைவெளி என்றும் வைத்துக் கொள்ளலாம். இந்த வரலாற்று இடைவெளிகளை நிரப்பும் முன்னுணர்வு ஒரு கலைஞனுக்கு இருக்கிறது. அப்படியான ஒரு புதிர் விளையாட்டுக் கலைஞனுக்கு பெரும் சித்திரங்களை இக் கருத்தரங்கம் வழங்குகிறது. இந்தச் சித்திரங்களை இணைத்துப் பார்க்கும் புனைவாற்றல் இருந்தால் சிந்துவெளியில் ஆதித் திராவிடனைக் காணலாம்; கண்டேன்.

உலகம் முழுவதும் இருந்து தொல்லியல் அறிஞர்கள் கலந்து கொண்ட இந்தக் கருத்தரங்கினை முதலமைச்சர் முத்துவேல்

இந்தியா என்பது இனங்களின் அருங்காட்சியகம்

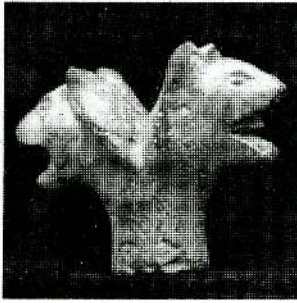
கருணாநிதி ஸ்டாலின் தொடங்கி வைத்தார். அப்போது சிந்துவெளி நாகரிகம் குறித்து உலகுக்கு அறிவித்த ஜான் மார்ஷல் உருவச்சிலைக்கு அடிக்கல்நாட்டி விழாப் பேருரையும் நிகழ்த்தினார்.

அப்போது மேலும் மூன்று அறிவிப்புகள் வெளியிட்டார்.

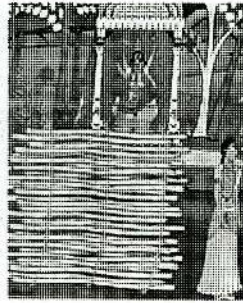
1. உலகெங்கிலும் உள்ள தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள், பொறியியல் அறிஞர்கள், கணினி வல்லுநர்கள் / அமைப்புகள் சிந்துவெளி குறியீடுகளை வெளிப்படுத்தும் முயற்சியில் உள்ளனர். சிந்துவெளி குறியீடுகளை வெளிக்கொணரும் அமைப்பு அல்லது நபருக்கு 1 மில்லியன் டாலர் பரிசு.

2. சிந்துவெளி ஆராய்ச்சி தமிழ்நாடு தொல்லியல் துறையுடன் இணைந்து ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகத்தின் சிந்துவெளி ஆராய்ச்சி மையத்தில் ஐராவதம் மகாதேவன் ஆய்வறிக்கை அமைக்க 2 கோடி ரூபாய் நல்கை.

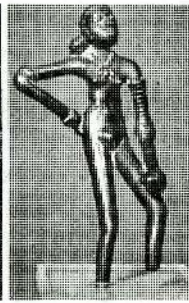
3. தலைசிறந்த தொல்லியல், கல்வெட்டியல், நாணவியல் வல்லுநர்களை ஊக்குவிக்க

இரட்டைத் தலை சிங்கம்

ஏழு கன்னிமார் உருவமும் சிந்துவெளி குறியும்

சிந்து நடனப் பெண் - சதீஷ்கர் பெண்

ஆண்டுதோறும் 2 அறிஞர்களுக்கு விருதுகள்.

மென்மையான தமிழ் இதயங்களுக்கு இவை இன்ப அதிர்ச்சிகளை வழங்கின. இப்படி ஒரு கொண்டாட்டத்தை ஒன்றிய அரசோ, பிற மாநிலங்களோ முன்னெடுக்கவில்லை. சிந்துவெளி மக்கள் பேசிய மொழி குறித்த ஆய்வுகளை ஒன்றிய அரசோ பிற மாநில அரசுகளோ முன்னெடுக்கவில்லை. சிந்துவெளி தொல்லியல் எச்சங்கள் குறித்த தரவுத்தளங்கள் கூட உருவாக்கப்படவில்லை. ஒரு நாட்டின் தொன்மையை பறைசாற்றும் அறிவியல் பூர்வமான கண்டுபிடிப்பு குறித்தே நூறாண்டுகளாக கடைப்பிடிக்கப்படும் இந்த மௌனம் எந்தவகையில் சேர்ந்தது? கள்ள மௌனம் எனலாமா? அல்லது தேசிய மௌனம் என அழைக்கலாமா? இந்த மௌனத்தில் பல கேள்விகள் சலனமற்றுக் கிடக்கின்றன. ஆனால், தமிழ்நாடு தொடர்ந்து சிந்துவெளியைக் கொண்டாடி வருகிறது. விடையில்லை என்று முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்ட பல கேள்விகளுக்கு விடைதேட ஐராவதம் மகாதேவன் முதல் அஸ்கோ பர்பலா, ஆர். பாலகிருஷ்ணன் இ.ஆ.ப, கே. ராஜன் டோனி ஜோசப். பிரெண்டா பெக், மார்க்சியா காந்தி, பஹாதா, ஜேமிஷன் போன்றோர் முயன்று வருகின்றனர்.

முதல் கேள்விகளாக இவை Early Indians நூலாசிரியர் டோனி ஜோசப்பால் முன் வைக்கப்பட்டன: முக்கியமாக, ஹரப்பா மக்கள் பேசிய மொழிகளை யார் இந்தியா முழுவதும் பரப்பியது? தென்னிந்தியாவுக்கு வேளாண்மையைக் கொண்டு வந்தது யார்? தக்கானத்துக்குத் தெற்கே கால்நடைகளைப் பழக்கியது யார், எப்போது?

இதற்கான கேள்விகள் எதற்காக விடை

காணப்படாமல் விடப்பட்டுள்ளன? இக் கேள்விகளைக் கேட்டுவிட்டு கிடைக்கும் அறிவியல் மற்றும் தொல்லியல் தடங்களில் இருந்து அவரே விடை அளிக்க முயல்கிறார்: கோதாவரி கிருஷ்ணா படுகைகளில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட தானியமும் விலங்குகளின் எச்சங்களும் இங்கு பொ.ஆ.மு 2800 காலத்திலேயே வேளாண்மையும் ஆடு வளர்ப்பும் இருந்துள்ளதைக் காட்டுகின்றன.

தென் இந்தியாவில் காணப்படும் பாறை ஓவியங்களில் ஆடுகளும் மந்தைகளும் காணப்படுவதை நாம் அறிவோம். இவை ஆதி இந்தியர்கள் மற்றும் ஈரானிய வேட்டை-உணவு சேகரித்தல் மற்றும் மேய்ச்சல் சமூகங்களின் மரபணுக்களை அடையாளம் காட்டுகின்றன. இதனால் இவை திராவிட இனத்துத்தை உருவாக்கிய மக்கள் பண்பாடாக இருக்கலாம் என்கிறார். ஆதாரமாக, சிந்துவெளி காலமாக சுமார் பொ. ஆ. மு 6000 முதல் பொ. ஆ. மு 1500 வரையான காலகட்டங்களில் காஷ்மீரத்திலும், கங்கை வெளியிலும், குஜராத்திலும், தக்கானத்திலும், தென்னிந்தியாவிலும் மக்கள் வாழ்ந்தது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளதை தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக பேரா வி. செல்வக்குமார் சுட்டிக்காட்டினார்.

சிந்துவெளியெங்கும் வெளிப்பட்டுள்ள ஹரப்பன் பண்பாட்டின் சிறப்புமிக்க முத்திரைகள், மணிகள், இவற்றினை உருவாக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட கருவிகள் ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்துள்ள அமெரிக்க வின்செண்டன் பல்கலை மாநுட்வியல் பேராசியர் ஜேமிஷனும் அலகாபாத் பல்கலை ஆராய்ச்சி மாணவி தில்ஷாத்ஃபாத்திமாவும் ஹரப்பா பண்பாட்டின்

பல காலகட்டங்களிலும் இவை விரவிக் கிடக்கின்றன என்றனர்.

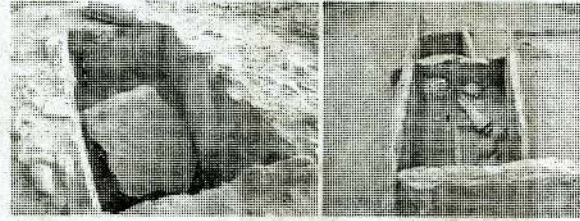
குறிப்பாக, விலங்கு உருக் குறிகள் கொண்ட முத்திரைகள் (கணித வடிவங்கள், விலங்கு உருக்கள் ஏன இரு முத்திரைகள் சிந்துவெளியில் காணப்படுகின்றன). முன் ஹரப்பா முதல் பின் ஹரப்பா வரை கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

மணிகளைப்பொருத்தவரை மொகஞ்சதோரா, லோத்தல், காலிபங்கன், தோலவிரா ஷான்ஹூடம் ஆகிய தொல்லியல் தளங்களில் கல், சிப்பி, களிமண், தங்கம், வெள்ளி, தாமிரம் ஆகிய மணிகளும் பெரியது முதல் சிறிய அளவிலான பட்டறைகளும் அகழ்ந்தெடுக்கப் பட்டுள்ளன.

இவையும், முன்-ஹரப்பா முதல் தற்காலம் வரையான மண் அடுக்களில் இருந்து வெளிப்பட்டுள்ளன. இதன் காலகட்டம் 2000 ஆண்டுகள் வரை பரவியுள்ளது என்ற தரவும் கவனிக்கத்தக்கது. இதன் மூலம் இங்கு இக் கால கட்டங்களில் உருவான ஏராளமான மக்கள் குழுக்களையும் அவர்கள் பண்பாட்டில் மணிகளின் முக்கியத்துவத்தையும் உணரலாம் என்கிறார் ஃபாத்திமா.

இந்த இனக்குழுக்களின் மூதாதைத் தொன்மங்களை அறியும் வகையில் ஐதராபாத் CSIR மூலக்கூறு உயிரியல் அறிவியலாளர் தங்கராஜ் அவர்களின் உரை அமைகிறது. சிந்துவெளி பரவலாக்கம் உள்ளிட்டு, துணைக்கண்டம் முழுவதும் மரபணுக்களைப் பரிசோதனை செய்ததில் தொல் மக்கள் மூதாதை தென்னிந்திய இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும் பண்பாட்டுப் பரவலின் காலகட்டங்களில் 25க்கும் அதிகமான பெரும் இனக்குழுக்கள் உருவாயின என்றும் குறிப்பிட்ட அவர், ஆனால் இக்காலகட்டம் முழுவதும் ஆரிய இனக்கலப்பு எதுவும் காணப்படவில்லை என்கிறார். இது தெற்கில் இருந்து வடக்கு நோக்கிய இடப்பெயர்வாக இருக்கலாமாம்.

ஆனால், அதன் பின்னர் நிகழ்ந்த வடக்கில் இருந்து தெற்கு நோக்கிய இடப்பெயர்வுக் காலகட்டங்களில் இந்த சமூக இனக் குழுக்கள் எண்ணிக்கை 2000 க்கும் அதிகமாக உயர்ந்தது என்கிறார். தற்போது 4600 இனக்குழுக்கள் வாழ்கிறார்கள். அதாவது தென்னிந்திய மூதாதையர்களின் மூதாதையர் (Ancestors of

சிஸ்ட் ஈமக்குழி ஒப்பீடு சிந்துவெளி லோத்தல் - தமிழ்நாட்டின் பொருத்தல்

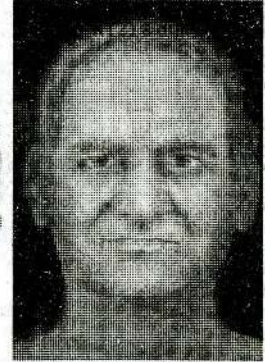
Ancestral South Indians AASI) இன்றிலிருந்து 10000 ஆண்டுகள் முன்பு தெற்கிலிருந்து வடக்கு நோக்கியும் பின்னர் வடக்கில் இருந்து தெற்கு நோக்கியும் இடம்பெயர்ந்திருக்கலாம் என்கின்றனர் புகழ்பெற்ற மதுரை காமராஜ் பல்கலைக்கழக உயிரியல் அறிவியல் பள்ளி அறிவியலாளர்களான குமரேசன் குழுவினர். சுமார் 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பான இந்த இடப்பெயர்வுக் காலகட்டத்தைச் சேர்ந்த மரபணுக்களை பரிசோதனை செய்ததில் ஆரிய இனக் கலப்பு இல்லவே இல்லை என்கின்றனர்.

மேலும், தமிழ்நாட்டில் கீழடி, சிவகளை, ஆதிச்சநல்லூர் தொல்லியல் தளங்களில் அகழ்ந்தெடுத்த பாளை ஓடுகளை ஆய்வு செய்ததில் கொழுப்புப் பொருள், பால் பொருள், மற்றும் வரகு, தினை, குதிரைவாலி, அரிசி போன்ற தானியங்களின் சத்துப்பொருள்கள் அறியப்பட்டுள்ளன. இதிலிருந்து இங்கு வாழ்ந்த மக்களின் உணவுப் பழக்கமும் பாலுக்காக மாடு (எருமை) வளர்க்கும் பழக்கமும் விளங்குகிறது. மேலும் சங்க இலக்கியச் சான்றுகளுக்கும் வலு சேர்க்கிறது. குறிப்பாக பொ.ஆ.மு. 430 காலத்திய தினைப் பொருள்களை ஆய்வு செய்ததில் அதன் 12,000 ஆண்டுகாலப் பயணத்தின் தடங்களை அறிய முடிகிறது. இந்தத் தடங்களில் பின்னோக்கிப் பயணித்தால் நம் தொல்குடி மக்களான ஆதி தென்னிந்திய இனத்தவரின் காலடிச்சுவடுகளையும் அறியலாம் என்பதையும் வலியுறுத்தினர்.

இதற்கிடையில் ஊக்கமளிக்கும் டானிக்காக, கீழடியில் வெளிப்பட்ட இரண்டு மனித எலும்புக் கூடுகளைக் கொண்டு தொழில்நுட்ப உதவியுடன் அன்றைய மனிதனின் ஆதித் தமிழனின் உருவத்தை வடித்தெடுக்கும் முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. (பார்க்க படம்)

மேலும், குஜராத் லோத்தல், கட்ச், காக்கல் படுகை போன்ற தளங்களில் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளில் வெளிப்பட்ட சிந்துவெளியின் பல்வேறு காலகட்டங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் பின்பற்றிய பொருள் பயன்பாட்டுப் பண்பாடுகளை ஒப்பிடும்போது நமது பண்பாட்டின் அடிச்சுவடுகளைக் காணமுடிகிறது. சிந்துவெளிப் பண்பாடு செப்புக் காலம் என்றால் தமிழ்நாட்டில் அதே காலகட்டங்களில் இரும்புக் காலம் நிலவியது. அதாவது தொழில்நுட்ப அடிப்படையில் முன்னேறிய ஒரு காலம் நிலவியது.

இதுவரை நடைபெற்ற ஆய்வுகள் மிகக் குறைவானவை. இன்னும் அதிகமான அகழ்வாய்வுகள் நடைபெறும்போது

கீழடித் தமிழன்

தமிழர்களின் இரும்புக் காலம் சிந்துவெளியின் வெண்கலக் காலத்துடன் பொருளாதார, பண்பாட்டு உறவுகள் வைத்திருந்ததை நாம் நிறுவ முடியும் என்பதை வட புல சிந்துவெளி தளங்களில் ஆய்வுகள் நிகழ்த்தியுள்ள காந்திநகர் ஐ ஐ டி பேராசிரியர் அலோக் குமார் கணுங்கோ, இந்திய தொல்லியல் ஆய்வு நிறுவன தொல்லியலாளர்கள் ஆர். என். குமரேசன், யஷீஸ் குமார், கேரளப் பல்கலைக்கழக தொல்லியல் பேராசிரியர்கள் ராஜேஷ், அபயன் போன்றோரின் உரைகள் சலிப்பேற்றபடுத்தாமல் விளக்கின.

இடைக்காலத்தில் புகுந்த ஆரியர்கள் வரலாறு என்பது அடிமை வரலாறுதான். இதனை சமஸ்கிருதமயமாக்கல் கொண்டு சாதித்தனர் என்பதை அறிவோம். அவர்கள் நமக்குக் கொடுத்தது எல்லாம் அடிமைத்தனம்

என்றால் எடுத்துக்கொண்டது நமது அறிவுச் செல்வம். இது ஆரியக் காலனிய வடிவம். அதற்காகத்தான் வேதங்கள், சடங்குகள், வேள்விகள் என்பதை முகத்தில் அடித்தது போல் தொல்லியல் அறிஞர் மார்க்சியா காந்தி உரை அம்பலப்படுத்தியது. வேத மூலங்களில் காணப்படும் அக்னிசயானே (Agnisayane), அசுவமேதா (Asvamedha), சுல்பசூத்ரா (Sulbasutras) என்று மூன்று சான்றுகள் மூலமாக இதனை அவர் கட்டுடைத்தார்.

சிந்துவெளிப் பண்பாடு மறைவு, ஆரியர் வருகை, இரண்டாம் நகர நாகரிகம் உருவாக்கம் இவற்றுக்கு இடைப்பட்ட காலம் குறித்த பொருள்சார் சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. இதனால் இக்காலகட்டம் குறித்த புரிதல்கள் குழப்பத்துக்குரியவை.

ஆனால், வேத, சுமிருதிகளை நுட்பமாக உள் வாசிப்பு செய்கையில் பல தடயங்களைத் தொடர முடியும் என்பதை மிகவும் ஆதாரப்பூர்வமாக மார்க்சியா காந்தி முன் வைக்கிறார். அக்னிசயானே என்பது வேள்விகள் நடத்துவதற்கான பீடங்களைத் தயாரிக்கும் முறைகளை விளக்கும் பாக்கள் ஆகும். பீடங்களின் அளவை அளக்கப் பயன்படுத்தும் கயிறு, அளவீடுகள், நிலத்தை மர ஏர்க் கலப்பையால் உழுமு முறை, பீடம் அமைக்கும் செங்கற்களை களிமண், நீர், ஆட்டு மயிர், கல், இரும்பு ஆகியனவற்றின் சேர்மானத்தால் உருவாக்கும் முறை போன்றவை குறிப்பிடப்படுகின்றன. இத்தகைய பீடங்கள் 1000 செங்கல்கள் முதல் 10,000 செங்கல்கள்வரை கொண்டு அமைக்கப்படும் பிரமாண்ட அக்னி குண்டங்கள் ஆகும்.

முதல் செங்கல்லை புரோகிதரின் மனைவி எடுத்துக் கொடுக்க கட்டுமானப் பணி தொடங்குகிறது. இங்கு குறிப்பிடப்படும் செங்கல்கள் உருவாக்கும் முறையும் குளையும் சிந்துவெளி மக்கள் கருப்பு - சிவப்பு பாணைகள் உற்பத்தி செய்யும் முறையும் ஒன்றாக இருக்கிறது.

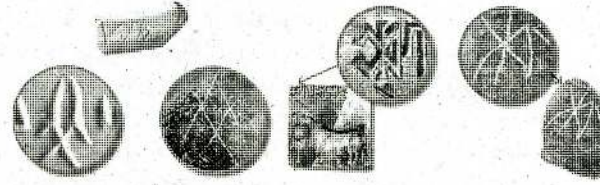
ஆரியர்களின் பண்பாடு ஆண் மையப் பண்பாடு. சிந்துவெளியில் வழிபாடு தொடர்பான தடயங்கள் அதிகமாகக் காணப்படாவிட்டாலும் அதுவும் தாய் தெய்வ வழிபாடு சார்ந்ததாகத்தான் கணிக்கப்படுகிறது. ஆரியப் பண்பாட்டில் கருப்பு-சிவப்பு பாணைகள் கிடையாது. செங்கலைக் குறிக்க இச்சுலோகங்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட இஸ்தகா சொல்லுக்கு இந்தோ- ஆரிய மொழிகளில் வேர்ச்சொல் இல்லை போன்ற அம்சங்களை அவர் கவனப்படுத்தினார். பின் செங்கல் குளை அமைக்க எங்கிருந்து கற்றனர்?

அடுத்து, அசுவமேதா எனும் யாகம் செய்யும் முறை குறித்த வேதப் பாக்கள் ஆகும். இது செல்வம் சேர்வதற்கான வேள்வி ஆகும். அதனால் அதிகாரத்தின் குறி ஆகும். செல்வம் என்பதே அதிகாரத்தின் குறியீடுதானே! ஆரியப் பண்பாட்டில் செல்வம் என்பது உலோகங்களால் கணக்கிடப்படுகிறது.

இந்த அக்னி குண்டத்தில் மூட்டப்படும் தீ முதலில் வெண் நிறமாகவும் பின்னர் சிவப்பு நிறத்திலும் இருக்க வேண்டும் என்கிறது இந்தப் பாக்கள். இது உலோகத்தினை உருக்கும் தொழில்நுட்பம் சார்ந்தது. குறிப்பாக தாமிரத்தை உருக்கப் பயன்படுத்தும் முறையாகும். சிந்துவெளிப் பண்பாட்டில் தாமிரம் உருக்கி பொருள்கள் தயாரிக்கப்பட்டதற்கான தடயங்கள் கிடைக்கின்றன.

மற்றொன்று வேள்வியில் குதிரை பயன்படுத்தப்பட்டது ஆகும். பெருக்கம் மற்றும் நில ஆக்கிரமிப்பை இது அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதுகுறித்து பால காண்டத்தில் மிக விரிவாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அடுத்து, சுலபசூத்ரா என்பது கட்டடக் கலை தொடர்பானது. அதாவது யாக குண்டங்கள் அமைக்கும் நிலத்தை தேர்வு செய்வது முதல் பீடத்தைக் கட்டுவது வரை விளக்குகிறது. இதன் அடிப்படை கயிறு (சூத்ரா) என்பதால் இப் பெயர் வழங்கப்பட்டது. கயிறை

பாணைக் குறிகள் சிந்து கீழடி

அடிப்படையாகக் கொண்டு அளவிடுவது கட்டடக் கலை, சிற்ப சாத்திரம் அனைத்துக்கும் அடிப்படை.

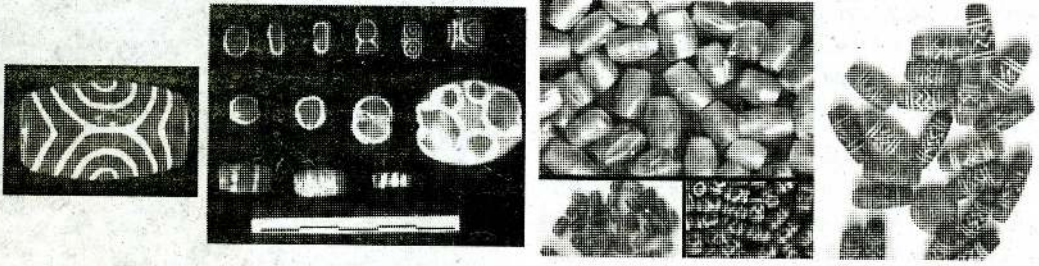
இங்கு வருவதற்கு முன் நாடோடியாகவும் குறிப்பிட்ட இடங்களில் தங்கி தற்காலிகமாக வாழ்விடமாக்கிப் பின் இடம்பெயரும் வாழ்முறையையும் கொண்ட ஆரியர்களுக்கு இது போன்ற கட்டடக்கலை எப்படித் தெரியும்.

இதில் நான்கு வகைப் பார்ப்பனர்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றனர். மூன்று பார்ப்பனர்களுக்கு பெயர்கள் உள்ளன. ஆனால் இந்த வேலைகளை மேற்பார்வையிடும் பார்ப்பனருக்கு பெயரே கிடையாது. இவர்கள் யார்? மூன்று யாகங்களுக்கான முறைகளிலும் பின் சில கேள்விகள் தொக்கி நிற்கின்றன. இவற்றுக்கான விடை என்னவாக இருக்கும்?

இதற்கான விடைகளைத்தான் மார்க்சியா காந்தி முகத்தில் அறைந்ததுபோல் முன் வைக்கிறார். ஆரியப் பண்பாட்டின் சபாவம் என்பது தமக்குத் தெரியாததை எதிராளிக்குத் தெரியாமல் ஸ்வாஹா(!) செய்வதுதானே.

முதலாவது தமக்கு முன் இங்கு வாழ்ந்த ஹராப்பா மக்களிடம் இருந்து செங்கல் சுடும் தொழில் நுட்பத்தைக் கற்றுக் கொண்டு தனக்கானதாக்கினர். இரண்டாவதாக, அசுவமேத யாகம் மூலம் உலோகத்தை உருக்கும் தொழில்நுட்பத்தை ஹராப்பா மக்களிடம் கற்றுக்கொண்டு தனதாக்கினர். தொல்குடிகளின் நிலங்களை அபகரிக்க குதிரையைப் பயன்படுத்தினர். மூன்றாவதாக, இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் தொல்குடிகளிடம் இருந்து கட்டடக் கலையைக் கற்றனர்.

தாம் கொண்டு வந்த பண்பாட்டுடன் இந்த சிந்துவெளி பண்பாட்டின் மிச்சசொச்சங்களை இணைத்துக் கொண்டனர். இவற்றை

மணியாரங்கள் - சிந்துவும் தமிழகமும்

மேற்பார்வையிடுவதற்காகத் தொல்குடிகளில் இருந்து கலைஞர்கள், வினைஞர்களை சமூக மேட்டிமையாக்கம் செய்து பார்ப்பனராக்கிக் கொண்டனர். ஆனால் அவர்களுக்கு அடையாளம் மறுத்துள்ளனர். இது அகமண முறையில் நீடித்தது என்பது சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை. வேதச் சான்றுகளினூடாக ஆரியப்படையெடுப்பையும் அவர்கள் சிந்துவெளி மக்கள் பண்பாடுகளை அபகரித்துக் கொண்டதையும் மார்க்சியா காந்தி வெளிப்படுத்தினார் என்றால் கொங்கு நாட்டுச் சொல் மரபைச் சேர்ந்த ஏழு கன்னிமார் படிமங்களைக் கொண்டு மொசபடோமியா - ஹரப்பா - கொங்கு இணைப்பின் 5000 ஆண்டுப் பயணத்தின் மீது ஒளி பாய்ச்சினார், தமிழகத்தில் 50 ஆண்டுகளுக்கும் அதிகமாக மானுடவியல் ஆய்வில் ஈடுபட்டுவரும் மானுடவியலாளர் பிரண்டா பெக்.

முதலாவதாக, அண்ணன்மார் கதையில் குறிப்படப்படும் ஏழு கன்னிமார்கள் பண்டைய ஏழு சகோதரிகள் என்ற மொசபடோமியா கலைப் படைப்புகளிலும் சிந்துவெளி முத்திரைகளிலும் காணப்படுவதை தொல்லியல் சான்றுகளை ஒப்பிட்டுக்கூறினார். இது ஒரு நட்சத்திரத் தொகுதி சார்ந்த தொன்மம் என்பதையும் பண்டைய மக்களின் கால, விண்ணியல் அறிவைத் தொன்மங்களாக நினைவுபடுத்திக் கொண்டதையும் குறிப்பிட்டும் பின்னர் அண்ணன்மார் கதைச் சித்திரங்களையும் ஒப்பிட்டார். இதன் காலப்பரிமாணம் ஐயாயிரம் ஆண்டுகள் ஆகும். விண்ணியல் தொழில்நுட்பத்தின் அறிவும் பரவலாக்கலும் இந்த காலப்பரிமாணத்தில் வெளிப்படுகிறது. காலம் அறிதல், கடல் பயண வழிகாட்டுதல் என பல பரிமாணங்களின் இதன் பயன்பாடுகளையும் விளக்கினார்.

சிந்துவெளிக்கும் மொசபடோமியா

வுக்குமான வணிக, பண்பாட்டுத் தொடர்பு, பாபிலோனியர்களின் கடல் கடந்த பயணம் தென் தீபகற்பத்தின் மேற்கில் கரையேறி நிலமார்க்கமாக கொங்கு நாட்டின் எல்லையான பாலக்காடு கணவாயைக் கடந்திருப்பதற்கான வாய்ப்புகளையும் விளக்கி ஆச்சரியப்படுத்தினார். ஹம்பி துங்க பத்ரா படுகையில் கோண்டி தொல்குடி மக்கள் வாழும் பகுதியில் காணப்படும் பாறை ஓவியம் ஒன்று சிந்துவெளி எழுத்துகளுக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் இடையிலான புதிர்களை எவ்வாறு விடுவிக்கிறது என்பதை ஆச்சரியத்துடன் விளக்கினார் கன்னட பல்கலைக்கழக தொல்குடிகள் ஆய்வுத்துறை பேராசிரியர் எம். கே. மேட்ரி.

இந்த பாறை ஓவியத்தில் காணப்படும் குறிகளை சிந்துவெளி முத்திரைகளில் வெளிப்படும் குறிகளுடன் ஒப்பிட்டு கோண்டி மக்கள் பயன்படுத்தும் கோண்டி மொழி குலக்குறிகள் மூலம் விடுவித்தார்.

இந்தப் பாறை ஓவியம் இங்குள்ள ஒரு குகையில் காணப்படுகிறது. இந்த குகை ஆடுகளையும் செம்மறிகளையும் இரவில் அடைத்து வைக்கும் இடமாகும். இந்த பாறை ஓவியத்தில் மொத்தம் 19 உருக்குறிகள் உள்ளன. இவற்றில் நான்கு குறிகள் மந்தைகள் மற்றும் ஆடுகளைக் குறிப்பவை ஆகும் என்கிறார்.

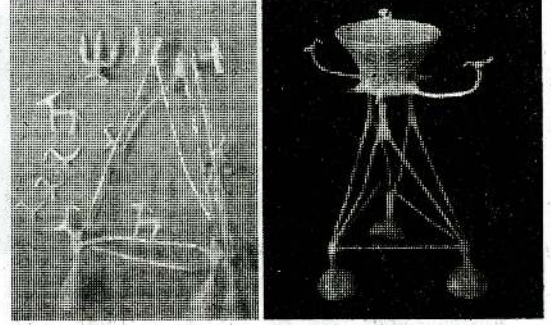
கோயா என்று கோண்டி மொழியின் பயன்படுத்தும் சொல்லே ஆட்டு மந்தையைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தும் சொல்தான். கோண்டி தொல்குடிகள் கோயா, கோய்தூர் என்றே அழைக்கப்படுகின்றனர். ஆடு மேய்ச்சல் தொடர்பான இந்த உருக்குறிகள் சிந்துவெளி குறிகளுடன் தொடர்புடையனவாக இருக்கின்றன. இந்த குறிகளுக்கு கோண்டி மொழியில் சொற்கள் உள்ளன. அவை தமிழ் அல்லது திராவிட சொற்களை ஒத்திருக்கின்றன.

இவ்வாறு மேட்டி வாசித்த சொற்கள்: ஆள், நெல், கடல், படா(கு), பெண், மூறி (மூணு), எருமான், ஊர், அறை என விரிவடைகிறது. (பார்க்க படம்)

எனவே, சிந்துவெளி எழுத்துகளை வாசிக்க நாம் இரு மொழிச் சான்றுகளுக்காகக் காத்திருக்க வேண்டியதில்லை. சங்க இலக்கியங்கள் காட்டும் உடல் மொழியில் இருந்தும் நாம் ஆய்வு செய்ய முடியும் என ஆணித்தரமாக வாதிட்டார் சிந்துவெளி ஆய்வாளர் ஆர். பாலகிருஷ்ணன் இ. ஆ. ப.

சிந்துவெளி முத்திரைகள் மற்றும் கலைப் பொருள்கள், மக்கள் பயன்பாட்டு பொருள்கள், பொழுதுபோக்கு படைப்புகள் என ஒவ்வொன்றிலும் வெளிப்படும் உடல் மொழி போதாதா எனக் கேட்கிறார். இதன் ஒப்பீடுகளை சங்க இலக்கியத்தில் காண முடியும் என்கிறார். சங்க இலக்கியத் தொகுப்பு பழங்கால வாழ்க்கையின் நினைவுத்தொகுப்பு என அவர் தொடர்ந்து வாதிட்டு வருவது நினைவுகூரத் தக்கது. அவர் பேசும்போதே அவருக்கு முன்பொரு முறை அன்பளிக்கப்பட்ட சத்தீஷ்கர் மாநில பாஸ்டர் தொல்குடி டோக்ரா படைப்பான் வெண்கல பெண் சிற்பத்தைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டேதான் பேசினார். முன்பொருமுறை பாலஸ்தீன மக்கள் தலைவர் யாசர் அராஃபத் ஐநா அவையில் உரையாற்றும்போது கையில் சமாதனாச் சின்னமான ஆலிவ் இலைகளை உயர்த்திக் காட்டியவறே உரை நிகழ்த்தியது நினைவுக்கு வந்தது. டோக்ரி பெண்ணுக்கும் சிந்துவெளி நடனப்பெண்ணுக்கு இருக்கும் ஒற்றுமையைப் பாருங்கள், உடல் மொழியைப் பாருங்கள் என்றார். ஆமாம், இது ஒரு புதிய திறப்பு; புதிய பாய்ச்சல். இவ்வளவுக்கும் மூலக்கருவாக அமைவது கீழடி அகழ்வாய்வு அல்லவா? ஏன் இங்கு அகழ்வாய்வு செய்ய தேர்ந்தெடுத்தேன் என்பதை இந்திய தொல்லியல் ஆய்வு நிறுவன இயக்குநரும் கீழடியில் அகழ்வாய்வு மேற்கொண்டவருமான அமர்நாத் ராமகிருஷ்ணன் விளக்கினார்.

தமிழகத்தின் தொன்மையை மீட்டெடுப்பதில் கீழடியை தேர்வு செய்தது திருப்புமுனையாக அமைந்தது. அதன் நாயகன் அமர்நாத் ராமகிருஷ்ணன். அத்தருணங்கள் மீண்டும் மனக்கண் முன் நிகழ்த்தினார். முன்னதாக

வெண்கல முக்காலி - ஹரப்பா தமிழகம் ஒப்பீடு

இந்த கருத்தரங்கின் பின்னணி, முக்கியத்துவம் குறித்து தமிழ் மொழியில் ஆற்றிய உரை அங்கு பார்வையாளர்களில் பெரும்பான்மையானவர்களான கல்லூரிமாணவக்கண்மணிகளிடமிருந்து பெருத்த கரவொலியைக் கிளப்பியது.

சிந்துவெளிப் புதிர்களையும் தமிழின் சிந்துவெளி தொடர்புகளையும் விடுவிக்கப் போவது இளைஞர்களிடமும் நவீன தொழில் நுட்பங்களிடமும் தான் கையளிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுவதாக பஹாதா அன்சுமலி முகோபாத்யாய, சித்ப்ர சின்ஹா, ஈஜார் அஷ்ரப் ஆகியோரின் ஆய்வுக் கோட்பாடுகள்.

சிந்துவெளி முத்திரைகள் எழுத்துகள், குறிகள் வணிகம் சார்ந்தவை, மேலும் பண்டைய நாகரிக எழுத்து முறை நவீன எழுத்து முறைகளால் விடுவிக்கப்பட்டதில்லை, பல்வேறு குறிகள் அதன் மாறுதல்கள் போன்றவற்றைப் பகுத்து, ஒப்பிட்டு, செயற்கை நுண்ணறிவு தொழில்நுட்பம் பயன்படுத்தி ஆய்வு செய்வதன் பலன்களைக் கண் முன் நிகழ்த்தினர் சென்னை கணித அறிவியல் நிறுவனத்தின் பேராசிரியர்கள் சீதாப்ர சின்ஹாவும் இஜார் அஷ்ரப்பும். முத்தாய்ப்பாக சிந்துவெளி முத்திரைகளையும் எழுத்துகளையும் ஒப்புநோக்கில் ஆராய்ந்து சிந்து வெளி எழுத்துகள் முதன்மையாக வணிகவியல் சார்ந்த விளக்கங்களாக இருக்கலாம் என்பதைக் குறிப்பிட்டு சுட்டிக்காட்டிய பெங்களூருவைச் சேர்ந்த சுயாதீன ஆராய்ச்சியாளர் பஹாதா அன்சுமலி முகோபாத்யாய பாராட்டுக்குரியவர்.

இந்த உரையில் மீனா- மின் - மீன் - மின்னல் - மின்னு - மின்னுக்கு - மணி - என்று அடுக்கடுக்காக சொல் ஆய்வு நிகழ்த்தி அவை

பாலஸ்தீனமும் தமிழ் பயாஸ்கோப் பா.:ப்காரன்களும்

“யூதர்களின் சமூக விடுதலை என்பது யூத மதத்திலிருந்து சமூகத்தை விடுவிப்பதாகும்.”

- கார்ல் மார்க்ஸ் (On Jewish Question)

வினைவலியும் தன்வலியும் மாற்றான் வலியும் துணைவலியும் தூக்கிச் செயல்.

செயலின் வலிமையும் தன் வலிமையும் பகைவனுடைய வலிமையும், இருவருக்கும் துணையானவரின் வலிமையும் ஆராய்ந்து செயல்பட வேண்டும்.

- திருக்குறள் 471

1. பதினைந்து மாதக்கால இஸ்ரேலிய இன அழித்தொழிப்பு “போர் நிறுத்தம்” என்ற பெயரில் தற்காலிகமாக நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. இதுபோன்ற பல போர் நிறுத்தங்களை சுற்றியுள்ள லிபியா, சிரியா போன்ற நாடுகளுடன் இஸ்ரேல் ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளது. ஆனால், எதையும் அது பின்பற்றுவதில்லை. போரை நடத்தி தேவையானவற்றைச் சாதித்தபின், போர் நிறுத்தம் என்ற பெயரில் அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்வது இஸ்ரேலின் வாடிக்கை. அனைத்தும் இஸ்ரேலின் முன்னேற்றத்திற்கான அரசியல் நடவடிக்கைகளாகவே அமைந்துள்ளதே இதுவரையிலான வரலாறாக உள்ளது. இஸ்ரேலைப் பொருத்தவரை நம்பகத்தன்மையற்ற மனிதன்மையற்ற ஓர் இன அழித்தொழிப்பு போர் இயந்திரம். அதன் யூத இனவாதக் கோட்பாடான “அதிக நிலம், குறைவான அரேபியர்கள்” என்பதை நடைமுறைப்படுத்துவதிலிருந்து அடுத்த கட்டமாக முழு பாலஸ்தீனத்தையும் ஆக்ரமித்து, முற்றிலுமாக பாலஸ்தீன அரேபியர்களை அகதி முகாமில் வைத்து கொன்றொழிப்பதே. முற்றிலுமாக காசாவைத் துடைத்தழிப்பதுவரை அது போரைத் தொடரும்.

2. இத்தகைய போர் நிறுத்தங்கள் என்பது இஸ்ரேலின் சர்வதேச அரசியலின் கண்ணைக்

கட்டுவதற்கான ஒரு விளையாட்டே. போர்வெறியைத் தவிர வேறு எந்த உணர்வுமற்ற இஸ்ரேலிய அரசு அமெரிக்க மேற்கத்திய அரசுகளின் நிதி மற்றும் பாதுகாப்பில் தன்னை ஒரு மத்திய கிழக்கு நாடுகளின் தாதாவாக மாற்றிக் கொண்டுள்ளது. ஒரேஒருநாள் இஸ்ரேலை இத்தகைய மேற்கத்திய நாடுகள் கைவிட்டால், முற்றிலுமாக அந்நாடு அழிக்கப்பட்டுவிடும். இதன்பொருள் யூத இன அழிப்பு அல்ல. அவர்கள் ஒரு இறையாண்மைக் கொண்ட மற்ற நாடுகளைப்போல வாழ உரிமை உள்ளவர்கள்தான். ஆனால், அவர்களது அத்துமீறல்கள் உலக மனிதநேயத்தையே கேள்விக்கு உள்ளாக்குவதாக உள்ளன. வலதுசாரி பாசிச மனம் கொண்ட யூத இனவெறி அரசாக இருப்பதுதான் பிரச்சினை. எந்தவகையிலும் சுற்றியுள்ள நாடுகளுடன் நேசத்துடன் வாழ தயாரற்ற ஒரு நாடாக அந்நாடு சர்வதேச ஆதிக்க சக்திகளால் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதனால் இந்த போர் நிறுத்தம் என்பது எத்தனை நாள் நீடிக்கும் என்ற கேள்வி உள்ளது. அதேநேரத்தில் பாலஸ்தீனத்தின் மேற்கு கரையில் கட்டாயக் குடியேற்றத்தை இஸ்ரேல் நிகழ்த்தி வருகிறது. பாலஸ்தீன் அத்தாரிட்டியின் அரசானது இஸ்ரேலை எதிர்கொள்ள முடியாமல் இணக்கநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. அங்கு கட்டுப்பாடற்ற வன்முறையை இஸ்ரேலிய இராணுவம் கட்டவிழ்த்து, யூதக் குடியேற்றத்தை நிகழ்த்தி வருகிறது. அது குறித்து எந்த சர்வதேச நிர்ப்பந்தமும் வராமல் அமெரிக்க, மேற்கத்திய நாடுகளும் அதன் ஊடகங்களும் பார்த்துக் கொள்கின்றன. பாலஸ்தீன் அரசுகளின் இறையாண்மை என்பதை முற்றிலுமாக அழித்தொழிக்கும் பணியில் இஸ்ரேலிய அரசு தீவிரம் காட்டி வருகிறது. அதற்குத் தலைவலியாக இருக்கும் ஹமாஸ் என்கிற ஆயுதக் குழுழவை மற்றிலுமாக அழித்துவிடுவதே குறிக்கோள்

என்று தொடங்கியதே இந்தப் போர். ஆனால், இலக்கை அடையாதபோதும் போர் நிறுத்தத்திற்கு இஸ்ரேல் ஒத்துக் கொண்டிருப்பது சர்வதேச அரசியல் வல்லுநர்களிடம் ஒரு சந்தேகத்தைத் தருவதாக அமைந்துள்ளது. என்றாலும் இப்போர் நிறுத்தம் ஓரளவு பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ஆசுவசத்தைத் தரும் என்பதில் அய்யமில்லை.

3. தற்போதைய நிலவரப்படி, சவூதி அரேபியா, எகிப்து, கத்தார், சிரியா, ஜோர்டான் மற்றும் லெபனான் ஆகிய நாடுகள் அனைத்தும் அமெரிக்கா மற்றும் இஸ்ரேலுக்கு ஆதரவான தலைமையைக் கொண்டுள்ளன. காரணம், அந்நாடுகள் தங்கள் அரசமைப்பைக் காத்துக் கொள்ள அமெரிக்காவின் அடிவருடிகளாக மாறியுள்ளன. இஸ்ரேல்-பாலஸ்தீனப் பிரச்சினைக்கு முன்வைக்கப்பட்ட இரு தேசியங்கள் என்ற தீர்வு தொடர்ந்து இஸ்ரேலின் பெருந்தேசிய வெறியால் மீறப்பட்டு வருகிறது. அதற்கு எந்த சர்வதேச அரசுகளும் கண்டனம் தெரிவிக்கவில்லை. உண்மையில் இஸ்ரேல் என்பது ஒரு நாடு அல்ல. அது யூதர்களை வைத்துக் கொண்டு சமாளிக்க முடியாத மேற்கத்திய நாடுகளின் புவிசார் அரசியலில் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு இனவெறிபிடித்த பாசிசத்தின் இராணுவ முகாம். உலக மக்களின் பார்வைக்காக அங்கு பல யூத மக்கள் குடியேற்றப்பட்டு அவர்களுக்கான அனைத்து நலன்களையும் அந்த அரசு பாதுகாத்து வருகிறது. உண்மையில் அந்த யூத மக்கள் ஒரு கேடயமாக அந்நாட்டில் இருத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளனர். இதற்குப் பின்னிருப்பது "இறைவனால் வாக்களிக்கப்பட்ட தேசம்" என்ற யூதப் பழங்கதையாடலும், தொன்மமுமே.

4. 19-01-2024 முதல் போர் நிறுத்தம் நடைமுறைக்கு வந்துள்ளது. ஆனால், அதன் நம்பகத்தன்மை பலராலும் கேள்விக்கு உட்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. காசா முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் 92% வீடுகள், வாழிடங்கள் தரைமட்டமாக்கப் பட்டுள்ளன. அதன் நீர் சுத்திகரிப்பு மற்றும் சுகாதாரம், மின்சார உற்பத்தி, உணவு பதப்படுத்துதல், விவசாயம் மற்றும் மீன்பிடித்தல் அனைத்தும் இப்போது அழிக்கப்பட்டு மக்கள் வாழ்வதற்கான சூழலற்றதாக மாறியுள்ளது. மருத்துவமனைகள், சுகாதார மையங்கள், பல்கலைக்கழகங்கள், கல்லூரிகள் மற்றும்

பள்ளிகள் அனைத்தும் அழிக்கப்பட்டுள்ளன. நகராட்சி கட்டிடங்கள், கழிவுகளை அகற்றுதல், சாலை மேற்பரப்புகள், வடிகால் வழித்தடங்கள், திரையரங்குகள், கலாச்சார மையங்கள், சினிமாக்கள், கஃபேக்கள் என மக்களின் பொது வாழ்விற்கான அனைத்தும் அழிக்கப்பட்டுவிட்டது. மிஞ்சியிருப்பது 1.8 மில்லியன் குளிராலும், பட்டினியாலும், பல்வேறு உடல் உபாதைகளாலும், சுகாதாரக் கெடுகளாலும், வாடும் மக்கள். ஊட்டச்சத்து குறைபாடுள்ளவர்கள், மோசமான ஆடைகளுடன் கூடாரங்களில் வாழ்கின்றனர். அகழிகளில் மலம் கழிக்கிறார்கள். ஒருவேளை உணவிற்கு உத்திரவாதம் அற்ற நிலையில் உள்ளனர். சுருக்கமாகச் சொன்னால் இறையாண்மை அற்ற ஒரு பெரிய அகதி முகாமாக காசா பகுதி மாற்றப்பட்டுள்ளது. இந்த நிலைமைகளில் பல்லாயிரக்கணக்கானோர் இறக்க நேரிடும். காரணம் இஸ்ரேல் வரக்கூடிய உதவிகளை தடுத்து தாமதப்படுத்தலாம். உண்மையில் போரினால் அழிந்தவர்களைவிட அதன் விளைவுகளால் அழியப்போகும் எண்ணிக்கை அதிகமாகும்.

5. இது ஒருவகையில் உளவியல் போர் முறையும் கூட. ஒரு பலம்வாய்ந்த எதிரியை எதிர்கொள்ள பலமற்ற ஹமாஸ் போன்ற அமைப்புகள் தூண்டப்படுவதால் முன்யோசனையின்றி செயலில் இறங்கி அம்மக்கள் பெரும் அழிவுக்கு ஆட்படுவது என்பது தொடர் நிகழ்வாக அமைந்துள்ளது. சமச்சீரற்ற போர் எக்காலத்திலும் மோசமானதாக இருக்கும். ஒடுக்கப்பட்ட மற்றும் குடியேற்றப்பட்ட மக்களுக்கு ஒடுக்கும் இராணுவத்தைப்போல எந்த வசதிகளும் இல்லை, எதிர்க்கும் இராணுவத்தை சமத்துவ ஆயுதங்களுடன் எதிர்கொள்ள வசதியற்ற நிலையில் தங்கள் சொந்த இனமக்கள் பலியாடுகளாக மாறும் அவலம் ஈழம் துவங்கி பாலஸ்தீனம்வரை தொடர்நிகழ்வாக அமைந்துள்ளது. இதற்கான தீர்வு இஸ்ரேல் என்ற பயங்கரவாத அரசை ஒழிப்பதே. மாற்றாக ஒரு சமாதானத்துடன் சகவாழ்வை நிகழ்த்தக்கூடிய ஒரு ஜனநாயக அரசு அங்கு தேவை. அதற்குச் சாத்தியமில்லை. காரணம் சர்வதேச அரசியல் அதற்கு இடமளிக்கப் போவதில்லை. சர்வதேச அமைப்புகள், அரசுகள் ஆகியவற்றிற்கு எதிராக சர்வதேச

மக்களின் ஆதரவும், அழுத்தங்களும், போராட்டங்களும் அதிகரிக்க வேண்டும். உலக அளவில் தங்கள் அரசு என்ன நிலைப்பாட்டைக் கொள்கிறது என்பதைக் கொண்டு அந்த அரசிற்கான உள்ளூர் மக்கள் ஆதரவும் எதிர்ப்பும் இருக்க வேண்டும். ஆனால் இன்றைய அரசியல் என்பது தன்னலம் சார்ந்த மக்கள் கூட்டத்தைதான் உருவாக்கியுள்ளது. தன்னலத்தை முதன்மைப்படுத்தி உலகளாவிய பொதுநலத்தை கைவிடும் நிலையே உள்ளது. ஊடகங்கள் மற்றும் அரசியலைக் கட்டுப்படுத்தும் செல்வந்த தன்னலக்குழுக்களின் உயரடுக்குகள் இஸ்ரேலுக்கு ஆதரவானவையாக உள்ளது. ஆனால் உலகளாவிய மக்கள் வலதுசாரிகளைத் தவிர பாலஸ்தீனத்தை ஆதரிப்பவர்களாக உள்ளனர். தன்னலம் சார்ந்த இந்த அரசியல் சூழலால் உலகில் பல பேரழிவுகளை மனிதகுலம் சந்தித்து வருகிறது. அதில் உச்சபட்சமானது பாலஸ்தீனத்தில் நடந்துவரும் இப்பேரழிவுகள்.

6. சற்றே, போரின் தொடக்க காலத்திற்கு சென்று பார்த்தால் இப்போரின் அரசியலைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். “நாஜிகளின் இன அழிப்பு முகாமான ஆஷ்விட்சில் என் தாத்தா உயிரிழக்காமல் தப்பித்தது காலா மீது குண்டு வீசுவதற்காக அல்ல” என்று ஒரு யூத இளம்பெண் இந்த போஸ்ட்ருடன் நிற்கும் ஒரு நிழற்படத்தை இணையத்தில் ‘இன்ஸ்டா கிராமில்’ போர் துவங்கிய காலத்தில் பார்க்க முடிந்தது. ஜெருசலத்தில் நடந்த பாலஸ்தீன் மீதான இஸ்ரேலியப் போருக்கு எதிரான தெருவில் நடத்தப்பட்ட ஆர்ப்பாட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட ஓர் நிழற்படம். இப்படம் முக்கியமான ஒரு வரலாற்றுத் தருணத்தைப் பேசுகிறது. வரலாற்றின் உருவாக்கமான ஓர் அரசியல் மனிதன், தனது அரசியல் அதிகாரத்திற்கான விருப்பறுதியிலிருந்து விலகி, உலகளாவிய மனிதப் பற்றுடன் நிற்க வேண்டிய தேவையை வலியுறுத்தவதாக உள்ளது. அத்துடன் அரிஸ்டாட்டில் கூறிய மனிதன் என்பவன் ஒரு சமூகமிருகம் என்பதிலிருந்து ஓர் உலகளாவிய இயற்கை உயிரியாக சமூகத்தின் நலனிற்காக, சக மனிதகுலத்தின் முன்னேற்றத்திற்கான இலட்சிய மனிதனாக மாறுவது எப்போது? மார்க்ஸ் முன்வைத்த சமூக உள்ளடக்கம் கொண்ட, சமூக உணர்வை அகநிலையாகக் கொண்ட ஒரு புறநிலை

உயிரியான புதிய மனிதனின் உள்ளூர்ச்சியை இந் நிழற்படம் வெளிப்படுத்துகிறது. உனது விடுதலை மற்றவரை அடிமைப் படுத்துவதற்குதான் என்கிற சங்கிலியை அறுத்து, அனைவருக்குமான விடுதலையை முன் வைப்பதாக உள்ளது. மற்றமையை எதிர்மையாகக் கருதும் மனநிலையை அம்பலப்படுத்துவதாக உள்ளது. யூதர்கள் உலகெங்கிலும் விரட்டப்பட்டதும், அதன் உச்சமாக ஹிட்லரால் பெரும் இன அழித்தொழிப்பிற்கு ஆளான துயரமும், அவர்கள்மீது உலகில் உள்ள அனைத்து மக்கள் மற்றும் ஜனநாயக சக்திகளின் ஆதரவை உருவாக்கியது. இன்று மற்றொரு இன அழிப்பு போரின்மூலம் அந்த ஆதரவிற்கு முற்றிலும் தகுதியற்றவர்களாக, இன பாசிசவாதிகளாக, மத பாசிசவாதிகளாக இன்று மாறியுள்ளனர். அகண்ட பாரதம் பேசும் இந்துத்துவ மதவாதிகளைப்போல, அகண்ட இஸ்ரேல் (Greater Israel) பேசும் ஒரு உலகளாவிய அச்சுறுத்தலாக மாறியுள்ளனர்.

7. உலகளவில் ஹமாஸ் தாக்குதலில்தான் இந்த நிகழ்வுகள் குறித்த சொல்லாடல் களம் துவக்கப்பட்டு போர் என்பதாக கட்டமைக்கப்படுகிறது. ஆனால், ஹமாஸின் தாக்குதல் நடத்த காரணமான நிகழ்வுகள் பரவலாக உலகின் கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்படவில்லை. அல்லது அதை குறித்து தீவிரக் கவனம் உள்ளவர்கள் தேடி அறியும்படியானதாகவே அமைந்துள்ளது. சரியாக, ஹமாஸின் தாக்குதலுக்கு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு அக்டோபர் 4, 2023 அன்று இஸ்ரேலிய ‘தால்மோடி’க் சடங்குத் திருநாள் கொண்டாட்டத்தின் போது இஸ்லாமியர்களின் இரண்டாவது மக்காவாகக் கருதப்படும் புனிதத் தலமான ‘அல் அக்ஸா’ மசூதியின் தெற்குப் பகுதிக்கு அருகில் இஸ்ரேலிய இராணுவம் தாக்குதல் நடத்துகின்றது. அதற்கு இஸ்ரேலிய அரசு ஆதரவாக நிற்கிறது. இஸ்லாமிய புனித தலத்திற்குள் இராணுவம் காலனிகளுடன் நுழைந்ததே தாக்குதலுக்கு காரணம் என்கிறது ஹமாஸ். இது சீக்கிய புனித தலமான அமிர்தசரஸிற்குள் இந்திய இராணுவம் ‘புளுஸ்டார்’ தாக்குதல் நடத்திய போது காலனியுடன் நுழைந்ததை நினைவூட்டும். பொதுவாக, இராணுவம் தாக்கப்படும் இடம் எதிரியின் இடம் என்ற ரீதியில் மட்டுமே

“நாஜிகளின் இன அழிப்பு முகாமான ஆஷ்விட்சில் என் தாத்தா உயிரிழக்காமல் தப்பித்தது காலா மீது குண்டு வீசுவதற்காக அல்ல” என்று ஒரு யூத இளம்பெண் இந்த போஸ்ட்டுடன் நிற்கும் ஒரு நிழற்படத்தை இணையத்தில் ‘இன்ஸ்டா கிராமில்’ போர் துவங்கிய காலத்தில் பார்க்க முடிந்தது.

அணுகக் கூடியது. அதற்கு மதம், புனிதம் என்பதெல்லாம் ஒரு பொருட்டல்ல. ஆக, இந்தப் போரின் ஹமாஸ் தரப்பு மதவாதம் என்றால், இஸ்ரேலிய தரப்பு இன அழிப்பு. அதாவது, பாலஸ்தீனத்தை முழுமையாக ஆக்ரமிப்பது மட்டுமல்ல, அங்குள்ள இஸ்லாமியர்களை வெளியேற்றுவதே. குறிப்பாக, காலா பகுதியை முழுமையாக இஸ்ரேலிய இராணுவ கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வருவதே. அந்த இஸ்ரேலிய பெருந்தேசியவெறியின் சதித் திட்டத்திற்கு ஹமாஸின் இச்செயல்பாட்டு காரணமாக அமைந்துவிட்டது. மேலோட்டமாக நிகழ்ந்த ஒன்று அல்ல.

8. பாலஸ்தீன் இஸ்ரேல் பிரச்சனை, ஒரு தீராத சர்வதேசப் பிரச்சினையாக இருப்பதான தோற்றம் முழுக்க அமெரிக்க மேற்கத்திய வெள்ளை ஊடகங்களால் உருவாக்கப்படுகிறது. அழிவின் விளிம்பில் நிறுத்தப்பட்டுள்ள பாலஸ்தீனியர்களை, குறிப்பாக காலா எனப்படும் தற்போதைய பாலஸ்தீனிய பகுதியை ஹமாஸை முன்வைத்து குற்றவாளியாக்குவதிலும், பாலஸ்தீனிய இஸ்லாமியர்களை தீவிரவாதிகளாக, பயங்கரவாதிகளாக சித்தரிப்பதிலும் இந்த ஊடகங்கள் வெற்றியடைந்துள்ளன. இந்திய ஊடகங்கள் எப்படி இந்துத்துவ பாசிசத்திற்கான ஊதுகுழலாக மாறி, மாநில உரிமை கோரும் எதிர்கட்சிகளை குற்றவாளிகளாக்கித்தரிகிறதோ அதனை ஒப்பிட்டால் பாலஸ்தீனியர்களின் இன்றைய நிலைமையை அறிந்துகொள்ள முடியும். பாலஸ்தீனிய வரலாறு, அரசியல் ஆகியவைபற்றி எண்ணற்ற மாற்று ஊடகங்கள், உலகளாவிய மனிதநேய, ஜனநாயக சிந்தனையாளர்கள், அரசியல் அறிஞர்கள் எழுதிக் குவித்து உள்ளனர். என்றாலும், பொதுபுத்தியில் பாலஸ்தீனியப் பிரச்சனை என்பது இஸ்லாமிய பயங்கரவாதப் பிரச்சனையாகவே பதிவு செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதற்கு காரணம் அமெரிக்க,

ஐரோப்பிய அரசின் சர்வதேச ஊடக லாபியே.

8. சென்ற வருடம் இஸ்லாமிய புனித மாதமான ரமலானில்கூட போர் நிறுத்தம் செய்ய முடியாது என்று அறிவித்தார் உலகின் மிகப்பெரிய ஜனநாயகக் காவலராக கருதப்படும் முன்னாள் அமெரிக்க அதிபர் ஜோ பைடன். அடிப்படையில் இந்த போரின் இனவெறித் தாக்குதலுக்கு நிபந்தனையற்ற ஆதரவைத் தந்தவர். அதன் விளைவு அவரது கட்சி தோல்வியடைந்தது. மேற்கத்திய நாடுகள் அனைத்தும் அமெரிக்கத் தலைமையில் ஒட்டுமொத்தமாக இஸ்ரேலின் இந்த அநீதியானப் போரை நியாயப்படுத்தி அதற்கு ஆயுதங்களை வாரி வழங்கியது. அமெரிக்க எதிர்ப்பு முகாமான சீனா, ரஷ்யா போன்ற நாடுகள் இப்பிரச்சினையில் மௌனம் சாதிக்கின்றன. இஸ்லாமிய அரபுலகில் உள்ள நாடுகள் அமெரிக்காவின் ஆணைக்கு கட்டப்பட்டு தங்கள் சொந்த மதத்தை சார்ந்த மக்களை கைக்குழி விட்டுவிட்டன. மற்றொரு இஸ்லாமிய நாடான ஈரான் சிரியா இஸ்லாமிய நாடு என்பதால் தனிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இச்சூழலில் இந்தியா இஸ்ரேலிய ஆதரவு நிலை எடுத்து, அதன்பின் மக்களின் அழுத்தங்கள் காரணமாக கைவிட்டது. ஆரியர்கள் எனப்படும் பிராமணர்களும், இஸ்ரேலிய யூதர்களும் ஒரேவிதமான குணங்களைக் கொண்டவர்கள். இந்த உலகை ஆள இறைவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள், அறிவில் உயர்ந்தவர்கள், தங்களைத் தவிர மற்றவர்கள் அனைவரும் தங்களுக்கு சேவை செய்ய பணிக்கப்பட்டவர்கள் என்றும் இதுதான் இறையின் வாக்கு என்றும் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டு, உலகில் அனைத்து அநீதிகளையும், மனிதகுல விரோதமான அழித்தொழிப்புகளையும் நிகழ்த்துபவர்கள். இந்துத்துவர்கள் ஒருபுறம் ஹிட்லரை முன்னத்தி ஏராகக் கொள்பவர்கள் என்றால், மற்றொருபுறம் யூத இனவெறிவாதத்தையும் ஏற்பவர்கள். பாலஸ்தீனம் என்பது இஸ்ரவேலர்களுக்கு

வாக்களிக்கப்பட்ட நிலம் என்ற புனிதமறைகளில் உருவாக்கப்பட்ட கதையாடலை அடிப்படை யாகக் கொண்டு இந்த அழித்தொழிப்பை நியாயப்படுத்துகின்றன இத்தகைய இன மதவெறி அமைப்புகள். பல நூற்றாண்டுகளாக வாழ்ந்துவரும் பாலஸ்தீனியர்களின் இறையாண்மையை மறுக்கும் யூத இனவெறிக் கொள்கைக்கு காரணம் அமெரிக்க ஐரோப்பிய நாடுகளின் உலகளாவிய சுரண்டல் பின்னணியே. யூதர்களை தங்கள் நாடுகளில் இருந்து வெளியேற்றுவதற்கான ஒரு வாய்ப்பாக இஸ்ரேல் உருவாக்கத்தை அவை பயன்படுத்திக் கொண்டன என்பதே வரலாறு கூறும் உண்மை.

9. பாலஸ்தீனியப் பிரச்சினை, அடிப்படையில் ஒரு தேசிய இனப் பிரச்சினை. அதனை மதவாதப் பிரச்சினையாக மாற்றி, உலகளாவிய அரசியல் இஸ்லாமியப் பிரச்சினைக்குரிய பகுதியாக பேசுகின்றனர். இதற்கான அடிப்படைகள் இரண்டு. ஒன்று, முதலாம் உலகப் போர் காலகட்டத்தில் துவங்கிய 'ஜியோனிசம்' எனப்படும் யூத இனவாதம். அதாவது உலகில் யூதர்களுக்கு என்று ஒரு நாடு என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவான இது, இரண்டாம் உலகப்போரில் ஜெர்மானிய இன அழித்தொழிப்பிற்கு ஆளாக்கப்பட்டு, உலகளாவிய கவனத்தையும், கருணையையும், ஆதரவையும் பெற்றது. இன்றோ, அதுவே ஒரு இன அழித்தொழிப்பை நிகழ்த்துகிறது. இரண்டு, அதுவரை உலக ஒழுங்கிற்கான சொல்லாடலாக இருந்த 'சிவப்பு பயங்கரவாதம்' என்கிற கம்யூனிச அபாயம் குறித்த அமெரிக்க, ஐரோப்பிய குறிப்பாக மேற்குலக அரசியல் உருவாக்கிய உலகளாவிய துருவமுரண ஐ.நா. உருவாக்கத்துடன், ரஷ்யாவின் வீழ்ச்சியுடன் முடிவிற்கு வந்தது.

10. புதிய உலக ஒழுங்கை உருவாக்க சாமுவெல் ஹட்டிங்டன் முன்வைத்த "நாகரிகங்களின் மோதல்" என்ற புதிய வேலைத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் இஸ்லாமிய நாடுகள் தனியானதொரு புவிக்கோளமாக மாற்றப்பட்டது. அதன்படி "நாகரிகமற்ற" ஆசிய, அரேபிய, ஆப்பிரிக்க கருப்பின "காட்டுமிராண்டி"களுக்கும், "நாகரிக"மான வெள்ளையின அமெரிக்க, ஐரோப்பிய மேற்குலகத்திற்கும் இடையிலான மோதல்கள் உலகைத் தீர்மானிப்பதாக மாறும் என்று கூறியது. அதன் ஒரு விளைவாக கட்டப்பட்டதே

"சிவப்பு பயங்கரவாத"த்திற்குப் பதிலான "பச்சை பயங்கரவாதம்" என்கிற அரசியல் இஸ்லாம். அதன் அடிப்படையில் உலகெங்கும் இஸ்லாமிய பயங்கரவாத அமைப்புகள் ஜிகாதிகள், இஸ்லாமிய மத அடிப்படைவாதிகள் ஆகியோர் கொண்ட ஓர் எதிர் அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. அதில் பலவும் எல்லைத் தாண்டிய பயங்கரவாதத்தை நிகழ்த்தும் அமைப்புகளாக உலக ஆளும் வர்க்கங்களால் உபயம் (ஸ்பான்சர்) செய்யப்பட்டவை. பேரரசு என்கிற அமைப்பின் தேசிய எல்லைத் தாண்டிய உலகளாவிய எதிரிகளாக கட்டமைக்கப் பட்டவை. உலக ஆதிக்க நாடுகளின் உளவுத் துறைகளின் பங்களிப்பு இதில் அதிகம். அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய நாடுகள் என்பது எட்வர்ட் சைத்தின் கருத்தாக்கமான "கற்பிதப் புவியியல்" (இமாஜினட் ஜியாகரபி). இக் கற்பிதப் புவியியலில் உருவானவையே இத்தகைய இஸ்லாமிய பயங்கரவாத இயக்கங்கள். சற்றே அக்கறையுடன் உற்றுக் கவனித்தால், இவர்களால் அதிகம் அழிந்தவர்கள் இஸ்லாமியர்களே என்பதை அறியலாம். இஸ்லாமிய ஜிகாத் என்ற பெயரில் பாமர இஸ்லாமியர்களை பலிகடாவாக்கியவர்கள் இத்தகைய அமைப்புகளே. அதில் ஒன்றுதான் ஹமாஸ். அது யாசர் அராபத் தலைமையிலான பாலஸ்தீனிய விடுதலைக்குப் பாடுபட்ட மதச்சார்பற்ற (செக்குலர்) இயக்கமான பாலஸ்தீனிய விடுதலை இயக்கத்தை அகற்றிவிட்டு அந்த இடத்தை பிடித்தது. அந்த ஹமாஸ்தான் தற்போது இஸ்ரேல் அமெரிக்க தேவையை நிறைவு செய்வதாக இந்த யுத்தத்தில் ஈடுபட்டுள்ளது. அது மக்களைக் காக்காமல் ஒளிந்து விளையாடிக் கொண்டு, பாலஸ்தீனிய மக்களுக்குத் தேவையற்ற, இஸ்ரேல் அமெரிக்க லாபிக்குத் தேவையான ஒரு யுத்தத்தை தொடங்கியுள்ளதாகவே எண்ணத் தோன்றுகிறது.

11. ஹமாஸ் அமைப்பிற்கும் இஸ்ரேலிய உளவுத்துறைக்கும் உள்ள தொடர்புகள் குறித்தும், இன்றைய இஸ்ரேலிய அதிபர் நத்தான்யாகு இத்தாக்குதலுக்கு முன்பு பேசிய பேச்சுக்களையும் வைத்து, "குளோபல் ரிசர்ச்" என்கிற சர்வதேச மாற்று ஊடகம் பல தகவல்களைத் தருகிறது. 2019 நாடாளுமன்றத் தேர்தல் நேரத்தில் இந்தியாவில் நிகழ்ந்த

புலவாமா தாக்குதலைப்போல, இந்த ஹமாஸின் தாக்குதல் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளதோ என்ற அய்யத்தை தரக்கூடியதாக உள்ளது. இஸ்ரேலிய ஜனநாயக சக்திகள் ஆளும் நத்தன்யாகு அரசாங்கத்திற்கு எதிராக பெரும் போராட்டங்கள் இஸ்ரேலிய தெருக்களில் நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தது. சரிந்துவரும் தனது செல்வாக்கை தூக்கி நிறுத்த வழக்கமாக பாசிசவாதிகள் அடைக்கலம் புகும் தேசபக்திக்கான ஒரு நிகழ்வாகவே இந்த தாக்குதல் பார்க்கப்படுகிறது. தேசபக்தி என்பது 'நாமா'கிய உள்நாட்டு மக்களை வெளிநாட்டு 'மற்றமை'யின் அபாயங்களைக் காட்டி பயமுறுத்தவதால் உருவாக்கப்படும் ஒருவகை அரசியல் உணர்வே. இந்த போர்நிறுத்த ஒப்பந்தத்தை எதிர்த்து தீவிர வலதுசாரி அமைப்பைச் சேர்ந்த இராணுவ அமைச்சரும் அவரது கட்சியும் கூண்டோடு பதவி விலகியுள்ளனர். நத்தன்யாகுவின் கூட்டணி அமைச்சகம் கலையும் அபாயத்தில் உள்ளது. ஆனாலும், எதிர்கட்சிகள் அவருக்கு ஆதரவு தரத் தயாராக உள்ளன.

12. பொதுவாக, இன்று உலகளாவிய அச்சுறுத்தலாக மாறியுள்ள இஸ்லாமிய பயங்கரவாதத் தாக்குதல்களுக்கு பின் அமெரிக்க, இஸ்ரேலிய உளவுத்துறைகளின் பங்கு இருப்பது குறித்து பேசப்படும் தகவல்கள் மறுக்க முடியாதவை. இந்தியாவில் புலவாமா தாக்குதல் குறித்து தாக்குதல் சமயத்தில் காஷ்மீரில் கவர்னராக இருந்தவரின் கூற்றுகளைப்போல, இப்பிரச்சினைக்கும் பின்னால் ஒரு சர்வதேச சதிவலை இருப்பதாக நம்பப்படுகிறது. முன்னாள் உளவுத்துறை அதிகாரியான பிலிப் ஜெரால்ட் என்பவர் "இந்த தாக்குதல் நிகழ்வதை உளவுத்துறை கண்டுபிடிக்காமல் இருந்தது நம்பத்தகுந்ததாக இல்லை. இது ஒரு தவறான கொடியசைப்புதான்" என்றும் கூறியுள்ளார். ஒரு பூனை இஸ்ரேலிய எல்லையில் உள்ள வலையை தாண்டினால் கூட 'அலர்ட்' ஆகிவிடும் இஸ்ரேலிய இராணுவம் இதனை எப்படி கண்டுகொள்ளாமல் இருந்தது. அதிலும் மிகப்பெரும் தாக்குதல். "அயர்ன்டோம்" எனப்படும் தானியங்கி பாதுகாப்பு வளையத்தை உடைத்து நிகழ்த்தப்பட்ட தாக்குதல்.

13. காலாவை ஏன் இஸ்ரேல் ஆக்ரமிக்க நினைக்கிறது? என்பதற்குப் பின் சர்வதேச அரசியல் உள்ளது. அதில் ஒன்று 'இஸ்ரேல்

எகிப்து ரகசிய ஒப்பந்தம்'. அந்த ஒப்பந்தத்தின்படி எகிப்தில் காசாவிலிருந்து வெளியேற்றப்படும் 2.2 மில்லியன் மக்களை எகிப்தின் சினாய பெனின்கலாவில் அகதிகளாக குடியேற்ற வேண்டும். அதற்கான அகதி முகாம்களை அமைக்க எகிப்து அனுமதிக்க வேண்டும் என்று அமெரிக்க ஆலோசனையுடன் பேசப்பட்டுள்ளது. இந்த ரகசிய ஒப்பந்தம் இணையத்தில் கிடைப்பதற்கான சுட்டியை அவ்வலைத்தளம் தந்துள்ளது (<https://www.globalresearch.ca/israel-gas-oil-and-trouble-in-the-levant/5362955>). அதாவது அவர்களின் இறுதி நோக்கம் பாலஸ்தீனியர்களை அவர்களது தாயகத்திலிருந்து அகற்றுவதன்மூலம், 1999ல் காசாவின் கடற்கரைகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பல பில்லியன் டாலர் மதிப்புள்ள இயற்கை எரிவாயுவை கைப்பற்றுவதே. அதற்கு இஸ்ரேலிய அரசைப் பயன்படுத்தும் சர்வதேச லாபியே இப் போருக்கான திட்டமிடலை நடத்திக் கொண்டுள்ளது. ஈழத் தமிழ் இன அழிப்பிற்கான ஆரம்பம் திரிகோண மலை கடற்படைத் தளத்தை கைப்பற்றுவதற்கான அமெரிக்காவின் முயற்சியில்தான் துவங்கியது என்பது உலகறிந்த செய்தி. இன்றுவரை திரிகோணமலை கடற்படைத்தளம் ஒரு முக்கியமான பாதுகாப்புமிக்க சர்வதேச போர்த்தந்திரக் கேந்திரமாக உள்ளது. அதன் வழியாக தெற்காசிய நாடுகளைக் கண்காணித்து கட்டுப்படுத்துவதே அமெரிக்க, சீனாவின் உள்ளடி அரசியலாக உள்ளது. அதன் விளைவை ஈழத்தமிழர்களும், தற்போது சிங்களர்களும் அனுபவித்து வருகின்றனர். இஸ்ரேல் ஆப்பிரிக்க, அரபு பிரதேசங்களுக்கான கேந்திரமாக மாறியதைப்போல, இலங்கையை மாற்றுவதற்கான முத்தாய்ப்பே ஈழத்தமிழ் போராக நிகழ்ந்தது.

14. ஜனவரி 19, 2025 இன்றைய அல் ஜசீரா இதழ் கணக்கின்படி, பாலஸ்தீனத்தின் காலா பகுதியின் மீதான இஸ்ரேலிய தாக்குதல் துவங்கிய அக்டோபர் 7, 2023 முதல் குறைந்தபட்சம் 46,913 பாலஸ்தீனியர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். இதில் குழந்தைகள் மட்டும் 17,492 பேர். 1,10,750 பேர் படுகாயமடைந்துள்ளனர். இதில் எண்ணற்ற குழந்தைகளும் அடக்கம். காணாமல் போனவர்கள் 11,160 பேர். ஆனால், அக்டோபர் 7, 2023 அன்று ஹமாஸ் நடத்திய தாக்குதலில்

இறந்த இஸ்ரேலியர்கள் 1,139 பேர் மட்டுமே. 200 பேர் மட்டுமே சிறை பிடிக்கப்பட்டனர். இஸ்ரேலியர்களைவிட பல மடங்கு அதிகம் பாலஸ்தீனிய அப்பாவி மக்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். இந்த வேறுபாடு உணர்த்தும் உண்மை பாலஸ்தீனத்திற்கு எதிரான அநீதியான ஒரு போரை இஸ்ரேல் நடத்தி வருகிறது. அல்லது ஹமாஸின் இத்தாக்குதலுக்காகவே காத்திருந்ததைப்போல ஒரு இன அழிப்பை நிகழ்த்தியுள்ளது. காசாவை உலக வரைபடத்திலிருந்து அழித்துவிட்டு அதனை இஸ்ரேலின் ஒரு பகுதியாக மாற்றும் நீண்டநாள் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் வாய்ப்பாக இது அமைந்தது. அதன் பின்னிருப்பது அமெரிக்க, ஐரோப்பிய மேற்கத்திய நலனே. அதனால்தான் இந்த அநீதியான போரை அந்நாடுகள் ஆதரித்தும், ஆயுதங்கள் வழங்கியும் போரை நிறுத்தாமல் பார்த்து கொண்டன. இன்றைய போர் நிறுத்தத்தின் மூலம் இஸ்ரேல் தன்னைப் பல்படுத்திக் கொள்ளவும், ஹமாஸ் மற்றும் பாலஸ்தீனிய மக்களை பலவீனப்படுத்துவமான முயற்சியில் இறங்குகிறது. ஹமாஸிற்கு வரும் ஆயுதங்களை கட்டுப்படுத்தும் காரிடார்கள் குறித்தும், காசாவை 3 ஆகப் பிரித்து இராணுவ காரிடார்களை உருவாக்கியும் ஒரு நில ஆக்ரமிப்பு தந்திரத்தை இப்போரில் உருவாக்கி உள்ளது. போர்நிறுத்த ஒப்பந்தங்களில் இக்காரிடார்களை நீக்குவது, காசாவிலிருந்து இஸ்ரேலிய இராணுவத்தை முற்றிலுமாக அகற்றுவது ஆகியவற்றை இரண்டாவது, மூன்றாவது கட்டத்திற்கு நகர்த்தியிருப்பது அய்யத்தை தருவதாக அமைந்துள்ளது. பயணக் கைதிகள் விடுவித்தபின் இஸ்ரேல் ஒப்பந்தத்தை மீறி மீண்டும் ஹமாஸை தூண்டியோ அல்லது தனது கைக்கூலிகளை வைத்து எதையாவது செய்து ஒப்பந்தத்தை மீறிவிட்டதாக போரைத் தொடங்கலாம். ஆக இது ஒரு நீண்டநாள் தீர்வல்ல என்பது மட்டும் கண்கூடு,

15. தொடர்ந்து உருவான சர்வதேச அழுத்தங்கள் காரணமாக, தற்போது போர் நிறுத்தத்திற்கான பேச்சு வார்த்தை வெற்றியடையும் இறுதி கட்டத்தை அடைந்துள்ளது. 15 மாதங்கள் இடைவிடாது போர்ச்சூழலில் வாழ்ந்துவந்த மக்களுக்கு இது ஒரு பெரும் ஆசுவாசம். ஆனால், போர் வெறியர்களுக்கோ, இது அடுத்த போருக்கான

தயாரிப்பு என்பதே அதன் அரசியல். அழிக்கப்பட்ட காசாவை மீட்டெடுக்க இன்னும் பல ஆண்டுகள் ஆகலாம். இந்த போர் நிறுத்தம் நீடிக்குமா? என்ற அச்சமும் நிலவுகிறது. அமெரிக்க அதிபர் டிரம்பின் அழுத்தம் இதில் உள்ளது என்று ஒரு கதையைக் கட்டுகிறார்கள். ஆனால், பெய்ட்னோ தனது சாதனை என்கிறார். அமெரிக்க அதிபர் யார் என்றாலும், இஸ்ரேல் மீதான நிலைப்பாட்டில் எந்த மாற்றமும் இல்லை. போர்வெறியர்களான அமெரிக்க ஆளும் வர்க்கம் போர்நிறுத்தத்தை நீட்டிக்க விரும்புமா? என்கிற கேள்வி உள்ளது. என்றாலும், இந்த நிறுத்தம் வரவேற்கத்தக்கதே. இஸ்ரேலிய அரசிற்கும் உள்நாட்டில் எதிர்ப்பு வலுக்கிறது. இந்நிலையில் தான் இந்த போர் நிறுத்தத்திற்கான பேச்சுவார்த்தைக்கு இரண்டு அரசுகளும் முன்வந்துள்ளன.

16. இஸ்ரேலின் பாலஸ்தீனியர்கள் மீதான தாக்குதல் (உண்மையில் அது போரே அல்ல, வெறும் இன அழிப்பு தாக்குதலே) உலகளாவிய எதிர்ப்பை சந்தித்து, பல நாடுகளில் பெரும் போராட்டங்கள், சாலைகளில் நிகழ்த்தப்பட்ட ஊர்வலங்கள் என நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தபோது, உலகின் மிகப்பெரிய ஜனநாயக நாடாக மாறட்டிக் கொள்ளும் இந்தியாவில் வழக்கம்போல் இஸ்லாமிய துண்டு துக்காணி அமைப்புகள் மட்டும் ஒருநாள் கொடிபிடித்து போராட்டம் நடத்தின. மறுநாளே கேப்டன் என்ற பிரபாகரனின் நகல்போலியான (simulated version) விஜயகாந்த் நீண்டநாள் நோய்வாய்ப்பட்டு மருத்துவமனையில் தீவிர சிகிச்சைக்குப்பின் இறந்துவிட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டார். குறிப்பாக அனைத்து ஊடகங்களும் இரண்டு நாட்கள் அவரது பூத உடலை கடமை தவறாமலும், கண் துஞ்சாமலும் காட்டிக் கொண்டிருந்தனர். உடனடியாக தமிழகமே விஜயகாந்திற்காக புலம்பியது. சென்னை நகர் பல்வேறு மாவட்ட ரசிகர்களால் நிரம்பத் தொடங்கியது. பெண்கள் “வள்ளல், வள்ளல்” என்று புலம்பித் தீர்த்தார்கள். தமிழவன் குறிப்பிட்டதைப்போல “தமிழர்களைப் பொருத்தவரை ‘அ-வரலாற்றுப் பார்வை’ அவர்களைப் பாதிக்கிறது ஒரு யதார்த்தம். சோழனை, பாரியை இன்றும் சொல்லி, சோற்றுக்கில்லாத தமிழனைத் தொடமுடியும் என்றால் எங்கிருக்கிறது வரலாற்றுப் பிரக்ஞை?” (பக்.21, இருபதாம்

நூற்றாண்டு கவிதை, 2011). இக்கேள்வி முக்கியமானது. இதில் தமிழர்களின் வினோதப் பழக்கங்களினால் கட்டப்பட்ட உளவியலை காணமுடிந்தது. இவ்வினோதப் பழக்கங்களை அறிய தமிழவனின் 'சரித்திரத்தில் படிந்த நிழல்கள்' நாவலை வாசித்துப் பார்க்கலாம்.

17. மிகைபிம்பங்களுக்கு தன்னை ஒப்புக் கொடுத்தல், வெள்ளந்தியாக ஆதாரமற்று ஒன்றை நம்புதல், எந்த ஒன்றையும் சுய அறிவு கொண்டு ஆராயாத தன்மை ஆகிய பல "நற்குணங்கள்" தமிழர்களிடம் வேர்விட்டு அவ்வப்போது இப்படியாக வெளிப்படுகிறது. பெரியார் தமிழர்களை பகுத்தறிவு கொண்டு ஆராயச் சொன்னது இதனால்தான். ஆனால், இன்றோ பெரியாரையே பல அவதூறுகள் வழி இழிந்துரைப்பதான நிலை உருவாகி அதைப்பற்றிய பேச்சே இன்று பெரிதாகப் பேசப்படுகிறது. உண்மையில் இத்தகைய விளம்பரங்களை தனது அரசியல் 'மைலேஜா'க மாற்றுவதற்கான ஒரு விளம்பர யுகமாக இது அமைந்துள்ளது. இன்றைய சமூகத்தை காட்சிக்காண் சமூகம் (spectacle society) என்றார் மார்க்சிய அறிஞர் கே டி போர்ட். இன்றைய உலகளாவிய சமூகம் இத்தகைய காட்சிகள் குறிப்பாக சமூக வலைதளங்கள் வழியாக தங்கள் அறிவைக் கட்டிக் கொண்டுள்ளனர். குறிப்பாக தமிழகத்தின் அரசியலை தீர்மானிப்பதாக இத்தகைய காட்சி ஊடகங்கள் மாறியுள்ளன. அதன் விளைவே பெரியார் குறித்து ஒரு அறிவற்ற மூடத்தனமான பேச்சு இன்று பட்டி தொட்டி எல்லாம் எதிரொலிக்கும்படி ஆக்கப்பட்டுள்ளது. பாலஸ்தீனத்தில் கொல்லப்பட்ட மக்கள் குறித்து எந்த அக்கறையோ போராட்டமோ, அப்படி ஒன்று நடப்பதற்கு உணர்வோ அற்றவர்களாக வெகுசனத் தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏன் சொந்த தொப்புள்கொடி உறவான ஈழத் தமிழர்கள் முல்லிவாய்க்காலில் கொல்லப்பட்டபோதோ, உண்மையான கேப்டன் பிரபாகரன் இறந்தபோதோ இல்லாத ஒரு எழுச்சி இந்த திரைப்புலி (புளியா? புலியா?) கேப்டன் இறந்தபோது பார்க்க முடிந்தது. இன்றோ இந்த திரைப்புலிக்கு ஆலயமும், குருபூஜையும் நடத்தப்படுகிறது. அதற்கும் ஒரு வெட்கமற்ற, மானமற்ற, தன்மானமற்ற கூட்டம் கூடவே செல்கிறது. தமிழர்களின் அகம் என்பது இப்படியான மிகை பிம்பங்களுடன்

பிணைந்திருப்பது ஒரு நோய்க்குறி. பாலஸ்தீனத்தின் துயரம் சற்றும் அண்டாத இந்த தமிழ் இனம்தான் "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" என்று உலக மானுடம் குறித்து முன்தோன்றிய மூத்தகுடி அறிவித்ததாக அலறிக்கொண்டுள்ளது.

14. "இந்தக் கட்டுரை முதன்மையாக சுய தெளிவுபடுத்தலுக்கான பயிற்சியாக எழுதப்பட்டுள்ளது. எம்.ஜி.ஆரின் இணையற்ற அரசியல் வெற்றியால் தமிழகத்திற்கு உள்ளேயும், வெளியிலும் - குழப்பமும் வேதனையும் அடைந்த பலரில் நானும் ஒருவன்" என்று எம். எஸ்.எஸ். பாண்டியன் தனது 'இமேஜ் டிராப்' நூல் முன்னுரையில் எழுதுகிறார். ஒரு சமூகத்தை உள்ளிருந்து பார்ப்பதற்கும் வெளியில் இருந்து பார்ப்பதற்கும் ஒரு அடிப்படை வேறுபாடு உள்ளது. தமிழகத்தை 25 ஆண்டுகள் வெளியில் இருந்தும் கடந்த 10 ஆண்டுகளாக உள்ளிருந்தும் பார்ப்பவன் என்ற முறையில் இந்த வேறுபாட்டை என்னால் நன்கு, உணர முடிகிறது. இதனை தமிழின் தனித்துவமான திணைக் கோட்பாட்டுப் பார்வையில் அகப்பார்வை, புறப்பார்வை என்று கூறலாம். அகப்பார்வை என்பது ஒரு சமூகத்திற்குள்ளிருந்து பார்ப்பது. புறப்பார்வை என்பது சமூகத்திற்கு வெளியிலிருந்து பார்ப்பது. தமிழ் சமூகம் இன்றும் கூட அகவாழ்வின் விருப்பில், வேட்கையில், மிகைபிம்பக் கனவிலும், காதலிலும் திளைக்கிறது. புறப்பார்வையில் இப்படியான "முறத்தால் புலியை அடித்து துரத்திய" மறமகளிர் கதைகளை அளந்தபடி, இத்தகைய திரைப்புலிகளுக்காய் கண்ணீர் உகுத்து கருகத் திருவுளம் கொள்கிறது. அதில் தனது இயலாமையை மடைமாற்றிக் கொள்கிறது. பாலஸ்தீனத்தில் குருவிகளை, எலிகளை சுட்டு வீழ்த்துவதைப் போல இஸ்ரேலியப் படை பெரும் மனித குல அழித்தொழிப்பை செய்து கொண்டுள்ளபோது, சென்னையில் இந்தக் கூட்டம் "கேப்டன், கேப்டன்" என்று அலறிக் கொண்டிருந்தது. இத்துடன் எண்-6 இணைத்து படியுங்கள். நாம் ஒரு அரிஸ்டாட்டிலின் சமூக மிருகமாக மாறியுள்ளோமே தவிர, மார்க்ஸ் விரும்பிய சமூக மனிதனாக அல்ல.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

கன்னட இலக்கியத்துக்கும் சிந்தனைக்கும் தமிழவனின் பங்களிப்புகள்

கர்நாடக மாநிலத்தின் மொழி, இலக்கியம் ஆகியவற்றுடன் தமிழவனுடைய தொடர்பு சுமார் 55 ஆண்டுகால வரலாற்றைக் கொண்டது. 1971 ஆம் ஆண்டு அவர் க்ரைஸ்ட் கல்லூரியில் தமிழ்க் கற்பிக்கத் தொடங்கினார். பிறகு, 1970-இல் பெங்களூர் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்ததிலிருந்து கன்னட, தமிழ் மொழிகளுக்கு இடையே ஓர் இணைப்புப் பாலமாகவே தமிழவன் இருந்துவருகிறார். தமிழவனின் இச்செயல்பாடுகளை இரண்டாகப் பகுத்துக்கொள்ளலாம். ஒன்று கன்னட மொழிக்குத் தமிழவனின் நேரடி பங்களிப்பு, மற்றொன்று கர்நாடகம், கன்னடம் ஆகியவற்றைக் குறித்துப் பேசும் அவருடைய கட்டுரைகள். மேலும், அவருடைய வாசிப்பு, மற்றும் இந்திய, மேற்கத்திய புலமைத் தொடர்புகள் மூலம் கன்னடத்திற்குக் கிடைத்த மறைமுகப் பங்களிப்புகள்.

நேரடியான பங்களிப்புகள்

நேரடியாகக் கன்னடப் பங்களிப்பு என்றால் அது அவர் வார்ஸா பல்கலைக்கழகத்தில் முதன் முதலாகக் கன்னட மொழியின் ஆரம்ப பாடம் நடத்தியதைச் சொல்லலாம். தமிழ் கற்பித்ததோடு கூடுதலாகக் கன்னடமொழியை ஆரம்ப பாடமாகக் கற்பித்தது முக்கியமான செய்தியாகும்.

அடுத்து அவருடைய நூல் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். அவருடைய 'தமிழு காவ்ய மீமாம்ஸெ' எனும் நூல் சிறியது. ஆனால், இது கன்னட இலக்கிய உலகத்திற்கு மிகவும் பயனளித்த புத்தகம் ஆகும். இது கன்னட அறிஞர்கள் தம் கன்னடக் கவிதையியல் குறித்துச் சிந்திப்பதற்கு வழிகாட்டியாக மாறியது. மட்டுமல்லாது, தமிழவனுக்குக் கன்னட இலக்கிய உலகத்தில் பெயர் பெற்றுத் தந்த படைப்பும் இதுவே ஆகும். கன்னட

மொழி பேசுபவர்களுக்குத் தமிழ்க் கவிதையியலை மிக எளிமையான முறையிலும் தெளிவாகவும் இந்நூல் அறிமுகப்படுத்தியது என்றால் அது மிகையில்லை.

ஐந்து மலர்களைப் பின்னணியாகக் கொண்டு அக், புற வாழ்வின் கவிதையியலை விளக்குவது கன்னடத்திற்கு மிகவும் புதிதாக இருந்தது. வடமொழித் (சமஸ்கிருதம்) தாக்கமே இல்லாமல் கவிதையியல் கோட்பாடொன்று இருக்க முடியுமா? என்கிற கேள்விக்குப் பதிலாக இந்நூல் இருந்தது.

அதுவரையில், கன்னடத்தில் பயிலப்பட்ட கவிதையியல் நூல்கள் என்பவை முழுமையாக வடமொழியின் கருத்தை ஆதரித்தே உருவாகி இருந்தன. கன்னட அறிஞரான தீ. நம்மூக்கண்டய்யா எழுதிய 'பாரதிய காவ்ய மீமாம்சே' - அதாவது, இந்தியக் கவிதையியல் எனும் நூல் "வடமொழியின் கருத்துகளை, காவ்ய லட்சண நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டதாகும்."

இந்நூலுக்கு முன்னுரை எழுதிய பிரபலக் கவிஞர் குவெம்பு, "கன்னட இலக்கியத்தில் இதுவரை வந்த கவிதையியல் நூல்கள் அனைத்துமே வடமொழியின் நிழல் போன்றவையே" என்று கூறியுள்ளார். கி. பி.கிருஷ்ணகுமார் என்ற மற்றுமோர் அறிஞரும் "இந்தியக் கவிதையியல் என்றால் மொழியின் பார்வையில் வடமொழியின் கவிதையியலே தவிர வேறில்லை" என்கிறார்.³

இந்த அறிஞர்களின் வார்த்தைகளையும் நாம் நோக்கும்போது, வடமொழிக் கவிதையியல் மட்டுமே அனைத்து மொழிகளின் கவிதையியல்களுக்கும் அளவுகோல் என நினைப்போம். ஆனால், அப்படியன்று. ஒவ்வோர் இந்திய மொழியும் தன் கவிதைகளின் அடித்தளத்தில் தனிப்பட்ட கவிதையியலைக் கட்டியெழுப்ப முடியும்.

இவ்வகையில் கன்னடக் கவிதையியலுக்குச் சிறிது அசல் தன்மை அளித்தவர்களில் குவெம்பு மற்றும் பு.தி.நரசிம்மாசார் ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள். குவெம்புவின் 'ரஸோவைஸஹ்,' 'தபோநந்தன,' 'திரௌபதிய ஸ்ரீமுடி,' 'விபூதி பூஜை' போன்ற சிறிய நூல்கள் கவிதை தொடர்பான கோட்பாடுகளைப் புதுக் கவிதையியலின் எதிர்ப்பார்ப்புக்குத் தக்கவாறு முன்வைக்கின்றன.

எம்.வி.சீதாராமய்யாவின் 'பாரதிய காவ்ய மீமாம்ஸெகெ கன்னட கவிகள கொடுகெ' (இந்தியக் கவிதையியலுக்குக் கன்னடக் கவிஞர்களின் பங்களிப்பு) எனும் நூலில் கன்னடக் கவிஞர்கள் குறிப்பிடும் கவிதையின் இயல்பு, மற்றும் கவிதையின் வகைகளைத் தொகுத்து அளித்துள்ளனர்.

ஜி.எஸ்.சிவருத்ரப்பா தம் "ஸௌந்தர்ய சமீக்ஷை" எனும் நூலில் 'கன்னட மொழிக்குத் தனிப்பட்ட கவிதைச் சிந்தனைகள் உண்டா? என்பதைப் பற்றி ஆராய்ச்சி நடைபெற வேண்டும்' என்று கருதுகிறார்.⁵

தற்போது இருபத்தோராம் நூற்றாண்டுக்கு வந்து சேர்ந்திருக்கும் கன்னட இலக்கிய உலகம் பல இலக்கிய நிலைகளைக் கடந்தும், இலக்கிய இயங்கங்களைக் கண்டும் உள்ளது. ஆகையால் புதிய இலக்கிய வகைகளுக்குப் பழைய வடமொழிக் கவிதையியலைப் பொருத்திப் பார்ப்பது எந்த அளவுக்குச் சரியானது? எனும் கேள்வி அறிஞர்களிடையே எழுந்தது.

அதற்கு விடையளிப்பதாக இருந்ததுதான் தமிழவனின் 'தமிளு காவ்ய மீமாம்ஸே' எனும் நூல். 1993 -இல் பதிப்பிக்கப்பட்ட இந்நூல் தமிழ்க் கவிதையியலை முதல் முதலாகக் கன்னட இலக்கிய உலகத்துக்கு அறிமுகப்படுத்தியது. அது கன்னட அறிஞர்கள் எதிர்பார்த்துக் காத்துக்கொண்டிருந்த, அவர்களுக்கு அதுவரை தெரியாத நூலான தமிழவனின் தமிழ்க்கவிதையில் மீதான 'தமிளு காவ்ய மீமாம்ஸே' (தமிழில் தமிழ்க்கவிதையியல் எனப்பொருள்.) ஆகும். தமிழவனுடன் கன்னடத்தின் புகழ்பெற்ற விமரிசகரான டி.ஆர்.நாகராஜ் மேற்கொண்ட உரையாடலும் இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ளது.

இந்நூலில் தமிழவன், பிற திராவிட மொழிகளும் தங்கள் கவிதையியல்களைக்

கண்டறிய வேண்டும் என்கிறார். திராவிடச் சிந்தனைகள் இந்தியக் கண்ணோட்டத்தில் தோன்றி வடமொழிக்குச் சென்றதான வாதம் இங்கே முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட் எனும் மேற்கத்திய அறிஞர் 'தொனி' எனும் கருத்துத் தமிழிலிருந்து வடமொழிக்குச் சென்றது என்று கூறுவதை இங்கு நினைவுகூர வேண்டும். தமிழவன் மொழியோடு அரசியல் அதிகாரத்தை இக்கன்னட நூலில் இணைக்கிறார். "தலித்துகளும், சிறுபான்மையினரும், அதிகார அரசியல் கலாச்சாரத்தின் (The culture of political power) மாற்றத்தை எதிர்கொள்ளத் தயாராக வேண்டும்" என்கிறார். அதாவது, இந்தக் குழுக்களின் கலாச்சார வேர்களை முதலில் ஆராய வேண்டும் என்பது தமிழவனின் கருத்து.

தமிழவனின் நூல் வெளிவந்த பின்பு கன்னடக் கவிதையியலைப் பற்றிய பல்வேறு ஆய்வுகள் தொடங்கப்பட்டன. பல புத்தகங்கள் வெளியிடப்பட்டன. "தமிழவன் அவர்களின் தமிழ்க் கவிதையியல் புத்தகம் கன்னடத்தில் கன்னடத்திற்கே உரிய கவிதையியல் உண்டு என்ற சிந்தனையைப் பலரிடம் தோற்றுவித்தது என்று "தில்லிப் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் கன்னடப் பேராசிரியர் சத்தியநாத் கூறியுள்ளார். அந்தவகையில் தமிழவன் தாக்கத்தால் வந்த, ஒரு முக்கியமான அடிப்படைக் கருத்தைக் கொண்டிருந்த முதல் புத்தகம் என்றால் 1999 -இல் அக்ஷரா பதிப்பகம் வெளியிட்ட டி. ஆர்.நாகராஜ் அவர்களின் அல்லம பிரபு மத்து சைவ பிரதிபை என்ற நூல் எனலாம். இந்நூலில் நாகராஜ், அல்லமனின் வசனங்களிலிருந்து அல்லமனுக்குள் ஊடுருவ முயன்றிருக்கிறார். அல்லமாவின் வசனங்களில் உள்ள இரட்டை நிலை, கடவுளை ஒரு நபர் என்று நினைக்காமல் ஒரு சிக்கலான ஆன்மிகவாதி செயல்முறை என்பது போல் வித்தியாசமான 'பிரதிமேயினால்' (எதிர் உருவத்தால்) புது உருவம் கொடுக்க முயன்றார் அவர்.⁶

"வடமொழி வாசிப்புக்கு முன்பே தமிழ் தன் சொந்தக் கலாச்சார இலக்கிய உலகை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தது. அது வடமொழி வாசிப்பிற்கு நேருக்கு நேர் நிற்கும் போதுதான் தன்னுடையதே ஆன தனித்தன்மையை மிகவும் பிரகாசமாக ஆக்கிக்கொண்டது,"⁷ என்று டி.ஆர்.நாகராஜ் கருதுகிறார்.

தமிழவனுடன் சேர்ந்து 'தமிளு காவ்ய மீமாம்ஸே' எனும் நூல் வெளிவருவதற்குக் காரணமான டி.ஆர்.நாகராஜே முதலில் அல்லமாவின் வசனங்களைப் புதிய கவிதையியலுக்குப் பொருத்திப் பார்க்க முயன்றார் எனலாம். அதற்குக் காரணம் நிச்சயமாகத் தமிழவனின் 'காவிய மீமாம்ஸே' நூலின் தாக்கமாகத்தான் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதையும் இங்குக் கவனிக்க வேண்டும். அந்த அளவுக்குத் தமிழவன் ஒரு தனி ஆளுமையாகத் தமிழில் உயர்வு பெற்ற தொண்ணூறுகளின் முக்கியத்துவத்தைத் தமிழவனின் இரண்டு தமிழ் நூல்களை இணைத்து நாகராஜ் உருவாக்கிய கன்னட நூல்வெளிப்படுத்துகிறார். நாகராஜ்வுக்குத்தான் அது முடியும்.

2006-இல் கன்னடப் பேராசிரியர் வீரண்ண தண்டே என்பவர் 'கன்னட காவ்ய மீமாம்ஸே' எனும் நூலை வெளியிட்டார்.¹⁰ இங்கு வடமொழிக் கவிதையியல் கூறும் கவிஞர், கவிதை, வாசகர், 'பிரதிபெ' (genius) என்ற அதே கருத்துகளை முக்கியமாக எடுத்துக்கொள்கிறார். ஆனால், அவர் வாய்மொழி நாட்டுப்புறக் கவிதையியல் மற்றும் அனுபாவ கவிதையியல்களைப் புதிய போக்குகளாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

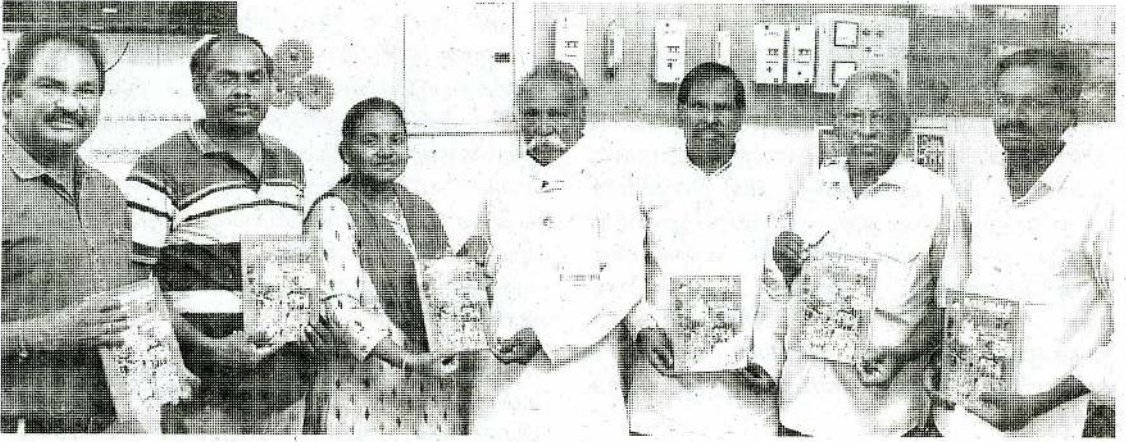
2016-இல் நடராஜ் பூதான் 'கன்னட காவ்ய மீமாம்ஸே' எனும் நூலை எழுதினார். "இந்தியக் கவிதையியல் இந்நாட்டின் கூட்டுப் பிரதிநிதித்துவமாகும் தகுதி பெறவில்லை" என்று அவர் தைரியமாகக் கூறுகிறார். "அது இந்தியாவின் பன்மைத்துவத்தை முழுமையாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தத் தவறிவிட்டது" என்கிறார்.

'தமிழின் சங்க காலக் கவிதையியலைத் தீர்மானித்தது ஒரு குழு வாழ்ந்த பகுதியும், அக்குழுவின் தொழில்களும்தான்' என்ற தொல்காப்பியரின் கருத்தை இங்கு இவர் உறுதிப்படுத்துகிறார். தமிழ்க் கவிதையியலின் கருத்துகளை உருவாக்குவதற்குத் தத்துவம் மட்டுமன்று ஒரு குழு வாழும் சூழல் மற்றும் அக்குழு செய்யும் தொழில் போன்றவையும் முக்கியமானவை என்பதைத் தமிழ்க் கவிதையியல் குறிப்பிடுவதைக் காணலாம்" என்கிறார் கன்னடத்தின் முக்கியமான இப்பேராசிரியர்.

இவற்றையெல்லாம் கூர்ந்துநோக்கி, முக்கியமாகக் கன்னட நூல்களின் ஆண்டுகளை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் 1993-இல் தமிழவனின் 'தமிளு காவ்ய மீமாம்ஸே' புத்தகம் வந்த பின்புதான் கன்னடக் கவிதையியல் பற்றிய விரிவான விவாதங்கள் கன்னடத்தில் நடைபெற்றன என்பது தெளிவாகிறது. அறிஞர்கள் சிலர் தமிழவனின் பெயரைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். சிலர் வேண்டுமென்றே அவர் பெயரைத் தவிர்த்துவிட்டு அவருடைய கருத்துகளை மட்டும் எடுத்தாண்டு அவரைத் தத்தம் உந்துதல் பெறும் மூலம் (Source) ஆகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். எனவே, தமிழவனின் கவிதையியல் நூல் கன்னடத்திற்கு ஒரு முக்கியப் பங்களிப்பு என்றால் அது தவறாகாது.

இந்நூலில் தமிழவன் சில சிறப்பான கருத்தாக்கங்களைக் கூறியுள்ளார். ஒரு கலாச்சாரம் பெரியதாக இருந்தாலும் சரி, சிறியதாக இருந்தாலும் சரி இன்னொரு பெரிய கலாச்சாரத்தை அது தன் எதிரியாக உணர்கிறது. தமிழ் மொழியைப் பின்னணியாகக் கொண்டு பார்த்தால் அது வடமொழியைக் காலம் போகப்போகத் தன் எதிரியாகப் பார்க்கத் தொடங்கியது. ஆனால், சங்க காலப் பழங்குடி மக்களுக்குத் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் உள்முரணான தன்மையே சில சமயங்களில் விரோதமாகத் தோன்றியது" என்று கூறும் தமிழவன், அதற்கு எடுத்துக்காட்டாகப் புறநானூற்றுப்பாடலொன்றைக் குறிப்பிடுகிறார். அந்தப் பாடலில் 'தேரில் வந்த மன்னனுக்குப் பெண் தர மாட்டோம்' என்று பழங்குடியினர் பேசும் வார்த்தைகளில் தமிழ்நாட்டின் கூட்டு அமைப்பிற்குள் உள் முரண்பாடு இருந்ததை அறியலாம். இந்த உள்முரண் தமிழுக்குச் சுயாதீனத்தையும் தனியான ஆளுமைத் தன்மையையும் கொடுத்திருக்கிறது.

அதேபோலப் பொருளதிகாரத்தின் மெய்ப்பாட்டியல் எனும் பகுதியில் வடமொழியின் 'ரஸக் கோட்பாடு' எவ்வாறு தமிழாக்கப்பட்டது என்பதைத் தொல்காப்பியத்தில் காணலாம் என்று தமிழவன் கூறுகிறார். "தமிழாக்கப்படும் இந்தச் செயல்முறைக்குக் காரணம் மரபின் மீதுள்ள பற்றா வடமொழிக்கு எதிர்ப்பு காட்டும் முறையா அல்லது சமகால உணர்வா என்பதைப் பற்றிய ஆய்வுகள் கோட்பாட்டு நோக்கில் இதுவரைத் தமிழில் நடைபெறவில்லை"

காக்கை வெளியீட்டு விழா

கள்ளக்குறிச்சி மாவட்டம் மாவட்ட முதன்மைக் கல்வி அலுவலர் அவரது இல்லத்தில், 'காக்கைச் சிறகினிலே' ஜனவரி மாத இதழை, முதன்மைக் கல்வி அலுவலர் திருமதி கா. கார்த்திகா வெளியிட, உலகத் திருக்குறள் முற்றுதல் இயக்கத்தின் கள்ளக்குறிச்சி மாவட்டத் தலைவர் புலவர் அப்பா. மோகன் பெற்றுக் கொண்டார். உடன் பணி நிறைவு பெற்ற தலைமையாசிரியர் பெ. நாகராஜன் தியாகதுருகம் அரசு ஆண்கள் மேல்நிலைப்பள்ளி தலைமை ஆசிரியர் பா. திருஞானசம்பந்தம், அகவை முதிர்ந்த தமிழறிஞர் நலச்சங்கப் பொதுச் செயலாளர் இரா. துரைமுருகன், ரிஷிவந்தியம் தமிழ்ச்சங்க நிறுவனர் வ. இராசகோபால், கீழ்பாடி அரசு மேல்நிலைப்பள்ளி பட்டதாரி ஆசிரியர் பா. பார்த்தசாரதி உள்ளிட்டோர் பெற்றுக் கொண்டனர்.

- தியாகதுருகம் இரா. துரைமுருகன்

என்பதைத் தமிழவன் கூறுகிறார்.

இந்நூலின் மற்றொரு சிறப்பான அம்சம் என்ன என்றால், தமிழவன், தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் கூற்று எனும் கருத்தை ரஷ்ய மொழியியல் அறிஞரான மிகைல் பக்தின் முன்வைத்த மொழிதல் கோட்பாட்டோடு ஒப்பிடுவதைக் குறிப்பிடலாம். அதைத் தமிழ்க் கவிதை மற்றும் நாவலுடன் இணைத்துப் பொருத்தி ஆராய்ந்துள்ளார் தமிழவன். கவிதையின் அகத்திலுள்ள கூற்றைக் கவனித்துள்ளார். (பார்க்க: தமிழவனின் மொழிதல் கோட்பாடும் தமிழிலக்கியமும், மேலும் வெளியீடு, பாளை.)

பக்தின், வொலஷினோவின் மொழி சார்ந்த சிந்தனைகளை இலக்கிய வரலாற்றிலும் கோட்பாட்டிலும் பொருத்திக் காட்டியுள்ளார். பக்தின் தன் Dialogic Imagination என்ற நூலில் வொலஷினோவின் மொழியியல் சார்ந்த கூற்று பற்றிய கருத்தாக்கத்தை இலக்கியத்திற்குப் பயன்படுத்துகிறார்.

இந்தக் கோட்பாட்டை கூற்றுடன் மேலும்

ஆராய்ச்சிக்கு உட்படுத்தும் செயலை யாரும் செய்யவில்லை என்று தமிழவன் கூறுகிறார். தற்கால இலக்கிய ஆய்வில் தொல்காப்பியரின் அணுகுமுறை அல்லது பக்தினின் பார்வை தற்போது பொருந்துமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்.

பக்தின், நாவலின் பல இடங்களில் வரும் உரையாடல்களை எடுத்து அதுதான் Aesthetic pleasure தருகிறது என்கிறார். பக்தினின் இந்தப் புது சிந்தனையைப் படித்த தமிழவன், 'தமிழில் மொழிதல் கோட்பாடும் தமிழ்க் கவிதையும்' எனும் நூலை எழுதினார். பக்தின் தன் கட்டுரைகளின் மூலமாக Dialogism, Heteroglossia மற்றும் Chronotype கருத்துப்படிவங்களை முன்வைக்கிறார். மேலும் Epic and Novel எனும் கட்டுரையில் நாவலின் தனித்தன்மையைக் காவியத்துடன் ஒப்பிடுகிறார்.

இந்த மேற்கத்திய கோட்பாட்டைத் தமிழவன் தமிழுக்குப் பொருத்திப் பார்க்கிறார். அதை விரிவுபடுத்துகிறார். அதாவது, தொல்காப்பியரின் கூற்று பற்றிய சிந்தனைகளை இன்குலாப்,

பாரதிதாசன், ஞானக்கூத்தன் ஆகிய கவிஞர்களின் கவிதைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறார். பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் அகப்பாடல்களை யாராவது பேசுவதுபோல் அதாவது கூற்று போலத்தான் எழுத முடியும். ஆகையால் கூற்று ஒருவித அக இலக்கியச் சொல்லுறை அல்லது நடை என்பது தமிழவனின் கருத்து. இதை அவர் இரண்டு வகைகளில் கவனித்துள்ளார். ஒன்று, ஒருவரின் உரையாடலில் தொனி வெளிப்படையாக இருக்கும். இரண்டு, வெளிப்படையாக உரையாடலில் தொனிக்காமல் அது பூடகமாக வரும்.

இந்த Dialogism தமிழின் திருப்பாவையில் இருப்பதைப் பற்றி தமிழவன் 'மேலும்' எனும் தமிழ் காலாண்டிதழ் ஒன்றில் கட்டுரை எழுதினார். இந்தக் கட்டுரைக்கு எதிராக விவாதங்கள் நடந்தன. ஏனெனில், இக்கட்டுரைகள் ஆண்டாளின் திருப்பாவை, பக்திப் பாடல் அல்ல என்றும் ஒரு பெண் தன் உடல் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் கவிதை என்றும் தமிழவன் எழுதினார். பல வைணவ சமயத்தினர் இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். இந்த எதிர்ப்புக்குப் பதிலாகத் தமிழவன் உரைநடை இலக்கியத்திலும் கூட இந்தச் சிந்தனையை விரிவுபடுத்திப் புத்தகத்தை எழுதினார். அசோகமித்திரனின் எல்லா நாவல்களையும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தினார். இப்படித் தமிழில் நடந்த விவாதம், புதிய விளக்க முறையாக, கன்னடத்தின் நவீன விமரிசன சூழலுக்கு உத்வேகம் அளித்தது என்றால் அது பிழையில்லை. தமிழுக்கும் கன்னடத்திற்கும் இடையிலான விவாதத்திற்கான சூழலைத் 'தமிழ் காவ்ய மீமேம்ஸெ' எனும் நூல் உருவாக்கிய விளைவுகள் இவை.

மறைமுகப் பங்களிப்பு

கன்னடத்திற்குத் தமிழவன் ஆற்றிய மறைமுகப் பங்களிப்புகள் பல உள்ளன. அதில் முக்கியமானது பெரியார் சிந்தனைகள் (பெரியார் விசாரகளு) என்னும் நூலாகும். இது வெளியான சில ஆண்டுகளுக்குள் மூன்று பதிப்புகள் வந்துள்ளன. அம்பேத்கருடன் பெரியாரைக் கன்னடத்தில் பரப்ப இந்த நூல் பெரிய பங்களிப்பைச் செய்துள்ளது.

தமிழவன் கட்டுரைகள் கன்னடம் மற்றும் தமிழுக்கு இடையிலான ஒப்பீட்டு அம்சங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. 'கர்நாடகத்தில் வாழும் அறிவுஜீவிகள், முஸ்லீம்களும் இந்துக்களும் இணைந்து வாழ வேண்டும் என்னும் கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்கள்' என்று கூறும் தமிழவன், தமிழில் சூஃபியிஸம் (சூஃபித்துவம்) இருந்தாலும் அதைப் பற்றி விரிவான கருத்தாடல்கள் நடக்கவில்லை என்பதையும் குறிப்பிடுகிறார்.

கர்நாடகத்தைப் பொறுத்தளவில் தமிழர்களுக்கு எதிர்ப்பு, காவிரி நதிநீர்ப் பிரச்சினை, கன்னட மொழிக்குச் செம்மொழி அந்தஸ்து வழங்குவதற்கான அம்சம் முதலியன உணர்வு சார்ந்த பிரச்சினைகள். ஆனால், முஸ்லீம்களும் இந்துக்களும் சேர்ந்து வழிபடும் இடமான பாபாபுடன்கிரியின் சர்ச்சையை அறிவுப்பூர்வமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். கர்நாடகாவைத் தமிழ்நாட்டுடன் ஒப்பிட்டால், தமிழகத்தில் அறிவுக்கும் உணர்ச்சிக்கும் வித்தியாசம் இல்லை என்பது தமிழவனின் கருத்து.

கர்நாடகத்தில் சிக்கமகளுரு மாவட்டத்தில் உள்ள பாபாபுடன்கிரி எனும் முஸ்லீம் சூஃபி மரபைச் சார்ந்த பள்ளி ஒன்றைப் பற்றித் தமிழவன் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதன் சிறப்பு பற்றித்தமிழ்மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார். புகழ்பெற்ற கன்னட எழுத்தாளரான யு.ஆர். அனந்தமூர்த்தியைத் தமிழவன் முன்னணி அறிவுஜீவியாக அங்கீகரிக்கிறார். இதன் மூலமாகக் கர்நாடகத்தையும் தமிழகத்தையும் ஒப்பிட்டுச் சில நிலைகளைக் கூறுகிறார்.

1996 -இல் தமிழவன் அனந்தமூர்த்தியின் 'அவஸ்தை' எனும் கன்னட நாவலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார்.

அதுபோல், அவர் தமது மாணவர்களின் மூலம் பல தனித்துவமான கூறுகளைக் கன்னடத்திற்கு வழங்கியுள்ளார்.

விஜயராகவன் என்பவர் விளாதிமீர் ப்ராப்-இன் Morphology எனும் நாட்டுப்புறவியல் கோட்பாட்டைக் கன்னடத்திற்கு மொழிபெயர்க்கத் தமிழவனே தூண்டுதலாக இருந்தார். அதேபோல், நான் என் முனைவர் பட்டத்திற்காகக் 'குழந்தைகள் சொல்லும் நாட்டுப்புறக்கதைகளின் செயல் மற்றும்

வடிவத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தபோது பிராப், ஸ்டித் தாம்ஸன் உள்ளிட்டோர் கூறிய Motif, ஆண்டி ஆர்னெயின் type index போலப் பல மேற்கத்திய கூறுகளைப் பயன்படுத்திக் கதைகளை ஆராய்ச்சி செய்யும் புதிய வழியை அவர் எனக்குக் கற்றுக்கொடுத்தார்.

தமிழவனின் சிறுகதைகள், நாவல்கள் போன்றன கன்னட இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகமானது அவருடைய மாணவர்கள் மூலம்தான். இப்படித் தனித்துவம் வாய்ந்த மாணவர் குழு ஒன்று தமிழவனால் உருவாக்கப்பட்டுக் கன்னட இலக்கிய உலகிற்குப் பல படைப்புகளை அளித்துவருகிறது. அவர் மாணவர்கள் பலர் கன்னடத்துறைகளில் தலைவர்களாக உள்ளனர்.

'ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்கள்' எனும் நாவலை முனைவர் தமிழ்ச்செல்வி, கன்னடத்திற்கு மொழிபெயர்த்துள்ளார். இது இலக்கிய உத்தியான மாய யதார்த்தவாதத்தைப் பயன்படுத்தி எழுதப்பட்ட புதினமாகும். அதுபோல், அவருடைய 'வார்ஸாவில் ஒரு கடவுள்', 'ஷம்பாலா' ஆகிய இரண்டு நாவல்களையும் நான் கன்னடத்திற்கு மொழிபெயர்த்தேன். வார்ஸாவில் ஒரு கடவுள் எனும் புதினம் கன்னட வாசகர்களைப் பெரிய அளவில் ஈர்த்தது. கர்நாடக அரசின் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு நாவல் விருதையும் பெற்றுத் தந்து பரபரப்பான கவனத்துக்கு உரியதாயிற்று.

'அரசியல் பதற்றத்தின் (Anxiety) சொல்லால் ஒன்று பாத்திரங்களின் மூலம் அதில் வெளித்தெரிகிறது'¹² என்று வார்ஸாவில் ஒரு கடவுள் நாவல் பற்றி கர்நாடக அரசில் உயர் பதவி வகிக்கும் விமரிசகர் வெங்கடேஷ நெல்லிக்குண்டே கூறுகிறார். 'உலகத்தின் இரண்டு முக்கிய நாடுகளான இந்தியா மற்றும் போலந்தின் பரிதவிப்புகளைக் கலைப்படைப்பாக உருவமைப்பதில் நாவலாசிரியர் வெற்றிபெற்றுள்ளார்' எனும் வாசகர்களின் சொற்கள் இந்த நாவலின் தனித்தன்மையை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகின்றன.

எச்.எஸ்.ராகவேந்திர ராவ் எனும் கன்னடத்தின் பிரபலமான விமரிசகர் 'வார்ஸாவில் ஒரு கடவுள்' நாவலின் கன்னட மொழிபெயர்ப்பான 'வார்ஸாதல்லொப்பு பகவந்த' வெளியீட்டு விழாவில் இந்தப்

படைப்பின் தனித்துவத்தைக் குறித்துப் பேசினார். அவர், 'தமிழவனின் செயல்பாடுகள், அவருடைய எழுத்துகள், குறிப்பாகத் 'தமிளு காவ்ய மீமாம்ஸே' போன்றவை மூலமாக ஒரு முக்கியமான செயல் நிகழ்ந்துள்ளது. 'தமிழவனின் வார்ஸாவில் ஒரு கடவுள் போன்ற ஒரு நாவல் கன்னடத்திலும் இல்லாத தமிழிலும் இல்லாத ஒன்றைத் தன் உள்ளே சேர்த்துக்கொண்டு வேறொரு படைப்பாகவே தெரிகிறது; அதனாலேயே அவர் தமிழ் வாசகர்களுக்கும் கன்னட வாசகர்களுக்கும் ஒருசேர முக்கியமாகிறார்' எனக் கூறினார்.

இந்த நாவல் ஒரு மாறுபட்ட புரிதலை, அறிதலைத் தருகிறது. "உங்கள் கன்னடத்தில் இவ்வளவு நாவல் எழுத்துகள் இருக்கின்றன அல்லவா, அவை எல்லாவற்றைவிடவும் நான் வேறுபட்டு இருக்கிறேன்; நீங்கள் என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்களோ அதை நான் சொல்கிறேன் என்கிற மாதிரியான ஒரு நம்பிக்கையை இந்த நாவல் தருகிறது" எனும் வரிகள் ஒரு கன்னட விமரிசகருடையது (ஹெச். எஸ். ராகவேந்திர ராவ்) என்றால் இந்த நாவலின் சிறப்பு எத்தகையது என்பது தெளிவாகும்.

கன்னடத்தில் அரசியல் நாவல்கள் அரிதாகவே வெளிவருகின்றன. சமகாலக் கருப்பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவற்றையே பிரதான பொருளாக வைத்துப் படைக்கப்படும் நாவல்கள் அரிது என்றே சொல்லலாம்.

அப்படி அரசியலைப் பிரதானமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட நாவல்களில் தமிழவனின் 'ஷம்பாலா'வும் ஒன்று. இப்படைப்பு பல அரசியல் பரிமாணங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. அந்த அம்சங்களை நோக்கி வேறுபட்ட பார்வையைக் கைக்கொள்கிறது. வரலாற்றுடன் யதார்த்தத்தை இணைத்துச் செல்வது இந்த நாவலின் ஒரு முறை. அதிகாரத்திற்கும் சிந்தனைக்கும் இடையிலான மோதலை இங்குக் காணலாம்.

இந்தியாவில் மாற்றங்களை உண்டாக்க வேண்டி அரசாங்கம் எடுத்துள்ள சில நடவடிக்கைகள் இங்குச் சிறப்பாக அலசப்பட்டுள்ளன. பண மதிப்பிழப்பு நடவடிக்கையால் மக்கள் படும் இன்னல்களை இங்கு 'கன்னய்யா' எனும் கதாபாத்திரத்தின் மூலம் குறிப்பிடுகிறார். நாவலில் நிகழும் ஒரு

நிகழ்வின்வழிப் பண மதிப்பிழப்பு பழங்குடி மக்களைச் சென்றடையவில்லை என்பது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அது குறித்த மக்களின் நம்பிக்கைகள், அதனால் உண்டான மரணம் இவை அனைத்தும் யதார்த்தத்தின் கண்ணாடியாக நாவலில் பிரதிபலிக்கப்படுகின்றன.

தமிழவன் நாவல்களை வாசித்தல் என்பது ஒரு புதிய உலகத்தைப் புதிய உத்தியில் வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. பொதுவாகக் கதைகள், முதல் அத்தியாயத்தில் தொடங்கிக் கடைசி அத்தியாயத்தில் முடியும். ஆனால், ஷம்பாலா நாவல் அந்த மரபை உடைக்கிறது. இதில் முதல் அத்தியாயத்தில் தொடங்கும் கதை, சொல்பவரின் மனதில் இன்னொரு கதையாக உருவாகிறது.

இது ஒரு தனித்துவமான கதை நுட்பம். இப்படி ஒவ்வொரு அத்தியாயமும் கடந்து இன்னொரு கதையாக வளர்ந்துகொண்டே போகிறது. இது ஹிட்லரின் கதை. இரண்டாம் உலகப்போரின் போது, ஹிட்லர் என்ற சர்வதிகாரியை நினைத்து உலகமே நடுங்கியது. ஆனால், இந்த நாவலில் வரும் ஹிட்லருக்கும் வரலாற்றின் ஹிட்லருக்கும் எந்தச் சம்பந்தமும் இல்லை. அதுமட்டுமல்ல, இரண்டாம் உலகப் போருக்குக் காரணமான ஒருவனுக்குத் தன் சொந்தப் பெயர் இருந்தது கூட இந்நாவலில் வரும் ஹிட்லருக்குத் தெரியாது. இவ்வகையில் முழு நாவலும் வெவ்வேறு பரிமாணங்களைப் பெறுகின்றன. ஹிட்லரின் கதையில் வரும் பின்னோக்கு (Flash Back) உத்தி அவனுடைய வாழ்க்கைக் கதையைச் சுவாரஸ்யமாகச் சொல்வதில் வெற்றிபெறுகிறது.

இவ்வாறு தமிழவனின் நாவல்களின் கன்னட மொழியாக்கம் கன்னடக் கதை உலகத்திற்கு ஒரு தனி உணர்வைத் தருகிறது. இவை அனைத்தையும் தமிழவன் கன்னட உலகிற்கு அளித்த பங்களிப்புகள் என்று கருதலாம். தமிழர்களின் வாசிப்பை உத்தேசித்து வெளிவரும் இக்கட்டுரை, தமிழவனின் கன்னடமொழிப் பங்களிப்புகளை முதன் முதலாக தமிழில் அறிமுகம் செய்யும் விதமாக அமைகிறது.

ஆக, மொத்தம் தமிழவன் தமிழில் பங்களிப்புச் செய்துள்ளது போலவே

கன்னடத்திலும் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார். பல மாணவர்கள் தமிழவனைப் பற்றித் தமிழ்த் துறைகளில் அவர் மீது முனைவர் பட்ட ஆய்வுகள் செய்வது போலவே கன்னடத்திலும் அவர் மீது முனைவர் பட்ட ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. அத்தகைய விரிவான ஆய்வுகளில் இன்னும் பல செய்திகள் வெளிவரும் என்று நம்பலாம்.

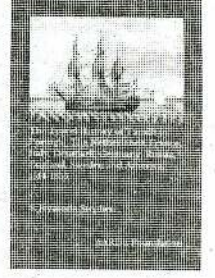
(இக்கட்டுரை 18.12.24 அன்று டெல்லி ஜவகர்லால் நேரு பல்கலை, தமிழ்த்துறை, நடத்திய தமிழவன் மீதான மூன்றுநாள் கணினி வழிக் கருத்தரங்கில் வாசிக்கப்பட்டது)

அடிக்குறிப்புகள்

1. தீ.நம்.ஸ்ரீகண்டய்யா - பாரதிய காவ்ய மீமாம்சே, கன்னட மத்து ஸம்ஸ்க்ருதி இலாக்கே, பெங்களூரு 1953 பக்கம் - 10.
 2. தீ.நம்.ஸ்ரீகண்டய்யா - பாரதிய காவ்ய மீமாம்சே, கன்னட மத்து ஸம்ஸ்க்ருதி இலாக்கே, பெங்களூரு 1953, பக்கம் - XIV.
 3. கே.பி.கிருஷ்ணகுமார் - காவிய மீமாம்ஸயே மத்து சாஹித்ய விமர்சே, தனு மனு பிரகாஷினா, மைசூரு, பக்கம். 7.
 4. எம்.வி.சீதாராமய்யா - 'பாரதிய காவ்ய மீமாம்ஸெகெ கன்னட கவினை கொடுக, மைசூர் பல்கலைக்கழகம், மைசூர் 1981.
 5. ஜி.எஸ்.சிவருத்ரப்பா - "ஸௌந்தர்ய சமீக்ஷே", பக்கம் - 7.
 6. கார்லோஸ் - (மொழி) கசித்ரா, மீரா - தமிழு காவிய மீமாஸே, அசுஹரா ப்ரகாஷனை, சாகர 1993, பக்கம் - 3.
 7. தமிழவன் அவர்கள் ஒருமுறை இதைப் பற்றி என்னுடன் கூறி இருந்தார்.
 8. டி.ஆர்.நாகராஜ் - அல்லம பிரபு மத்து சைவ பிரதிப, அசுஹரா ப்ரகாஷனை, சாகர, 1993.
 9. டி.ஆர்.நாகராஜ் - அல்லம பிரபு மத்து சைவ பிரதிப, அசுஹரா ப்ரகாஷனை, சாகர, 1993, பக்கம் - 50.
 10. வீரண்ண தண்டே - கன்னட காவ்ய மீமாம்ஸே, கன்னட சாஹித்ய பரிஷத்து, பெங்களூரு, 2006.
 11. நடராஜ் பூதாள் - கன்னட காவ்ய மீமாம்ஸே, கன்னட விஷ்வவித்யாலயா, ஹம்பி, 2016.
 12. ப.சகாதேவன்., (தொ.ஆ.), தமிழவனின் மாற்றுக்குரல், யாவரும் பதிப்பகம், சென்னை, 2020, பக்கம் - 292.
- (பேரா.ஜெயலலிதாவின் தொல்காப்பியம் (மூலமும் இளம்பூரணர் உரையும்)கன்னட மொழிபெயர்ப்பைச் சமீபத்தில் செம்மொழி நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ளது.)

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர், கன்னட மொழி மற்றும் மொழிபெயர்ப்புத்துறை, திராவிடப் பல்கலைக்கழகம், குப்பம், ஆந்திரபிரதேசம்

காலனிய காலத்தில் ஐரோப்பாவில் தமிழ்க் கலைஞர்கள்

புண்டுதொட்டு இந்தியத் துணைக் கண்டம் உலகின் பிற நிலப்பரப்புகளோடு தொடர்பு கொண்டுள்ளது. கிறித்தவ சகாப்தத்திற்கு முன்பு மத்திய ஆசியப் பகுதியிலிருந்து பலரும் இந்தியாவின் வடக்குப் பகுதிக்கு அரசியல் காரணமாக வந்தனர். மாறாக, தெற்கில் மத்திய தரைக்கடல் நாடுகளில் இருந்து தென்னிந்தியாவுக்குப் பலரும் வணிகர்களாக வந்தனர். அன்றிலிருந்து தமிழ்நாட்டின் கடல்சார் வரலாறு தொடர்கிறது. அதற்கான சான்றுகளாக ரோமானியரின் புதையல் காசுகளும் (hoard coins), பரணிகே என்ற இடத்தில் பழந்தமிழ் எழுத்துக்கீறலுடன் கிடைத்த பாணைத்துண்டு (pot-sherd) உள்ளன. கடல் கடந்து தமிழ்நாட்டுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட குதிரை, தமிழிலக்கியத்தில் பதிவாகியுள்ளது. தமிழ் வரிவடிவிலும் சம்ஸ்கிருத மொழிக்காகத் தமிழகத்தில் உருவாக்கப்பட்ட கிரந்த வரிவடிவிலும் பொறிக்கப்பட்ட தமிழ், சம்ஸ்கிருதக் கல்வெட்டுக்கள் தெற்காசிய நாடுகளில் கிடைத்துள்ளன. வடக்கிலிருந்து சம்ஸ்கிருதப் பண்பாடும் தெற்கிலிருந்து தமிழ்ப் பண்பாடும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்குப் பரவின. இப்பண்பாட்டுக் கூறுகள் இலக்கியத்திலும் சடங்குகளிலும் கோயில் கட்டுமானங்களிலும் சிற்பத் தொகுதிகளிலும் வெளிப்பட்டுள்ளன. இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் பண்பாட்டு, அரசியல் விரிவாக்கம் தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் பரவியது பற்றி நவீன இந்தியாவின் முதல் தலைமுறை வரலாற்றாசிரியர்களான R.C. Majumdar, K.A. Nilakanta Sastri, T.V. Mahalingam போன்றோர் ஆய்ந்தனர். தொடர்ந்துவந்த அடுத்த தலைமுறை இதில் போதிய ஈடுபாடு காட்டவில்லை. ஆனால், 1980-களில் இத்துறையின் ஆய்வு புத்துயிர் பெற்றது.

ஒன்று: தஞ்சாவூர்த் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் கடல்சார் வரலாற்றுத் துறை

தொடங்கப்பட்டது. அங்கே பணியாற்றிய பேராசிரியர்கள் ந. அதியமாமும், பா. ஜெயக்குமாரும் இடைக்காலத்திய வரலாற்றைச் சார்ந்த கப்பலுக்கான கல் நங்கூரங்களைக் கண்டுபிடித்தனர். தொடர்ந்து அங்கு ஆய்வுகள் நடந்தன. பல ஆய்வு நூல்களும் கட்டுரைகளும் வெளிவந்துள்ளன.

இரண்டு: புதுச்சேரி பல்கலைக்கழகத்தில் Prof. K.S. Mathew தலைமையில் வரலாற்றுத் துறை தொடங்கப்பட்டது. அவர் இத்துறையில் பல மாணவர்களைக் கடல்சார் வரலாற்றில் உருவாக்கினார். இவர்கள் காலனிய காலத்தின் கடல்சார் வரலாற்றினை ஆய்வுத்தளமாகக் கொண்டிருந்தனர். அம்மாணவர்களில் ஒருவர்தான் வரலாற்றறிஞர் எஸ். ஜெயசீல ஸ்மபன். இவர் பல ஐரோப்பிய மொழிகளில் (Latin, Portuguese, Dutch, French, German, Danish and English) புலமைத்துவம் பெற்றவர். மேற்கு வங்காளத்தின் சாந்தினிகேதன் பல்கலைக் கழகத்தின் Department of Maritime History-இல் தலைவராகப் பணியாற்றி விருப்ப ஓய்வு பெற்றார். அண்மையில், பல நூல்களை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வெளியிட்டார். இவரது பல நூல்கள் சீனம், டேனிஷ், ஜெர்மன், போன்ற மொழிகளிலும் தமிழிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

அண்மையில் அவரது ஒரு நூலை AARDE Foundation என்ற நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ளது (விளக்கம் கட்டுரையின் இறுதியில் தரப்பட்டுள்ளது). இந்நூல், ஆர்வந்தரும் பல உண்மைகளைக் கொண்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டின் காலனிய காலத்தில் (1514-1855), சென்னை, புதுச்சேரி, தரங்கம்பாடி போன்ற இடங்களில் இருந்து பல ஆண்களும் பெண்களும் அடிமைகளாகவும் தொழில்நுட்ப வல்லுநர்களாகவும் ஐரோப்பாவிற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். இவர்கள் தவிர, உடல்திறன் கலைஞர்களும் (Jugglers) நடனக் கலைஞர்களும்

(dancers) ஐரோப்பாவுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளனர்; சிலர் அமெரிக்காவுக்கும் அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். அடுத்தடுத்த பத்திகளில் அதுபற்றிக் காண்போம்.

சொகுசான ஆங்கிலத்தில் பேசி தன் உடல்திறன் கலையினை வெளிப்படுத்தும் இராமசாமி என்பவர் ஐரோப்பாவின் பல இடங்களில் நிகழ்ச்சியினை நடத்தி ஒரு ஸ்வீடன் பெண்ணையும் மணந்தார் என்பது முக்கியமான வரலாறு. இவரைப் பற்றியும் நடனக்குழு பற்றியும் பல ஐரோப்பிய மொழிகளில் இருந்து சான்றுகளைத் திரட்டி எஸ். ஜெயசீல் ஸ்டீபன் வரலாற்றைப் பதிவு செய்துள்ளார். இந்நடனக்குழு தமிழ்நாட்டின் கடலூருக்கு அருகிலுள்ள திருவெந்திபுரம் என்ற ஊரிலிருந்து புதுச்சேரி வழியே ஐரோப்பாவுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளது. இங்கு, ஒரு கருத்தைப் பதிவிட வேண்டும். திருவெந்திபுரம் எனும் ஊர் திருப்பாதிரிபுலியூர் என்றழைக்கப்படும் இன்றைய கடலூர்-புதுநகர் அருகே அமைந்துள்ளது. கடலூர்-புதுநகரில் அமைந்துள்ள பாடலீஸ்வரர் கோயில் கருவறையின் வடக்குச் சுவரிலுள்ள ஒரு கல்வெட்டில் பூம்புலியூர் நாடகம் நடத்தும் ஒருவருக்கும் புராணம் படிப்பவருக்கும் நிலக்கொடை அளிக்கப்பட்டது பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. இதுகுலோத்துங்கச்சோழன் காலத்திய கல்வெட்டாகும்.

நூலாசிரியரின் கூற்றுப்படி 1838-இல் புதுச்சேரியிலிருந்து 18 மாத காலத்திற்கு ஒப்பந்தத்தில் ஒரு நடனக்குழு பிரான்ஸுக்குச் சென்றது. பொதுவாக, ஜனவரி-பெப்ரவரி மாதங்களில்தான் புதுச்சேரியிலிருந்து கப்பல்கள் ஐரோப்பாவுக்குப் புறப்படும். ஏப்ரல்-மே மாதங்களில் நன்னம்பிக்கை முனையினை அடைந்து ஜூலை-ஆகஸ்ட் மாதங்களில் பிரான்ஸினை அடையும். அப்படி, கிட்டத்தட்ட ஏழு மாதங்களுக்குப் பிறகு நடனக்குழு பிரான்ஸை அடைந்தது. அந்நடனக்குழுவின் தில்லை அம்மா என்பாருக்கு வயது 30. இவர்தான், அக்குழுவின் பெண்களில் வயதால் மூத்தவர். அவருடைய உடன்பிறந்தவரின் மகள் (niece) அம்மணி என்பவர், வயது 18. தில்லை அம்மாவின மகள் சௌந்தரி, வயது 14. மற்றொரு மகள் ரங்கம்மா, வயது 13. இக்குழுவின் நடனவனார் இராமலிங்கமுதலி,

வயது 40. இவரின் பெயர்த்தி வேதா, வயது 16. இவர்களுடன் மேளம் வாசிக்கும் இருவர்: சரவணன், வயது 25. இவர் துத்தி என்ற இசைக் கருவியையும் குழலையும் இசைப்பார். தேவநாயகம், வயது 30. இவர் மத்தளம் வாசிப்பவர். இக்குழுவின் தலைவர் இராமலிங்கமுதலி. இவருடைய பெயர்த்தி வேதா. இவர், கைக்கோளர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று அறியப்படுகிறது. மேற் சொல்லப்பட்ட இரண்டு இசைவாணர்களும் அகமுடையர் சமூகத்தினர். நான்கு நடனமணிகளும் வலங்கை சமூகத்தினர். இக்குழு, பாரிஸில் நான்கு வகை (four distinct genre) நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியதாகச் சான்றுகள் விளக்குகின்றன: (1) விஷ்ணுவின் திருட்டு என்ற நிகழ்ச்சியை சௌந்தரியும் ரங்கம்மாவும் நடத்தினர் (2) இராஜாவுக்கு வணக்கம் என்ற நாடகத்தை நடத்தியவர் வேதா (3) அம்மணி, விதவையின் மகிழ்வு என்ற நாடகத்தை நடத்தினார் (4) தில்லை அம்மா, அம்மணி, சௌந்தரி, ரங்கம்மா என்று நால்வரும் மலைப்பு என்ற நாடகத்தை நிகழ்த்தினர் (5) சௌந்தரி, ரங்கம்மா இருவரும் விதவையின்சாவு என்ற நாடகத்தை நடத்தினர் (6) அம்மணி, ரங்கம்மா, சௌந்தரி மூவரும் புறா நாட்டிய நாடகத்தை நிகழ்த்தினர்.

விஷ்ணுவின் திருட்டு என்ற நாடகம் பற்றி ஐரோப்பாவின் *The Spectator* என்ற நாளிதழில் தலைப்புச் செய்தியாக வெளியானது. இடைக்காலத் தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றில் 5 வகையான (genre) நடனங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டதாகக் குறிப்புகள் கிடைத்துள்ளன. அவை: மலைப்பு, கேளிக்கை, உலாமடல், அம்மாளை, தட்டிகேளிக்கை. இவர்களின் நாட்டிய நாடகம் தொடர்பாக 1838-இல் ஆகஸ்ட் மாதத்தில் *L'illustration* என்ற இதழில் ஒரு விமர்சனம் வெளியிடப்பட்டது. இந்த, இசை நாடக நிகழ்ச்சியில் (orchestra) 3 இசைக் கலைஞர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர்; 5 நடனமணிகள் நடித்தனர். இவர்கள் இசைக்குத் தக்கபடி ஆடிய நடனம் பிரஞ்சியரின் மனத்தைத் திருடியது. இவர்கள், கண்ணசைவு, கையசைவு, தலையசைவுகளின் வாயிலாக நடனத்தை வெளிப்படுத்தினர் என்று பத்திரிகைகளில் எழுதப்பட்டது. புறாக்களின் நடனம் (*Dance of the Doves*) உண்மையாக அமைந்திருந்ததாம். அக்குழுவின் அம்மணியின் தோற்றம் பற்றி விவரித்தனர். அவர், லலிதமான

தோற்றமுடையவர் என்றும் இசைப்பாடலுக்குத் தக்கபடி ஈரப்பான அசைவுகளைக் காட்டினர் என்றும் வருணித்தனர். அவருடன், செளந்தரியும், ரங்கம்மாவும் 15 நிமிடங்கள் சுற்றி-சுற்றி ஆடினர் என்றும் *La Presse* என்ற பிரஞ்சுப் பத்திரிகையில் எழுதினர். ஆனால், அந்நாடகத்தில் இடம்பெற்ற விஷ்ணு, சிவன் பாத்திரங்களைக் குழப்பிக்கொண்டனர் என்றும் இவ்வகை கலை ஐரோப்பியர்களுக்குப் புதிது என்றும் எழுதினர். அம்மணி ஓர் ஆட்டத்தில் தன் காதலருக்குக் கடிதம் எழுவதுபோல் நடத்தார். இங்கு, சிலப்பதிகாரத்தின் மாதவி, கோவலனுக்குக் கடிதம் எழுதியதை நினைவுகூரலாம். தமிழர் வரலாற்றில் நடனமணிகளுக்கு எழுத்தறிவு இருந்ததனை இதனால் அறியமுடிகிறது.

புகழ்பெற்ற ஒரு பிரஞ்சுப் பத்திரிக்கையில் இக்கலைஞர்களின் நடப்பு பற்றி ஒரு விமர்சனக் குறிப்பு வெளியானது. நடிகர்களின் உடைகள், அணிமணிகள் பற்றியும் விவரமாக எழுதப்பட்டது. அவர்களின் அழகும், நடப்பும், நடப்பில் வெளிப்படும் கருத்தும் பிரஞ்சியருக்குப் புதியன என்றும் பதிவானது. இவர்களின் நடனம் பற்றி பிரஞ்சுக் கவிஞர் *La Magasin Pittoresque de Literature Francaise* என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை எழுதினார். அம்மணியின் உடலழகு பற்றி வருணித்தார். இராமலிங்கமுதலி என்ற நடனவனாரின் நெற்றியில் திருநீரு அணிந்த முகத்தோற்றம் ஹோமர் காலத்திய மனிதரை நினைவூட்டியது என்று எழுதினார்.

1838-இல் *Adelphi Theatre*-இன் மேலாளர் *Frederick Yates* தமிழ்நாட்டிலிருந்து நடனக்குழுவை ஒப்பந்தத்தில் ஐரோப்பாவுக்கு அழைத்துச் சென்றார். அக்குழு *Piccadilly* என்ற இடத்திலுள்ள *Egyptian Hall*-லிலும், இலண்டனின் *Brighton* என்ற இடத்திலும் நிகழ்ச்சிகளை நடத்தினர். இங்கிலாந்தின் விமர்சகர்கள் அந்நாடகங்களின் மேடையமைப்பு பற்றியும் எழுதினர். இக்குழு *Adelphi Theatre*-இல் அக்டோபர்-டிசம்பர் மாதங்களில் 55 முறை மேடையேற்றினர். இக்குழு தொடர்ந்து, நெதர்லாந்து, ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளுக்கும் சென்றன. 1839-இல் நெதர்லாந்தின் *Francois Rotterdam* அரங்கினில் நாடகங்கள் நிகழ்ந்தபோது போஸ்டர் விளம்பரங்கள் செய்யப்பட்டன. அந்த

போஸ்டரில் 20, மார்ச், 1839 என்று தேதி குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஜெர்மனியின் ஒரு நாடகக் கம்பெனி இந்நாடகம் பற்றி ஒரு அறிக்கையளித்தது (20, ஜூன் 1839). அதாவது இந்நடனக் குழுவில் இரு பிரிவுகள் உண்டு: ஒரு குழுவினர் கோயிலில் கடவுளரின் முன் நடனமிடும் தேவதாசிகள்; பிரிதொருவர் அரசவையிலும் பொது இடங்களிலும் கலைநிகழ்த்துவவர். தேவதாசிகள் கோயில்களில் பூத்தொடுப்பவர், கடவுளரின் படையல் மேடைகளைத் தூய்மை செய்வோர், கோயில்களின் அறைகளைத் தூய்மை செய்வோர், கடவுளர்க்கான துணிகளைத் துவைப்பவர். இக்கலைஞர்கள் தமிழிலும் தெலுங்கிலும் எழுத, படிக்க, பேசக் கற்றிருந்தனர். இவர்களில், அம்மணியம்மா, இலண்டன் மாநகரில் தற்கொலை செய்துகொண்டதாக *Le Pays* என்ற பிரஞ்சுப் பத்திரிக்கை வெளியிட்டது. அம்மணியின் உருவை வெண்கலத்தில் கலைஞர் ஒருவர் (*Jean Augustre Barre*) வடித்தார் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

இராமசாமி: 1814-இல் மெட்ராஸிலிருந்து இராமசாமி (*Ramo Same*) என்ற உடல்திறன் கலைஞர். மேலும் இருவர் இங்கிலாந்து சென்றனர். ஆனால், அதற்கு முன்பே அவரது நிகழ்ச்சி பற்றி 1813-இல் இலண்டனில் இந்திய உடல்திறன் கலைஞர்கள் என்ற தலைப்பில் விளம்பர போஸ்டர்கள் ஒட்டப்பட்டன. வாளை விழுங்குபவர் (*Swallowing sword*) என்ற அறியப்பட்ட இவர் பொதுவிடத்தில் தன் நிகழ்ச்சியினை நடத்துவதற்குமுன் இங்கிலாந்து இளவரசரின் முகவர் (*prince agent*) பாராளுமன்றத்து உறுப்பினர்கள் முன்பும் செய்துகாட்டினார். அக்கலைஞர்களை இங்கிலாந்திற்கு அழைத்துச் சென்ற *Peter Campbell* என்ற கப்பல்தலைவர் *Pall Mall* என்ற அரங்கினில் அறை எண் 7 அவர்களுக்கு ஒத்திகைக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. தனியொருவருக்கு 3 ஷில்லிங் என்ற அளவில் டிக்கட் விற்கப்பட்டது. நிகழ்ச்சிகள் சில வாரங்கள் நடந்தன. இதுபற்றி *The Times* என்ற பத்திரிகை செய்தி வெளியிட்டது. 1813-இல் *The Satirist* என்ற இதழும் செய்தி வெளியிட்டது. இங்கிலாந்திலிருந்து *Liverpool*, அடுத்து *New York* போன்ற நகருக்கும் 1817-இல் சென்றனர். அங்கிருந்து *Washington*, *Philadelphia* போன்ற நகர்களுக்கு இராமசாமி தனியே சென்றார். அப்போது, அவர் தன் பெயரை சின்னசாமி

(Sena Sami) என்று மாற்றினார். 1818-இல் Richmond, Virginia என்ற இடங்களுக்கும் சென்றார். அப்போது James Warrel என்ற ஓவியர் இராமசாமியின் முகத்தோற்றத்தை வரைந்தது Richmond என்ற ஊரிலுள்ள Valentine Museum-த்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. 1821-1849 காலகட்டத்தில் இலண்டனின் பல அரங்குகளில் நிகழ்ச்சியை நடத்தினார். நிகழ்ச்சியை இரசித்த ஓர் ஆங்கிலேயர் இராமசாமி செறிவான ஆங்கிலத்தில் பேசினார் என்று குறித்துள்ளார். 21, ஆகஸ்ட் 1850-இல் இராமசாமி இங்கிலாந்தில் இறந்தார். அவர், அங்கு Ellen என்ற ஆங்கிலப் பெண்ணை மணந்திருந்தார். அவர்களுக்கு இரண்டு பெண்மக்கள் இருந்தனர்.

மேற்சொல்லப்பட்டது போன்று 1822-இல் முத்துசாமி, மாடசாமி என்ற இரு உடல்திறன் கலைஞர்கள் ஐரோப்பாவுக்குச் சென்றனர். அதேயாண்டு இவ்விருவரும் ரஷ்யன் போலந்திலுள்ள Vilnius என்ற இடத்தில் நிகழ்ச்சியை நடத்தினர். முத்துசாமி, ஒற்றர் என்று தவறாகக் கணிக்கப்பட்டு ரஷ்யாவில் கைது செய்யப்பட்டார். அப்போது அவரிடமிருந்த பொருள்கள்: தமிழில் எழுதப்பட்ட சில குறிப்புகள், பயணத்திட்டம் போன்றவை. விசாரணைக்குப் பின் விடுதலையானார். அவர்களிருவரும் ஜெர்மனியின் Royal National Theatre-இல் நிகழ்த்தியது பற்றி ஜெர்மனிய நாளிதழ்களில் 27, டிசம்பர் 1823-இல் வெளியானது. மாடசாமி அங்கிருந்து ஸ்வீடன் சென்றார். அதற்குப்பின் அவர் பற்றிய செய்திகள் இல்லை. ஆனால், இவரைப் பற்றி மேலும் சில குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன. 1797-இல் மெட்ராஸில் பிறந்தார். 1826-இல் ஸ்வீடனில் Malmo என்ற இடத்திற்குச் சென்றார். அவர், அங்கு ஒரு கடையில் பொருள்கள் வாங்கும்போது ஒரு பெண்ணைச் சந்தித்து காதல் கொண்டார். எரிக்கா (Erikka Schytter, (1801-1860) என்ற அவர் ஒரு சமயப் போதகரின் மகள். மாடசாமி, எரிக்காவினை மணப்பதற்காக மதம்மாறி Franz Madua என்ற பெயரை இட்டுக்கொண்டார். அவருக்கு ஞானஸ்நானம் செய்வித்தவர் Francis Michael Franzen (1772-1847) என்ற போதகராவார். மாடசாமி மனைவியுடன் இத்தாலி சென்றார். அங்கு, பொருளியல் நெருக்கடியினால் ஸ்வீடன் திரும்பினார். 1852-இல் மாடசாமி இறந்தார். எரிக்கா 1, ஜனவரி

1860-இல் ஸ்டாக்ஹோமில் இறந்தார்.

மேற்சொல்லப்பட்ட வரலாற்று நிகழ்வுகளைத் தொகுத்துத் தந்ததில் மூத்த தலைமுறை வரலாற்றாசிரியரிடமிருந்து எஸ். ஜெயசீல் ஸ்டீபன் வேறுபடுகிறார். அவர்கள் வணிகப் பொருளியலின் (trade economy) பின்னணியில் கடல்சார் வரலாற்றை எழுதினர். இவர், சமூகவியல் பார்வையில் எழுதுகிறார். ஒரே செய்தியைப் பல மொழிச் சான்றுகளின் வழியே ஒத்துப்பார்த்து தகுதியான முடிவுக்கு வருகிறார். இது, இவரது ஆய்வின் உண்மைத்துவத்தின் வெளிப்பாடு. இந்நூலின் வழியே தமிழ்நாட்டின் கலைஞர்கள் ஐரோப்பாவில் கலைநிகழ்ச்சிகள் நடத்தி அசத்தியுள்ளனர் என்றும், அங்கு பெருமதிப்பு பெற்றனர் என்றும் அறிய முடிகிறது. ஐரோப்பியர் கிழக்கு நோக்கி வந்து யூரேசியன் என்ற ஓர் இனத்தை உருவாக்கினர்; எதிர்திசையில் தமிழர்கள் ஐரோப்பா சென்று Tamil-European என்ற இனத்துக்கு அடிக்கல் நாட்டினர் என்று அறிய முடிகிறது. தமிழ்நாட்டின் கோயில் பணியாளர்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக அறுபடாமல் தம் பணியை ஆற்றினர் என்பதனையும் அறிய முடிகிறது. ஆனால், இவர்கள் சமூகத்தின் அடிநிலை மக்களாக வைக்கப்பட்டனர். சமூகத்தின் சாதி அடுக்கில் உயர்நிலையில் இருந்த வெள்ளாளர், பிராமணர் இளைஞர்களை மதம்மாற்றி சமயக் கல்விக்காக Capuchin என்ற மிசினரி அமைப்பினர் புதுச்சேரியிலிருந்து ரோமுக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்ட வரலாற்றையும் இந்நூலில் எஸ். ஜெயசீல் ஸ்டீபன் பதிவிட்டுள்ளார். மதம் மாற்றப்பட்ட பின் வெள்ளாள இளைஞர் John என்றும் பிராமண இளைஞர் Alexio Fernandez என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். கீழே குறிக்கப்பட்டுள்ள இந்நூல் இரு பிரிவுகளில் 12 கட்டுரைகளைக் கொண்டுள்ளது. இவற்றுள் மேலே சொல்லப்பட்ட கருத்துகளைக் கொண்ட 3 கட்டுரைகள் காலனிய காலத்தின் தமிழர் வரலாற்றை அறிந்துகொள்வதில் மிக முக்கியமானவை.

S. Jeyaseela Stephen, The Travel History of Tamils to Portugal, The Netherlands, France, Demark, Germany, England, Sweden, and America, 1514-1855, AADRE Foundation, Chennai, 2024 (ISBN:978-81-983075-8-3).

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

காலத் தடத்தில் ஒரு கம்பீர மனிதர்

பொதுவுடைமை இயக்கத்தின் முதுபெரும் தலைவரும் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் (சி.பி.ஐ) மூத்த தலைவருமான தோழர் நல்லகண்ணு நூறாண்டு கண்டிருக்கிறார். டிசம்பர் இறுதியில் சிறப்பாக நடந்த நூறாவது பிறந்தநாள் விழாவில் தமிழக முதல்வர் மு.க. ஸ்டாலின் உள்பட பல்வேறு தலைவர்களும் பங்கேற்று, பொதுவாழ்வில் தோழர் நல்லகண்ணுவின் பங்களிப்பை நினைவுகூர்ந்து புகழாரம் சூட்டியிருக்கிறார்கள்.

தோழர் என்பதைக் காட்டிலும் ஐயா என்று அழைப்பது அவரது உயரத்துக்கு இன்னும் நெருக்கமாக இருக்கும் என்று உணர்கிறேன். உங்களுக்கும் அப்படியே இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

ஐயா நல்லகண்ணுவை மரியாதை நிமித்தம் நேரில் சந்தித்துவிட்டு வரலாம் என்று “காக்கைச் சிறகினிலே” ஆசிரியர் முத்தையா ஒரு தொலைபேசி உரையாடலின்போது, விருப்பம் தெரிவித்தார். நீண்ட காலத்துக்கு முன் சந்தித்த நினைவுடன், அவர் நூறைத் தொடும் இந்த வேளையில், எனக்குள்ளும் அந்த விருப்பம் நிறைந்திருந்தது.

பொங்கல் கழித்து ஒரு நாள் காலைப் பொழுதில் சென்னை நத்தனத்திலுள்ள ஐயா நல்லகண்ணுவின் இல்லத்திற்கு சென்றோம். ஐயாவுக்கு பரிச்சயமான “ஐனசக்தி” தோழர் பிரதாப் சந்திரனும் வந்திருந்தார். அழைப்பு மணியை அழுத்திவிட்டு, காத்திருந்தோம்.

“குளிச்சிக்கிட்டிருந்தேன்... வாரேன்...” என்று ஐயா கதவருகே வந்து சொல்லிச் சென்றார். திரைக்கு பின்னால் என்பதால் உருவத்தை பார்க்க முடியவில்லை.

“மெல்ல வாங்கய்யா...” என்று எல்லோரும் கோரலாக சொன்னோம்,

கதவைத் திறக்கும் முன்பே, ஐயா எங்களை

வியப்பிலாழ்த்தியது குறித்து பேசிக் கொண்டிருந்தோம். சற்று நேரத்தில் ஐயாவே தாழ்ப்பாள் அகற்றி கதவைத் திறந்தார். வழக்கமாக அணியும் கைவைத்த பனியன், வேட்டி. குவிந்த கரத்துடன் வரவேற்றார்.

“வணக்கம் ஐயா, வணக்கம் ஐயா...” என்று ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட குரல்கள் ஒலித்ததால், புன்னகை தவழ எல்லோரையும் கவனித்தவாறு மீண்டும் கரம் குவித்து வணக்கம் தெரிவித்தார்.

“நூறு வயதா இவருக்கு...?” இன்னொரு வியப்புடன் அவரைப் பார்த்தவாறே ஒருவருக்கொருவர் அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டோம். பக்கவாட்டில் இருந்த, பார்வையாளர்களைச் சந்திக்கும் அலுவல் அறைக்கு செல்லலாம் என்றார். அவர் முன்செல்ல, பின்தொடர்ந்தோம்.

புத்தக அலமாரியின் பின்னணியில், மேசை நாற்காலி. பார்வையாளர் அமர சில நாற்காலிகள். அவரைப் போலவே மிக எளிமையான அறை. அவர் எளிமையைப் பேசுவது என்பது ரயில், தண்டவாளத்தில் செல்லும் என்ற ஊரறிந்த உண்மையை ஒரு சிறுவன் உரக்கச் சொல்வது போல.

ஐயா தனது இருக்கையில் அமர்ந்தவுடன், எனது புத்தகங்கள் சிலவற்றை கொடுத்தேன். முத்தையா, “காக்கை” பொங்கல் சிறப்பிதழைத் தந்தார். ஐயா எழுந்து வாங்க முற்பட்டார். சற்றே பதற்றத்துடன், “ஐயா, வேண்டாம்...” என்று சொல்லி அமரச் செய்தோம். முத்தையா பொன்னாடை போற்றி மரியாதை செய்தார். நாங்கள் வெளியேறும் வரை, கழுத்திலிருந்து அதை எடுக்க ஐயா முனையவில்லை. பனியனுக்கு மேல் அவர் ஏற்கெனவே சால்வை போன்ற ஒரு துண்டு போட்டிருந்தார். அதற்கு மேல் இது. அவருக்கு வசதிக்குறைவாக இருந்திருக்க கூடும். ஆனாலும் எடுக்கவில்லை.

இன்றைய அரசியல் களத்தில் நாம் காணும் இதர காட்சிகளின் பின்னணியில் மேற்கண்ட முன்னோட்டத்தைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். இல்லையெனில், இதையெல்லாம் ஒரு விஷயமாகச் சொல்கிறானே என்ற சலிப்புக் குரல் உங்களுக்குள் ஒலிக்கலாம். மீண்டும் வணக்கம் செலுத்திவிட்டு, ஐயாவுடன் உரையாடத் தொடங்கினோம்.

ஐயா, சாப்டாச்சா... என்று கேட்டேன்.

“இல்லை” என்றவர் தொடர்ந்தார்: “காலைல குளிச்சிட்டு பேப்பர்லாம் பாத்துட்டு அதுக்குப் பிறவு சாப்பிடுவேன்.”

இடலி, தோசைதான் சாப்பிடுவீங்களா, இல்லை....? என்று கேட்டதற்கு, சாதாரண.... என்று தொடங்கியவர், லேசாக சிரித்தவாறே “நான் சைவம்தான்” என்றார்.

“சிறு வயதிலே சைவம் இல்ல. அதுக்குப் பிறகு பொது வாழ்க்கையில் எல்லா மிருகங்களும் சாப்டாச்சு” என்று சொன்னார்.

நாங்கள் சப்தமாக சிரித்துவிட்டோம். அதை ஆமோதிக்கும் விதத்தில் அவர் அமைதியாக சிரித்தார்.

அசைவ உணவை எப்போது விட்டீர்கள் என்று கேட்டேன்.

“போராட்ட காலத்துல.... கிராமத்துல, மலைல - எல்லா இடங்களிலும் சுற்ற வேண்டியிருக்கும். அப்பத்தான் விட்டேன்” என்று சொல்கிறார்.

இயக்கத்தில் உங்கள் சாதனை நிகழ்வுகள் என்று சொன்னால் எவற்றையெல்லாம் சொல்வீர்கள்... உங்கள் நினைவில் இருப்பதைச் சொல்லுங்கள்.... என்றேன்.

எந்த யோசனையும் இன்றி சட்டென்று ஐயாவின் நினைவு ஜீவாவிலிருந்து தொடங்கியது.

ஜீவா, குற்றாலம், அவர் காலமான தினம், அடக்கத்துக்கு உடனிருந்தது, அன்றிரவு தனியாக கட்சி அலுவலகத்தில் தங்கியிருந்தது என்று அடுத்தடுத்து சொல்கிறார்.

“அடக்கத்துக்கு போய்விட்டு, கூட வந்த தோழர்கள் சென்றுவிட்டார்கள். நான் தனியாக பார்டி ஆபீஸ்ல தங்கியிருந்த போது எனக்கு அழகையா வந்தது. அப்போதுதான் ஜீவா பற்றி ஒரு கவிதை எழுதினேன்.” என்று கூறியவர் உணர்வு பொங்க அந்தக் கவிதையையும் பகிர்ந்து கொண்டார். (தோழர்கள் வட்டாரத்தில் பரிச்சயமான கவிதை அது)

குற்றால அருவியிலே ஜீவா நீ குளித்து நிற்கையிலே வற்றாத தமிழ்க் கடவுளும் வந்து நிற்குதென்பேன் வற்றாத தமிழ்க் கடவுள் வறண்ட விறகாகி பற்றி எரியக் கண்டேன் பார்த்த மனம் பதறுது ஐயா...

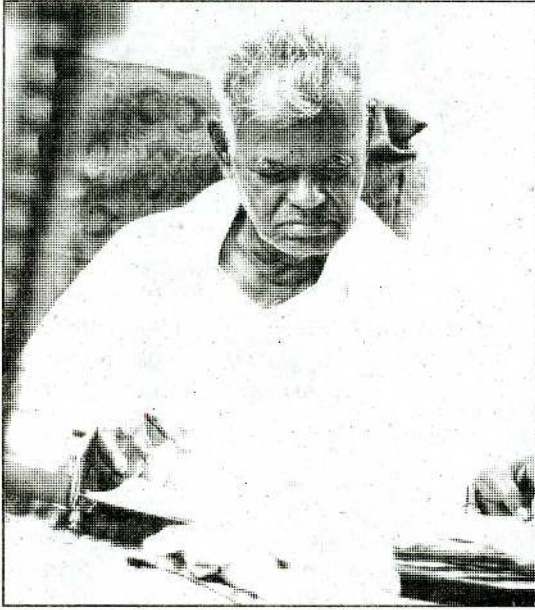
ஜீவாவுடன் ஐயா நல்லகண்ணு எந்த அளவுக்கு ஆழ்ந்த நேசம் கொண்டிருந்தார் என்பதை இந்த இரங்கற்பாவும் அதை அவர் சொன்ன விதமும் புலப்படுத்தியது.

“ஜீவா அருவியில் குளித்தாரென்றால் மக்கள் கூட்டமாக வந்து அவருடன் குளிப்பார்கள். அவர் சிற்றருவி சென்றால் கூடவே அங்கும் செல்வார்கள்...” என ஜீவா மீது மக்கள் கொண்டிருந்த அன்பு எத்தகையது என்பதைச் சொல்லும் தகவலையும் பகிர்ந்துகொண்டார்.

தூத்துக்குடி மில் தொழிலாளர் போராட்டத்தில் பள்ளி மாணவனாக இருந்த போதே கலந்து கொண்ட காலத்திலிருந்து, எண்ணற்ற போராட்டக் களங்களைக் கண்டவர் நீங்கள். அவற்றில் உங்களால் மறக்க முடியாத போராட்ட நினைவுகள் பற்றிச் சொல்லுங்கள் என்று கேட்டேன். ஒரு கணம் கூட எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

“எதுவுமே மறக்கல” - ஐயாவிடமிருந்து அழுத்தமான குரலில் பதில் வருகிறது.

“காரணம் என்னென்னா...” - தொடர்கிறார்: “சிறுவயதிலிருந்தே இயக்கத்திலிருந்தவன். எப்பவும் அது பற்றிய நினைப்பே இருக்கும். தூக்கம் வராது. தூத்துக்குடி மில் ஸ்டிரைக் சமயத்துல, உண்டியல் வசூல் பண்ணுவோம். போராடறவங்களுக்கு சாப்பாடு கொடுக்க அரிசி சேகரிப்போம். இதுபற்றித்தான் எப்போதும் சிந்தித்துக் கொண்டிருப்போம். தேசிய இயக்கங்கள் மட்டுமின்றி எல்லா இயக்கங்களுடனும் சேர்ந்து போராட்டத்த முன்னெடுத்தோம். அதிலிருந்து தேர்தல் காலத்தில் “மங்களகரமாக மஞ்சள் பெட்டிக்கு வாக்களியுங்கள்” என்று பிரசாரம் செய்தது வரை எப்போதும் இயக்க வேலைகளில்

முனைப்புடன் இருப்போம்” என்று ஐயா விளக்கிச் சொல்கிறார்.

களத்திலிருந்து தொடர்ந்து மக்கள் பிரச்சினைகளுக்காக போராடி வந்ததால் எதுவும் மறக்கவில்லை அல்லது எதையும் மறந்துவிடவில்லை என்பதைத்தான் ஐயா சொல்ல வருகிறார் என்று புரிகிறது.

ஐயா நல்லகண்ணு, அம்பாசமுத்திரம் சட்டப்பேரவைத் தொகுதியில் இரண்டு முறையும் (1967, 1977) கோவை மக்களவைத் தொகுதியில் ஒரு முறையும் (1999) போட்டியிட்டு வெற்றி வாய்ப்பை இழந்தார். அதுகுறித்து வருத்தம் ஏதும் உண்டா என்று கேட்டேன்.

“வருத்தமில்லை.... நமது இயக்கத்தில் வெற்றியும் தோல்வியும் சகஜம்தானே...” என்று சொல்லியவர், “போராடுனா தோல்விதான் கிடைக்கும்...” என்று சிரித்தவாறே முடிக்கிறார்.

இருந்தாலும், உங்களைப் போன்றவர்களின் குரல் சட்டப்பேரவையிலும் நாடாளுமன்றத்திலும் ஒலிக்க வேண்டும் என்றுதானே இன்றும் தரம்சார் அரசியல் நாடுபவர்கள் பேசுகிறார்கள், எழுதுகிறார்கள்.... என்று அந்தக் கேள்வியை நீட்டித்தேன்.

“அது இருக்கலாம். நடைமுறையில் அத்தனை எளிதல்ல. இயக்கத்தில் இருந்தால் வெற்றி, தோல்வி வரத்தான் செய்யும். பல

போராட்டங்களில் கலந்துகொண்டு கைதாகி சிறை சென்றிருக்கிறேன்...” என்று கூறி நம்மை நிறைய யோசிக்கவும் புரிந்துகொள்ளவும் தூண்டுகிறார், ஐயா.

பக்கவாட்டு மேசையிலிருந்த கவிஞர் தமிழ்ஒளியின் படத்தை பக்கத்திலிருந்த தோழரை எடுக்குமாறு சொல்கிறார். அந்தப் படத்தை வாங்கி எங்களிடம் காட்டியவாறு “தமிழ்ஒளி பற்றி முதலில் கட்டுரை எழுதியது நான்தான்...” என்று பெருமிதத்துடன் சொல்கிறார். அது சொல்லப்பட வேண்டிய முக்கியமான விஷயம் என்று ஐயா நினைத்திருக்கலாம்.

ஐயா, வ.உ.சி. பற்றி இப்போது அதிகம் பேசப்படுகிறது... அவர் பற்றி உங்கள் நினைவுகள் ஏதேனும்.... என்று கேட்டேன்.

“வ.உ.சி. நினைவுகளா... மறக்கவே முடியாது. ஏன்னா... நாங்க எட்டயபுரத்த சேர்ந்தவங்க. வ.உ.சி. பற்றி நிறைய சொல்ல முடியும்....” என்கிறார்.

வேறு எதுவும் முக்கியமாக நீங்கள் சொல்ல வேண்டும் என்று நினைத்தால், சொல்லுங்கள் என்று ஐயாவிடம் கேட்டேன்.

“அதான்... எல்லாம் உங்களுக்கு தெரியுமே...” - சொல்லிச் சிரித்தவாறே (அதாவது அவர் பற்றி இந்தச் சமூகம் அனைத்தும் அறியும் என்ற பொருளில்) மீண்டும் பக்கவாட்டு மேசையிலிருந்து ஒரு போட்டோவை எடுக்கச் சொல்கிறார்.

கனக்காடு, வள்ளியூர் வட்டாரத்தில் விவசாய சங்கத்தை வளர்த்த போராளிகளின் குழு புகைப்படம் அது. தோழர்கள் குழாமில் நடுவில், தோழர் நல்லகண்ணு தாடியுடன் கம்பீரமாக அமர்ந்திருக்கிறார். அக்குழுவில் அவர் யார் என்று நாங்கள் அறிவதற்காக, சுட்டிக் காட்டியவாறு சொல்கிறார்: “கனக்காட்டுல பிராமண தெருவுல எந்த ஜாதிக்காரங்களும் போக முடியாது. தெருக்களலேயே இந்தக் கொடுமை இருக்கு... அதை எதிர்த்து எங்கள் விவசாய சங்கம் சார்பாக போராட வேண்டும் என்று தீர்மானம் செய்தோம். அதன்படி, எல்லா ஜாதிக்கார இளைஞர்களையும் திரட்டி பிராமண தெரு வழியாகச் சென்றோம். அதற்குப் பிறகுதான் மற்றவர்கள் செல்வதற்கு துணிச்சல் வந்தது.” என்று விளக்கிவிட்டு,

அப்போது எடுத்த படம்தான் இது என்கிறார்.

இதனுடன் அவர் சேர்த்துச் சொன்ன இன்னொரு விஷயம் முக்கியமானது.

“கிராமங்கள்ல... எல்லா ஜாதிகளிலேயும் அதிகாரம் பண்ணவங்க இருப்பாங்க... அவங்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு இந்த போராட்டத்த நடத்தினோம். அதனாலே எல்லோரும் போகக்கூடிய நிலைமை உருவானது” என்று ஐயா சொன்னது, இன்றைய சூழலிலும் முக்கியத்துவம் நிறைந்தது.

ஐயா, நீங்கள் பெரியாரை பார்த்து, பேசியிருக்கீங்களா என்று கேட்டேன். “ஆம்” என்று தலையசைத்து பதிலளித்தார்.

தமிழ்நாட்டில் உங்களுக்குப் பிறகு முக்கியமான தலைவர் யாரு... என்று கேட்டு முடிப்பதற்குள், ஐயா இடைமறித்து - “யாரு...” என்று நம்மிடம் கேட்டவாறு சிரிக்கிறார். தொடர்ந்து “எல்லோருடம்தான் பழகி வருகிறேன்...” என்று சொல்கிறார். அதில் அடங்கியிருக்கிறது, பதில்.

இன்றைய அரசியல் நிலவரம் பற்றி ஏதாவது சொல்ல விரும்புகிறீர்களா என்ற கேள்விக்கு “நல்லாருக்கு...” என்று முடித்துக்கொண்டார்.

வீட்டுக்குள்ளிருந்து ஐயாவை மகள் சாப்பிட அழைப்பதாக தோழர் சொன்னார்.

சரி. உரையாடலை நிறைவு செய்யலாம் என்று கருதி, “ஐயா, சாப்பிடப் போங்க...” என்று சொன்னோம்.

“இல்ல... இங்க சந்தோஷமாத்தான் இருக்கேன்...” என்று சொல்கிறார் ஐயா.

மீண்டும் “நீங்க சாப்பிடப் போங்க...” என்று வலியுறுத்தினோம்.

“இல்ல... அது பெரிய விஷயம் இல்ல...” என்கிறார்.

அவரது திருப்திக்காக சற்றே உரையாடலைத் தொடர்ந்தோம்.

சாப்பிட்டுவிட்டு படுத்துவிடுவீர்களா...? என்று கேட்டேன்.

“படுக்கல்லாம் மாட்டேன்.”

படிப்பீங்களா...?

“ஆம்” என்கிறார்.

தகைசால் தமிழருடன்

கேட்க வேண்டும் என்று நினைத்து மறந்துபோன ஒரு கேள்வி திடீரென்று நினைவுக்கு வந்தது. கேட்டேன்.

ஐயா, நூறு வயதிலும் இத்தனை சக்தியோடும் இளமையோடும் இருக்கிறீர்களே... அதன் ரகசியம் என்ன? சட்டென்று பதில் வருகிறது.

“நமக்கு பெரிய ஆசைகள் இல்ல... முற்றிலும் இயக்கத்துக்கு அர்ப்பணித்த வாழ்க்கை. பக்கவாட்டிலிருந்த சங்கரய்யாவின் புகைப்படத்தைக் காட்டி 18 வயது இருக்கும் போதே தூத்துக்குடியில் இருவரும் சேர்ந்து செயல்பட்டோம். அதுதான் - மங்களகரமாக மஞ்சள் பெட்டிக்கு வாக்களியுங்கள்” என்று அன்றைய தேர்தல் பிரசார கால செயல்பாடுகளை மீண்டும் நினைவுகூர்கிறார்.

“சுதந்திரத்துக்காக போராட்டம்... இயக்கங்களுடன் சேர்ந்து தொடர்ந்து களப் பணிகள்... அதுவே லட்சியமாக இருந்தது. அதனாலே எதைப் பற்றியும் கவலைப்படவில்லை...” என்று கூடுதலாகச் சொல்கிறார்.

தூத்துக்குடி, கோவில்பட்டி தோழர்களுடன் எட்டயபுரம் பாரதி விழாவில் தவறாமல் கலந்துகொண்ட அந்தக் காலத்தையும் ஐயா உவகையுடன் நினைவுகூர்கிறார்.

உரையாடலை திசை மாற்றி முடித்துக்கொள்வோம் என்று கருதி, தினசரி பேப்பர் படித்துவிடுவீர்களா... என்று கேட்பதற்குள், “அஞ்சு பேப்பர்...” என்று ஐயாவிடமிருந்து “இந்தா... பிடிச்சுக்கோ...” என்பது போல பதில் வருகிறது.

புத்தகங்களும் படிப்பீங்களா...?

“ம்” என்றவர். “அம்பேத்கர் எல்லா புத்தகங்களும் வாங்கிட்டேன்... படிச்சுக்கிட்டிருக்கேன்...” என்று கூடுதல் விவரம் அளிக்கிறார்.

இப்போது ஏதாவது எழுத வேண்டும் என்று நினைக்கிறீர்களா?

“நிறைய எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன். வள்ளலாரைப் படித்துவிட்டு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறேன்...” என்று சொல்லிய ஐயா, “இப்போது எனக்கு வள்ளலார்தான்” என்று பொருள் பொதியச் சொல்கிறார்.

“வள்ளலார் தமிழுக்குப் பங்களித்திருக்கிறார். அவரது இதர செயல்பாடுகளால் தமிழ்நாட்டில் பல கஷ்டங்கள் நீங்கியிருக்கு. தமிழ்நாடு ஒரு பஞ்சத்தை எதிர்கொண்ட போது அவரது பங்களிப்பு முக்கியமானது...” என்று மேலும் விவரிக்கிறார்.

இயக்கம் கடந்து உங்கள் மனதைக் கவர்ந்த ஆளுமை வள்ளலார் என்று சொல்லலாமா?

“ம்” - ஐயா இசைவுடன் தலையாட்டுகிறார்.

வள்ளலார் கருத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வது இன்றும் அவசியம் என்று கருதுகிறீர்களா...?

இதற்கும் அழுத்தமாக தலையசைத்து ஆமோதிக்கிறார், ஐயா.

சுழல் நாற்காலியில் பக்கவாட்டில் திரும்பி, பின்னால் இருக்கும் புத்தக வரிசையில் வள்ளலார் புத்தகத்தை கைதொட்டுக் காட்டுகிறார்.

சாப்பிடாத நிலையில், நெடுநேரம் எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்ற குற்ற உணர்வுடன், “ஐயா, நீங்க சாப்பிடப் போங்க...” என்கிறோம்.

இதற்கு மேல் உரையாடலைத் தொடர நாங்கள் யோசிக்கிறோம் என்பது அவருக்கு புரியாமலா இருந்திருக்கும்..?

முகம் மலர்ந்த சிரிப்புடன் வணக்கம் தெரிவித்து விடை பெற்றுக்கொள்கிறார், நூறாண்டு கண்ட ஐயா நல்லகண்ணு.

•••

பொதுவாழ்வில் ஐயா நல்லகண்ணு வகை மனிதர்கள் அருகியிருக்கும் காலம் இது. குறிப்பாக, தமிழ்நாட்டு அரசியலில் - இவருக்குப் பிறகு யாரையாவது முன்னுதாரணமாகச் சுட்டலாம் என்ற நோக்கில் திரும்பிப் பார்த்தால், வெட்டவெளியாகத் தெரிகிறது. மிகத் தொலைவில்கூட யாரோ வருவது போல அல்லது அசைவது போலத் தெரியவில்லை. எனது பார்வை குறித்து ஐயம் இருக்கலாம். உங்களுக்கு எப்படித் தெரிகிறது...? பார்த்துச் சொல்லுங்கள். நன்றி.

•••

ஆசிரியர் முத்தையாவுடன் ஆட்டோவில் வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்தபோது, “பொது வாழ்க்கையில் எல்லா மிருகங்களும் சாப்டாச்சு” என்று ஐயா நல்லகண்ணு கூறியது என் மனத்தில் ஒலித்துக் கொண்டேயிருந்தது. ஆசிரியருக்கும் ஒலித்திருக்கலாம். நானும் சொல்லவில்லை. அவரும் சொல்லவில்லை. சிலவற்றை உணரத்தான் முடியும். உணர்வோம்.

•••

ஐயா நல்லகண்ணு, தமிழ்நாட்டில் தேசிய, இடதுசாரி, திராவிட அரசியலின் உச்சத்தைப் பார்த்தவர். அவற்றின் கொந்தளிப்பான தருணங்களையும் தேய்வுகளையும் நெருக்கமாகக் கடந்து வந்தவர். தலைமுறைகள் கடந்த ஒரு நீண்ட பயணத்தின் முடிவில், பேரமைதிப் பூங்காவில் ஓய்வை நாடும் கனிந்த பயணியைப் போல, ஐயா நல்லகண்ணு எனக்கு தோன்றுகிறார். அது கருதியே “இப்போது எனக்கு வள்ளலார் தான்...” என்று பிரகடனம் செய்கிறார்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி!

“ஐயா நல்லகண்ணு 100” என்ற நோக்கிலான இந்த உரையாடலின் காணொளியை [youtube.com/@kudhirvirtual](https://www.youtube.com/@kudhirvirtual) என்ற யூ டியூப் தளத்தில் காணலாம்.

கட்டுரையாளர்: மூத்த பத்திரிகையாளர்

எவ்வளவு நேரம் உழைத்தால் 'சுரண்டல் பூதத்' தின் பேய்ப்பசி அடங்கும் ?

'உழைத்தால் உயரலாம்' என்பது சரிதான். யார் உழைத்தால் யார் உயர்வார் என்பதுதான் கேள்வி. இதை வெறுமே குதர்க்கமாகக் கேட்கவில்லை. இந்தக் கேள்விக்குப் பின்னால் ஓர் வரலாறும் சித்தாந்தமும் பொருளாதார ரகசியமும் பொதிந்து கிடக்கிறது.

நம் பிரதமர் மோடி மூன்று மணி நேரம்தான் தூங்குகிறார் கிட்டத்தட்ட வாரத்தில் 120 மணிநேரம் உழைக்கிறார்; நாமும் வாரம் 70 மணி நேரம் உழைக்க வேண்டும் என்கிறார் கார்ப்பரேட் இன்போஸிஸ் நாராயணசாமி. மூன்று மணிநேரம் மட்டுமே ஒருவன் தூங்கினால் உடலும் உள்ளமும் சமநிலை இழக்கும் என்பது அறிவியல். ரீல் சுற்றுவது என முடிவெடுத்தபின் அது எவ்வளவு இருந்தால் என்ன? அது அவர்களின் பாசிச பிரச்சார உத்தி. அவரைத் தொடர்ந்து 90 மணி நேரம் உழைக்கச் சொல்கிறார் கார்ப்பரேட் எல் அண்டி டி நிர்வாக அதிகாரி (சி.இ.ஓ) எஸ் என் சுப்பிரமணியம்.

"எதிர்ப்பு வந்ததும் நகைச் சுவையாகத்தான் சொன்னேன். தொழிலாளர்களை விரிவாக்கப்பட்ட குடும்பமாகவே கருதுகிறேன் என்கிறார் சுப்பிரமணியன். இவர் [எல்&டி, சி.இ.ஓ] ஆண்டுக்கு ரூ.51 கோடி சம்பளம் பெறுகிறார். ஒரே ஆண்டில் இவரது சம்பளம் 43 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது. அதே வேளை ஊழியர்கள். அந்த நிறுவன ஊழியர்களின் சராசரி ஆண்டு வருமானத்தை போல சி.இ.ஓ வின் ஆண்டு வருமானம் 535 மடங்குகள். விரிவாக்கப்பட்ட குடும்பத்தில் மற்றவர்களை எல்லாம் பட்டினி போட்டுவிட்டு எஸ்.என்.

சுப்பிரமணியன் போன்ற உயர்மட்ட நிர்வாகிகள் 'படா' விருந்து சாப்பிடுவார்கள் போல" என்கிறார் ஓய்வுபெற்ற எல் ஐ சி ஊழியர், சமூக செயல்பாட்டாளர் க. சுவாமிநாதன்

எலன் மால்க் அதுதான் டிரம்பை மீண்டும் அமெரிக்க அதிபராக்கிய கார்ப்பரேட் திமிங்கிலம் சொல்கிறார் வேலை நேரத்தை உயர்த்த வேண்டும். உ.பி யில் யோகி ஆதித்தியநாத் அத்திக்கு சட்டம் செய்கிறார்.. கர்நாடகாவில் ஒரு முயற்சி நடந்தது. கடும் எதிர்ப்பால் பின்னுக்கு போனது. தமிழ் நாட்டிலும் திமுக அரசால் அதுபோல் செய்யப்பட்ட முயற்சி கடும் எதிர்ப்பால் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

இவை எல்லாம் தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கு ஓர் அபாய எச்சரிக்கையை விடுகின்றது எனில் மிகை அல்ல. மேலும் சில தகவல்களை சிஐடியு தலைவர் தோழர் கருமலையான் தெரிவிக்கிறார்.

உலகில் பலநாடுகளோடு ஒப்பிட்டால் இந்தியாவில் வேலைநேரம் அதிகமே. ஐஎல்ஓ (ILO) தரவுகளின்படி, இந்தியர்கள் சராசரியாக வாரத்திற்கு 47.7 மணி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள். அமெரிக்கர்கள் 36.4 மணி நேரம், தென் கொரியர்கள் 37.9 மணி நேரம், ரஷ்யர்கள் 37.6 மணி நேரம், பிரிட்டன் மக்கள் 36 மணி நேரம், ஜெர்மனி மக்களும் 37 மணி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள். அதிக நேரம் வேலை செய்யும் நாடுகளின் பட்டியலில் இந்தியா ஐந்தாவது இடத்தில் உள்ளது.

இந்திய அரசின் இந்த அறிக்கையின்படி, 15-59 வயதுக்குட்பட்ட நகர்ப்புற ஆண்

தொழிலாளர் ஒருவர் தினமும் 521 நிமிடங்கள், அதாவது வாரத்திற்கு 60 மணி 47 நிமிடங்கள் நேரடி வேலை மற்றும் அது தொடர்பான செயல்பாடுகளில் ஈடுபடுகிறார். இது சட்டப்பூர்வ 48 மணி நேர வரம்பை மீறுவதைக் காட்டுகிறது.

தொழிற்சாலைகள் ஆண்டு சர்வே (Annual Survey of Industries) அறிக்கை யின்படி, 1990-91ல் நிகர மதிப்புக் கூட்டலில் ஊதியங்களின் பங்கு 27.64% ஆக இருந்தது 2022-23ல் 15.94% ஆக குறைந்துள்ளது. அதாவது உழைப்பு கூடும் போது உயர்வு வரவில்லை; வாழ்க்கை பின்னுக்குப் போகிறது. அதே நேரத்தில் நிகர லாபத்தின் பங்கு 19.06% இலிருந்து 51.92% ஆக உயர்ந்துள்ளது. முதலாளிகள் மேலும் கொழுத்துள்ளனர். குற்ற ஆய்வு பணியகத்தின் தரவுகளின்படி 2022இல் மட்டும் 11,486 தொழிலாளர்கள் தற்கொலை செய்து கொண்டுள்ளனர்.

ஆட்டோ, செக்யூரிட்டி, பொருள் விநியோகம் செய்யும் கிக் தொழிலாளர்கள் உள்ளிட்ட முறைசாரத் தொழில்களில் வேலைநேரம் ஏற்கெனவே வரம்பற்று நீள்கிறது. ஆயினும் அவர்கள் வாழ்க்கை அகல பாதளத்தில் கிடக்கிறது. தகவல் தொழில் நுட்பப் பணிகளில் வேலை நேரம் வரம்பற்றுப் போகிறது. வீட்டிலிருந்து வேலை என்கின்றனர். வீட்டிற்குள் கம்ப்யூட்டர் முன்னே எவ்வளவு நேரம் உட்கார்ந்திருப்பது என்கிற கணக்கே இல்லை. இத்துறையில் மன உளைச்சலில் வேதனைப்படும் ஊழியர்கள் எண்ணிக்கை அதிகரித்த வண்ணம் உள்ளது. காண்டிரக்ட், பீஸ்ட்ரேட், டெய்லி, அத்துக்கூலி இப்படி பலவித நாமங்களில் உழைப்பாளிகளை கால நேரமின்றி வதைக்கிறது முதலாளித்துவம்.

எவ்வளவு நேரம் உழைத்தால் 'சுரண்டல் பூதத்'தின் பேய்ப்பசி அடங்கும்? கார்ப்பரேட்டுகளின் லாபவெறி அகரப்பசி அடங்கவே இல்லை. அவர்களுக்குத் தெரியும் லாபம் என்பது உழைப்பாளியின் வியர்வையே. ஏனெனில் மார்க்சியத்தை தொழிலாளி வர்க்கம் கற்றுத் தேர்ந்ததோ இல்லையோ முதலாளிகள் கற்றுத் தேர்ந்துவிட்டனர். ஆம் லாபத்தின் ரகசியம் உபரி மதிப்பு என மார்க்ஸ் சொன்னதை அவர்கள் நன்கு அறிவார்கள். "ஒரு குதிரைக்காரன் குதிரைக்கு தீனி போடுகிறான்.

ஆனால் குதியை அவன் போட்ட தீனியின் மதிப்பைவிட அதிகம் அவனைச் சமக்கிறது; உழைக்கிறது" என்பார் மார்க்ஸ்.

மேலும் மார்க்ஸ் தெளிவாகச் சொல்கிறார் "உபரி மதிப்பின் வீதமானது; ஒரு தொழிலாளி தன் உழைப்பு சக்தியின் மதிப்பை மறு உற்பத்தி செய்வதற்கு அல்லது தன் கூலியை ஈடு செய்வதற்கு மட்டும் எவ்வளவு நேரம் உழைத்தால் போதுமோ அந்த வரம்புக்கு மேலாகவும் கூடுதலாகவும் வேலைநாள் நீடிக்கப்படுவதன் விசித்ததை சார்ந்திருக்கும்."

[மார்க்ஸ் எங்கெல்லும் தொகுப்பு நூல் 5. பக்கம் 83.]

ஒரு மனிதன் ஒரு ஆலையில் எட்டு மணி நேரம் வேலை செய்கிறான் அவன் ஆறு மணிநேரம் உழைப்பினால் மட்டுமே தன் கூலிக்கு நிகரான மதிப்பை முதலாளிக்கு உழைத்துக் கொடுத்துவிடுகிறான். ஆனால் அதற்கும் மேல் அவன் உழைக்கிற ஒவ்வொரு மணி நேரமும் உபரி உழைப்பாகிறது அதுவே உபரி மதிப்பாகிறது; அதுவே கொள்ளை லாபத்தின் ரகசியம். வேலை நேரம் கூடக்கூட முதலாளின் லாபம் பெருத்து வீங்கும். ஆகவே லாபத்தின் மந்திர சக்தி வேலை நேரமே. அதை அதிகரிக்கவே வேலை நேரம் அதிகரிக்க உபதேசிக்கிறார்கள்.

மனித உடல் சோர்ந்து விழும் அளவிற்கு உழைத்தால் கூட முதலாளிகளுக்குத் திருப்தி வராது. இன்னும் உழையுங்கள் என்றே சொல்வார்கள். அதைத்தாம் மோடி, யோகி, நாராயண மூர்த்தி, சுப்பிரமணியம், எலன் மாஸ்க் என எல்லோரும் உபதேசிக்கிறார்கள்.

ஆக, சுரண்டும் வர்க்கம் உலகம் முழுவதும் கிட்டத்தட்ட ஒரே குரலில் 'எட்டுமணி நேர வேலை' என்பதை ஒழித்துக் கட்ட தீவிர முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது. மறுபுறம் கடுமையாகும் வேலையின் மையை எதிர்கொள்ள வேலைநேரக் குறைப்பு என்கிற குரலும் எழுகிறது.

மக்கள் உற்பத்திக் கருவிகளையும் நிலத்தையும் இழந்த பிறகுதான் வேலை நேரம் என்பது சமூகப் பிரச்சனை ஆகிறது என்பதை பொதுவாக அறிவோம். இதனை வரலாற்று ரீதியாக உற்று நோக்குவோம் ஆயின், 'எல்லையற்ற வேலை நேரம்' என்ற கொடுமை

எளியவன் ஏய்க்கப்படுகிறான்

பத்து ரூபாய்,
பன்னிரண்டு ரூபாய்,
பதினென்று ரூபாயென
ஒரு தேநீர் விற்கும் காலம்.
பத்து ரூபாய்க்கு அவன்
பருகினான் ஒரு தேநீர்.
ஐந்து ரூபாய்க்கு
சிறுநீர் கழித்தான்
கட்டணக் கழிப்பிடம்.

இதற்கும் வக்கற்ற பரம
ஏழை என்ன செய்வான்?
ஏதேனுமொரு இடத்தில்
விட்டடிப்பான்.

அவன் பொருளாதாரம்படி.
அல்லது அவன்
இலவச கழிப்பிடம் தேடி
வாடகை வாசனம் ஏறி
அலைவானா?

இலவசக் கழிப்பிடம்
தேடிப் போனாலும்
அதுவோ
நோய்களின் முகத்துவாரமாய்
மிரட்டுகிறது.

அவசர ஊர்தியாய் அலறும்
அவரவர் குறிக்கு
இணங்கிதானாக வேண்டும்
இடமோ காலமோ கருதாமல்.

இடம் பொருள் ஏவல் கருதி
இணங்கிதானாக வேண்டும்
சட்டமும்
சம்பிரதாயங்களும்.
எல்லோரும் சமத்தான்
எல்லோருக்கும் சமமல்ல
இயற்றப்பட்ட வாழ்க்கை
எளியவன் ஏய்க்கப்படுகிறான்.

எப்படி உழைக்கும் மக்களை நரகத்தில்
தள்ளியது என்பதை தொழிற்புரட்சிக்கு
பிந்தைய வரலாற்று காலகட்டம் முழுவதும்
கதை கதையாய்ச் சொல்லும். பிரடெரிக்
எங்கெல்ஸ் எழுதிய “இங்கிலாந்து உழைக்கும்
மக்களின் நிலை” எனும் நூல் தொழிற்புரட்சிக்கு
பிந்தைய இங்கிலாந்தில் உள்ள ஏழைகளின்
அவல வாழ்க்கையை ஆவணமாகப் பதிவு
செய்துள்ளது. அது கற்பனை அல்ல.
கிட்டத்தட்ட ஓர் கள ஆய்வு.

அதன் எதிரொலியாக தொடங்கிய தியாகம்
சொரிந்த வர்க்கப் போராட்டம் காரணமாகவே
“எட்டுமணிநேரம் வேலை ; எட்டு மணி நேர
உறக்கம் ; எட்டு மணிநேரம் இதர வாழ்க்கை
தேவைகள்” என்ற திசையில் சமூகம் நடை
பயிலத்தொடங்கியது. மேதினம் உழைப்பவருக்கு
யாரோ கொடுத்த சீதனம் அல்ல ; ரத்த
தடாகத்தில் போராட்ட நெருப்பில் பூத்த மலர்.
போராடிப் பெற்ற இந்த உரிமையைக்
காவுகேட்கிறது அழுகி நாளும் கார்ப்பரேட்
கொள்ளைக் கூட்டம். இங்கு காரல் மார்க்சின்
ஒரு எச்சரிக்கையை நினைவூட்டி இப்பகுதியை
நிறைவு செய்வோம்.

“வேலைநாள் என்பது குறிப்பிட்ட வரம்பு
கொண்டது என்றே நாம் இதுவரையில்
அனுமானித்துக் கொண்டோம். எனினும்
வேலைநாள் அதனளவில் நிலையான வரம்பைக்
கொண்டிருக்கவில்லை. வேலைநாளை
உழைப்பவரின் உடல் வலிமை இடம்
கொடுக்கும் எல்லைவரை நீட்டிப்பது
மூலதனத்தின் நிரந்தரப் போக்காகும். ஏனெனில்,
அந்த அளவு உபரி மதிப்பும் அதன் விளைவாக
அதிலிருந்து கிடைக்கும் லாபமும் அதிகரிக்கும்.
வேலைநாளை நீட்டிப்பதில் மூலதனம் எந்த
அளவு அதிகம் வெற்றி பெறுகிறதோ அந்த
அளவுக்கு அதிகமாக அது பிற மக்களின்
உழைப்பைத் தனதாக்கிக் கொள்ளும்.”

[மார்க்ஸ் எங்கெல்ஸ் தொகுப்பு நூல் 5.
பக்கம் 96]

உழைக்கும் வர்க்கம் மார்க்சியத்தை தன்
சொந்த சித்தாந்தமாக உட்கொண்டு வர்க்க
நீதியாக படை திரட்டும் நாளே சுரண்டல்
வர்க்கக் கொடுமைகளுக்கும் ஒடுக்குமுறைக்கும்
முடிவு கட்டும் நாளாகும்.

நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்?

தாமஸ் பெயின் என்ற அமெரிக்க ஆங்கில சிந்தனையாளன், தத்துவச் சித்தன், எழுத்தாளன் புரட்சியாளன் எளிமையாக எவரும் புரிந்து கொள்ளத் தக்க வகையில் எழுதுவதில் வல்லவன் 1776இல் ஒரு புத்தகத்தை பொது அறிவு (Common sense) என்ற தலைப்பில் எழுதி ஒரு புதிய வரலாற்றை அமெரிக்கா படைக்க உதவினான் என்பது உலக வரலாறு. அமெரிக்காவிலுள்ள பதிமூன்று காலனிகளும் இங்கிலாந்திலிருந்து விடுதலை பெற போருக்கு ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்த சமயம் அமெரிக்காவுக்கு இங்கிலாந்திலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டான் பெஞ்சமின் பிராங்க்லின் என்ற அறிஞனால். அமெரிக்க காலனிகள் விடுதலைப் போருக்குத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தபோது காலனிகளில் வாழ்ந்த ஒரு சில சமூகக் குழுக்கள் இங்கிலாந்தின் மீது பக்தி கொண்டு, விசுவாசம் கொண்டு இங்கிலாந்தை எதிர்ப்பதை பாவம் என்று கருதிய மனோபாவத்தில் இருந்தன. இந்த உளவியலை தாமஸ் பெயினின் எழுத்தைக் கொண்டு உடைக்க வேண்டும் என்று எண்ணி பெஞ்சமின் பிராங்க்லின் அவனை அழைத்தான். அவன் அமெரிக்கா வந்து அந்த சமூகக் குழுக்களின் மனோபாவம் அறிந்து அமெரிக்கா ஏன் விடுதலை அடைய வேண்டும் என்பதற்கான காரணங்களை மிக எளிதாக அனைவரும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் எழுதினான். அந்த நூலை பலரும் கட்டுரை என்றே கூறுவார்கள். நாம் சிறு நூல் வரிசையில் அதை புத்தகம் என்றே குறிப்பிடுகிறோம்.

அமெரிக்காவில் மூன்றாவது ஜனாதிபதியாகவும் அமெரிக்க விடுதலைப் பிரகடனத்தின் மூலகர்த்தாவாகவும் விளங்கிய தாமஸ் ஜெபர்சன் தாமஸ் பெயினைப் பற்றி "எளிமை கொண்ட மக்கள் மொழியில் எழுதுவதில் எவரும் பெயினை மிஞ்ச முடியாது. துல்லியமான துள்ளல் உணர்வு, மகிழ்ச்சி மிக்க துள்ளல் நடை, அலங்காரமற்ற எளிய மொழிவளம் கொண்டது அவரது எழுத்து" என்று பதிவு செய்தார். அந்த அளவுக்கு

எழுத்தாற்றல் கொண்டவர். அவர் அந்தப் புத்தகத்தை வெளியிட்ட 1776ல் மிகப்பெரிய மக்கள் கொந்தளிப்பை அமெரிக்காவில் பார்க்க முடிந்தது. அதற்கு அந்த புத்தகம் வெளியான அதே நேரத்தில் இங்கிலாந்து தேச அரசன்மனை எதிர்வினையாக பதில் தந்தது என்பது அவரின் எழுத்து எவ்வளவு மகத்துவம் பெற்றது என்பதனை புரிந்து கொள்ள முடியும். அவருடைய பங்கு பணி அங்கு மட்டுமல்ல அமெரிக்காவைத் தொடர்ந்து பிரான்ஸ் தேசத்திற்கும் அழைக்கப்பட்டு அங்கும் பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்கும் தன் பங்களிப்பைச் செய்து சிறைவாசம் அனுபவித்தவர் என்பது வரலாறு கூறும் உண்மை.

அந்த சிறிய நூல் அமெரிக்க விடுதலைப் போருக்கு எழுச்சியூட்டியது, அந்த எழுச்சியை உருவாக்க எழுதப்பட்ட நூல் உலகத்தின் பார்வையைப் பெற்றதுதான் அதன் உச்சகட்ட சிறப்பு. அமெரிக்க விடுதலைக்கு எழுதப்பட்ட நூல்தானே அது, அந்த நூல் எப்படி உலகத்தின் பார்வையை ஈர்த்தது என்பதுதான் அந்த வியப்பு. அமெரிக்க காலனிகள் இங்கிலாந்தின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுதலை பெற அவர் எழுதினார். அந்தக் கருத்தாக்கத்தை எப்படி அமைத்தார் என்றால் ஆதிக்கமும் விடுதலையும் யாருக்குப் பயன் தரும் என்பதை விளக்கிய விதம், ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுதலை அடைய எண்ணம் எவருக்கும் உணர்வைத் தூண்டக்கூடியதாக இருந்தது. காலனி ஆதிக்கத்தால், காலனி மக்கள் சுரண்டப்படுகின்றார். ஆனால் காலனியைக் கட்டி ஆட்சி செய்யும் நாடு தன்னை புனிதவனாக மக்களின் அறியாமையைப் பயன்படுத்தி மக்களை தங்களின் மேல் நம்பிக்கை கொள்ள ஒரு பிம்பத்தை கட்டமைத்துக் கொள்கிறது. அறியாமையில் வாழும் மக்கள் தாங்கள் சுரண்டப்படுகிறோம் என்பது அறியாமல் அந்த அரசாங்கம் நமக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கிறது, நமக்கானது அரசாங்கம் என்று எண்ணி, அரசிடம் மரியாதையாக நடந்து கொள்கிறார்கள். இந்த பிம்பத்தை

தேர்தலில் ஆட்சியைப் பிடிக்க கட்சிகள் தோன்றின. சித்தாந்தங்களைப் பேசி வியாபித்த கட்சிகள் மக்களைச் சுரண்டி சுகபோக வாழ்வுக்கு தங்களைத் தயார் செய்து கொண்டு செயலாற்றுகின்றன. மன்னர்கள் எப்படி சுகபோக வாழ்வை ஆட்சியாளர்கள் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி மக்களைச் சுரண்டி வாழக் கற்றுக்கொண்டார்களோ அதேபோல் மக்களாட்சி நடைபெறும் நாடுகளிலும் மக்களின் அரசியல் அறியாமையைப் பயன்படுத்தி அதிகாரத்தைப் பிடித்து தாங்கள் சுகபோக வாழ்க்கை வாழ்கிறார்கள். பொதுமக்களோ இவர்கள் தங்களைக் காப்பாற்றுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் இவர்களுக்கு வாக்களித்து மீண்டும் மீண்டும் ஏமாறிக் கொண்டேயிருக்கின்றார்கள்.

இங்கிலாந்து அரசாங்கம் செய்யும் அட்டுழியங்களைப் பட்டியல் போட்டு விளக்கி, உங்களைச் சுரண்டி அவர்கள் சுகபோக வாழ்க்கை வாழ்கிறார்கள், ஆனால் உங்களிடம் அவர்கள் உங்களை பாதுகாப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். சொந்த மக்களை எப்படி ஒரு அரசாங்கம் சுரண்டும், அப்படி சுரண்டி வாழ்ந்தால் அது உங்களுக்கான அரசாங்கமா என்ற கேள்வியை முன் வைத்து மக்களின் அறியாமையை உடைத்து அவர்களின் உணர்வை தூண்டும் வகையில் எழுதினான் தாமஸ் பெயின்.

இந்தக் காலனிகள் சுதந்திரம் அடைந்து அமெரிக்காவாக உருவானால் மிகச் சிறந்த நாடாக உருவாகும் வல்லமை உங்களுக்கு உள்ளது. நீங்கள் சுதந்திரமாக வாழ்வது மட்டுமல்ல சுதந்திரத்தைப் பெறுவது உங்கள் சந்ததியினருக்கான சமூகக் கடமை. சுதந்திரமாக வாழ நாம் இந்த சமூகக் கடமையிலிருந்து தவறுவது என்பது முட்டாள்தனம், கோழைத்தனம் ஆண்மையற்றது என்று விளக்கினான். இங்கிலாந்து மன்னனுக்கு ஒரு பகுதி வருமானத்தைத் தந்து சுகபோக வாழ்க்கைக்கு அந்த அரசு வழிவகுத்துக் கொள்கிறது. அங்கு உள்ள பாராளுமன்றமோ உறுப்பினர்களின் நலன்கள் காக்க நிர்வாகத்தை தூக்கிப் பிடிக்கிறது. அந்தப் பாராளுமன்றம் எப்படி காலனி மக்களுக்கு நல்லது செய்ய முடியும். காலனியில் சுரண்டினால்தானே அவர்கள் வாழ்வு செழிப்படையும். அரசன் கூறுவதை பாராளுமன்றம் கேட்கிறது. அது ஒரு கூட்டுச் செயல்பாடு மக்களைச் சுரண்டி சுகபோக வாழ்க்கைக்கு அடித்தளமிடுவதுதான் முக்கியக் குறிக்கோள். எனவே விடுதலை என்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் அமெரிக்க காலனிகளில் வாழக்கூடிய மக்களுக்கு

வழியில்லை, வாய்ப்பில்லை என்பதை உணர்வுப்பூர்வமாக எடுத்து விளக்கி மக்களை உணர்வு கொள்ளச் செய்து போராட்டக் களத்திற்கு கொண்டு வந்து சேர்த்து விட்டது அந்தச் சிறிய நூல். அந்த நூல் அமெரிக்காவுக்குமானது மட்டுமல்ல காலனியாதிக்கத்தில் இருந்த அத்தனை நாடுகளுக்கும் பொருந்தும் வகையில் அந்த விளக்கங்கள் இருந்தன. எனவே விடுதலை உணர்வை தூண்டக்கூடிய வல்லமை கொண்ட கருத்துக்கள் அதற்குள் இருந்தன. ஆகையால்தான் இந்த நூல் அனைவருக்குமான நூலாக கருதப்பட்டு உலகப் பார்வையைப் பெற்றது.

அடுத்து இந்த நூல் இன்றும் பலரின் கவனத்தைப் பெற்று வருகிறது. காரணம், காலனியாதிக்கத்திலிருந்து விடுதலையடைந்த நாடுகளில் மக்களாட்சி என்ற பெயரில், தேர்தல் நடத்தி ஆட்சி அமைத்தாலும் அது எல்லாத் தரப்பு மக்களுக்குமானதாக விளங்கவில்லை. தேர்தலில் ஆட்சியைப் பிடிக்க கட்சிகள் தோன்றின. சித்தாந்தங்களைப் பேசி வியாபித்த கட்சிகள் மக்களைச் சுரண்டி சுகபோக வாழ்வுக்கு தங்களைத் தயார் செய்து கொண்டு செயலாற்றுகின்றன. மன்னர்கள் எப்படி சுகபோக வாழ்வை ஆட்சியாளர்கள் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி மக்களைச் சுரண்டி வாழக் கற்றுக்கொண்டார்களோ அதேபோல் மக்களாட்சி நடைபெறும் நாடுகளிலும் மக்களின் அரசியல் அறியாமையைப் பயன்படுத்தி அதிகாரத்தைப் பிடித்து தாங்கள் சுகபோக வாழ்க்கை வாழ்கிறார்கள். பொதுமக்களோ இவர்கள் தங்களைக் காப்பாற்றுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் இவர்களுக்கு வாக்களித்து மீண்டும் மீண்டும் ஏமாறிக் கொண்டேயிருக்கின்றார்கள். மக்கள்

சுரண்டப்படுவதும், ஏமாற்றப்படுவதும், மேய்க்கப்படுவதும் நாம் பார்க்கும் எதார்த்த நிகழ்வுகள்.

நம் தலைவர்கள் மக்களாட்சி எனக் கூறிக்கொண்டே தங்களை மன்னர்கள் போல் வாழ்க்கை வாழ்கின்றார்கள். மன்னராட்சியின் வாரிசு உரிமை என்பது எவ்வளவு கொடுமையானது என்பதை தாமஸ் பெயின் விளக்குவான். அதைவிடக் கொடுமையானது மக்களாட்சியில் வாரிசு அரசியல். மன்னராட்சியின் வாரிசுகளைப் பற்றி விளக்கும்போது நாம் மக்களாட்சியில் கட்சிகளை குடும்பங்கள் பிடிப்பதும், அதன் மூலம் பெரும் கட்டமைப்புக்களை உருவாக்குவதும், பெரும் சொத்துக்களை உருவாக்கி வணிகமாக அரசியலை மாற்றி வைத்துக் கொள்வதையும் பார்த்து வாழா இருப்பது மக்களாட்சியில் எவ்வளவு கோழைத்தனம் முட்டாள்தனம் என்பதை இவனின் எழுத்துக்களில் நாம் புரிந்து உணர முடியும். ஆக விடுதலை என்பது ஒரு மனிதனின் உச்ச கட்ட சாதனை. அதன் மூலம்தான் அவன் சுயமரியாதையுடைய வாழ்க்கையை வாழமுடியும். அடிமை வாழ்வில் பலர் சுகம் காணுகின்றனர். அந்த அடிமை வாழ்வு வாழ்வதை நியாயப்படுத்துகின்றனர். அது ஒரு கோழைத்தனம், அது ஒரு இழிசெயல் என்பதை தெள்ளத் தெளிவாக விளக்கி இருக்கிறான் தாமஸ் பெயின்.

அரசாங்கம் என்பது ஒரு பெரும் கேடுதான். அதை நாம் தான் உருவாக்குகிறோம். காரணம் அது நமக்குத் தேவைப்படுகிறது, நம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள வெளியார் அச்சுறுத்தலிலிருந்து. ஆனால் அதே அரசாங்கம் நம்மை அடிமைப்படுத்துகிறது அச்சுறுத்துகிறது. எனவே கண்காணிக்கப்படாத அரசாங்கம், மக்களை மூர்க்கத்தனமாக அடக்கும், மேய்க்கும் ஒடுக்கும். அதற்கு மக்கள் நலனுக்காகச் செய்வதாகக் கூறி மக்களை ஏமாற்றி நாட்டின் மீது பற்று வைப்புகள் என்று கூறும். அரசாங்கத்தை நியாயமான காரணங்களுக்காக எதிர்ப்பவர்களை நாட்டின் எதிரிகள் என்று பறைசாற்றும். இவைகளெல்லாம் மக்கள் அறியாமையில் கட்டப்படும் பிம்பங்கள் விவாதங்கள். பெரும் வார்த்தைகளால் பெரிய அரசாங்கங்கள் சாதனைப் பட்டியல் போடும். அது மக்கள் நலன் சார்ந்து நடப்பதாகக் கூறும்.

உணமை வேறானதாக இருக்கும். அதற்கு ஒரு கிராமத்தில் ஐந்து பேர் ஆலமரத்தடியில் நடத்தும் ஓர் அரசாங்கம் எவ்வளவோ மேலானது என்று அவன் விளக்குகிறான். மக்களுக்கு அருகில் ஒரு அரசாங்கம் செயல்படுவதுதான் மக்கள் கண்காணிப்பில் இருக்கும். மற்ற அரசாங்கங்கள் மக்களால் கண்காணிக்கப்படவில்லை என்றால் அது மக்களிடமிருந்து அந்நியப்பட்டுவிடும் என்று விளக்குகின்றான். இதைத்தான் இன்று நாம் நம் மக்களாட்சியில் பார்த்து வருகிறோம்.

தாமஸ் பெயினின் பொது அறிவு என்ற புத்தகம் மருத்துவர் ஜீவானந்தம் அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு தமிழில் வெளியிட்டார். அவர் மொழி பெயர்த்து என்னிடம் தந்து அதற்கு அணிந்துரை அல்ல முன்னுரை எழுதித்தர வேண்டும் என்று வேண்டினார். அதன் விளைவாக அதைப் படித்து விட்டு அதற்கு ஒரு முன்னுரை எழுதினேன். மகாத்மா காந்தி வினோபாபாவே எழுதிய “சுயராஜ்ய சாஸ்த்திரம்” என்ற ஆங்கில நூலுக்கு முன்னுரை எழுதியிருந்தார். அதில் அந்த நூலின் சிறப்பென்ன, அதை ஏன் இந்தியக் குடிமகன் ஒவ்வொருவரும் படிக்க வேண்டும் என்று எழுதியிருந்தார். அந்த நூல் அனைவரும் படிக்க வேண்டிய நூல். சுதந்திர நாட்டில் சுதந்திரமாக குடிமக்கள் வாழ குடிமக்கள் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் அதில் வலியுறுத்தப்பட்டிருந்தது. அதேபோல் இந்த நூலுக்கு நான் ஒரு முன்னுரை சமகால அரசியலின் அலங்கோலங்களை, அடக்குமுறைகளை, சுயநலச் சிந்தனை கொண்ட அரசியல் செயல்பாடுகளை முறையாகப் புரிந்துகொண்டு குடிமக்களாக பொதுமக்கள் செயல்பட இந்த நூல் எப்படி உதவிடும் என்கின்ற நோக்கில் அந்த முன்னுரையை எழுதினேன். இந்த நூல் அனைவரும் வாசிக்க வேண்டிய ஒரு சிறிய நூல். இன்று அந்த நூல் தேவையின் அடிப்படையில் மறு பதிப்பு அடையாளத்தால் செய்யப்படுகிறது. எனவே இன்றைய அரசியல் சூழலில் நம் பங்கு என்ன என்ற கண்ணோட்டத்தை உருவாக்க நமக்கு இந்த நூல் உதவிடும் என்பதில் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

கொரோனாவுக்குப் பிந்தைய மனநலம்!

கொரோனா பெருந்தொற்றுக்குப் பிந்தையக் காலகட்டத்தில் மனநலச் சிக்கல்களும் மன நோய்களும் 10 - 25% கூடியிருப்பதாக மருத்துவ அறிவியல் ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

நிற்க...

முதலில், மனம் என்றால் என்ன என்பதைப் புரிந்துகொண்டால் மனநல பாதிப்புகள் என்றால் என்ன என்பதையும் கொரோனா தொற்றுக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ள சமூகப் பொருளாதார மாற்றங்கள், கொரோனா தொற்றால் ஏற்பட்டுள்ள உடல்நீதியான பாதிப்புகள் எவ்வாறு மனநலத்தைப் பாதிக்கின்றன என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

மனம் என்றால் என்ன?

நமது மூளையில், நமது கை, கால் அசைவுகளைக் கட்டுப்படுத்தும் நரம்பு மண்டலங்கள் உள்ளது என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். அந்த நரம்பு மண்டலம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வேலை செய்தால், கை, கால் அசைந்து, அந்த செயல்பாட்டை, நடப்பது என்றோ ஓடுவது என்றோ கூறுகின்றோம். அவ்வாறு நம் மூளையில், நம் சிந்தனை, உணர்ச்சி, பயம், ஞாபகம், தூக்கம், செயல்பாடு குணம் போன்றவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் நரம்பு மண்டலங்கள் உள்ளன. இந்த நரம்பு மண்டலங்கள் சேர்ந்து செய்யும் வேலையை தான், நாம் மனம் என்று கூறுகிறோம். எப்படிக்கை கால்களைக் கட்டுப்படுத்தும் நரம்பு மண்டலங்களில், பல்வேறு காரணங்களினால் உதாரணத்திற்கு உயர் ரத்த அழுத்தத்தினாலோ முறையில்லாத பழக்கவழக்கங்களினாலோ, சிக்கல் ஏற்பட்டால், கை கால்கள் செயல் இழந்து போய், நம்மால் நடக்க முடியாமல் போகிறதோ அதுபோல மனம் என்னும்

செயல்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்தும் நரம்பு மண்டலங்களில் பல்வேறு புறக் காரணங்கள்- உடல்நீதியான காரணங்களினால் ஏற்படுகின்ற சிக்கல்கள், நம்முடைய செயல், சிந்தனை தூக்கம், குணம், செயல்பாடு போன்றவற்றைப் பாதிக்கும். இதைதான் நாம் மனநலச் சிக்கல்கள் என்றும் மன நோய்கள் என்றும் அதன் தீவிரத்தைப் பொருத்துக் கூறுகின்றோம்.

கொரோனா தொற்றுக்குப் பின் ஏற்பட்டுள்ள குறிப்பிட்ட சமூக, பொருளாதாரச் சிக்கல்கள்.

கொரோனா தொற்றுக் காலகட்டத்தில் ஏராளமானவர்கள் தாங்கள் நடத்திவந்த தொழில்களில் மிகுந்த நஷ்டத்தைச் சந்தித்தனர். இதனால் தொழில் நடத்தி வந்தோருக்கு மட்டுமல்லாமல் தொழிலாளிகளுக்கும் மிகுந்த அழுத்தம் உண்டானது. வேலைவாய்ப்பு குறைந்தது, வருவாய் குறைந்தது, மாத வருமானம் குறைந்தது. கொரோனாவிற்குப் பின்னர் இப்போதும் அது தொடர்ந்தபடிதான் இருக்கிறது. முதலாளிகள் இன்னும் முழுதாக மீண்டு வரவில்லை; தொழிலாளிகளின் வேலை ஒரு நிரந்தரமற்ற தன்மையிலேயே இருக்கிறது.

கொரோனா தொற்றாலும், அதனால் ஏற்பட்டுள்ள பின் விளைவுகளாலும் மக்களுக்கு மருத்துவச் செலவுகள் மிகுந்து அதிகரித்திருக்கின்றன. பலர் தங்களின் சேமிப்புகளை கொரோனா தொற்றின்போது முழுவதுமாகச் செலவு செய்யவேண்டிய நிலை இருந்தது. கொரோனா தொற்றினால் ஏற்பட்டிருக்கும் பின்விளைவுகளுக்கு, உதாரணமாக நுரையீரல் - சுவாசப் பிரச்சினைகள், மனநலச் சிக்கல்கள், சர்க்கரை நோய், மூளைச் செயல்திறன் பாதிப்புகள் போன்றவற்றால் மருத்துவச் செலவுகள் தொடர்ந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றன.

தொழில்- வேலை தொடர்பான இந்தச் சிக்கல்களும், கொரோனா தொற்றால் அதிகரித்துள்ள மருத்துவச் செலவுகளும் மக்களை கூடுதலான பொருளாதார நெருக்கடிக்கு உள்ளாக்கியுள்ளது.

வாழ்வியல் சிக்கல்கள்:

கொரோனா தொற்றால் மக்கள் தங்கள் உறவுகளை இழக்க வேண்டிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டது. முதியவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கை இணையர்களை இழந்தனர்; குழந்தைகள் தங்கள் பெற்றோர்களை இழந்தனர்; சிலர் தங்கள் இணையர்களை இழந்து தனி ஒருவராகத் தங்கள் குழந்தைகளைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டிய சூழல் ஏற்பட்டுள்ளது. இந்தப் பாதிப்புகளுக்கு உள்ளானவர்கள் ஆதரவற்ற ஒரு சூழ்நிலையில் வாழவேண்டி உள்ளது. இதனால் மக்கள் உணர்வுரீதியான அழுத்தத்திற்கு உள்ளாகியுள்ளனர்.

உடல்ரீதியான சிக்கல்கள்:

கொரோனாவால் உடலளவில் ஏற்பட்ட பாதிப்புகளினால் மக்கள் இன்னும் தங்களின் பழைய நிலைமைக்குத் திரும்ப முடியாத சூழ்நிலை இருக்கின்றது. இதனால் அன்றாட வாழ்வில் அவர்களால் முன்னர் போலச் செயல்பட முடியவில்லை. இது அவர்களுக்கு வேலை, உறவு, உணர்வுரீதியான சிக்கல்களைக் கொடுப்பதைப் பார்க்கமுடிகிறது. உடல் உழைப்பு சார்ந்த வேலை செய்பவர்கள் நுரையீரல் பாதிப்பு, சுவாசக் கோளாறுகளால் வேலைக்குத் திரும்பமுடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. மூளைத்திறன் சார்ந்து வேலைசெய்பவர்கள் கொரோனா பாதிப்பினால் ஏற்பட்ட மூளைச் செயல்திறன் குறைபாடுகள் காரணமாக முன்னைப்போல சுறுசுறுப்பாக இயங்கமுடியாத நிலைமை உள்ளது.

குழந்தைகள், முதியோர்!

குழந்தைகளைப் பொருத்தவரை, பல்வேறு விதமான சிக்கல்களை, கொரோனா தொற்றுக் காலத்திலும் தொற்றின் பிற்காலத்திலும் எதிர்கொள்கின்றனர். கொரோனா காலத்தில் இணையவழி வகுப்புகளினால், சிறிது சிறிதாக சில குழந்தைகள் கைபேசிக்குப் பழக்கப்பட்டு வெகு நேரம் அதில் செலவழித்து, அதற்கு

கொரோனா காலத்தில் இணையவழி வகுப்புகளினால், சிறிது சிறிதாக சில குழந்தைகள் கைபேசிக்குப் பழக்கப்பட்டு வெகு நேரம் அதில் செலவழித்து, அதற்கு அடிமையாகிப் போன சூழ்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. நேரடிப் பயிற்றுவித்தல் இல்லாததால் சில குழந்தைகள் கற்றல் குறைபாட்டிற்கு ஆளாகியுள்ளனர். மற்ற மாணவர்களுடன் வகுப்பறையில் நேரம் செலவிட முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டதால், குழந்தைகளிடம் குணாதிசய மாற்றங்களும் மனநலச் சிக்கல்களும் உருவாகி இருக்கின்றன.

அடிமையாகிப் போன சூழ்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. நேரடிப் பயிற்றுவித்தல் இல்லாததால் சில குழந்தைகள் கற்றல் குறைபாட்டிற்கு ஆளாகியுள்ளனர். மற்ற மாணவர்களுடன் வகுப்பறையில் நேரம் செலவிட முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டதால், குழந்தைகளிடம் குணாதிசய மாற்றங்களும் மனநலச் சிக்கல்களும் உருவாகி இருக்கின்றன.

முதியவர்கள் தங்கள் இணையர்களை இழந்த காரணத்தினாலும், தொற்றினால் ஏற்பட்ட மூளைத் திறன் குறைபாடுகளினாலும் பின்விளைவுகளினாலும், கொரோனா தொற்றால் ஏற்பட்ட மருத்துவச் செலவுகளினால் உருவான பொருளாதாரச் சிக்கல்களினாலும் மிகுந்த அழுத்தத்தில் இருக்கின்றனர்.

இம்மாதிரி பல்வேறு சமூக, பொருளாதார, வாழ்வியல் காரணங்களினாலும் கொரோனா தொற்று மூளைத் திறனை பாதித்ததாலும், மக்களிடையே மனம் சார்ந்த சிக்கல்களும் மன நோய்களும் அதிகரித்துள்ளன. அதுமட்டுமில்லாமல் ஏற்கெனவே மனநல சிகிச்சையில் இருந்தவர்களுக்கு இடையில் மன நோயின் தீவிரம் அதிகமாகியுள்ளது. அவற்றில் முக்கியமான சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

மனப்பதற் நோய்: (Anxiety disorder)

கொரோனா காலத்தில், நமக்கோ நமது

உறவுகளுக்கோ ஏதாவது நேர்ந்து விடுமோ என்ற பயம் அனைவருக்குமே இருந்தது. சிலருக்கு அந்த பயம் மிக அதிகமாக இருந்தது. கொரோனா முடிந்தபிறகுட பலருக்கு அந்த பயம் நீங்கவில்லை. உடலில் ஏதாவது ஒரு சிறு மாற்றம் தெரிந்தால்கூட ஏதாவது ஒரு பெரிய பிரச்சினை ஏற்பட்டுவிட்டதோ என்ற பயத்தில், பதற்றத்தில் அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் மருத்துவரை நாடுவதும், பல சோதனைகளை எடுத்துப்பார்ப்பதும் என இருக்கும். நமக்கோ நம் உறவினருக்கோ ஏதேனும் கெடுதி நடந்துவிடுமோ என்கிற எண்ணம், தூக்கமின்மை, பதற்றம், படபடப்பு, தலைசுற்றல், மயக்கம், அதீத மூச்சு வாங்குதல், வயிற்று உபாதைகள், நடுக்கம், சோர்வு போன்ற அறிகுறிகளுடன் மனப்பதற்ற நோய் வெளிப்படும்.

மனச்சோர்வு நோய்: (depression)

அதீதமான கவலை, உடல் சோர்வு, எதிலும் ஈடுபாடினமை, தன்னம்பிக்கை குறைதல், கவனக்குறைவு, பசியின்மை அல்லது பசி அதிகமாக இருப்பது, தூக்கமின்மை அல்லது தூக்கம் அதிகமாக இருப்பது, ஞாபகம் மறதி, எடை கூடுதல் அல்லது குறைதல், எதிர்மறைச் சிந்தனைகள், தற்கொலை எண்ணங்கள் போன்றவை மனச்சோர்வு நோயின் அறிகுறிகள் ஆகும்.

மனச் சோர்வு, மனப்பதற்ற நோய் ஆகியவற்றால் அன்றாட வாழ்க்கையே சிரமத்திற்கு உள்ளாகிறது. சிலர் இந்த அழுத்தங்களிலிருந்து விடுபடவும் பொருளாதார, வாழ்வியல் காரணங்களினால் ஏற்படும் அழுத்தங்களைச் சமாளிக்கவும், படிப்படியாக மது உட்பட்ட போதைப் பொருட்களைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கி, அதற்கே அடிமையாகும் சூழ்நிலையிலும் இருக்கின்றனர்.

இப்படி நாமோ நம்மைச் சார்ந்தவர்களோ மன அழுத்தத்தில் இருந்தாலோ, எப்படி அதைக் கையாள்வது?

முதலில் கொரோனா தொற்றினாலோ அல்லது அதன் பின்விளைவுகளாலோ நம் உடலில் ஏதேனும் மாற்றம் உள்ளாகி இருக்கிறதா என்பதை மருத்துவரை நாடி அறிந்துகொள்வது அவசியம். ஏனென்றால் உடல்ரீதியான சிக்கல்களும் நமது மனநலத்தைப் பாதிக்கும்.

மருத்துவரிடம் ஆலோசனை பெற்று சரிசெய்து கொள்வதும், இல்லையென்றால் புது உடல்நிலையை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பக்குவத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு, அந்த உடல்நிலைக்கேற்ப நமது அன்றாட வாழ்க்கையையும், வேலை சூழல்களையும் மாற்றி அமைத்துக்கொள்வது அவசியம். இரண்டாவதாக, ஆரோக்கியமான வாழ்க்கை முறையைத் தேர்ந்தெடுப்பது நமது மனநலத்தைச் சீராக வைத்துக்கொள்வதற்கு மிகவும் அவசியம். ஆரோக்கியமான உணவு முறை, உடற்பயிற்சி, உறவினர்கள், நண்பர்களுடன் நேரம் செலவிடுதல், போதுமான நேரம் ஓய்வெடுப்பது ஆகியவை அவசியம்.

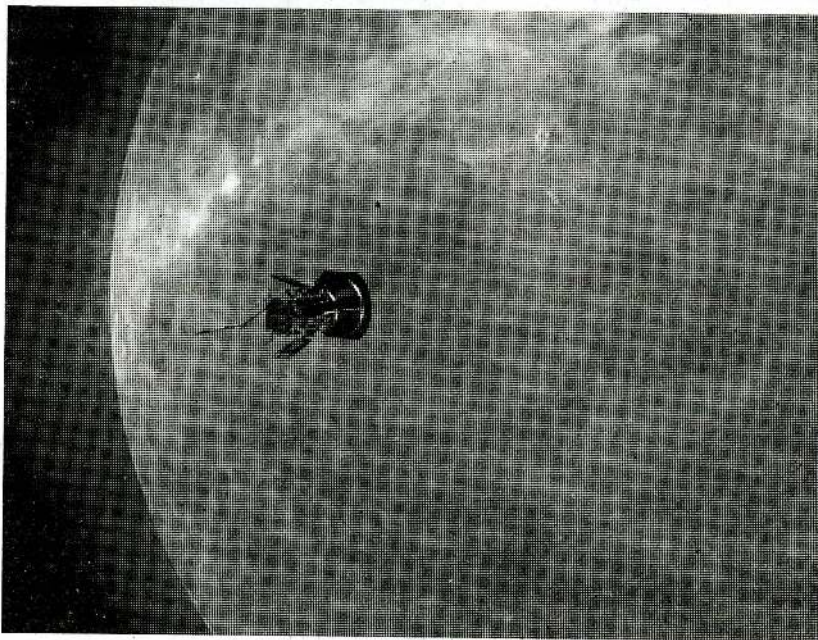
குழந்தைகளை, மற்ற குழந்தைகளோடு விளையாடும் நேரம் செலவிடும் சூழ்நிலையை அதிகப்படுத்துவதற்குத் தேவையானவற்றைச் செய்வது, கற்றலில் சிக்கல் இருக்கும் குழந்தைகளுக்கு கூடுதல் கவனம் செலுத்துவது, பெரியவர்கள் அவர்களோடு அதிக நேரம் செலவிடுவது போன்றவற்றின் மூலம் கைபேசியின் பிடியிலிருந்து அவர்களை வெளிக்கொண்டுவர முடியும். அவர்களது மனநலத்தை மேம்படுத்த முடியும்.

முதியவர்கள் உடற்பயிற்சிகள் மூலமும், மூளைத் திறனை அதிகப்படுத்தும் விளையாட்டுகள் - உதாரணத்திற்கு சுடோகு, குறுக்கெழுத்து போன்ற பயிற்சிகள் மூலமும், உறவினர்களுடனும் நண்பர்களுடனும் நேரம் செலவிடுவதை அதிகப்படுத்துவதன் மூலமும், உடல்ரீதியான நோய்களை மருத்துவரை நாடி சரி செய்து கொள்வது மூலமும், தங்கள் மனநலத்தை பேணிக்காக்க முடியும்.

குடி, மற்ற போதைப் பழக்கங்களுக்கு ஆட்பட்டிருப்பவர்கள் போதைப்பழக்கம் தங்களின் வாழ்க்கையைச் சீரழித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து உடனடியாக சிகிச்சைக்குச் செல்வது அவசியம்.

இவற்றைத் தவிர, அரசு வகுக்கும் சுகாதாரக் கொள்கைகளும் மனநலத்தைத் தீர்மானிக்கும் புறக் காரணிகளைச் சரிசெய்யும் விதமாக இருக்கும்பட்சத்தில் மனநலச் சிக்கலும் மன நோய்களும் ஏற்படும் வாய்ப்புகள் குறையும்.

கட்டுரையாளர்: மனநல மருத்துவர்

சூரியனை முத்தமிட்ட பார்க்கர் விண்கலம்

நமது சூரிய குடும்பத்தின் தலைமகனான சூரியனை பற்றிய ஆய்வுக்காக 8 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அமெரிக்க விண்வெளி ஆய்வு நிறுவனமான நாசா அனுப்பிய பார்க்கர் விண்கலம், சூரியன் அருகே சென்று ஆய்வில் ஈடுபட்டு வருவது இந்த ஆய்வின் மிகப்பெரிய தருணம் என்று விஞ்ஞானிகள் கருதுகின்றனர்.

கடந்த 2018ம் ஆண்டில் நாசா விண்வெளி மையம் பார்க்கர் விண்கலத்தை விண்ணில் செலுத்தியது. “பார்க்கர் சோலார் ப்ரோப்”- 8 அடி சுற்றளவும் 685 கிலோகிராம் எடை கொண்ட ஒரு விண்கலம். பார்க்கரைச் சுற்றி 11.5 சென்டிமீட்டர் அளவுக்கு தடிமனான கார்பன் தடுப்பான்கள் அதை சூரியனின் வெப்பத்தில் இருந்து காக்கின்றன. அதிகபட்சம் 2500 டிகிரி வெப்பம் வரை அதனால் எளிதாகத் தாக்கு பிடிக்க முடியும். இதன் மூலம் சூரியனின் வெளிப்புற கொரோனா மண்டலத்தை ஆய்வு செய்வது திட்டம்.

அதிலேகப் பயணம்:

பார்க்கர் சூரிய வளிமண்டலத்தில் மிகவும் வேகமாக பயணம் செய்கிறது. அதாவது ஒரு

மணி நேரத்தில் 6 லட்சத்து 92 ஆயிரம் கிலோமீட்டர் வேகத்தில் சூரியனை சுற்றி வருகிறது. இந்த அதிவேகத்தில் சூரிய வளிமண்டலத்தில் பயணம் செய்யும் போது அதன் மீது 980 டிகிரி முதல் 1400 டிகிரி செல்சியஸ் அளவு வெப்பமே நிலவுகிறது. இது தான் மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட பொருள் அடைந்துள்ள அதிகபட்ச வேகமாகும். எனினும் ஒளியின் வேகத்தை ஒப்பிடும் போது 0.064% மட்டுமே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சூரியனுக்கு அருகே ஆய்வு:

அமெரிக்க வானியல் இயற்பியலாளரும் சூரியன் மற்றும் பிளாஸ்மா குறித்த ஆய்வில் ஈடுபட்ட யூஜின் நியூமேன் பார்க்கரை கௌரவிக்கும் விதத்தில் இந்த விண்கலத்திற்கு அவர் பெயர் 2017 ஆம் ஆண்டு சூட்டப்பட்டது. தற்போது (24 டிசம்பர் 2024) சூரியனின் மேற்பரப்பிலிருந்து 60 லட்சம் கிமீ தொலைவில் பார்க்கர் சுற்றி வருகிறது. இது சூரியனுக்கு அருகே நடத்தப்படும் ஆய்வு என்று விஞ்ஞானிகள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

சூரியனின் அந்த அதீதவெப்பத்தையும்,

தீவிர கதிர் வீச்சையும் தாங்கிக் கொண்டு வெளிப்புற கொரோனாவின் இலட்சக்கணக்கான டிகிரி வெப்பத்தை தாங்கி சுற்றி வருகிறது. இதற்கு முன் 1976ம் ஆண்டு நாசாவும் ஜெர்மன் விண்வெளி மையமும் இணைந்து அனுப்பிய ஹீலியோஸ் விண்கலம் சுமார் 4கோடி கிமீதொலைவில் சென்று வந்ததே சாதனையாக இருந்து வந்தது. அதனை பார்க்கர் தற்பொழுது முறியடித்துள்ளது. அத்துடன் பார்க்கர் ஏற்கனவே சூரியனை 21 முறை நெருங்கிச் சென்றுள்ளது. இந்த முறை அதையெல்லாம்விட இன்னும் கொஞ்சம் நெருக்கமாகச் சென்றிருக்கிறது.

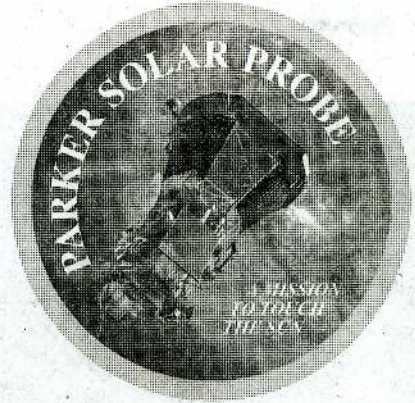
வெள்ளி கோளின் ஈர்ப்பு சக்தியையும் தனக்கு சாதகமாக உபயோகித்து, குறைவான எரிபொருள் ஆற்றலுடன் சூரியனுக்கு அருகில் சென்றது.

இவ்வாறு இதுவரை ஆறு முறை 2019,2020, 2021 இரண்டு முறையும் 2023,2024 சூரியனுக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அருகில் சென்றுள்ளது. இனி இந்த ஆண்டு மார்ச் 22 ஆம் தேதி மற்றும் ஜூன் 15ஆம் தேதி சூரியனுக்கு மிக அருகில் பறந்து ஆய்வுகளை பார்க்கர் செய்ய இருக்கிறது.

சூரியனின் வளிமண்டலத்தில் நிலவும் எலக்ட்ரான், ப்ரோடான், ஆல்பா கதிர்கள் போன்றவற்றை அளவிடும் உபகரணம், டெலஸ்கோப் உதவியுடன் முப்பரிமாண வடிவில் வளி மண்டலத்தை பார்க்கர் படம் பிடித்து அனுப்புகிறது.

ஏன் சூரியனை நெருங்கிச் சென்று ஆய்வு செய்ய வேண்டும் ?

சூரியன் நமக்கு அருகில் உள்ள ஒரு நட்சத்திரம். பூமியிலிருந்து 15 கோடி கிலோமீட்டர் தொலைவில் சூரியன் இருக்கிறது. நாம் வாழும் பூமியானது சூரியக் குடும்பத்தில் உள்ளது. சூரியனின் ஆற்றல் இல்லாமல் பூமியில் உயிர்கள் வாழ்வது கடினம். இன்னும் சொல்வதென்றால் சூரியனுள் 13 லட்சம் பூமிகளை உள்ளடக்க முடியும். அந்த அளவுக்கு பிரம்மாண்டமான அமைப்பு சூரியன். ஆனால், பிரபஞ்சத்தில் சூரியனை ஒரு நடுத்தர அளவுள்ள நட்சத்திரம். இதைவிட பெரிய நட்சத்திரங்கள் எல்லாம் இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் உள்ளன. அதனால், சூரியனின் ஆய்வு என்பது ரொம்ப முக்கியமானது. இதன்வழியாக பால்வெளி

பொதுவாக தீ எரியும் பொழுது நடுவில் அதிக வெப்பம் இருக்கும். புறவெளியில் வெப்பம் குறைவாக இருக்கும். ஆனால், சூரியனில் இது தலைகீழாக உள்ளது. மேற்பரப்பில் 5 ஆயிரத்து 500 டிகிரி செல்சியஸும், புறவெளியான கொரோனா மண்டலத்தில் மில்லியன் டிகிரி செல்சியஸ் வெப்பமும் நிலவுகிறது.

மண்டலம் உள்ளிட்ட பல விஷயங்களை நாம் அறிந்து கொள்ள முடியும். சூரியனின் மேற்பரப்பில் 5 ஆயிரத்து 500 டிகிரி செல்சியஸ் வெப்பம் நிலவுகிறது. ஆனால், அதன் புறவெளி கொரோனா மண்டலத்தில் இதை விட கூடுதலான வெப்ப நிலை உள்ளது. ஆங்கிலத்தில் கொரோனா என்று அழைக்கிறார்கள். இந்த கொரோனாவை சூரிய கிரகணத் தின்போது பார்த்திருக்கலாம். சூரியன் மறைந்ததும் ஒரு அவுட்டர் லைன் தெரியும். இந்த புறவெளி-கொரோனாமண்டலம் அதிகவெப்பநிலையுடன் காணப்படுகிறது.

பொதுவாக தீ எரியும் பொழுது நடுவில் அதிக வெப்பம் இருக்கும். புறவெளியில் வெப்பம் குறைவாக இருக்கும். ஆனால், சூரியனில் இது தலைகீழாக உள்ளது. மேற்பரப்பில் 5 ஆயிரத்து 500 டிகிரி செல்சியஸும், புறவெளியான கொரோனா மண்டலத்தில் மில்லியன் டிகிரி செல்சியஸ் வெப்பமும் நிலவுகிறது.

ஒரு புரியாத புதிராக உள்ளது. அதனால் இதுக்குக் காரணம் என்னனு யோசிக்கிறாங்க. அதற்கான காரணத்தை கண்டுபிடிக்கும் முக்கியமான ஆய்வாகவே இந்தப் பார்க்கர் விண்கலப்பயணம் திகழ்கிறது. பார்க்கர் சூரியனுக்கு மிக அருகில் போகவில்லை. இது சூரியனிலிருந்து சுமார் 60 லட்சம் கிமீ தொலைவில் சுற்றி வருகிறது.

இந்த விண்கலத்தில் சக்திவாய்ந்த கருவிகள் எல்லாம் பொருத் தப்பட்டிருக்கு. இதனை அதிக வெப்பத்தையும், கதிர்வீச்சையும் தாங்கும்படி செய்து புறவெளியில் நடக்கும் விஷயங்களை பதிவு செய்ய தேவையான கருவிகளை பொருத்தியுள்ளனர். இந்த ஆய்விற்கான இன்னொரு காரணம் சூரியனில் இருந்து வெடித்துச் சிதறும் அலையினால்தான் அந்த வெளிப்புற கொரோனா மண்டலத்தில் வெப்பம் அதிகரிப்பதாக எண்ணுகின்றனர்.

மின் கூழ்மம் :

சூரியன் தீப்பிழம்பு போல பற்றி எரிவது இல்லை, பிளாஸ்மா என்று அழைக்கக் கூடிய மின்னேற்றம் பெற்ற மின் கூழ்மம் உள்ளது. இதில், ஹைட்ரஜனும்; ஹீலியமும் எரிந்து, தொடர்ந்து வினைபுரிந்து கொண்டே இருக்கிறது. அதனாலேயே வெப்ப உமிழ்வு நடக்கிறது. இது இன்னும் 500 கோடி ஆண்டுகளுக்குத் தொடரும்.

இந்த ஹைட்ரஜன், ஹீலியம் வாயுக்களின் வினையால் ஏற்படக்கூடிய வெப்பம். ஒரு நொடிக்கு ஆயிரம் டன் வெடி வெடிக்கிறமாதிரி இருக்கும். அந்த வெடிப்பு சிதறும்போது தீப்பிழம்பு வெளியே வருது. அதனால் புறவெளி கொரோனா மண்டலத்தில் இவ்வளவு வெப்பம் இருக்குதானு கவனிக்கிறாங்க.

பார்க்கர் ஆய்விலிருந்து நமக்கு தரவுகள் கிடைத்தால் எதிர்காலத்தில் நம்முடைய செயற்கைக் கோள்களில் ஏற்படும் பிரச்சனைகளுக்குத்தீர்வு காணலாம். இந்த சூரிய வெடிப்பின் தாக்கம் செயற்கைக்கோள்களிலும், அதன் தகவல் தொடர்பிலும் பல்வேறு மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும்.

சமீபத்தில் சூரிய வெடிப்பு ஏற்பட்ட போது கனடாவில் ஒருநாள் முழுவதும் மின்சாரம் பாதிக்கப்பட்டது. செயற்கைக்கோள் தொடர்

நடவடிக்கைகளும் பாதிக்கப்பட்டன.

சூரியன் ஒரு பெரிய பிரம்மாண்ட அமைப்பு. அதைச் சுற்றி வரணும். அதுக்கிடையில் எது வேண்டுமானாலும் நடக்கலாம். சூரியன் அருகே போன உலகின் முதல் விண்கலம் என்ற பெயரை பார்க்கர் தற்போது பெற்றிருக்கிறது.

ஆதித்யா எல்1:

சூரியனை ஆய்வு செய்யும் இந் தியாவின் ஆதித்யா எல்1 கடந்த 2024 ஜனவரி மாதம் விண்கலம் இந்தியாவில் இருந்து ஏவப்பட்டது. இது சூரியனின் ஒளிவட்டப் பாதையில் எல்-1 என்று சொல்லப்படும் லெக்ராஞ்சே 1 புள்ளியில் இருந்து ஆய்வுகளைச் செய்கிறது. இதுவும் முக்கியமான ஆய்வுதான். இதிலும் சூரியனின் வெடிப்பு, எவ்வளவு வெப்பம் வருது உள்ளிட்ட கணக்கீடுகளை துரத்திலிருந்து மேற்கொள்ளப்படுகிறது. அதாவது பூமியிலிருந்து 15 லட்சம் கிலோ மீட்டர் தொலைவில் ஆதித்யா எல் ஒன் நிலைநிறுத்தப்பட்டு ஆய்வு நடவடிக்கைகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. நாசா அனுப்பிய விண்கலம் சூரியனுக்கு அருகில் போய் ஆய்வுகளை செய்கிறது.

ப்ரோபா 3 :

சமீபத்தில் ஐரோப்பிய விண்வெளி நிறுவனத்தின் ப்ரோபா 3 என்ற இரட்டை விண்கலம் பி.எஸ்.எல்.வி ராக்கெட் மூலம் சூரியனை ஆய்வு செய்யும் நோக்கில் விண்ணுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. இதன்படி செயற்கையாக ஒரு சூரிய கிரகணத்தை உருவாக்கி சூரியனின் கொரோனா படலத்தை ஆய்வுசெய்யது வருகிறார்கள். பொதுவாக 11 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை சூரிய வெடிப்பு அதிகம் தென்படும். அது 2024-25ல் நடக்கும்.

கடந்த செப்டம்பரில் வெடிப்பு நிகழ்ந்தப் போது கனடாவில் மின்சாரம் தடைபட்டது. அதனால் சூரிய வெடிப்பு, சூரிய புயல், சூரியனில் என்ன நடக்கிறது, புற வெளியில் அதிக வெப்ப உமிழ்வு ஏன்? உள்ளிட்ட பல விஷயங்களை ஆய்வு செய்யவே பார்க்கர் சூரியனுக்கு அருகே சென்றுள்ளது.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

மாங்காய் தின்றதற்கு மரண தண்டனையா ? யார் அந்தக் கொடுங்கோல் மன்னன் ?

தமிழ்நிலப்பரப்பில், சங்க காலத்திலேயே மன்னர்கள் ஆட்சியையும் முறை உருவாகியிருக்கிறது. அவர்களுக்கிடையில் போர்களும் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. அப்போர்களில், இருதரப்புப் போர்வீரர்களும் மரணம் அடைந்திருக்கின்றனர். வெற்றிபெற்ற மன்னர்கள், தோல்வியடைந்த நாட்டின் வளங்களை அழிப்பதும், அவர்நாட்டு செல்வங்களைக் கொள்ளையடிப்பதும் தொடர்நிகழ்வாக இருந்திருக்கிறது. சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் இதற்குச் சான்றுபகர்கின்றன. இவை அனைத்திற்கும் மேலாக போரில் தோற்ற நாட்டின் பெண்கள் இழுத்துச் செல்லப்பட்டு அடிமைகள் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். அப்படிப்பட்ட மகளிர் 'கொண்டி மகளிர்' என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். 'கொண்டி' என்றால் கொள்ளையடிக்கப்பட்ட என்று பொருளாகிறது.

இப்படிப்பட்ட செயலை பண்பாடற்றது என்று நம்மால் இன்று சொல்லமுடியுமா என்றால், இல்லை என்பதே பதிலாகும். காரணம் மிகவும் முன்னேறிய நாகரிக சமூகம் என்று மார்தட்டும் இன்றைய உலகில் நடைபெறும் போர்களில் உளவியல், உடலியல் அடிப்படையில் பாதிக்கப்படுபவர்களாகப் பெண்களே இருக்கின்றனர். இதற்குச் சான்றுதேடித் தொலைதூரம் செல்ல வேண்டியதில்லை. நமக்கு அருகில் ஈழத்தில், சிங்கள இராணுவம் மட்டுமல்லாது, இந்தியா அனுப்பிய அமைதிப்படையும் தமிழ்ப் பெண்களை பாலியல் வன்புணர்வுசெய்தது, கொலைசெய்தது இன்றும் நம் நெஞ்சில் மாறா வடுவாக, நம் கண்முன் காட்சிகளாகவும், சாட்சிகளாகவும் நிலைத்துநிற்கின்றன. இசைப்பிரியாவிற்கு நேர்ந்த கொடுமையை

நினைத்தால் உறக்கம் வருமா?

அதிக அளவிலான வரலாற்றுச் செய்திகள் அகப்படாட்களில்தான் செறிந்துள்ளன. பரத்தையைத் தேடிச்சென்ற தலைவன் மீண்டும் தலைவியிடம் சேர்வதற்குத் தூதுவிடுகிறான். தலைவனுக்கு இல்லத்தில் இடம் இல்லை என்று மறுக்கும் தலைவியர், தோழியர் அவனுக்கு இடம் அளித்தல் எத்தனைக் கொடியது என்று சொல்லுவதுண்டு. தலைவி, தலைவனைச் சந்திக்கவிடாமல் தடையாக இருக்கும் தாயையும், நாயையும் கூட தூற்றுவதுண்டு. தன்னைப் பிரிந்திருக்கும் தலைவன்பற்றித் தலைவி புலம்புவதுண்டு. அதுபோன்ற சூழல்களில் ஏதேனும் ஒரு வரலாற்றுச்சான்று இடம்பெறுவதைப் பார்க்கமுடிகிறது. அதுபோன்றதொரு செய்தியாக நன்னன் என்னும் மன்னன் பெண்களுக்குச் செய்த கொடுமைகளுக்கான குறிப்புகள் சில சங்கப்பாடல்களில் காணப்படுகின்றன.

பெண்கொலை புரிந்த நன்னன் !

“ மண்ணிய சென்ற ஒண்ணுதல் அரிவை புனல்தரு பசங்காய் தின்றதன் தப்பற்கு ஒன்பதிற்று ஒன்பது களிநொடு, அவள்திறை பொன்செய் பாவை கொடுப்பவும் கொள்ளான் பெண்கொலை புரிந்த நன்னன் போல வரையா நிரையத்துச் செலீஇயரோ, அன்னை ஒருநாள் நகைமுக விருந்தினன் வந்ததெனப் பகைமுக ஊரின் துஞ்சலோ இலனே”(குறுந்தொகை, பாடல்-292. பாடியவர், பரணர்)

சங்ககாலத்தில், அந்திப்பொழுதில் புதியவர் எவரேனும் ஊருக்குள் வந்துவிட்டால் அவர்களை வீட்டிற்கு வெளியில் நிறுத்தாமல், வீட்டிற்குள் அழைத்துத் தங்க இடமும், உணவும்

மிகவும் முன்னேறிய நாகரிக சமூகம் என்று மார்தட்டும் இன்றைய உலகில் நடைபெறும் போர்களில் உளவியல், உடலியல் அடிப்படையில் பாதிக்கப்படுபவர்களாகப் பெண்களே இருக்கின்றனர்.

அளித்து, விருந்தினராக அன்பு செய்திருக்கின்றனர். இதனைப் பயன்படுத்தித் தலைவி ஒருத்தியின் காதலன் வீட்டிற்குள் வந்திருக்கிறான். வந்தவன், தனது மகளின் காதலன் என்பதைத் தாய் கண்டறிந்துவிட்டான். அதன் பயனாக தலைவியைத் தாய் இற்செரித்துவிட்டான். அதாவது வெளியில் சென்றுத் தலைவனைச் சந்திக்கமுடியாத வகையில் வீட்டுக்காவலில் வைத்துவிட்டான். ஒருநாள், ஒரே ஒரு நாள் தலைவன் வீட்டிற்குள் வந்ததற்கு இத்தனைப் பெரிய தண்டனையா என்று கடும் சினம்கொண்டாள் தலைவி. தாய்க்குச் சாபம் இட்டாள். அதுவும் எப்படிப்பட்ட சாபம் என்றால் மன்னன் நன்னன் செல்லும் நரகத்தைவிடவும் மோசமான நரகத்திற்குச் செல்லவேண்டும் என்னும் சாபம்.

நன்னன் அப்படி என்ன கொடுமை செய்தான்? ஆற்றில் ஒரு மாங்காய் மிதந்துவருகிறது. அதனைக் கண்ட இளம்பெண் ஒருத்தி, ஆசையில் நீந்திச் சென்று அம்மாங்காயை எடுத்துச் சுவைத்துத் தின்றுவிடுகிறாள். இந்தச் செய்தி மன்னன் நன்னனுக்குச் செல்கிறது. ஆற்றில் வரும் மாங்காயை எடுக்கக்கூடாது என்னும் அரசு கட்டளை அறியாதவள் அந்தப் பேதைப்பெண். ஆனாலும் நன்னன் அந்தப் பெண்ணிற்கு மரண தண்டனை விதித்துவிடுகிறான்.

பெண்ணைப் பெற்றவர்கள் 'ஒன்பதுக்கு ஒன்பது', அதாவது $9 \times 9 = 81$ ஆண் கன்றுகளையும், பெண்ணின் எடைக்குச் சமமானப் பொன்கொண்டு செய்த பாவையையும் அரசனுக்குத் தண்டமாகக் கொடுக்கின்றனர். ஆனாலும் மனம் இரங்காத அந்த மாபாவி அப்பெண்ணுக்கு மரண தண்டனையை நிறைவேற்றிவிடுகிறான். அவன் எங்கு செல்வான்? மிக மோசமான நரகத்திற்குத்தான் செல்வான்.

தலைவனைச் சந்திக்கவிடாமல் தடுப்புக் காவலில் வைத்திருக்கும் அன்னையும், நன்னன்

செல்லும் நரகத்தைவிடவும் மோசமான நரகத்திற்குச் செல்லவேண்டும் என்று தலைவி சாபம் இடுகிறாள். இளம்பருவத்தில், எதிர்ப்பாலின ஈர்ப்பு ஏற்படுவது இயல்பு. அப்படி ஒரு பருவமங்கையான தலைவிக்குத் தன் காதலனைச் சந்திக்கவிடாமல் தடுக்கிறாளே என்று தாய்மீது சினம் ஏற்படுவதும் இயல்பே. அதன் வெளிப்பாடுதான் அந்தச்சாபம். என்றாலும் அதனை அப்படியே எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அது விலங்குகளின் 'பொய்க்கடி' போன்றது.

ஆனாலும், இந்தப் பாடலிலிருந்து, ஒரு மாங்காய்க்கு மரணதண்டனை வழங்கிய கொடுங்கோல் மன்னனும் இருந்திருக்கிறான் என்னும் செய்தி நமக்குத் தெரிய வருகிறது. அதோடு இன்று நாம் பயன்படுத்தும் எண்கணிதம் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நம் தமிழ் முன்னோர்கள் உருவாக்கி நமக்கு அளித்தவை என்னும் செய்தியும் இப்பாடலில் உள்ளது.

பெண்களின் கூந்தல் மழித்த மன்னன் நன்னன் :

“தந்தாழ் தாழைக் குடம்பை நோணாத் தண்டலை கமழும் வண்டுபெடு நாற்றத்து இருள்புரை கூந்தல் பொங்குதுகள் ஆடி உருள் பொறி போல எம்மனை வருதல் அணித்தகை அல்லது பிணித்தல் தேற்றாப் பெருந்தோட் செல்வத்து இவளினு, எல்லா எற்பெரிது அளித்தனை நீயே, பொற்புடை விரியுளைப் பொலிந்த பரியுடை நன்மான் வேந்தர் ஓட்டிய ஏந்துவேல் நன்னன் கூந்தல் முறற்சியின் கொடிதே மறப்பல் மாதோநின் விறல்தகை மையே” (நற்றிணை, பாடல் 270, பாடியவர் பரணர்)

தோழி, தலைவனிடம் கூறுவதாக இப்பாடல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தாழம்பூவிற்கு இயற்கையில் மிகச்சிறந்த மணம் உண்டு. அப்படி இருக்க, தாழையில் தங்கியிருக்கும் வண்டு அதனை விடுத்துத் தலைவியின் தலையில் சூடிய மலர்களின் மணத்தை

நாடிச்சென்றது செயற்கை ஆகும். தாழம்பூ போல் இயற்கை மணம்வீசும் பெண்ணாக திருமணம் ஆன தலைவி இருக்கிறாள். அவளைவிட்டு நீங்கி, செயற்கையை நாடிய வண்டுபோல் தலைவன் பரத்தையை நாடிச் சென்றுவிட்டான். அதுதான் தலைவன் தலைவிக்குச்செய்த கொடுமை என்கிறாள் தோழி. தலைவனின் அந்தச் செயலானது மன்னன் நன்னன் செயலைவிடவும் கொடுமையானது என்று சொல்கிறாள்.

இப்பாடலில் குறிப்பிடப்படும் மன்னன் நன்னன் என்ன செய்தான்? வேற்றுநாட்டுமீது போர்தொடுத்து, போரில் வெற்றிபெறுகிறான். வென்றபிறகு, தோல்வியடைந்த நாட்டு மகளிரின் தலைகளை மொட்டையடித்து, அவர்தம் கூந்தல் மயிரைக் கயிறாகத் திரித்து அந்நாட்டு யானைகளைப் பிணைத்து இழுத்துவந்திருக்கிறான். “மன்னன் நன்னன் மகளிருக்குச் செய்தது பெரும் கொடுமை. அதைவிடவும் கூடுதல் கொடுமையை நீ தலைவிக்குச் செய்துவிட்டாய்” என்று தோழி தலைவனைப் பழிக்கிறாள்.

குடிப்பழி கமந்த நன்னன் :

151-வது புறநானூற்றுப்பாடலில் ஒரு நன்னன் பெயர் குறிப்பிடப்படுகிறது.

“பண்டும் பண்டும் பாடுநர் உவப்ப

நன்னன் மருகன் அன்றியும் நீயும்
முயங்கற் கொத்தனை மன்னே, வயங்குமொழிப்
பாடுநர்க்கு அடைத்த கதவின் ஆடுமழை
அணங்குசால் அடுக்கம் பொழியும்நும்
மணங்கமழ் மால்வரை வரைந்தனர் எமரே.”
(புறநானூறு, பாடல் 151)

இளங்கண்டரக்கோ, இளவிச்சிக்கோ என்னும் இரு மன்னர்கள் ஒன்றாக அமர்ந்திருக்கும் போது, புலவர் பெருந்தலைச்சாத்தனார் அங்கு வருகிறார். வந்தவர், இளங்கண்டரக்கோ மன்னனை மட்டும் கட்டித் தழுவுகிறார். இதனால் மனம் உடைந்த மன்னன் இளவிச்சிக்கோ, புலவர் தன்னைத் தழுவாமல் விடுத்தது ஏன் என்று காரணம் கேட்கிறான். அந்த மன்னனுக்குப் புலவர் மறுமொழி சொல்லும் விதமாக அமைந்த பாடல் இது.

“மன்னன் கண்டரக்கோ தொலைதாரம்

சென்றிருக்கும் வேளையிலும் அவனது மகளிர் தங்களை நாடிவரும் புலவர்க்குப் பெண் யானையைப் பரிசிலாய்க் கொடுப்பர். அந்த அளவிற்குப் புலவர்களுக்குப் பெருங்கொடையாளனாகத் திகழ்ந்தவன் மன்னன் கண்டரக்கோ. அவன்வழிவந்தவன் இளங்கண்டரக்கோ. அதனால் அவனைத் தழுவினேன்.”

“நீயும் (இளவிச்சிக்கோ) தழுவுதற்கு உரியவனே. என்றாலும், நீ பெண்கொலைபுரிந்த மன்னன் நன்னன் வழிவந்தவன் (குறுந்தொகை, பாடல் 292). அவனது கோட்டைக்கதவுகள், புலவர்களுக்கு எப்போதும் அடைக்கப்பட்ட கதவுகளாய் விளங்கியதால் புலவர்கள் அவனது அழகிய மலையைப் பாடாமல் விடுத்தனர். அதனால் அப்புலவர்கள் வழிநின்று நானும், நீ நல்லவனாகவே இருந்தாலும், உன்னைத் தழுவாமல் தவிர்த்தேன் “ என்று மறுமொழி சொல்கிறார் புலவர்.

இப்படிப் பெண்கொலைபுரிந்த மன்னன் நன்னன்கொண்ட பழியானது அவனது வழிவந்தவர்களையும் பாதித்திருக்கிறது.

புன்னாடு கடிந்த நன்னன் :

“தொடுத்தென், மகிழ்ந செல்லல் கொடித்தேர்ப்
பொலம்பூன் நன்னன் புன்னாடு கடிந்தென
யாழ்இசை மறுகின் பாழி ஆங்கண்
அஞ்சல் என்ற ஆய் எயினன்
இகல்அடு கற்பின் மிஞிலியொடு தாக்கி
தன்னுயிர் கொடுத்தென், சொல்லியது
அமையாது”(அகநானூறு, பாடல் 396, பரணர்).

கொடியுடைய தேரினையும், பொன்னாலான அணிகளையும் உடைய நன்னன், ‘புன்னாடு’ என்னும் நாட்டின்மீது சினம்கொண்டான். அப்போது அம்மக்களை நோக்கி, ஆய் எயினன், யாழ் இசை பொருந்திய பாழி என்னும் நகரிடத்திலிருந்து ‘அஞ்சாதீர்’ என்று கூறினான். கூறியதோடு நில்லாமல், போரில் வெல்லமுடியாத அளவிற்குப் பயிற்சிகொண்ட மிஞிலி என்பவனோடு போரிட்டு வீரமரணம் அடைந்தான். சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றிய ஆய் எயினன் போல நீவிரும் என்னைவிட்டுப் பிரியக்கூடாது என்று சொல்லிப் பரத்தையானவள் தலைவனைத் தடுக்கிறாள். இந்த நன்னன் எப்படிப்பட்ட மன்னன் என்பது தெரியவில்லை.

நன்னன், பெண்கொலை புரிந்தவன் என்று சொல்கிறது குறுந்தொகை 292-வது பாடல். நற்றிணை 270-வது பாடல், போரில் தோற்ற நாட்டு மகளிரின் கூந்தலை நன்னன், மழித்தான் என்றும் கூறுகிறது. 151-வது புறநானூற்றுப்பாடலில், நன்னன் பெண்கொலைபுரிந்தவன் என்பதால் அவனது இயற்கைவளம் நிரம்பிய மலையைப் புலவர்கள் பாடாது தவிர்த்தனர் என்று புலவர் பெருந்தலைச் சாத்தனார் கூறுகிறார். ஆக, இந்த மூன்று பாடல்களிலும் சுட்டப்படும் மன்னன் நன்னன் ஒருவனே என்னும் முடிவுக்கு வரலாம்.

வள்ளல் நன்னன் :

“நறவுமகிழ் இருக்கை நன்னன் வேண்மான் வயலை வேலி வியலார் அன்ன, நின் அலர்முலை ஆகம் புலம்ப, பலநினைந்து...” (அகநானூறு, பாடல் 9)

கூத்தர்களையும், பாணர்களையும் பாதுகாக்கும் மன்னன் நன்னனின் அழகிய வியலார் போன்று பொலிவுடன் இருந்த தலைவியின் முலைகள், தலைவனது பிரிவால் பொலிவிழந்துவிட்டன என்று பொருளாகிறது.

இப்பாடலில் வரும் நன்னன், வேளிர் குலத்தைச் சேர்ந்தவனாகவும், ஆடுநரையும், பாடுநரையும் போற்றிப் பாதுகாக்கும் பண்புள்ளவனாகவும் இருக்கிறான்.

துலாக்கோல் நன்னன்:

“எவன்ஆய் ந்தனர்கொல் தோழி ஞெமுன்ன தெரிகோல் அன்ன செயிர்தீர் செம்மொழி

அருங்குறும்பு எறிந்த பெருங்கல வெறுக்கை சூழாது கூக்கும் நன்னன் நல்நாட்டு எழிற் குன்றத்துக் கவாஅன்,” (அகநானூறு, பாடல் 349)

பொருள்தேடி தலைவன் சென்றிருக்கும் வழிபற்றி தலைவி கூறியது.

ஒருபால் கோடாது நேர்நிற்கும் துலாக்கோல்

போல நன்னன் என்னும் மன்னன் குற்றமற்ற மொழிகளை உடையவன். பகைவர் நாட்டை வென்று கொண்டுவந்த செல்வத்தை, தன்னை நாடிவரும் பாணர்க்கும் அவரது திறமையைப் பற்றிக் கவலைகொள்ளாமல் மிகுதியாகக் கொடுப்பவன். எழில் என்பது அவ்வது நாட்டில் இருந்த அழகிய மலைச்சாரல். (தெரிகோல் - துலாக்கோல்; ஞெமுன்ன - சமன்)

பறம்புமலை நன்னன் :

“மேல்துறை கொளீஇய கழாலின் கீழ்த்துறை உகுவார் அருந்த பகுவாய் யாமை கம்புள் இயவன் ஆக, விசிபிணித் தெண்கண் கிணையின் பிறழும் ஊரன் இடைநெடுந் தெருவில் கதுமெனக் கண்டு, என் பொற்றொடி முன்கை பற்றினன் ஆக, அன்னாய் என்றெனென், அவன் கைவிட்டனனே, தொல்நசை காவாமை நன்னன் பறம்பில் சிறுகா ரோடன் பயினொடு சேர்த்திய கற்போல் நாவினேன் ஆகி, மற்றுஅது செப்பலென் மன்னால், யாய்க்கே, நல்தேர்

அருவி ஆம்பல் கலித்த முன்துறை நன்னன் ஆஅய் பறம்பு அன்ன மின்னர் ஒதி என்னைநின் குறிப்பே” (அகநானூறு, பாடல் 356, பாடியவர் பரணர்)

இந்தப் பாடலில் இரண்டு இடங்களில் மன்னன் நன்னன் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன.

தலைவி தெருவில் நடந்து செல்கிறாள். தலைவன் எதிரில் வருகிறான். வந்தவன் தலைவியின் பொன்வளையணிந்த முன்கையைப் பற்றுகிறான். ‘அம்மா’ என்று தலைவி குரல் எழுப்புகிறாள். அதிர்ந்தத் தலைவன், தலைவியின் கைகளை விட்டுவிடுகிறான். ஆனாலும் தலைவி அதனைத் தாயிடம் கூறவில்லை. காரணம், நன்னன் என்னும் மன்னனின் பறம்பு மலையில் சாணை பிடிப்பவனின் பிசினுடன் சேர்ந்திருக்கும் சாணைக்கல்லைப்போல, தலைவியின் நாக்கு மேலண்ணத்தில் ஒட்டிக்கொண்டதாம்.

மற்றொரு குறிப்பாக, நன்னனின் பறம்பு மலையில் முன்துறை உள்ள அருவிநீர் பெருகும் இடத்தைப்போன்று மின்னுகின்ற குளிர்ந்த கூந்தலை உடையவன் தோழி என்று தலைவி குறிப்பிடுகிறாள்.

பாரத்துத் தலைவன், ஈரமுள்ள நன்னன் :

“சினங்கெழு தானை, தித்தன் வெளியன்
இரங்குநீர் பரப்பில், காணல்அம் பெருந்துறை
தனம்தரு நன்கலம் சிதையத் தாக்கும்
சிறுவெள் இறவின் குப்பை அன்ன
உறுபகை தருஉம் மொய்ம்மூசு பின்டன்
முனைமுரண் உடையக் கடந்த வென்வேல்
இசைநல் ஈகைக் களிறுவீசு வண்மகிழ்
பாரத்துத் தலைவன், ஆர நன்னன்” (அகநானூறு,
பாடல் 152, பரணர்)

இரவுக்குறியில் வந்து தலைவியை தழுவி
மகிழ்ந்து, பிரிந்துசெல்லும் தலைவன்,
தலைவியின் கூந்தல் அழகை வியந்துகூறும்
வரிகள். தித்தன் வெளியன் பாணரை ஆதரித்துப்
புகழ் ஈட்டிய மன்னன். நன்னன், பாரம்
என்னும் ஊரின் தலைவன். கொடைகொடுத்து
புகழ் அடைந்தவன். தித்தன் வெளியனின்
நண்பன்.

பின்டன் வலிமைமிக்க படையை
உடையவன். தித்தன் வெளியனுக்குச்
சொந்தமானத் துறைமுகத்தில், பொன்னைக்
கொண்டுவரும்மரக்கலத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டுப்
பின்டன் தாக்குதலைத் தொடங்கினான்.
பின்டனின் தாக்குதலை முறியடித்தவன்
ஆற்றல்மிகு வேலேந்திய நன்னன்.
அப்படிப்பட்ட நன்னனுக்குச் சொந்தமான
மலையில் உள்ள மயிலின் தோகைபோல
தலைவியின் கூந்தல் எழில் மிகுந்திருந்ததாக
தலைவன் கூறுகிறான்.

இப்படி ஈகையும், வீரமும் ஒருங்கேபெற்ற
ஒரு நன்னனும் இருந்திருக்கிறான்.

நன்னன்சேய் நன்னன் :

பத்துப்பாட்டுக்களுள் ஒன்று மலைபடுகடாம்.
இ ர ணி ய மு ட ட த் து
பெருங்குன்றூர்பெருங்கொளசிகனார், பல்குன்ற
கோட்டத்துச் செங்கண் மாத்துவேள்
நன்னன்சேய் நன்னனைப் பாடியது.
நன்னன்சேய் நன்னன் என்பதிலிருந்து, அதற்கு
முன்பாக ஒரு மன்னன் நன்னன் என்னும்
பெயரில் இருந்திருக்கிறான் என்று தெரிகிறது.
இது அவனது மகனாகவும் இருக்கலாம்,
அவனது வழிவந்தவனாகவும் இருக்கலாம்.

மலைபடுகடாம் முழுவதுமே மன்னன்
நன்னனின் மலையையும் அதன் வளங்களையும்
போற்றிப்பாடும் பாடல்களே நிறைந்துள்ளன.

97-வது அகநானூற்றுப்பாடலில் குறிப்பிடப்படும்
நன்னனும், மலைபடுகடாம் பாடப்பட்ட
‘நன்னன்சேய் நன்னனும்’ ஒரே குடியைச்
சேர்ந்தவர்களாக இருத்தல்வேண்டும்.

கோண்கானத்து நன்னன்:

“பொன்படு கோண்கான நன்னன் நல்நாட்டு
எழிற் குன்றம் பெறினும் பொருள்வயின்
யாரோபிரிகிற் பவரேகுவளை
நீர்வார் நிகர்மலர் அன்னதின்
போஅமர் மழைக்கண் தென்பனி கொளவே
?(அகநானூறு, பாடல் 391)

பொருள்தேடிச் சென்றிருக்கிறான் தலைவன்.
பிரிவுத்துயரில் இருக்கும் தலைவிக்குத் தோழி
ஆறுதல் சொல்லும் பாடல்.

கோண்கானம் என்னும் ஊரின் தலைவன்
நன்னன். அவனது நாட்டில் உள்ளது
எழிற்குன்றம் என்னும் அழகிய மலை. அம்மலை
வேண்டுமா? தலைவி வேண்டுமா? என்று
கேட்டால், தலைவிதான் வேண்டும் என்று
தலைவன் சொல்வான். அவன் ஒருபோதும்
தலைவியைக் கைவிடமாட்டான் என்றும்
தோழி சொல்கிறாள்.

வலியவனிடம் இருந்து வறியவனைக் காத்த நன்னன்:

“வினைதவப் பெயர்ந்த வென்வேல் வேந்தன்
முனைகொல் தானையொடு முன்வந்து இறுப்ப

.....
விழைதக ஓங்கிய கழைதுஞ்சு மருங்கின்
கான் அமர் நன்னன் போல
யான்ஆ குவல்நின் நலந்தரு வேனே”(அகநானூறு,
பாடல் 392)

பகை மன்னன் படையுடன் வந்து
கோட்டையை முற்றுகை இருக்கிறான். மதிற்சுவர்
வலிமையற்று இருந்தது. அழகிய மூங்கில்
காட்டில் தங்கியிருந்த மன்னன் நன்னன் வந்து
போரிட்டு காத்தருளினான். அந்த
நன்னனைப்போலத் தானும்

தலைவனைத் தலைவியுடன்
சேர்த்துவைப்பதாக தோழி கூறும் பாடல்.

சேரன் நார்முடிச்சேரல் வென்ற நன்னன்:

“பொன்அம் கண்ணிப் பொலந்தேர் நன்னன்
சுடர்வீ வாக்கைக் கடிமுதல் தடிந்த
தார்மிகு மைந்தின் நார்முடிச்சேரல்” (பதிற்றுப்பத்து,
பாடல் 40, வரிகள் 14,15,16)

பொன்னாலாகியக் கண்ணியையும், தேரினையும் கொண்டிருந்த மன்னன் நன்னன் அரண்மனையில் நின்று வாகை மரத்தை அடியோடு வெட்டி, அவனைப் போரில் வென்றான், சேரமன்னன் நார்முடிச்சேரல். இப்பாடலில் குறிப்பிடப்படும் நன்னன் சேரநாட்டைச் சேர்ந்தவனாகவும் இருக்கக்கூடும்.

நன்னன் எத்தனை மன்னன் ?

நன்னன், பெண்கொலை புரிந்தவன் என்று சொல்கிறது குறுந்தொகை 292-வது பாடல். நற்றிணை 270-வது பாடல், போரில் தோற்ற நாட்டு மகளிரின் கூந்தலை நன்னன், மழித்தான் என்றும் கூறுகிறது. 151-வது புறநானூற்றுப்பாடலில், நன்னன் பெண்கொலைபுரிந்தவன் என்பதால் அவனது இயற்கைவளம் நிரம்பிய மலையைப் புலவர்கள் பாடாது தவிர்த்தனர் என்று புலவர் பெருந்தலைச் சாத்தனார் கூறுகிறார். ஆக, இந்த மூன்று பாடல்களிலும் சுட்டப்படும் மன்னன் நன்னன் ஒருவனே என்னும் முடிவுக்கு வரலாம்.

ஆனால், வேளிர்குலத்தைச்சேர்ந்த மன்னன் நன்னன் (அகம். 97), துலாக்கோல் போல நடுவுநிலை தவறாத செம்மொழி உடையவன், எழில் என்னும் மலைக்குச்சொந்தக்காரனான நன்னன் (அகம். 349), பரம்புமலை நன்னன் (அகம்.356), 'பாரத்துத் தலைவன் எழில்மலைக்குச் சொந்தக்காரனான நன்னன் (அகம். 153), நன்னன்சேய் நன்னன் (மலைபடுகடாம்), கோண்கானத்து நன்னன் (அகநானூறு, பாடல் 391) ஆகியோர் நல்லவர்களாகவும், வள்ளல்களாக இருந்திருக்கின்றனர். புன்னாடுமீது சினம்கொண்ட நன்னன் (அகம். 396) என்னும் மன்னன் எப்படிப்பட்டவன் என்பது தெரியவில்லை.

நன்னனின் ஊர் மலையில் இருந்ததாகவும் குறிப்பு உள்ளது, கடற்கரையில் இருந்ததாகவும் குறிப்பு உள்ளது. எனவே நன்னன் என்னும் பெயரில் பல மன்னர்கள் இருந்தார்கள் என்பது தெரியவருகிறது. எழில்மலை நன்னன், பறம்புமலை நன்னன், பாரத்து நன்னன், கோண்கானத்து நன்னன், புன்னாடுமீது சினம்கொண்ட நன்னன், பல்குன்ற கோட்டத்துச் செங்கண் மாத்துவேள்

நன்னன்சேய் நன்னன் என்று நன்னன் என்னும் பெயரில் பல மன்னர்கள் பல ஊர்களின் தலைவர்களாக இருந்ததும் தெரியவருகிறது.

வசைநீக்கி, இசையுடன் வாழ்தல்:

பெண்கொலைபுரிந்த, பெண்களை இழிவுசெய்த நன்னன் என்னும் மன்னனும் இருந்திருக்கிறான். வள்ளன்மையும் ஈகைக்குணமும் ஒருங்கேபெற்ற நன்னன் என்னும் பெயரில் பல மன்னர்களும் இருந்திருக்கிறனர். என்றாலும் நன்னன் என்னும் மன்னன் பெயரைக் கேட்டதுமே கொலைப்பழி சுமந்த மன்னன் நன்னன்தான் பொதுவாக நினைவுக்கு வருகிறான். அதனால்தான் ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் தாங்கள் வாழும் காலத்தில் வசை (பழி) நீக்கி, இசையுடன் (புகழுடன்) வாழ வலியுறுத்துகிறது, 359-வது புறநானூற்றுப்பாடல்.

"நினக்கும் வருதல் வைகல் அற்றே
வசையும் நிற்கும்; இசையும் நிற்கும்
அதனால், வசைநீக்கி இசைவேண்டியும்
நசைவேண்டாது நன்று மொழிந்தும்

.....
இழைகிளர் நெடுந்தேர் இரவலர்க்கு அருகாது
'கொள்ள விடுவை ஆயின், வெள்ளன்
ஆண்டுநீ பெயர்ந்த பின்னும்
ஈண்டுநீ விளங்கும்நீ எய்திய
புகழே"(புறநானூறு, பாடல்-359)

ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் அனைவருக்கும் மரணம் உறுதியாக வரும். அவர்களின் மறைவுக்குப் பின்னர் அவர்களைப் புகழ்ந்துப் போற்றுவோரும் இருப்பார்கள், பழிசொல்லித் தூற்றுவோரும் இருப்பார்கள். இது, ஆட்சிமுறை எதுவானாலும், ஆட்சியாளர்கள் அனைவருக்குமான பொது நியதி. இதனைக் கருத்தில்கொண்டு, ஆட்சிக்கு வருபவர்கள் வசைநீக்கி, இசையுடன் வாழவேண்டும். ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி ஊரார் பணத்தைக் கொள்ளையடித்துத் தம் குடும்பத்தினருக்குச் சொத்து குவிப்பதைவிடுத்து மக்கள் பணத்தை மக்கள் நலத்திட்டங்களுக்கே பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதே இப்புறநானூற்றுப்பாடல் வெளிப்படுத்தும் ஆட்சிக்கான அறம் ஆகும்.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

ஹென்றிக் இப்சனின் 'விதிச்சிறை'

-ஓரு பார்வை

இப்சன் தனது சமகாலத்திற்குச் சவால்விடுத்த படைப்பாளிகளில் முதன்மையானவர். பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சமூகப் போக்குகள், கட்டமைப்புகள், விழுமியங்கள், சிந்தனைப் போக்குகள், நடைமுறைகள், குடும்ப, சமூக அமைப்பு முறைகள், மனித உறவுகள் சார்ந்து கட்டமைக்கப்பட்டிருந்த ஒழுங்குகள், பேணப்பட்ட நடைமுறைகள் மீது கூர்மையான கேள்விகளை எழுப்பியவர். அவற்றை மீறியவர், சவால்களுக்கு உட்படுத்தியவர்.

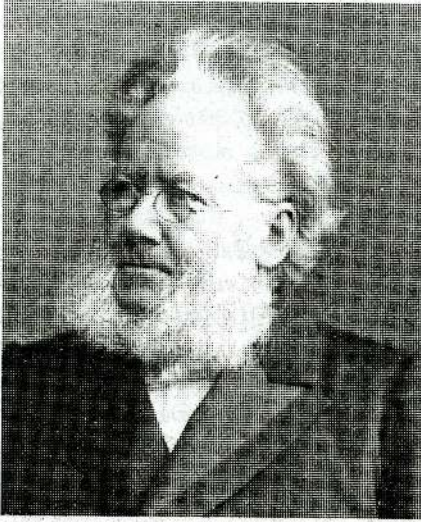
பாத்திரச் சித்தரிப்புகள்

இப்சனின் 'Gjengangere' நாடகப் பிரதி வெளிவந்த 1881 காலத்தில் நோர்வே நாடகத்துறையிலும் சமூகத்திலும் கடும் எதிர்ப்புகளைச் சந்தித்தது. இதனை அரங்கமையங்கள் மேடையேற்றப் பின்னின்றன. நூலாகப் பதிப்பிக்கப் பதிப்பகங்கள் மறுத்தன. இந்தத் தலைப்பு மனித உளவியலின் பல்வேறு படிநிலைகள், பரிமாணங்களைக் குறியீடாகச் சுட்டுகின்றது. சமூகத்தின் 'நல்ல பிரஜைகள்' என்ற பிம்பமும் அந்தஸ்தும் பேணப்படுவதற்காகப் பேச மறுக்கப்படுவனவும் - மூடிமறைக்கும் சமூக மனநிலையும் கட்டமைப்பும் கேள்விகளுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன.

ஆங்கிலத்தில் இதனை 'Ghost' என மொழிபெயர்த்திருக்கின்றார்கள். ஆனால் அது பொருத்தமான மொழிபெயர்ப்பு/தலைப்பு அல்ல எனத் தோன்றுகின்றது. கடந்த கால நிகழ்வுகள், நிகழ்கால வாழ்விலும் கதை மாந்தர்களின் மனங்களிலும் அவர்களது செயல்கள், தீர்மானங்களிலும் ஏற்படுத்துகின்ற தாக்கங்களையும் அவற்றின் பரிமாணங்களையும் விளைவுகளையும் பேசுகின்றது இப்பிரதி. 'விதிச்சிறை', 'ஆன்மா', 'இரக்கமற்ற விதி', 'மனச்சிறை', 'நிகழ்காலத்தில் படரும் கடந்தகாலம்', 'இறப்பின் சுவடுகள்' என்பனவற்றில் ஏதேனும் ஒன்று 'Gjengangere' என்பதற்கான தமிழ்த் தலைப்பாகப் பொருந்தக்கூடியது.

மூன்று அரங்கப் படலங்களை அல்லது அத்தியாயங்களையுடைய இப்சனின் இந்த நாடகத்தில் 7 பாத்திரங்கள். ஹெலேன அல்விங், அவருடைய மகன் உஸ்வால்ட், தச்சுத்தொழிலாளி எங்கஸ்திராண்ட், பாதிரியார் மண்டர்ஸ், வீட்டுப்பணிப்பெண் றெஜீன ஆகிய 5 பாத்திரங்களும் காட்சிகளில் நேரடிப் பிரசன்னம் கொண்டிருக்கின்றன. ஹெலேனவின் கனவன் கப்டன் அல்விங் மற்றும் றெஜீனவின் தாய் ஆகிய பாத்திரங்கள் காலமாகிவிட்டவர்கள். கதையின் ஓட்டத்தில் அப்பாத்திரங்களின் நேரடிப் பிரசன்னம் இல்லாவிடினும் அவர்கள் பற்றி நிறையவே பேசப்படுகின்றது. கதையின் போக்கினையும் திருப்புமுனைகளையும் தீர்மானிக்கின்ற முக்கிய பாத்திரங்களாக அவை உள்ளன.

கதையின் நாயகி ஹெலேன அல்விங். அவருடைய மகன் உஸ்வால்ட் ஓர் ஓவியக்கலைஞன். பாரிசில் படித்துவிட்டு வீட்டுக்கு வருகின்றான். அந்நகரத்தின் பாதிரியார் மண்டர்ஸ். அவர் 'கடமைகள் மற்றும் மரபுசார் சமூக ஒழுங்குகள், கொள்கைகளின்' பிரதிநிதி. ஹெலேனவின் வீட்டுப்பணிப்பெண் றெஜீன. தச்சுத்தொழிலாளி எங்கஸ்திராண்ட் தனது தந்தை என றெஜீன நம்பிக்கொண்டிருக்கின்றாள். தான் சேர்த்துவைத்திருக்கும் பணத்தைக் கொண்டு நகரத்தில் ஒரு கடற்கொழிலாளர் - கப்பற் தொழிலாளர்களுக்கான ஒரு மதுபான விடுதியைத் திறப்பது எங்கஸ்திராண்டின் கனவு.

முதன்மையானவை. அதிலும் பொம்மை வீடு படைப்பின் தொடர்ச்சி *Gjengangere* என இப்பசன் பதிவு செய்துள்ளார்.

எந்த வகையில் அதன் தொடர்ச்சி இது?

முன்னதில் குடும்ப அமைப்பிலிருந்து பெண்ணை விடுவித்தவர் பின்னதில் அந்த அமைப்புக்குள் இருப்பதென்ற பெண்ணின் முடிவு எவ்வாறான நிர்பந்தங்களையும் வாய்ப்புகளையும் சவால்களையும் திணிக்கின்றது என்பதை கட்டுடைக்கின்றார். 'பொம்மை வீடு' நாயகி நூரா கணவனையும் பிள்ளைகளையும் விட்டு வெளியேறிய முடிவு அன்றைய கட்டத்தில் பல மட்டங்களில் விமர்சிக்கப்பட்டன. அது குடும்ப மற்றும் திருமண அமைப்புமுறைமையினையும் அது சார்ந்த சமூக ஒழுங்கினையும் பேணவிரும்புகின்ற தேவாலயம் உட்பட்ட சமூகத்தின் கென்சர்வேற்றிவ் தரப்புகளிடமிருந்து எழுந்த எதிர்விமர்சனங்கள்.

இப்பசனின் படைப்புகளைத் தவிர்த்துவிட்டு நோர்வேஜியச் சூழலில் பெண் உரிமை வரலாற்றினையும் அதன் போக்குகளையும் பேசிவிட முடியாது. இப்பசனைத் தவிர்த்துவிட்டு நவீன இலக்கிய வரலாற்றில் பெண்ணியம் குறித்தும் பேச முடியாது என்பதுவும் யதார்த்தம்.

மேற்தட்டு வர்க்க திருமண அமைப்பு முறையில் பெண்களின் சிக்கல்மிருந்த வகிபாகத்தைப் பெசுபொருளாகக் கொண்ட நாடகம் 'ஒரு பொம்மை வீடு' *A Doll's House/ Et dukkehjem*. இன்றுவரை உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் மேடையேற்றப்பட்டு வருகின்றது. திருமணத்தில், சமூகத்தில் பெண்களின் நிலை பற்றிய உலகளாவிய பொருத்தப்பாடு மிக்க நாடகமாக இன்றுவரை திகழ்கிறது. இப்பசனின் நூரா கணவனையும் மூன்று பிள்ளைகளையும் விட்டுவிட்டு நள்ளிரவில் வீட்டுக் கதவை அடித்துச் சாத்திவிட்டு வெளியேறுகிறாள். 1879 இல் இற்றைக்கு 145 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட பிரதி அது. இப்பசனின் நாடகங்களில் மட்டுமல்ல, உலகளாவிய பெண்ணியப் படைப்புகளில் இது முதன்மையான ஒன்று.

'ஒரு மொம்மை வீடு' அத்தகைய உடைப்பினைச் செய்தது. அவருடைய பெரும்பாலான படைப்புகள் பெண்களின் அக மற்றும் சமூக விடுதலை பற்றியும் பேசியிருக்கின்றன. அந்த வகையில் 'பொம்மை வீடு', 'கடற்பெண்' (*The lady from the sea/Fruen fra havet*), '*Gjengangere*' ஆகியவை

நூராவின் வெளியேற்றம் என்பது தனது சுயமரியாதையையும் தன்னுடைய சுயத்தையும் கண்டடைகின்ற தார்மீகத்தின் அடிப்படையிலானது. ஒரு மனுஷியாகத் தன் சுதந்திரத்தைக் கண்டடைவதற்கான வெளியேற்றம் அது. *Gjengangere*-இன் நாயகியான 'ஹேலேன்' ஒரு திருமணமான பெண்ணுக்குரிய கடப்பாடுகள், பொறுப்புகள் எனச் சமூகம் மற்றும் தேவாலயம் கட்டமைத்து வைத்துள்ளவற்றுக்குத் தன்னை ஒப்புக்கொடுக்கும் பாத்திரமாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

திருமணமான ஒரு வருடத்தில், கணவனை விட்டு விலகும் முடிவில் வெளியேறும் அவள், தான் நேசிக்கும் ஒருவனிடம் செல்கிறாள். அவனால் (பாதிரியார் மண்டர்ஸ்) அறிவுரைகள் சொல்லித் திருப்பி அனுப்பப்படும் அவள் அதன் பின்னர் எப்படியான செயல்களுக்கும் முடிவுகளுக்கும் தள்ளப்படுகின்றாள் என்பதை மூன்று படலங்களில் இப்பசன் படைத்துள்ளார். கதை சொல்லல், நினைவு மீட்டி, உரையாடல்கள், விவாதங்கள் எனவாகக் நாடகத்தின் காட்சிகள் நகர்த்தப்படுகின்றன. மிகக்குறைந்த எண்ணிக்கையிலான பாத்திரங்களே இந்த நாடகத்தில் உள்ளன. காதலற்ற திருமணம், திருமணத்திற்கு வெளியிலான பாலுறவு-

குழந்தை, பெண் சுதந்திரம், குடும்ப அமைப்பும் அதன் பொறுப்புகளும், ஆண்-பெண், பெற்றோர்-பிள்ளைகள் உறவுச் சிக்கல்கள், சமூக கட்டமைப்பு பெண் மீது சுமத்தி வைத்திருக்கின்ற நிர்ப்பந்தங்கள் எனவாகக் காட்சிகள் விரிகின்றன.

சமகாலத்திற்குச் சவால்விடுத்த படைப்பாளி

இப்சன் தனது சமகாலத்திற்குச் சவால்விடுத்த படைப்பாளிகளில் முதன்மையானவர். பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சமூகப் போக்குகள், கட்டமைப்புகள், விழுமியங்கள், சிந்தனைப் போக்குகள், நடைமுறைகள், குடும்ப, சமூக அமைப்பு முறைகள், மனித உறவுகள் சார்ந்து கட்டமைக்கப்பட்டிருந்த ஒழுங்குகள், பேணப்பட்ட நடைமுறைகள் மீது கூர்மையான கேள்விகளை எழுப்பியவர். அவற்றை மீறியவர், சவால்களுக்கு உட்படுத்தியவர் என்பதற்கு அவருடைய பல படைப்புகளை உதாரணம் சொல்லலாம். அவற்றில் விதிச்சிறை மற்றும் பொம்மை வீடு ஆகியன முதன்மையானவை.

விதிச்சிறைக்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் வெளிவந்த பொம்மை வீடு பலத்த விமர்சனங்கள், எதிர்ப்புகள், விவாதங்களைக் குறிப்பாக பழமைவாதிகளிடமிருந்து எதிர்கொண்டது. அதனை விடக் கூடுதல் எதிர்ப்பினை விதிச்சிறை சந்தித்தது. மிகச் சிலரே இப்படைப்புகள் சார்ந்து இப்சனை ஆதரித்தனர். Bjørstjerne Bjørnson (புகழ்பெற்ற கவிஞர்) இப்சனுடனான பழைய முரண்பாட்டினைக் கடந்து இப்சனின் துணிச்சலைப் பாராட்டினார்.

இப்படைப்பின் மூலம் கிரேக்க அவல நாடகத்தினை நவீன வடிவத்தில் இப்சன் மீளுருவாக்கம் செய்திருப்பதாக கிரேக்க மொழிப் பேராசிரியரான நோர்வேயைச் சேர்ந்த P.O Schjøtt எழுதியுள்ளார். இந்நாடகப் பிரதி சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி அக்கால் இலக்கிய ரசனை மற்றும் சகிப்புத்தன்மை வரம்புகளுக்கு அதீதமான சவாலாக இருந்தது. இதற்கு எழக்கூடிய எதிர்ப்புகள் குறித்து இப்சன் நன்றான அறிந்திருந்ததோடு தயாராகவும் இருந்தார் என்பதை வெளியீட்டாளருக்கு அவர் எழுதிய குறிப்பு வெளிப்படுத்துகின்றது.

'சில மட்டங்களில் இப்படைப்பு நிச்சயம் எச்சரிக்கைமணியை இது எழுப்பும். அப்படி

நிகழ வேண்டும். அப்படி நிகழாவிட்டால் இதனை எழுத வேண்டிய அவசியமில்லை' என்று பதிப்பாளருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் இப்சன் குறிப்பிட்டுள்ளார். 1800களின் இறுதி அரைநூற்றாண்டு காலத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்திவந்த சமூக ஒழுங்கும் சிந்தனைப் போக்குகளும் எத்தகையன என்ற அடிப்படையிலேயே இப்பிரதிக்கு எதிராக எழுந்த கருத்துகள் எதிர்வினைகளை நோக்க வேண்டும். இப்சனின் காலமானது ஸ்கன்டிநேவியா உட்பட்ட ஐரோப்பிய சமூகம் குடும்ப அமைப்பு சார் கடமைகள், மரபுவாத 'ஒழுக்கங்களுக்கு' முக்கியத்துவம் கொடுத்த காலமாகும். அதேவேளை தார்மீக ஒழுக்கமீறல்கள் சார்ந்த இரகசியம் பேணல்களும் (மூடிமறைப்புகள்) நிலவின. தேவாலயம், குடும்பம், சமூகம், வாழ்வு முறையின் தார்மீக அம்சங்கள் சார்ந்து கட்டமைக்கப்பட்ட நெறிமுறைகள், நடைமுறைகளின் பிரதிநிதியாகப் பாதிரியார் முன்னிறுத்தப்படுகின்றார். பாதிரியார் பாத்திரம் மேற்சொன்ன இரட்டைத் தன்மையினதும் இரட்டை அணுகுமுறைகளினதும் பிரதிநிதியான சித்தரிப்பினைக் கொண்டுள்ளது.

என்ன விலை கொடுத்தேனும் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள சமூக விதிமுறைகள், ஒழுங்குகளைப் பற்றிய ஒரு சமூகமான விம்பத்தினை வெளியிற் பிரதிபலிக்க வேண்டுமென்பது பாதிரியாரது முனைப்பு. சமூகமும் சமகாலமும் ஏற்றுக்கொள்ளாத விடயங்கள் பற்றி உரத்துப் பேசப்படக்கூடாது, அவை மூடிமறைக்கப்பட வேண்டியவை. இந்த அணுகுமுறையானது எங்கஸ்திராண்ட் போன்றவர்கள் தமது சுயநலனுக்குச் சாதகமான குழ்ச்சிகளை அரங்கேற்றுவதற்கான வெளிகளை உருவாக்கிக் கொடுக்கின்றது. எங்கஸ்திராண்ட் போன்ற மனிதர்கள் சமூக அமைப்பின் மூடிமறைப்பு, இரட்டைத் தன்மைப் போக்குகளை எப்படிச் சுளிச்சு ஓடுவதென்ற தந்திரங்களை நன்கு அறிந்து வைத்திருக்கின்றனர்.

சர்ச்சைக்குரிய பேசுபொருள் - உடைத்துப் பேசும் கதையமைப்பு

பளபளப்பான முகப்பின் பின்னால் குளறுபடியானதும் குழப்பகரமானதுமான நிகழ்வுகள் மறைந்துள்ளதை மிக நுட்பமாக

பெண்களின் சமூக நிலை, மகிழ்வற்ற திருமண வாழ்வு, சுதந்திரத்துடனான காதல் மீதான ஏக்கம், கல்வி, பொருளாதாரம், சமூக அந்தஸ்து சார்ந்து வெவ்வேறு நிலைகளிலுள்ள மூன்று பெண்களின் வெவ்வேறு கையறு நிலைகள், அவரவர் வாழ்வனுபவச் சூழல்களுக்கூடாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றது

இப்சனின் இந்தப் படைப்புச் சித்தரிக்கின்றது.

இலட்சியப்படுத்துகின்றார் பாதிரியார்.

சமூக அங்கீகாரத்திற்கு உரித்தான ஒரு திருமணமும் குடும்பமும், திருமணமெனும் நிறுவனத்தில் பெண்ணின் வகிபாகம்- அதில் எதிர்கொள்ளும் நெருக்கடிகள் - சவால்கள், திருமணத்திற்கு வெளியிலான பாலுறவு, நெருங்கிய குடும்ப நபர்களுக்கிடையிலான தகாத பாலுறவு (Incestuous Relationship), பரம்பரைத் தொற்று என்று கருதப்படும் நேரய்க்கு உள்ளான இளைஞன், திருமண உறவின் அதிகாரம், திருமணச் சந்தையின் கொடுக்கல் - வாங்கல், திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் ஆணும் - பெண்ணும் சேர்ந்து வாழ்வதற்கு ஆதரவான ஒரு குரல், பெற்றோர் - குழந்தைகளுக்கிடையிலான உறவுசார் கேள்விகள், கருணைக் கொலை பற்றிய கோரல் எனவாகப் பல அம்சங்களை இந்நாடகம் பிரதிபலிக்கின்றது. இத்தனை ஒழுங்கு மீறல்களை இப்சன் நிகழ்த்திய போது திருமணம், குடும்பம் எனும் நிறுவனங்களின் பேரிலும் சமூக நடைமுறை, விதிமுறை, ஒழுங்குகளின் பேரிலும் திகைப்புடன் எதிர்வினைகள் ஆற்றப்பட்டன என்பது ஆச்சரியப்படுவதற்குரியதல்ல.

பெண்களின் சமூக நிலை, மகிழ்வற்ற திருமண வாழ்வு, சுதந்திரத்துடனான காதல் மீதான ஏக்கம், கல்வி, பொருளாதாரம், சமூக அந்தஸ்து சார்ந்து வெவ்வேறு நிலைகளிலுள்ள மூன்று பெண்களின் வெவ்வேறு கையறு நிலைகள், அவரவர் வாழ்வனுபவச் சூழல்களுக்கூடாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றது. உறவுகளை அவர்கள் எப்படிச் கையாண்டனர், வாழ்க்கைச் சூழலும் சமூகமும் எத்தகு சமைகளை அவர்கள் மீது சுமத்தியது என்பதையும் சித்தரிக்கின்றது. பொறுப்பினைத் தன்னுடைய தனிப்பட்ட மகிழ்ச்சிகளை விட மேல் நிறுத்துகின்றார் கதையின் நாயகி ஹெலேன. கடமை சார்ந்த தார்மீகத்தினை

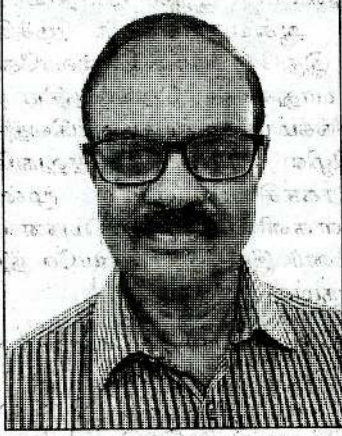
நிகழ்காலத்தை நகர்த்தும் கருவியாக இறந்தகால நிகழ்வுகள்

நிகழ்காலத்தையும் இறந்தகாலத்தையும் தொடர்புபடுத்தும் விதத்தை மிக நுட்பமாகக் கையாண்டுள்ளார் இப்சன். நிகழ்காலத்தில் நாடகம் நகர்கிறது. ஆனால் நிகழ்காலத்தை நகர்த்துவதற்கான கருவியாகச் செயற்படுவது கடந்த கால நிகழ்வுகள். அந்நிகழ்வுகள் தகுந்த அளவிற்கு படிப்படியாக திறக்கப்படுகின்றன. திறக்கப்படும் நிகழ்வுகள் நிகழ்காலத்துடன் நேரடித் தொடர்புடையவை. கடந்த காலம் தொடர்பாக வெவ்வேறு நிகழ்வுகள், வெவ்வேறு கோணங்களில் விபரிக்கப்படுகின்றன.

இருள், மழை, சூரிய உதயம் எனவாகக் காலநிலைகள் நிகழ்வுகளினதும் மனங்களினதும் குறியீடாக வருகின்றன. அதாவது கதை நகர்வில் காலநிலை இருளிலிருந்து மழை, மழையிலிருந்து சூரிய உதயமாக மாறுகின்றது. இதனை கதைநாயகியான ஹெலேனவும் ஏனைய பாத்திரங்களும் வாழ்வு பற்றிய பற்றிய ஒரு புரிதலிலிருந்து மற்றொன்றுக்கு வந்தடைகின்றமையின் குறியீடாகப் பார்க்கலாம். மனித வாழ்வின் இன்பமும் மகிழ்ச்சியும் என்ன என்ற புரிதலுக்கும் கண்டடைவுக்குமான வெளி ஏற்படுகின்றது. குறிப்பாக மனித வாழ்வின் உண்மையான இன்பமும் மகிழ்ச்சியும் பற்றிய தேடலைக் கொண்டுள்ள பாத்திரமாக உஸ்வால்ட் பாத்திரம் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவனுடைய ஓவியங்களின் வெளிப்பாட்டிலும் வாழ்க்கையின்பம் அதிகம் பிரதிபலிக்கின்றது.

முதலிரண்டு காட்சிகளின் நிலத்தோற்றம் துயரின் குறியீடாக வெளிப்படுகின்றது. எங்கஸ்திராண்ட் மழையில் நனைந்தபடி மகளோடு உரையாடுகின்றார். மன்டர்ஸ்

தோழர் ஜனநேசன் மறைவுக்கு அஞ்சலி!

தமிழ்நாடு முற்போக்கு
எழுத்தாளர்கள் / கலைஞர்கள்
சங்கத்தின் உறுப்பினரும்,
எழுத்தாளருமான
தோழர் ஜனநேசன் கடந்த
17.01.2025 அன்று
காலமாகிவிட்டார்.
தோழருக்கு 'காக்கைச்
சிறகினிலே' இதழ் தனது
அஞ்சலியை செலுத்துகிறது.

-ஆசிரியர்.

குடையுடன் வீட்டுக்கூடத்திற்குள் நுழைகின்றார். முடிவில் இருளையும் மழையையும் கலையச் செய்து சூரிய ஒளி தலைகாட்டுகின்றது. காலநிலையின் பண்புமாற்றம் போல மனங்களை ஆக்கிரமித்து நின்ற கடந்த கால இருண்ட பக்கங்கள் எதிர்காலம் குறித்த புதிய மாற்றங்களை உந்துகின்றன.

சரி - பிழைகளுக்கு அப்பால் தன் வாழ்வில் சமூக அழுத்தங்களைத் தாண்டி முடிவெடுத்திருக்கின்றான் ஹெலேன. திருமணமான ஒரு வருடத்தில் கணவனை விட்டுப் பிரிந்து பாதிரியாரிடம் சென்றிருக்கின்றான். பாதிரியார் மீது அவளுக்கு மன ஈடுபாடு இருந்ததாக.... கணவனிடம் திரும்பிச் செல்லுமாறு பாதிரியாரால் அறிவுறுத்தப்பட்டிருக்கின்றான். கணவனிடத்திற்கு காதல் இல்லாத போதும் பாதிரியாரின் அழுத்தத்தின் பேரில் திரும்பிச் சென்றிருக்கின்றான். பாதிரியாரின் அழுத்தம் என்பது சமூகத்தின் அழுத்தமாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டியது. பாதிரியார் பிரதிநிதி.

வீட்டின் அதிகாரத்தைத் தன்கையில் எடுத்துக் கொள்கின்றான். தந்தையின் பாதிப்பு வராமல் வளர்ப்பதற்காக மகனை வெளிநாட்டுக்குப் படிக்க அனுப்புகின்றான். உண்மையை மறைக்கும் பொருட்டு பணிப்பெண்ணை வேலையிலிருந்து நீக்கி, வேறொரு ஆணுக்குத் திருமணம் செய்து கொடுத்து, கணவனுக்கும் பணிப்பெண்ணுக்கும் பிறந்த குழந்தைக்கு இன்னொருவனைத் தந்தை என்று சமூகத்திற்கு காட்டினாலும் அந்தப் பெண் குழந்தையைத் தன் வீட்டில் தன் பராமரிப்பில் வளர்த்திருக்கின்றான். கணவனின் நினைவாக சிறுவர் காப்பகம் நிறுவுகின்றான்.

மகனைப் பரதுகாப்பதென்ற விருப்பின் அடிப்படையில் சரி பிழைகளுக்கு அப்பால் தீர்மானம் எடுக்கின்றான். சுதந்திர எண்ணங்களின் அடிப்படையில் அல்லாது இருப்பினும் தீர்மானங்களை எடுக்கும் துணிச்சல் மிகுந்த பாத்திரம் ஹெலேன. அத்தகைய முடிவுகளுக்கு அவளை நிர்ப்பந்திப்பவை சமூகம் கட்டமைத்துவைத்திருக்கின்ற நியதிகள், எல்லைகள் மற்றும் ஒழுங்குகளே.

கதையின் மைய நகர்வு மேற்சொன்ன வகையில் அமைந்திருந்தாலும், சுவாரசியமானதும் மனித மனங்களையும் அவர்தம் உளவியலையும் உறவுச் சிக்கல்கள் -முரண்களையும் வெளிப்படுத்தும் உரையாடல்களும் விவாதங்களும் இடையறாது இடம்பெறுகின்றன. எல்லாப் பாத்திரங்களிடமும் ஊடாடுகின்றார் பாதிரியார். பாதிரியார் - ஹெலேன, பாதிரியார் - உஸ்வால்ட், ஹெலேன - உஸ்வால்ட் ஆகியோருக்கிடையிலான உரையாடல்கள் அத்தகையவை.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

திராவிடர் கழகத்தின் தேவை ஏன் ஏற்பட்டது?

ஒருங்கிணைந்த சென்னை மாகாணத்தில் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் பிராமணர் மற்றும் பிராமணர் அல்லாதோருக்கிடையே வகுப்புவாரியாகப் பிரிவினை ஏற்பட்டிருந்தது.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் பிராமணரல்லாதோருக்காக ஒரு அரசியல் அமைப்பை உருவாக்க நடந்த பல முயற்சிகள் தோல்வியில் முடிவடைந்திருந்தன. நீதிக்கட்சியின் உருவாக்கம் இத்தேவையை நிறைவேற்றியது.

இக்கட்சி தன் ஆரம்ப ஆண்டுகளில் பிரித்தானிய இந்தியாவின் சட்டமன்றங்களிலும், பிரித்தானிய ஆட்சியாளர்களிடமும் முறையிட்டு அரசு பணிகள் மற்றும் சட்டமன்றங்களில் பிராமணரல்லாதோருக்கு வகுப்புவாரியப் பிரதிநிதித்துவம் பெற முயற்சி செய்தது. இதே காலகட்டத்தில் இதே கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி காங்கிரசுக்கு உள்ளே இருந்து பிராமணர் அல்லாதவர் என்ற ஒரு அமைப்பு உருவானது. காங்கிரசில் இருந்த பிராமணரல்லாத தலைவர்கள் சிலர் “சென்னை மாகாண சங்கத்தை” தொடங்கினர். செப்டம்பர் 20, 1917 அன்று இவ்வமைப்பு தொடங்கப்பட்டது.

பெரியார் ஈ. வே. ராமசாமி, கல்யாணசுந்தரம் முதலியார், பெ. வரதராஜலு நாயுடு, கூட்டி கேசவ பிள்ளை ஆகியோர் இச்சங்கத்தின் முக்கிய தலைவர்கள். கேசவ பிள்ளை இதன் தலைவராக இருந்தார்; ஈ.வே. ராமசாமி இதன் துணைத் தலைவர்களுள் ஒருவர். இச்சங்கத்துக்கு காங்கிரசின் பிராமணர்கள் மற்றும் தி இந்து இதழின் ஆதரவு இருந்தது. தங்கள் கோரிக்கையினை பலவீனப்படுத்த பிராமணர்களின் கைக்கூலியாக இச்சங்கம் செயல்படுவதாக நீதிக்கட்சி குற்றம் சாட்டியது. “இந்தியன் பேட்ரியாட்” என்ற ஆங்கில இதழையும் “தேச பக்தன்” என்ற தமிழ் இதழையும் சில காலம் இச்சங்கம் வெளியிட்டது.

இக்கழகத்தின் செயலாளராக C. நடேசனார் பணியாற்றினார். அவர் 1916 இல் பிராமணர் அல்லாத மாணவர்க்கு திராவிடர் சங்க தங்கும் விடுதியை நிறுவினார். இதில் T.M. நாயர், P. தியாகராயர் ஆகிய நபர்கள் முக்கிய பங்காற்றினர். இதுவே பிராமணரல்லாதோர் நலன்களைப் பாதுகாக்க “தென்னிந்திய நல உரி உரிமைச் சங்கமாக” மாறியது. ஆங்கிலத்தில் ஜஸ்டிஸ், தமிழில் திராவிடன் தெலுங்கில் ஆந்திர பிரகாசிகா என்ற மூன்று செய்தித்தாள்களில் விழிப்புணர்வு மேற்கொண்டனர். இதுவே பின்னாலே நீதிக்கட்சி யாக உருமாறியது.

மாண்டேகு-செம்ஸ்போர்டு திட்டத்தின் கீழ் இரட்டை ஆட்சி என்ற ஒன்று அமுல்படுத்தப்பட்டது. இந்த இரட்டை ஆட்சித் திட்டம் என்பது இந்தியர்களையும் உள்ளடக்கிய நிர்வாக அமைப்பு. இந்த அமைப்பு சில இடங்களில் சரிவர இயங்கவில்லை. ஆனால் சென்னையில் இந்த ஆட்சி முறைக்கு வெற்றி கிடைத்தது என்லாம். காரணம் வேறு எந்த மாகாணத்திலும் காணப்படாத ஒரு சமூகநிலை சென்னை மாகாணத்தில் காணப்பட்டது. இங்கு அரசாங்க அலுவல்களிலும், வேறு பல பொதுப் பணிகளிலும் உயர்மட்டத்தில் பிராமணரே இடம் பிடித்திருந்தனர்.

மொத்த மக்கள் தொகையில் பிராமணர்கள் நூற்றுக்கு மூன்று பேர்களே இருந்தனர். ஏனையோர் 97 பேர்களாக இருந்தும் அவர்களுக்குப் போதிய அளவு அரசாங்கப் பணிகளில் இடம் கொடுக்கப்படவில்லை.

அவர்களுடைய படிப்பும் குன்றியிருந்தது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் நாட்டில் இருந்த வழக்கறிஞர்கள், டாக்டர்கள், எஞ்சினீயர்கள் ஆகியோரில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு பேர் பிராமணர்களாகவே இருந்தனர். இத்தகைய நிலையில் ஆங்கிலேயரிடம் இருந்து சுதந்திரம் பெற்றால்

பிராமணர்களின் ஆதிக்கமே பெருகும் எனப் பிராமணர்கள் அல்லாதவர்கள் எண்ணினர்.

சோழர் காலத்திலும், விசயநகரத்துப் பேரரசர் காலத்திலும், நாயக்கர் காலத்திலும் ஆட்சியிலும், சமயத் தலைமையிலும் அமர்த்தப்பட்டிருந்த பிராமண சமூகம் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியிலும் அந்த இடங்களைப் பிறருக்கு விட்டுக் கொடுக்கவில்லை. ஆரிய வழக்கின்படி மக்கள் பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்று நான்கு வருணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், தமிழ்நாட்டைப் பொருத்தவரையில் பிராமணர் என்றும், பிராமணர் அல்லாத ஏனையோர் அனைவரும் சூத்திரர் என்றும் இருவிதப் பிரிவினராக மட்டுமே பிரிக்கப்பட்டனர்.

இதன் காரணமாகச் சென்னையில் 1916 நவம்பர் 20 ஆம் நாள் “பிராமணர் அல்லாதார் மாநாடு” ஒன்று கூட்டப்பட்டது. இதில் “தென்னிந்தியநல உரிமைச் சங்கம்” என்று ஓர் இயக்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அதன் செயலாளராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சர். பி.தியாகராசச் செட்டியார் அறிக்கை ஒன்று வெளியிட்டார். அவ்வறிக்கையில் பிராமணர் எல்லாத் துறைகளிலும் ஏற்றம் பெற்றுள்ளனர். அதுபோல் எல்லா வகுப்பினரும் சமநிலை பெற்ற பின் சுதந்திரம் பெறவேண்டும். அப்போதுதான் எல்லாருக்கும் நலம் பயக்கும் எனக் கூறியிருந்தார். அந்தக் கட்சியேதான் நாளடைவில் அரசியல் கட்சியாக மாறி ‘நீதிக்கட்சியாக உருவானது

1920-37 காலகட்டத்தில் சென்னை மாகாணத்தில் நீதிக்கட்சியானது தேசியவாத இந்திய தேசிய காங்கிரசு கட்சிக்கு அரசியல் மாற்றாகச் செயல்பட்டது

13 ஆண்டுகள் பதவியில் இருந்த நீதிக்கட்சி 1937 தேர்தலில் காங்கிரசிடம் தோல்வியடைந்தது. இத்தோல்வியிலிருந்து அதனால் மீளமுடியவில்லை.

1938-ல் பெரியார் ஈ.வே.ராமசாமி நீதிக்கட்சியின் தலைவரானார். 1944-ல் கட்சியைத் ‘திராவிடர் கழகமாக’ மாற்றிய ஈ.வே.ராமசாமி, கட்சி தேர்தல்களில் போட்டியிடுவதை நிறுத்தினார். இம்மாற்றத்தை ஏற்காத ஒரு குழுவினர் ‘நீதிக்கட்சி’ என்ற பெயரில் போட்டிக் கட்சி ஒன்றைத் தொடங்கி

1952 தேர்தலில் போட்டியிட்டனர். பிராமணர் அல்லாதவர்களுக்கு ஆதரவாக செயல்படுவதாக நீதிக்கட்சி கூறினாலும், விரைவில் இது முசலிம்கள் மற்றும் பட்டியல் பிரிவு மக்களின் ஆதரவை இழந்து விட்டது. பிராமணரல்லாத வெள்ளாள சாதியினரான முதலியார்கள் மற்றும் பிள்ளைகள், பலிஜா நாயடுகள், பெரிசெட்டிகள், காப்புகள், கம்மாக்கள் ஆகியோரின் நலனுக்காக செயல்படுவதாக முசலிம்களும் பட்டியல் பிரிவு மக்களும் குற்றம் சாட்டினர்.

சாதி அடிப்படையில் இட ஒதுக்கீட்டை அறிமுகப்படுத்தியது, கல்வி மற்றும் சமய சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்தது ஆகியவை நீதிக்கட்சி அரசுகளின் குறிப்பிடத்தக்க செயல்கள்.

நீதிக்கட்சி ஆட்சிகாலத்தில் ஆந்திரப் பல்கலைக்கழகமும், அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகமும் தொடங்கப்பட்டன. சென்னை நகரின் தற்கால தி. நகர்ப் பகுதி நீதிக்கட்சி அரசுகளால் உருவாக்கப்பட்டது. எதிர்க் கட்சியாக இருந்தபோது 1937-40 இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தில் முக்கிய பங்காற்றியது.

1967 இலிருந்து தமிழ்நாட்டை ஆட்சி புரிந்து கொண்டிருக்கும் திராவிட கட்சிகளான தி.மு.க மற்றும் அதி.மு.க ஆகியவற்றுக்கு நீதிக்கட்சியும் திராவிடர் கழகமும் கொள்கை மற்றும் அரசியல் ரீதியாக முன்னோடிகளாகக் கருதப்படுகின்றன. ஆக திராவிடர் கழகத்தின் முன்னோடி ஆன நீதி கட்சி உருவானதில் தென்னிந்தியர்கள் அனைவரும் இடம் பெற்றிருந்தனர். ஆகவே திராவிடர் என்ற சொல்லை பெரியார் கையாண்டது வரலாற்றுத் தேவையாக அன்று இருந்தது. இன்றும் அது தொடர வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது மொழிவாரி மாநிலங்கள் பிரிக்கப்பட்ட பிறகும் அந்தப் பெயர் நிலைத்து விட்டதால் அந்த கட்சிகளும் அந்தப் பெயரிலேயே இயங்குகிறது. இது வரலாற்றில் தவிர்க்க முடியாத ஒரு தேவை. இதை புரிந்து கொண்டால் தமிழன், ஆந்திரன், கேரளன், கன்னடன் என்ற அனைத்தும் ஒரு கூட்டுக்குள் எப்படி அடங்க வேண்டிய காலத்தின் தேவை இருந்தது என்பது புரியும். இதைப் புரிந்தும் புரியாமல் நடிப்பது நாம் தமிழர் கட்சியின் அரசியல் நிலைப்பாடு.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

65/66

இந்த ஆண்டில் இதுவரை நான்கு மரணங்களைப் பார்த்தாயிற்று. அவற்றில் பாலிய நண்பன் பொன்மலை ராஜாவினுடைய அம்மாவின் மரணமும் என்னுடைய அம்மாயி மரணமும் இயல்பான மரணங்கள். அதுபோக அம்மாவின் வயது 86, அம்மாயி வயது 103 என்பதால் இந்த இரண்டு இழப்புகளையும் கொஞ்சம் இயல்பாக எடுத்துக்கொள்ள முடிகிறது.

மற்ற இரண்டில் ஒன்று தற்கொலை, மற்றொன்று கொலை. இருவரும் இப்போதுதான் முப்பதைக் கடந்திருக்கும் இளைய பிள்ளைகள். இந்த இரண்டு மரணங்களையும் ஜீரணிப்பதும் எளிதாக கடந்து செல்வதும் இயலாததாக இருக்கிறது.

எங்கள் கிழவிக்கான காரியத்திற்கான வேலைகளில் மூழ்கிக் கிடந்த நேரத்தில் தோழர் முத்தையாவிடம் இருந்து அழைப்பு. தூர்கா அச்சக உரிமையாளர் நண்பர் சரவணன் அவர்களின் மைத்துனர் சதீஷ் கள்ளக்குறிச்சியில் தற்கொலை செய்துகொண்ட தகவலைத் தருகிறார். சரவணனும் இறந்துபோன சதீஷின் சகோதரியும் கள்ளக்குறிச்சி வந்து கொண்டிருப்பதாகவும் கூறுகிறார். கள்ளக்குறிச்சி எங்கு இருக்கிறது என்பதையே அவர்கள் நில வரைபடம் பார்த்துதான் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் அனைத்து நடைமுறைகளையும் முடித்துக்கொடுத்து உடலை விரைவாக வாங்கிக்கொடுத்து அனுப்பிவைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறார். உடனே கள்ளக்குறிச்சி மாவட்டத்தின் CPM செயலாளர் தோழர் ஜெய்சங்கரைத் தொடர்புகொண்டு விவரங்களை சொல்கிறேன். தான் வேறு ஒரு முக்கியமான வேலையில் இருப்பதாகவும் கள்ளக்குறிச்சி ஒன்றிய செயலாளர் தோழர் ஏழுமலையைத் தொடர்புகொள்ளுமாறும் அவர் சொல்கிறார். நான் ஏழுமலையைத் தொடர்புகொள்வதற்குள் ஜெய்சங்கரே அவரைத் தொடர்புகொண்டு விவரத்தை சொல்லி இருக்கிறார்.

“வரும் தோழர் சரவணனுக்கு கள்ளக்குறிச்சியில் யாரையும் தெரியாது தோழர்...” என்று முடிப்பதற்குள் “என்ன தோழர், இப்படி சொல்றீங்க. எத்தனை பேர் இருக்கோம் இங்க. தோழர் வரட்டும். நாங்க பார்த்துக்கறோம். நீங்க பாட்டி காரியத்தைப் பாருங்க.” என்று இடைமறித்த ஏழுமலை சரவணனுடைய அலைபேசி எண்ணை வாங்கிக் கொள்கிறார்.

கள்ளக்குறிச்சி தோழர் சுதாவை அழைத்து விவரத்தை சொல்லி கூடவே இருக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரைமணி நேரம் கழித்து சரவணனோடு பேசுகிறேன். தோழர் ஏழுமலையும் சுதாவும் பேசியதாகவும் கொஞ்சம் நம்பிக்கை வந்திருப்பதாகவும் சொல்கிறார். ஒரு ஆளாக மட்டும் அவர்கள் கூட இருந்தால் போதும் மற்றதை தோழர்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்று கூறுகிறேன்.

சரவணனை காத்திருந்து சந்தித்த தோழர்கள் காவல் நிலையத்தில் புகார் கொடுப்பதில் இருந்து, மருத்துவமனை டினைப் பார்ப்பதில் இருந்து, ஆம்புலன்சிற்கு ஏற்பாடு செய்வதுவரைக்கும் அனைத்தையும் செய்கிறார்கள்.

“ஏம்பா... யாருப்பா இவங்க. ஏம்பா இப்படி யாருன்னே தெரியாத எனக்காக இவ்வளவு மெனக்கெடறாங்க. செத்தவனுக்காக கூட அழல. இவங்களோட அக்கறை அழவைக்குப்பா...” என்று அலைபேசியில் தழும்புகிறார் சரவணன். எமோஷனாகாதிங்க, கட்சித் தோழர்கள் அப்படித்தான் இருக்கணும் என்று சொல்கிறேன். அடுத்தநாள் மார்ச்சுவாரிக்குப் போகிறேன். ஏழுமலை, சுதா, இன்னும் சில தோழர்கள் நின்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆம்புலன்ஸ் தயாராக நிற்கிறது. ஓடிவந்து கட்டிப்பிடித்துக் கொள்கிறார் சரவணன். அங்கு நின்றுகொண்டிருந்த இறந்துபோன பிள்ளையின் சகோதரியிடம் “இவர்தான் எட்வின்” என்று அறிமுகப்படுத்துகிறார்கள். ஓடிவந்த அந்தக் குழந்தை “அப்பா” என்று கத்தியவாறு என் காலில் விழுந்து கதறுகிறாள். கொஞ்சமும் எதிர்பார்க்கவில்லை என்பதால் தடுக்க யாராலும் இயலவில்லை. குனிந்து தூக்குகிறேன். “என்ன சாமி இது...” என்று நானும் விசும்புகிறேன்.

“நீங்க செஞ்ச உதவிக்காக காலுல விழலப்பா. நீங்க கம்யூனிஸ்ட்தான. நீங்க இவனமாதிரி சின்னப்பசங்ககிட்ட போய் இவனமாதிரி ஆன்லைன் கேம்பளிங் ஆடாதிங்கன்னு சொல்லுங்கப்பா...” என்று கதறுகிறாள். பார்க்கிறேன், சரவணன், அவரது தம்பி, ஏழுமலை, ச்தா என்று எல்லோருமே அழுது கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லோருக்குமாகப் போராடுவது மட்டுமல்ல யாருக்காவும் அழுவதும் கூட கம்யூனிஸ்டுகளின் லட்சணம்தான். அந்தக் குழந்தை எல்லோரிடமும் பேசச் சொன்னாள். அதை செய்ய வேண்டும். செத்துக்கிடக்கும் அவளது தம்பி பெயர் சதீஷ். வயது 31. கள்ளக்குறிச்சி இந்தியன் வங்கியில் துணை மேலாளர். கைநிறைய சம்பளம். வங்கி நண்பர்களிடம் விசாரித்ததில் அற்புதமான ஊழியர். வங்கியின் மிகச்சிறந்த ஊழியர்களில் அவரும் ஒருவர். ஏதோ ஒரு வகையில் இணையச் சூதாட்டத்தில் விழுந்திருக்கிறார். கடன் வருகிறது. தோழர் சரவணன் கடனில் இருந்து அவரை மீட்கிறார். மீண்டும் குதில் சிக்குகிறார். மீண்டும் கடன். இந்த இளவயதில் விவாக ரத்தாகிறது. உளைச்சல்..., உளைச்சல் இறுதியாக தற்கொலையில் வந்து முடிந்திருக்கிறது. இணையச் சூது கொடூரமானது.

“ப்ளீஸ்... சின்னப்பசங்ககிட்ட பேசுங்கப்பா. சின்னப்பசங்க சூதாட்டத்தால செத்துடக் கூடாதுப்பா. நீங்க கம்யூனிஸ்ட்தான பேசுங்கப்பா” என்ற அந்தக் குழந்தையின் குரல் என்னைப் பிசைந்துகொண்டே இருக்கிறது. பேசவேண்டும். உரத்துப் பேசவேண்டும். ஓய்வற்றுப் பேச வேண்டும்.

அடுத்தது 17.01.2025 அன்று காலை கைகளத்தாரில் நடந்த கொலை. தீண்டாமை ஒழிப்பு முன்னணியின் மாநிலச் செயலாளர் தோழர் சாமுவேல்ராஜாவோடு போகிறோம். முதல் நாளை எங்கள் மாவட்டச் செயலாளர் தோழர் ரமேசும் மாவட்டக்குழுத் தோழர் சக்திவேலும் அங்கு சென்றுவிட்டனர். அகப்படுகிறவர்களிடமெல்லாம் விசாரிக்கிறோம். அந்தக் கொலைக்கான காரணம் என்னவென்று முழுவதுமாகத் தெரியவில்லை. செத்துப்போன மணிகண்டனும் அவனைக் கொலைசெய்த தேவேந்திரனும் ஒரே முதலாளியிடம் வேலைபார்க்கும் ஓட்டுநர்கள். இருவருக்கும் தொழிலீடியாக

அவ்வப்போது சண்டை வந்து மறையும் என்று சொல்கிறார்கள். சம்பவம் நடந்த அன்று காலை ஒரு தேநீர்க்கடையில் நின்று தேநீர் குடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் தேவேந்திரனும் மணிகண்டனும். அப்போது அந்தப் பக்கமாக வந்து கொண்டிருந்த பூமாலையை “பூமாலண்ணே உ சாப்பிடலாமா?” என்று கேட்டிருக்கிறான் மணிகண்டன். அப்போதுதான் தேநீர் குடித்ததாகக் கூறி கடந்து போகிறார் பூமாலை. அவர்கள் இருவரும் அவனும் வேலைபார்க்கும் இடத்தில்தான் பூமாலையும் வேலைபார்க்கிறார்.

ஏற்கெனவே அவர்களுக்குள் இருக்கும் பிரச்சினைகளை மனதிற்குள் ஓடவிட்ட தேவேந்திரன், “ஏண்டா எவ்வளவு தைரியம் இருந்தா குடியான மனுஷன் நீ பேர் சொல்லிக் கூப்பிடுவ?” என்று சண்டைக்குப் போயிருக்கிறான். கூப்பிடத்தான பேரு என்று அவனும் மல்லுக்கு நிற்க கொஞ்சம் தள்ளுமுள்ளு நிகழ்ந்திருக்கிறது. அதன்பிறகு காவலர் ஸீதரோடு வண்டியில் வந்துகொண்டிருந்த மணிகண்டன் வழியில் அமர்ந்திருந்த தனது முதலாளியைப் பார்த்ததும் இறங்கியபோது தேவேந்திரன் கழுத்தை அறுத்துக் கொன்றதாக தகவல் வருகிறது. காலையில் டக்கடையில் அவர்களுக்கிடையே நடந்த தள்ளுமுள்ளு உண்மை என்றே எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். மணிகண்டனை தேவேந்திரன் கொன்றதையும் அப்போது அந்தக் காவலர் உடன் இருந்ததையும் எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் எப்படி அந்த காவலர் வந்தார் என்பதற்கான காரணம் தெளிவாக இல்லை.

- அன்று காலை சாதியின் பெயரால் இருவருக்கும் தள்ளுமுள்ளு நடந்திருக்கிறது
- வழக்கமாக கஞ்சா போதையிலேயே இருக்கும் தேவேந்திரன் அப்போதும் கஞ்சா போதையில்தான் இருந்திருக்கிறான்

சாதியும் கஞ்சாவும் விரவிக் கிடக்கிறது என்பது உண்மை. இதை மறுத்து முட்டுக்கொடுக்காமல் இரண்டிற்கெதிராகவும் நடவடிக்கை எடுப்பதுதான் திராவிடத்தின் கூறு என்பதை மாநில அரசு இப்போதாவது உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

முல்லைவே கரிசலாய்! கரிசலே முல்லையாய்!

சமூக வளர்ச்சிப் போக்கில் பொருள் உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியினால் தமிழகத்தின் திணைச் சமூக வாழ்க்கை சிறிது சிறிதாக மாற்றங்களை அடைந்ததுடன், மறைவுக்கும் ஆட்பட்டது. இது வரலாற்றில் தவிர்க்க இயலாத ஒன்றுதான். திணைச் சமூகம் மறைந்தாலும் அதன் தாக்கம் நம் பண்பாட்டு வரலாற்றில் அவ்வப்போது தலைதூக்கவே செய்கிறது. கொங்குநாடு, பாண்டிநாடு, சோழநாடு என்று தமிழகத்தின் நிலப்பகுதிகளைச் சுட்டுவது ஒரு பக்கம் என்றால், வட்டார வரலாறு, வட்டார இலக்கியம் என்று தொடங்கி கரிசல் இலக்கியம், நெய்தல் இலக்கியம், நடுநாட்டு இலக்கியம், கொங்கு இலக்கியம் என்று அடையாளப்படுத்தலும் நிகழ்கிறது.

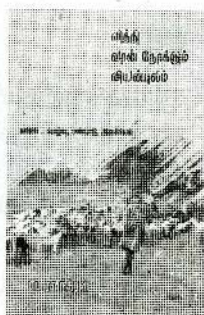
இங்கு அறிமுகமாகும் நூல், கரிசல் நிலத்தை அடையாளப்படுத்தலில் தொடங்கி, அந்நில மக்களின் தொழில், உணவு, கலை-இலக்கியம், பொருள்சார் பண்பாடு என்பனவற்றை எல்லாம் அறிமுகம் செய்கிறது. அவரது அறிமுகம் கரிசல் என்ற நிலத்தின் தொன்மையில் இருந்தே தொடங்குகிறது.

கரிசல்

கரிசல் என்ற சொல் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியைக் குறிப்பதாகும். இங்கு நிலம் என்பது மண் ஆகும். கரிசல் மண் கருநிறம் கொண்டது. இந்நிலப் பகுதி குறித்து

“கரிசல் மண்ணானது தமிழகத்தின் கோயம்புத்தூர், வேலூர், மதுரை, தேனி, இராமநாதபுரம், சிவகங்கை, விருதுநகர், தூத்துக்குடி, தென்காசி மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் காணப்படுகிறது.” (பக்கம்:14) என்கிறார்.

தென் மாவட்டங்களின் கரிசல்

நிலப்பகுதிகளை உள்ளடக்கி கரிசல் வட்டாரம் என்ற சொல்லாட்சியும் தற்கால இலக்கியப் படைப்பாளிகளிடமும் வாசகர்களிடமும் வழக்கில் உள்ளது. “என்றன் பாட்டுத்திறத்தாலே இவ்வையத்தைப் பாலிப்பேன்” என்று பாடிய பாரதியைக்கூட “கரிசல் கவிஞன்” என்பர்.

“பூகோள ரீதியாகச் சொல்வதென்றால் வகையாற்றின் தெற்குக்கரைப் பாசனப் பகுதிக்குத் தெற்கு, தாமிரபரணி வடக்குக்கரைப் பாசனப் பரப்பிற்கு வடக்கு, வங்காளவிரிகுடா கடற்கரைப் பரப்பிற்கு மேற்கு, மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைக்குக் கிழக்கு இதற்குள் அடங்கிய நிலப்பரப்பே கரிசல் வட்டாரம் என்றழைக்கப்படுகிறது” என்கிறார் (மேலது). இவ்வாறு கரிசல் நிலப்பகுதிகளைச் சுட்டிக்காட்டிவிட்டு அதன் தொன்மையை ஆராய்ந்துள்ளார்.

முல்லையும் கரிசலும்

தமிழர்களின் திணைச் சமூக வாழ்வை அறிமுகப்படுத்தும் முன்னோடி நூலாக அமைவது தொல்காப்பியமாகும். அதில் ஒவ்வொரு திணைக்கும் உரித்தான நிலங்களை முதற்பொருள் என்பதாகச் சுட்டியுள்ளார். இவ்வகையில் முல்லை என்ற திணைக்குரிய நிலமாக, காடும் காடுசார்ந்த நிலப்பகுதியை அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இங்கு காடு என்பது குறிஞ்சிநிலக்காடு போன்று அடர்ந்த காடல்ல. புதர்ச் செடிகளைக் கொண்ட குறுங்காடாகும். கரிசல் நிலம் முல்லை நிலப்பகுதிக்குரிய காடுகளையும், வேளாண் நிலங்களையும் கொண்டிருப்பதன் அடிப்படையில், சங்க இலக்கியம் குறிப்பிடும் முல்லைநிலம் என்பது இன்றையக் கரிசல் நிலப்பகுதியே என்பது இந்நூலாசிரியரின் கருத்தாகும். தம் கருத்தை நிலைநாட்டும் வகையில் சில சான்றுகளை

கரிசல் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் நேர் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பாக கருப்புமண் என்ற பொருளில், Block Soil என்றும் பருத்தி விளையும் பரந்த நிலப்பகுதியாதலால், பருத்தி விளையும் கருநிறச் சமவெளி என்ற பொருளில் Block cotton plain என்றும், பருத்தி பயிரிட ஏற்ற கருநிற நிலங்களைக் கொண்டிருந்தமையால் Block Cotton Soil என்றும் ஆங்கிலேயர்கள் மாவட்ட விவரச் சுவடிகளிலும் (கெசட்டியர்) கையேடுகளிலும் (மானுவல்) அரசிதழ்களிலும் (கெசட்டியர்) குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

அவர் முன்வைத்துள்ளார். கரிசல்மண், வேளாண் பயிர்கள், அவற்றுக்கான நீர் ஆதாரம்,

விலங்குகள், மேய்ச்சல் வாழ்க்கை என்பனவற்றை முல்லைத் திணைச் செய்திகளுடன் ஒப்பிட்டுத் தம் கருத்தை நிறுவுகிறார்..

கரிசல் மண்

கரிசல் மண்ணின் கருநிறம் குறித்த பதிவு பாண்டியர் காலத்தைக் கல்வெட்டு ஒன்றில் காணப்படுகிறது. சாத்தன் கொற்றன் என்பவன் கால்நடைகளின் நீர்த்தேவைக்காகக் கிணறு ஒன்றை வெட்டுவித்துள்ளான் (ஆண்டு குறிப்பிடப்படவில்லை). விருதுநகர் சிவகாசிச் சாலையில் உள்ள வெள்ளூர் கிராமத்தில் இச்செய்தியைக் கூறும் கல்வெட்டில் கருநிலக்குடி நாடு என்ற சொல்லால் அந்நிலப்பகுதி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (பக்:17). ஆங்கில ஆட்சியிலும் கரிசல் நிலம் அதன் கருப்பு நிறத்தால் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

கரிசல் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் நேர் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பாக கருப்புமண் என்ற பொருளில், Block Soil என்றும் பருத்தி விளையும் பரந்த நிலப்பகுதியாதலால், பருத்தி விளையும் கருநிறச் சமவெளி என்ற பொருளில் Block cotton plain என்றும், பருத்தி பயிரிட ஏற்ற கருநிற நிலங்களைக் கொண்டிருந்தமையால் Block Cotton Soil என்றும் ஆங்கிலேயர்கள் மாவட்ட விவரச் சுவடிகளிலும் (கெசட்டியர்) கையேடுகளிலும் (மானுவல்) அரசிதழ்களிலும் (கெசட்டியர்) குறிப்பிட்டுள்ளனர். அத்துடன் புன்செய் நிலத்தானியங்களும், பருத்தியும் இந்நிலப்பகுதியில் அதிகமாக விளைவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

பயிர் வகைகள்

மதுரையின் தெற்கு எல்லையில் உள்ள நிலப்பரப்பை “முல்லை சான்ற புறவு அணிந்து ஒருசார்” என்று மதுரைக்காஞ்சி (285) குறிப்பிடுகிறது. “முல்லை நிலம் சூழ்ந்த பகுதி ஒரு பக்கம் அமைந்திருக்க” என்பது இத்தொடரின் பொருளாகும். இதன் அடிப்படையில் இம்முல்லை நிலமானது, “மதுரைக்குத் தெற்கே உள்ள கரிசல் நிலப்பரப்பு” என்ற முடிவுக்கு நூலாசிரியர் வருகிறார் (பக்கம்16). மேலும் இந்நிலத்தில் விளையும் பயிர்களாக திணை, வரகு, எள் என்பனவற்றை மதுரைக்காஞ்சி (270-271) குறிப்பிடுகிறது. இவை முல்லை நிலத்துப் பயிர்கள் என்பதையும், இன்று இவை கரிசல் நிலத்தின் பயிர்களாக விளங்குவதையும் இணைத்துச் சங்ககால முல்லைத் திணையே இன்றைய கரிசல் என்ற கருத்தை முன் மொழிகிறார் (பக்16).

வரகு, திணை ஆகிய புன்செய்தானியங்களும் கொள், அவரை ஆகிய பருப்புகளும் தவிர வேறு உணவுகள் முல்லை நிலச் சிற்றூரில் கிடையாது என்கிறது ஒரு புறநானூற்றுச் செய்யுள் (335). முல்லை நிலச் சிற்றூரில் நெல் விளையாது என்கிறது மற்றொரு புறநானூற்றுச் செய்யுள் (328) (மின்சாரத்தின் அறிமுகம் இந்நிலையை இன்று ஓரளவுக்கு மாற்றிவிட்டது). கரிசல் வேளாண்மையில் இவை இன்றும் தொடர்வதைச் சான்றாகக் கொண்டு முல்லைத் திணையே இன்றைய கரிசல் என்ற தம் கருத்துக்கு மேலும் வலுவூட்டுகிறார் (258-259).

பயிரும் நீரும்

பண்டைத் தமிழர்கள் வேளாண்மைக்கான நிலங்களை மென்புலம், வன்புலம் என்று பாகுபடுத்தியிருந்தார்கள். நீர்வளம் மிக்க

நிலங்களே மென்புலம் ஆகும்.

நன்செய் என்றும் அழைக்கப்பட்ட இந்நிலங்களுக்கு ஆறு, வாய்க்கால், ஏரி, குளம் என்பவற்றின் துணையால் நீர்ப்பாய்ச்சி, தண்ணீர் அதிகம் தேவைப்படும் பயிர்களான நெல், வாழை, கரும்பு போன்றவற்றைப் பயிர் செய்வர்.

புன்புலம் என்பது நீர்வளம் இல்லாத நிலப் பகுதியாகும். புன்செய் (புஞ்சை) என்றும் இது அழைக்கப்படுகிறது. புன்செய் நிலத்தில் மழையை மட்டுமே நம்பி கம்பு சோளம், வரகு, தினை, குதிரைவாலி, காடைக்கண்ணி போன்ற தானியங்களையும் எள், ஆமணக்கு ஆகிய எண்ணெய் வித்துக்களையும் துவரை, உழுந்து, மொச்சை. காணம் (கொள்ளு) துவரை போன்ற பயறு வகைகளையும் பயிரிடுவர். பருத்தி இந்நிலத்தின் முக்கிய அடையாளமாகும்.

மானவாரி

மழையை எதிர்நோக்கி, மழைக்காலத்தில் மட்டுமே இங்கு வேளாண்மை நடைபெறுவதால், “வானம் பார்த்த பூமி” என்று குறிப்பிடுவர். மானவாரி விவசாயம் என்றும் இவ்வேளாண்மையை அழைப்பதுண்டு. மானாவாரி என்ற சொல் குறித்து “வானவாரி என்ற சொல்லே மானாவாரியகத் திரிபடைந்துள்ளது. வாரி என்றால் விளைச்சல் அல்லது வெள்ளாமை என்று பொருள். வானம் என்றால் மேகம் அல்லது ஆகாயம். மழை பொழியக்கூடிய மேகத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் விவசாய நிலம் என்பதால் அது வானவாரி என்றழைக்கப்பட்டு மானாவாரியகத் திரிபடைந்துள்ளது” (பக்:19-2).

புறநானூற்றுச் செய்யுள் (18) ஒன்று “வித்தி வான் நோக்கும் புன் புலம்” என்கிறது. “விதைத்துப் பின்பு முளைத்து வளர மழையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் புன்செய் நிலம்” என்பது இத்தொடரின் பொருளாகும். மற்றொரு செய்யுள் (162) மழை தரும் நீரின் துணையால் வேளாண்மை நிகழும் பரந்த நிலப்பகுதி என்ற பொருளில் “கார்புறந்த நீருடை வியன்புலம்” என்கிறது.

கோடை காலத்தில் மிகுதியான வெப்பத்தினால் முல்லை நிலம் பாளம் பாளமாக வெடித்து வறண்டு காணப்படும் காட்சியை அகநானூற்றுச் செய்யுள் (164)

சித்திரிக்கிறது. இது கரிசலிலும் நிகழும். இதற்கான அறிவியல் காரணத்தை நூலாசிரியர் பின்வருமாறு விளக்கியுள்ளார்:

‘கரிசல் மண்ணில் “மோண்ட் மொரில்லோனைட் (Mont Morillonite) என்ற களிமண் 50% உள்ளது. இது மழைக்காலத்தில் நீரை ஈர்த்துக் கொள்வதால் விரிவடைகின்றது. கோடையில் ஈரம் உலரும்போது மண் சுருங்கிவிடுகிறது. இப்படி சுருங்கி விரிவதால் கோடைகாலத்தில் கரிசல் நிலத்தில் பாளம் பாளமாய் வெடிப்பு ஏற்படுகின்றது”.

அகநானூறு சித்திரிக்கும் செய்தி கரிசலில் நிகழ்வதனுடன் ஒத்துப்போகிறது. முல்லை நிலமே கரிசல் என்ற நூலாசிரியரின் கருத்துக்கு இது அரண்செய்கிறது. பண்டைத் தமிழகத்தின் ஐந்திணைப் பாகுபாட்டில் ஒன்றான முல்லைத்

‘கரிசல் மண்ணில் “மோண்ட் மொரில்லோனைட் (Mont Morillonite) என்ற களிமண் 50% உள்ளது. இது மழைக்காலத்தில் நீரை ஈர்த்துக் கொள்வதால் விரிவடைகின்றது. கோடையில் ஈரம் உலரும்போது மண் சுருங்கிவிடுகிறது. இப்படி சுருங்கி விரிவதால் கோடைகாலத்தில் கரிசல் நிலத்தில் பாளம் பாளமாய் வெடிப்பு ஏற்படுகின்றது”.

திணைக்குரிய நிலமே கரிசல் நிலம் என்ற கருத்தை முதல் இரண்டு இயல்களில் இவ்வாறு குறிப்பிட்டுவிட்டு அடுத்துவரும் இருபது இயல்களில் கரிசல் நிலப் பகுதியில் வாழும் மனித சமூகம், நீர் மேலாண்மை விலங்குகள், முளைப்பாரி, மழைக்கஞ்சி என்ற சடங்குகள் என இன்றைய கரிசல் சமூக வாழ்க்கைக்குள் நுழைந்துவிடுகிறார். இதன்வழி இவற்றில் இடம்பெறும் பண்டையச் சமூக வாழ்வின் எச்சங்களைத் தேடுவதே இவரது நோக்கமாகும். இத்தேடலில் அவர் ஓரளவு வெற்றியும் பெற்றுள்ளார்.

இத்துடன் கரிசல் என்ற நிலப்பகுதியின் குடியிருப்புகள், கிராமங்கள், உணவு, கடவுள்கள், இந்நிலத்தின் முக்கிய

அடையாளமாக விளங்கிய பருத்தி என்பன தொடர்பான செய்திகளையும் பதிவிட்டுள்ளார்.

சிறுவாடு

பொருள்சார் பண்பாடு தொடர்பான தரவுகளுக்கும் குறைவில்லை. ஊடு பயிர் அல்லது கலப்புப் பயிர் குறித்தும் அது கரிசல் நிலப் பெண்களின் சிறுவாடு அல்லது சிறுவாட்டுப் பணத்திற்குத் துணைநின்றது குறித்தும் கூறும் செய்திகள் கிராமப்புறப் பெண்களின் பொருளாதாரம் குறித்த ஆய்வுக்குத் துணை நிற்கும் தன்மையன.

ஊடுபயிரினால் பருத்தி விளைச்சல் குறைகிறது என்று கருதியதால் ஆங்கிலக் காலனிய அரசு இதைக் கைவிட அறிவுறுத்தியுள்ளது. ஏனெனில் அவர்கள் பருத்தி ஏற்றுமதியில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். காலனிய நலன் நம் மரபவழிப் பொருளாதாரச் செயல்பாடுகளில் எவ்வாறெல்லாம் தலையிட்டது என்பதற்கு இது ஓர் எடுத்துக்காட்டு. இது குறித்து ஸ்டீவரட் என்ற ஆங்கில அதிகாரி தாம் எழுதிய திருநெல்வேலி மாவட்டக் கையேடு (A.J. Stuart. A Manual Of The Tinnevely District - 1879) என்ற நூலில், பயறு வகைகள், கொத்தமல்லி, தினை என்பன சிறு அளவில் பருத்தியில் கலப்புப் பயிராகப் பயிரிடப்பட்டு வந்ததாகவும், இது பெண்களின் தேவைக்குரியதென்பதால் தனிப்பருத்தி பயிரிடுவதற்கு எதிர்ப்பு வந்ததாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளதை இந்நூலாசிரியர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

வேலிக்கருவை

வேலிக்கருவை அல்லது சீமைக்கருவை என்றழைக்கப்படும் அயல்தாவரம் ஒன்று தமிழ்நாடு முழுவதும் பரவலாகக் காணப்படுகிறது. இது சுற்றுப்புறச் சூழலின் எதிரி என்று சுட்டப்படுகிறது. ஆனால் கரிசல் நிலங்களில் இது ஒரு பயிராகவே இடம் பெற்றுக் கரிசல் வேளாண் பொருளாதாரத்தில் புறக்கணிக்க இயலாத பங்கை வகித்து வருகிறது. இத்தாவரம் குறித்து "வேலிக்கருவை - கரிசலின் வரமா? சாபமா?" என்ற தலைப்பில் பதினேழாவது இயலில் நூலாசிரியர் சில கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளார். அறிவியல் சான்றுகள் இன்றி இத்தாவரம் குறித்த தவறான கருத்துக்கள் பரப்பப்பட்டுள்ளது என்ற கருத்தும்

பதிவாகியுள்ளது. விவாதிக்க வேண்டிய ஓர் இயல் இது.

•••

சங்ககாலத்திய ஐந்திணைகளில் ஒன்றாக இடம் பெற்றிருந்த முல்லைத் திணை என்பது இன்றையக் கரிசல் நிலமே என்ற கருதுகோளை முன்வைத்து இந்நூலை வழக்கறிஞரும் தோழ்நுமான பெ.ரவீந்திரன் எழுதியுள்ளார். தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் கலைஞர் சங்கத்துடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு அதன் வளர்ச்சிக்குத் துணை நிற்பவர்.

இந்நூலை உருவாக்க அவர் எழுத்தாவணங்கள் நூல்களுடன் நின்றுவிடாமல், கள ஆய்வு மேற்கொண்டு, தரவுகளைச் சேகரித்துள்ளார். ஒளிப்படங்களையும் எடுத்துச் சேர்த்துள்ளார். அவருடைய கருத்துகளுடன் மாறுபாடு கொள்ளலாம். ஆனால் இவை ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதல்ல என்று ஒற்றை வரியில் கூறி ஒதுக்கிவிட முடியாது. அவரை மறுக்க அவரைப் போன்று தரவுகளை முன்வைக்க வேண்டும்.

இந்நூலில் அவருடைய கரிசல் இலக்கிய வாசிப்பின் தாக்கம் அழுத்தமாக இடம்பெற்றுள்ளது. சமூக வரலாற்றாய்வில் இலக்கியத்தையும் சான்றாகக் கொள்ளலாமா என்ற வினா இன்று தேவையற்ற ஒன்றாகிவிட்டது. புகழ்வாய்ந்த ஆங்கில நாவலாசிரியரான சார்லஸ் டிக்கன்சின் நாவல்கள் சில இராணி விக்டோரியா கால 18ஆம் நூற்றாண்டு இங்கிலாந்தின் குழந்தைத் தொழிலாளர்களின் அவலநிலையைப் பதிவுசெய்து இலக்கிய மதிப்பை மட்டுமின்றி, வரலாற்று ஆவணம் என்ற தகுதியையும் பெற்றுள்ளது. புதிய வரலாற்று வரைவில் சான்றாவணம் என்ற தகுதியை இலக்கியம் அடைந்து விட்டது. இருப்பினும் இந்நூலாசிரியரின் கரிசல் இலக்கிய ஈடுபாடு நூலில் சற்று அதிகமாகவே ஆதிக்கம் செலுத்தியுள்ளது.

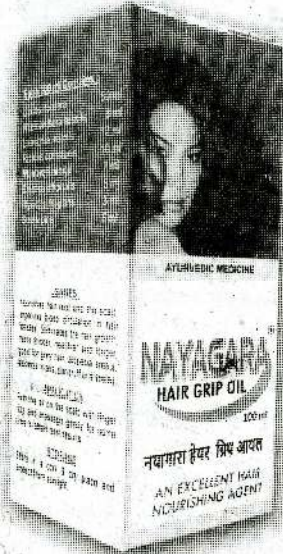
பெ.ரவீந்திரன். வித்தி வுன்னோக்கும் வியன்புலம் (கரிசல் - வாழ்வு - பண்பாடு-இலக்கியம்) பக்கம்:298. விலை:₹350. செம்முல்லைப் பதிப்பகம், 2/653 ராஜதுரை நகர், விளாம்பட்டி சாலை, சிவகாசி 626124. அலைபேசி: 9944977068.

கட்டுரையாளர்: நாட்டார் வழக்காற்றியாளர்

**முடிவில்லா
பிரச்சனைகளுக்கு
தீர்வு**

**NAYAGARA
HAIR GRIP OIL**

**மூச்சு குழாயின் சுவாசம் இலேசாகும்!
ஆயுர்வேதம் தந்த அற்புதம்**

மூலிகை ஆராய்ச்சியில் 33 வருடங்களாக ஈடுபட்டுள்ள மூலிகை ஆராய்ச்சியாளர் மற்றும் 15 வருடங்களாக ஆயுர்வேதத் துறையில் உள்ள ஆயுர்வேத மருத்துவர் ஆகியோரின் அற்புதமான தயாரிப்பு **ஸ்வாசஃப்ரி**.

நாட்பட்ட ஆஸ்துமா, சளி, இருமல், தும்மல் உள்ளிட்ட நுரையீரல் சம்மந்தப்பட்ட அனைத்திற்கும் மிகச்சிறந்தது.

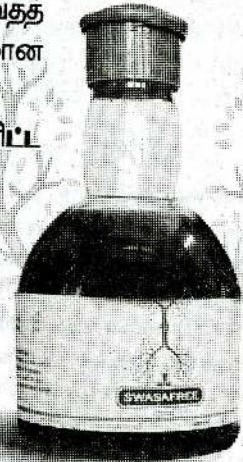
கொரியர் / தபாலில் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

கிடைக்குமிடம் :

வெற்றி விநாயகர் மெடிக்கல்ஸ்

தி சசான்லி அக்குபஞ்சர் & ஆயுர்வேதிக் கிளிநிக் வளாகம்,
11-A, பாரதிதாசன் தெரு, பிள்ளையார் கோயில் எதிரில்,
மஞ்சக்குப்பம், கடலூர்-1.

செல் : 93676 22248, போன் : 04142-355418

மேலும் விபரங்களுக்கு : 96003 09546, 93676 22256

வரலாற்றுப் புனைவுவெளியில் ஓளரங்கசீப்

‘ஆலம்கீர் ஓளரங்கசீப்’ என்ற தலைப்பில் புலியூர் முருகேசன் எழுதியுள்ள வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கிட முயலும் நாவல் பிரதியை வாசித்தபோது வாசிப்பின்மூலம் எனக்குள் உருவாகியபிரதியைஇங்குப்பதிவாக்கியுள்ளேன். நீங்கள் ஆலம்கீர் நாவலை வாசிக்கையில் உங்களுக்கான பிரதியை உருவாக்கிட வாய்ப்பு உள்ளது. ஒரு நாவலுக்குப் பல்வேறு வாசிப்புப் பிரதிகள் உண்டெனில் முருகேசனின் நோக்கம், காற்றில் கரைந்து போய்விடுமா என்ன? முருகேசனுக்கும் பிரதிக்கும் தொடர்பு இல்லை என்றாகி விடுமா? யோசிக்க வேண்டியுள்ளது.

ஹெச்.அமீர் அலி எழுதிய ‘ஓளரங்கசீப்’, செ.திவான் எழுதிய ‘வரலாற்றின் வெளிச்சத்தில் ஓளரங்கசீப்’, மதனின் ‘வந்தார்கள் வென்றார்கள்’ போன்ற வரலாற்று நூல்களின் உதவியுடன் புலியூர் முருகேசன், ஆலம்கீர் ஓளரங்கசீப் நாவலை எழுதியதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆங்கிலத்தில் ஆட்ரே ட்ரெஷ்கெ உள்ளிட்ட சில வரலாற்றாய்வாளர்கள் எழுதியுள்ள ஓளரங்கசீப் பற்றி எழுதியுள்ள வரலாற்றுப் புத்தகங்கள் கவனத்திற்குரியன. தமிழில் ஏற்கனவே இந்திரா பார்த்தசாரதியின் ‘ஓளரங்கசீப்’ நாடகம், எஸ். ராமகிருஷ்ணனின் ‘இடக்கை’ நாவல், சாரு நிவேதிதாவின் ‘நான் தான் ஓளரங்கசீப்’ நாவல் ஆகிய மூன்று இலக்கியப் பிரதிகளும் இஸ்லாமிய மன்னரான ஓளரங்கசீப் மன்னரை முன்வைத்துத் தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளன. வட இந்தியாவில் இருந்து ஆண்ட முகாலாயப் பேரரசின் மன்னரான ஓளரங்கசீப், தமிழ் எழுத்தாளர்களைக் கவர்ந்தது எப்படி என்பது முக்கியமான கேள்வி. அதற்குக் காரணம் ஓளரங்கசீப் வாழ்க்கை பற்றிக் கிடைக்கிற வரலாற்று ஆவணங்கள்தான். ஓளரங்கசீப் என்ற மனிதனின் நடைமுறை வாழ்க்கையும் மன உணர்வுகளும் படைப்பாளர்களிடம் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் வல்லமையுன. இந்திய அரசியல் வரலாற்றில்

பன்முக ஆளுமையுடன் தனித்து விளங்கிய ஓளரங்கசீப் பற்றிய கதையாடல்களினால் ஈர்க்கப்பட்ட முருகேசன் வரலாற்று நாவலை எழுதியுள்ளார்.

ஆவணங்கள் சித்திரிக்கிற ஓளரங்கசீப் பற்றிய பிம்பத்திற்கும் ஓளரங்கசீப் இஸ்லாமிய மத அடிப்படைவாதி என்று இந்திய வரலாற்றாசிரியர்கள் கட்டமைத்திடும் புனைவுக்கும் இடையில் பெரும் வேறுபாடுகள் நிலவுகின்றன. தனிமனிதரீதியில் ஓளரங்கசீப்பின் சொந்த வாழ்க்கைக்கும் அவருடைய அன்றாட அரசியல் செயல்பாடுகளுக்கும் இடையில் நிலவுகின்ற முரண்பாடுகள் தான் படைப்பாளர்களுக்குப் பேசுபொருளாக மாறியுள்ளன என்று சொல்ல முடியும்.

ஓளரங்கசீப்தான் இந்திய வரலாற்றில் வரலாற்றாசிரியர்களால் அதிகம் தூற்றப்படுகின்ற மன்னர். ஓளரங்கசீப் செய்த அரசியல் செயல்பாடுகளை இன்றைக்கு விவாதிக்க முற்பட்டால்கூட சச்சரவு ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது. ஓளரங்கசீப் கொடுங்கோலர்; மதவெறியர்; இந்துக் கோவில்களை இடித்தார்; இந்துக்களை வெறுத்தவர் போன்றவைதான் அவருடைய அடையாளங்களாகப் பொதுவெளியில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் ஓளரங்கசீப் ஆட்சியில் எத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் கோவிலை இடிக்க நேர்ந்தது என்பது குறித்து வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கள்ள மௌனம் சாதிக்கின்றனர். ஓளரங்கசீப் பல இந்துக் கோயில்களுக்கு - சோமேஸ்வரநாத மகாதேவ கோயில் (அலகாபாத்) ஐங்கம்பதி கோயில் (காசி) உமானந்த் கோயில் (கவுஹாத்தி) போன்றவற்றுக்கு மான்யம் வழங்கியதைச் சில இந்திய வரலாற்று ஆசிரியர்கள் வேண்டுமென்றே மறைக்கின்றனர். ஓளரங்கசீப் ஆட்சியில் ராஜ்புத்திரர்களுடன் இணக்கமான உறவு உள்ளிட்ட பல இந்து சமயத்தினர்

காங்கிரஸ் சிறுத்திலை பிப்ரவரி 2025

நிர்வாகத்திலும் படையிலும் பங்கேற்ற தகவல்கள் ஆவணங்களில் பதிவாகியுள்ளன. இந்திய வரலாற்றின் பக்கங்களில் அவரைக் கொடுங்கோலனாகச் சித்திரித்து அவர் பெயரை அழித்துத் துடைத்துவிட வேண்டும் என்று தீவிரமாகச் சிலர் இயங்குவதன் பின்னர் காத்திரமான மத அடிப்படைவாத அரசியல் பொதிந்துள்ளது. இன்றளவும் ஓளரங்கசிப் மீது கண்டனங்களும் எதிர்ப்புகளும் அவதூறுகளும் தொடர்ந்து வீசப்படுகின்றன. இன்னொருபுறம் வரலாற்றை நுணுகி ஆராய்ந்தால் ஓளரங்கசிப் புதிராக இருக்கிறார்; பெரும்பாலான முகாலாய மன்னர்களில் இருந்து முற்றிலும் மாறுபடுகின்றார். அவரைப் பற்றிய வரலாற்றுப் பதிவுகளைவிட புனைவுகளே அதிகம். அவற்றைச் சுற்றிப் பின்னப்பட்டுள்ள எண்ணற்ற புனைகதைகளையும் கற்பனைகளையும் அகற்றி, ரத்தமும் சதையுமான மனிதராக ஓளரங்கசிப்பை மீட்டெடுப்பது ஒருவகையில் சவாலானது; சிக்கலானது. விரிவான வரலாற்றுத் தரவுகளின் உதவியோடு, நேர்மையான ஆய்வுகள்மூலம் ஓளரங்கசிப்பைக் கொண்டாடமலும் தூற்றாமலும் அவருடைய ஆளுமையைக் கண்டறிய வேண்டியுள்ளது; செயல்பாடுகளை மதிப்பிட வேண்டியுள்ளது

•••

பூமியில் மனித இருப்பு, கடந்த காலம் என்ற நினைவுகளின் தொகுப்பாக விரிந்து தொடர்கிறது. தலைமுறைகள்தோறும் செவிவழிக் கதைகளாகச் சொல்லப்படுகிற சம்பவங்கள், கடந்த காலத்தைப் பதிவாக்கிட முயலுகின்றன. நினைவுகள் ஒருபோதும் அழியாதவை என்ற நம்பிக்கையுடன் மனிதர்கள், கடந்த காலம் குறித்த பேச்சுகளை உருவாக்குகின்றனர். மனிதனைச் சமூகத்துடன் இணைக்கிற கண்ணியான மொழி, நினைவுவெளியில் பேச்சுகளையும், நடந்து முடிந்த நிகழ்வுகளின் வழியாகக் காத்திரமான அரசியலையும் சமூகத் தொடர்ச்சியையும் கட்டமைக்கிறது. ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் சமூக வாழ்க்கையை எதிர்காலத் தலைமுறையினர் அறிந்துகொள்வதற்காக ஆளும் வர்க்கத்தினர், கல்வெட்டுகள், செப்புப் பட்டயங்கள், நாணயங்கள், ஓலைச்சுவடிகள் மூலம் தகவல்களைக் கடத்திட முயன்றனர்; தங்களுடைய புகழைச் சூரியசந்திரர் உள்ளவும் நிலைத்திருக்க வேண்டுமெனப் பதிவாக்கினர்.

நேற்றையச் சம்பவம் அல்லது நிகழ்வு, இன்று வரலாறாக உருமாறுகிறது. இன்றைய நிகழ்கணம், நாளைய வரலாறாக மாறும்.

வரலாறு என்ற சொல்லின் பின்னர் புதைந்திருக்கிற மர்மம், அளவற்றது. நவீன உலகில் வரலாறு பாடப்புத்தகத்தின் மூலம் போதிக்கப்படுகிறது. ஏதோ சில மன்னர்கள், அரச வம்சங்கள், போர்கள், ஆயுதங்கள், படைகள், சதிகள், கொலைகள் என்றீதியில் விரிகிற வரலாறு, நடப்பு வாழ்க்கைக்குத் தொடர்பு அற்றதாக இருக்கிறது. சிலர் இன்று வரலாற்றின் வழியாகத் தாங்கள் அரச குலத்தின் வாரிசு, ஆண்ட பரம்பரை என ஆதிக்க அரசியலைக் கட்டமைக்கின்றனர்; போலியாகப் பெருமைகொள்வதும் நடைபெறுகிறது. வரலாறு என்பது ஒருவகையில் புனைவின் நீட்சி என்று சொல்ல முடியுமா? யோசிக்க வேண்டியுள்ளது பொதுவாக ஒரு வரலாறு என்று துல்லியமாகச் சொல்லிட இயலாது; பல்வேறு வரலாறுகள் இருக்கின்றன என்று பின் நவீனத்துவம் கட்டமைத்த வரலாற்றுப் பார்வை, கவனத்திற்குரியது.

இதுவரை சொல்லப்பட்ட வரலாற்றின் பின்னர் பொதிந்திருக்கிற மதம், சாதி, பாலியல் பேதம், பொருளியல் ஏற்றத்தாழ்வு குறித்து ஆராய்ந்திடும் போது, அதிகாரம் எவ்வாறெல்லாம் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்திட முடியும். கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்தவற்றை நுணுக்கமாக ஆராய்ந்தால் பெரும்பான்மையான மக்கள் மீது, ஆட்சியாளர்கள் எப்படியெல்லாம் அதிகாரம் செலுத்தினர் என்பதன் வெளிப்பாடுதான் வரலாறு என்ற புரிதல் ஏற்படும். காற்றில் அடையாளமற்று மிதக்கிற விளிம்புநிலையினரின் வலிகள், அவமானங்கள், இறப்புகள் குறித்த பதிவுகள் வரலாற்றில் மிகவும் குறைவு. மன்னர்கள் பற்றிய சம்பவங்கள், விவரிப்புகள்தான் வரலாறு என்ற நம்பிக்கையானது, பாடப்புத்தகங்கள் மூலம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. வரலாறு என்பது வரலாற்று ஆசிரியர்களின் காத்திரமான அரசியல் நோக்கத்தில் மொழியின் வழியாகக் கட்டமைக்கப்படுகிறது. ஆரியர் வருகை, இஸ்லாமியர் படையெடுப்பு, ஆங்கிலேயர் வருகை போன்ற சொல்லாடல்கள்கூட, பருண்மையான அரசியல் நோக்கங்களுடன் புனைவப்பட்டுள்ளன

ஆவணங்கள் சித்திரிக்கிற ஓளரங்கசீப் பற்றிய பிம்பத்திற்கும் ஓளரங்கசீப் இஸ்லாமிய மத அடிப்படைவாதி என்று இந்திய வரலாற்றாசிரியர்கள் கட்டமைத்திடும் புனைவுக்கும் இடையில் பெரும் வேறுபாடுகள் நிலவுகின்றன. தனிமனிதரீதியில் ஓளரங்கசீப்பின் சொந்த வாழ்க்கைக்கும் அவருடைய அன்றாட அரசியல் செயல்பாடுகளுக்கும் இடையில் நிலவுகின்ற முரண்பாடுகள்தான் படைப்பாளர்களுக்குப் பேசுபொருளாக மாறியுள்ளன என்று சொல்ல முடியும்.

ஓளரங்கசீப் வாழ்ந்த காலத்தில் அன்றைய சமூக, அரசியல் நிலைமை பற்றிப் பார்சி, பார்சிக மொழியில் எழுதப்பட்ட ஆவணங்கள் ஆலம்கீர் ஓளரங்கசீப் நாவலாக்கத்தில் பின்புலமாக இருக்கின்றன. பிரிட்டிஷார், இந்தியாவைக் காலனியாதிக்கிட முயன்றபோது எழுதப்பட்ட அரசியல் குறிப்புகள், ஏசு சபைப் பாதிரியார்களின் கடிதங்கள், ஆங்கிலேய இராணுவ அதிகாரிகள் எழுதிய நினைவுக் குறிப்புகள், கெஜட்டியர்கள், மானுவல்கள் போன்ற ஆவணங்களில் இடம் பெற்றுள்ள வரலாற்றுத் தகவல்கள், படைப்பு உருவாக்கத்திற்குப் பெரிதும் பயன்பட்டுள்ளது. அதேவேளையில் வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கிட முயலுகிற நாவல்களில் வரலாறு எவ்வளவு? படைப்பாளரின் சொந்தச் சரக்கு எவ்வளவு? போன்ற கேள்விகள் தோன்றுகின்றன. இன்னொருபுறம் வரலாற்று ஆய்வாளர்களால் பல்லாண்டு கால முயற்சியினால் திரட்டப்பட்ட ஆதாரங்களுடன் எழுதப்பட்ட வரலாற்றுப் புத்தகங்களில் கொட்டிக் கிடக்கிற தகவல்களை அப்படியே நாவலின் பக்கங்களில் நிரப்பிடும் செயல்பாடும் தமிழில் நடைபெறுகிறது. வெறுமனே வரலாற்றுத் தகவல்களால் நிரம்பி வழிகிற நாவல்களை வாசிப்பது, ஒருவகையில் தண்டனைதான். படைப்பாளி, வரலாற்றுத் தகவல்கள் மூலம் கண்டறிந்த கண்டுபிடிப்பு எதுவும் நாவலில் இல்லை என்ற நிலை, கதையாடலை மொக்கையாக்குகிறது. சரி, இருக்கட்டும்.

முன்னர் எப்பொழுதோ நடந்த சம்பவத்தைக் கதை போல கேட்கிற/வாசிக்கிற ஆர்வம்

எல்லோருக்குள்ளும் இருப்பதனால்தான், எழுத்து மொழியாகவும் வாய்மொழியாகவும் ஆற்று நீர் போலப் பாய்ந்திடும் வரலாறு, சுவராசியமளிக்கிறது; வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் எழுதப்பட்ட நாவல்களும் ஆர்வத்துடன் வாசிக்கப்படுகின்றன. இந்நிலையில் புலியூர் முருகேசன் எழுதியுள்ள ஆலம்கீர் ஓளரங்கசீப் வரலாற்று நாவல், கவனத்திற்குரியது. ஏற்கனவே பல்வேறு வரலாற்றாசிரியர்கள் எழுதியுள்ள வரலாற்றுச் சம்பவங்களைத் தொகுத்து ஆலம்கீர் ஓளரங்கசீப் நாவலாக எழுதியுள்ள புலியூர் முருகேசனுக்குக் காத்திரமான அரசியல் நோக்கமுள்ளது. ஓளரங்கசீப் ஆட்சி, வாழ்க்கை பற்றி விவரிக்கிற வரலாற்று ஆய்வாளர்களின் கண்ணோட்டத்தில் வைதிக சநாதன அரசியல் பொதிந்துள்ளது என்ற கண்டுபிடிப்பின் வழியாக முருகேசன் ஆலம்கீர் ஓளரங்கசீப் நாவலைப் புனைந்துள்ளார். இந்தியாவில் முகலாயரின் ஆட்சிக்கு முன்னர் வைதிக சநாதனக் கருத்தியலை முன்னிறுத்திய பார்ப்பனர்கள், அதிகாரத்துடன் கை கோர்த்துக்கொண்டு வசதியாக வாழ்ந்தனர். வருணாசிரமக் கோட்பாடை வலியுறுத்தும் மநு தர்ம சாஸ்திரம், சமூக அடுக்கில் பார்ப்பனர்களின் உச்சநிலையை முன்னிலைப்படுத்தியது. அன்றைய மன்னர்களில் பெரும்பாலானோர் மநுதருமத்தின் அடிப்படையில் ஆட்சியை நடத்தினர். அவைதிக சமயங்களான பௌத்தமும் ஜைனமும் புறக்கணிக்கப்பட்டதுடன், வழிபாட்டுக் கோவில்கள் இடிக்கப்பட்டு அந்த இடங்களில் வைதிக ஆகமக் கோவில்கள் கட்டப்பட்டன. இத்தகு சூழலில் இஸ்லாமிய மார்க்க நெறிக்கு முன்னுரிமை தந்த ஓளரங்கசீப்பின் ஆட்சியில் வருணாசிரமக் கோட்பாடும் பார்ப்பனர்களின் உயரிய இடமும் ஆட்டங்கண்டன. ஓளரங்கசீப் தன்னுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் அமல்படுத்திய சட்டங்களும் சீர்திருத்தங்களும் பார்ப்பனர்களின் நலன்களுக்கு எதிராக இருந்தன. பார்ப்பனர் அல்லாத பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு எதிராக ஓளரங்கசீப்பின் ஆட்சி செயல்படாதபோதும், அவரை ஒட்டுமொத்த இந்துகளின் எதிரி என்று எழுதுகிற வரலாற்று ஆய்வாளர்களின் நேர்மை சந்தேகத்திற்குரியது. வைதிக சநாதன மதத்துக்கு எதிராகச் செயல்பட்ட ஓளரங்கசீப் மன்னரை இந்து விரோதி என்று பொத்தாம்

பொதுவாகக் கட்டமைத்திட்ட புனைவை ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் சில வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் மறுத்துள்ளனர். ஓளரங்கசீப் மன்னர் பற்றி இந்துத்துவாதிகள் புனைந்திட்ட புனைவுகளின் பின்னர் பொதிந்திருக்கிற அரசியலை முன்வைத்துப் புவியூர் முருகேசன் எழுதியுள்ள நாவலின் கதையாடலில் முழுக்க அரசியல் தோய்ந்துள்ளது.

“அரசியலுக்கும் மதத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை; அரசியல் விவகாரங்களில் மதம் கிடையாது. அவரவர் அவரவருடைய மதத்தைப் பின்பற்றட்டும்” என்ற ஓளரங்கசீப்பின் மேற்கோளுடன் ஆலம்கீர் ஓளரங்கசீப் நாவலின் கதையாடல் தொடங்கியுள்ளது. 1919 ஆம் ஆண்டு அமிர்தரஸ் நகரிலுள்ள பூங்காவில் கூடியிருந்த ஆயிரத்திற்கும் கூடுதலான மக்களைக் கொன்ற பிரிட்டிஷாரின் கொடூரமான செயலை அயர்லாந்தைச் சேர்ந்த போராளி லாவோஜ் நேரடியாகக் கண்டு வேதனையடைகிற காட்சி, நாவலின் முதல் இயலாகியுள்ளது. ஆங்கிலேயர்களின் காலனியாதிக்கத்தில் அயர்லாந்து உள்ளிட்ட ஆசிய ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் பிரயோகித்த வன்முறையின்போது, துப்பாக்கிக் குண்டுகளால் கொல்லப்பட்ட மக்களின் எண்ணிக்கைக்குக் கணக்கெது? லாவோஜ் என்ற கதைமாந்தர் காலத்தை மீறி எல்லாக் காலங்களிலும் பயணித்து உண்மையைக் கண்டறிந்திட முயலுகிறார் என்ற புனைவு நாவல் முழுக்க இடம் பெற்றுள்ளது. பிரதிக்குள் பயணிக்கிற லாவோஸ் புத்தகங்களின் வழியாகவும் இயங்குகிறார். ஜாலியன்வாலா பூங்காவில் மைக்கேல் ஓடவயர் நிகழ்த்திய கூட்டக் கொலைகளுக்குப் பழிவாங்கிட 1940 ஆம் ஆண்டு உத்தம்சிங் அவரைச் சுட்டுக் கொல்லவிருக்கிறார் என்ற தகவலை 1919இல் லாவோஜ் தெரிவிக்கிறான். வாள் எடுத்தவன் வாளால், மடிவான் என்ற கிராமத்துச் சொல்வடை எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் மரணத்தை விடுதலைப் போராளிகள் தான் தீர்மானிக்கின்றனர் என்ற நாவாசிரியரின் கூற்று, கவனத்திற்குரியது.

லாவோஜ் காலத்தில் பின்னோக்கிப் பயணித்து 1664 ஆம் ஆண்டு ஆக்ராவிற்குச் செல்கிறான். மயிலாசனத்தில் அமர்ந்திருந்த மன்னர் ஓளரங்கசீப் முன்னர் நூற்றுக்கணக்கில்

பார்ப்பனர்களும் புரோகிதர்களும் கூடியிருக்கின்றனர். சில நாட்களுக்கு முன்னர் பெண்களை உடன்கட்டை ஏற்றும் கொடிய சநாதனச் செயலைத் தடைசெய்து மன்னர் விதித்திருந்த ஃபர்மாணை விலக்கிக்கொள்ளுமாறு விண்ணப்பித்திருந்தனர். அப்பொழுது ஓளரங்கசீப் பேசிய பேச்சு: “... மணமுடித்தவன் இறந்துவிட்டால் அப்பெண்ணும் அவனுடன் சேர்ந்து சிதையில் ஏற்றி எரிக்கப்பட வேண்டியவள் எனும் உங்கள் மதநம்பிக்கையை மனித வாழ்க்கையை நேசிக்கும் யாரும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். கைவிடப்பட்ட பெண்கள், விதவையான பெண்கள் மறுமணம் செய்துகொள்ள எந்தத் தடையும் இல்லை என்கிறார் நபிகள் நாயகம்... சதியைத் தடை செய்யும் ஃபர்மாணைத் திரும்பப் பெற முடியாது. இதை மீறுவோர் மீது கடும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்...” வரலாற்றில் பதிவாகியுள்ள ஓளரங்கசீப்பின் பேச்சு, முக்கியமானது. சநாதனத்திற்கு எதிராகக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்த ஓளரங்கசீப்பைக் கொடுங்கோலர் என்று சொல்வது சரிதானா? என்ற கேள்வி வாசிப்பில் தோன்றுகிறது. 1724 ஆம் ஆண்டு ஜோத்பூர் நகரில் மன்னர் அஜித்சிங் ரத்தோர் இறந்தபோது அவருடைய சிதையில் ராணிகள் அறுபத்து மூவரையும் தீயில் ஏற்றிக் கொல்லப்பட்ட கொடூரமான சம்பவத்தை லாவோஜ் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். பெண்களைச் சதி மாதாவாக்கிட பார்ப்பனப் புரோகிதர்கள் செய்கின்ற செயல்கள் வைதிக சநாதனத்தின் பெயரால்தான் நடைபெற்றன என்பதுதான் வரலாறு உணர்த்தும் செய்தி.

லாவோஜ் போலவே விக்ரம் ஜோஷி என்ற கதைமாந்தர் காலவெளிக்குள் சநாதனத்திற்குச் சார்பாகப் பிரதியில் பயணிக்கிறான். வைதிக சநாதனக் கருத்தியல்வாதியான விக்ரம் ஜோஷி காலந்தோறும் வெவ்வேறு வடிவங்களில் செயல்படுகிறான். காக்கி டிரவுசர், வெள்ளைச் சட்டை, கறுப்புக் குல்லாயுடன் 1925 ஆம் ஆண்டு நாக்குரியில் காட்சியளிக்கிற விக்ரம் ஜோஷி யார் என்பது விவரிப்பில் புலப்படுகிறது. மேனாள் அயர்லாந்துப் போராளியான லாவோஸ் X ஆர்.எஸ்.எஸ்.காரரான விக்ரம் ஜோஷி என்ற முரண்பாட்டில் நாவலின் கதை விரிந்துள்ளது. இரு வேறு கருத்தியல் போக்குகளுக்குச் சார்பாக இருவரைப்

படைத்ததுடன், அரசியலை முன்வைத்துப் பேச்சுகளை உருவாக்கிட நாவலாசிரியரான முருகேசன் முயன்றுள்ளார். எப்பவோ நடந்த நிகழ்வுகளை உருக்கமான மொழியில் விவரிப்பது நாவலாசிரியரின் நோக்கமல்ல. கடந்த காலத்தில் ஏன் இத்தகைய சம்பவங்கள் நடைபெற்றன? என்ற கேள்வியின் வழியாக நிகழ்காலத்தில் மதங்களில் இருப்பும் பங்கும் என்னவாக இருக்க முடியும் என்ற யோசிக்கத் தூண்டுவது நாவலில் துல்லியமாகப் பதிவாகியுள்ளது.

கர்னல் மைல்ஸ் என்ற பிரிட்டிஷ்காரர் எழுதிய *About Aurangzeb* (1925) நூல் விவரித்துள்ள கட்டுக்கதைகளால் நிரம்பியது என்று எரிச்சல் அடைந்த லோவோஜ் வரலாற்றுக்குள் பயணித்து 1660 ஆம் ஆண்டில் காசி நகருக்குச் செல்கிறான். 1659 ஆம் ஆண்டு ஓளரங்கசீப் வெளியிட்ட ஃபர்மானில் புராதனக் கோவில்களை இடிக்கக் கூடாது என்றும் புராதனக் கோவில்களை நிர்வகிக்கின்ற பார்ப்பனர்களை அங்கிருந்து வெளியேற்றக் கூடாது. என்ற ஆணை இடம் பெற்றுள்ளது. ஓளரங்கசீப் காசி நகரில் காலங்காலமாக நிலவி வருகிற வைதிக சம்பிரதாயங்களை நீக்கிட முயற்சிக்கவில்லை. அதேவேளையில் கோவில்களுக்கும் மடங்களுக்கும் மான்யம் வழங்கிட ஆணை பிறப்பித்தது வரலாற்றில் பதிவாகியிருப்பது மனீஷ் ஷர்மா மூலம் நாவலில் பதிவாகியுள்ளது. அரசியல் காரணமாக ஓளரங்கசீப் சில இந்துக் கோவில்களை இடித்திட ஆணை பிறப்பித்தாரே தவிர மத்தின் மீதான வெறுப்பினால் அல்ல என்று வரலாற்றாசிரியரின் கூற்று, நாவலில் பதிவாகியுள்ளது.

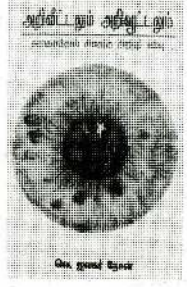
ஓளரங்கசீப்பின் ஆட்சியின் போது உடனிருந்த ஆங்கிலேயரான மனுச்சி எழுதிய குறிப்புகளில் இடம் பெற்றுள்ள தகவல்கள் வரலாற்றைப் புதிய கோணத்தில் விவரித்துள்ளன. மனுச்சியைச் சந்திக்கிற லாவோஜ், ஓளரங்கசீப் அரியணை ஏறுவதற்காகச் செய்த செயல்பாடுகளை அறிகின்றான். பேரரசர் ஷாஜஹானுக்கும் அவருடைய மகன்களுக்கும் இடையிலான உறவு, சகோதரர்களுக்கான முரண்பாடுகள்... என எங்கும் வெறுப்பு அரசியல் நிலவுகிற சூழலை மனுச்சி விவரித்துள்ளார். கொலைகளும் சதிகளும் நிரம்பிய அரண்மனை வாழ்க்கையில் எளிமையாக வாழ்ந்திட முயற்சி செய்த ஓளரங்கசீப் ஒருவகையில் விநோதமானவர்தான்.

எல்லாம் மயிலாசனத்தில் யார் உட்கார்வது என்ற போட்டியில் எல்லாவகையான உறவுகளும் மதிப்பீடுகளும் அர்த்தமிழப்பது துயரமானது. அதிகாரத்திற்கான போட்டியில் சதிகளும் கொலைகளும் தண்டனைகளும் நிரம்பிய வாழ்க்கை வாழ்ந்திடுமாறு நெருக்கடிக்குள்ளான ஓளரங்கசீப்பின் மறுபக்கம் எளிய மக்களுக்குச் சார்பாக இருந்தது. அவர் வயதான காலத்தில் தொப்பிகள் நெய்து விற்றுக் கிடைத்த பணத்தில் தன்னுடைய இறுதிச் சடங்குக்கான செலவுகளைச் செய்யுமாறு சொல்லியிருந்தது கவனத்திற்குரியது.

ஆலம்கீர் ஓளரங்கசீப் நாவலில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள சம்பவங்களை முழுக்கத் திறனாய்வு செய்வது என்னுடைய நோக்கமல்ல. புலியூர் முருகேசன், ஓளரங்கசீப் என்ற சொல்லை முன்வைத்து வரலாற்றில் குறுக்கும்நெடுக்கும் கண்டறிந்த மெய்மைகளின் முக்கியத்துவத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளேன். இனிமேல் வாசகர்கள் நாவலை வாசித்து அவரவருக்கான பிரதியை உருவாக்குவதுடன் சமகாலத்தில் அச்சுறுத்துவதாக விளங்கிடும் மத அடிப்படையானவாதிகளும் கார்ப்பரேட்டுகளும் கைகோர்த்திருக்கிற அரசியலைப் புரிந்திட வேண்டும். ஒப்பீட்டு நிலையில் இந்துத்துவா கட்டமைத்திட விரும்பும் அகண்ட பாரதத்தின் பின்னர் ஒளிந்திருக்கும் வைதிக சநாதனத்தின் குரலை அடையாளங் காண வேண்டியது அவசியம். இல்லாவிடில் பெரும்பான்மையினர் சம்மததுடன் நாட்டில் பாசிஸம் பற்றிப் படர்ந்திடும் அபாயமுள்ளது. ஜனநாயகத்தின் மீது அக்கறையுள்ளவர்கள் இன்று எல்லாத் தளங்களிலும் தீவிரமாக வேலை செய்திட வேண்டிய நெருக்கடியுள்ளது. அந்தவகையில் புலியூர் முருகேசன் வரலாற்றின் பக்கங்களுக்குள் பயணித்து எழுதியுள்ள ஓளரங்கசீப் வெறுமனே நாவல் மட்டுமல்ல. கடந்த காலத்தின் வழியாகப் பயணித்துச் சமகால அரசியல் வாழ்க்கை குறித்து விசாரணையைத் தொடங்கிட உதவிடும் அரசியல் பிரதி என்றும் ஆலம்கீர் ஓளரங்கசீப் நாவலை வாசிக்க முடியும்.

ஆலம்கீர் ஓளரங்கசீப். புலியூர் முருகேசன். சென்னை: குறி வெளியீடு. பக்கம்:242; விலை: ரூ. 300/-
தொடர்புக்கு: 99761 22445

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

பேராசிரியர் ஐவகர் நேசனின் சிறுவீட்டலும் சிறிவூட்டலும்

சனாதனத்தால் சிதைந்த அறிவுப்பண்பு

நூல் ஆசிரியரான பேராசிரியர் ஐவகர் நேசன் தேசியக்கல்விக் கொள்கை-- 2020 வெளியானபின், "கல்வியைத் தேடி".."In search of education" ஆகிய நூல்கள் மூலம் தமிழகம்.. இந்தியா முழுவதும் கவனத்திற்கு வந்தவர்.

30 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக வட அமெரிக்கா, ஐரோப்பா, ஆசிய கண்டங்களில் கல்விப்பல வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு உள்ளார்..உலக அளவில் பல உயர்நிலை குழுக்களில் அங்கம் வகித்து தரமான கல்வித் திட்டங்கள் மற்றும் கல்விக் கொள்கை உருவாக முனைப்புடன் பணியாற்றியவர். பல புகழ் பெற்ற பல்கலைக்கழகங்களில் துணைவேந்தராக.. இயக்குனராக..பல பதவிகளை வகித்தவர்.

தமிழக அரசால் தமிழ்நாட்டிற்கு என தனித்துவமான கல்விக் கொள்கையை உருவாக்க அமைக்கப்பட்டுள்ள.. கல்விக் கொள்கை உயர்நிலைக் குழுவின் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்கான முயற்சியில் இந்த நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. நூல்கங்களில் வாங்கி அடுக்கி வைக்கவோ.. விற்பனைக்காகவோ இந்த நூலை நான் வெளியிடவில்லை..இந்தநூலின் அடிப்படையில் கல்வியில் ஆர்வம் உள்ளவர்கள் விவாதித்து.. ஒருங்கிணைந்து செயல்பட வேண்டும் என்று விரும்புவதாக ஐவகர் நேசன் கூறுகிறார்.

தமிழகத்தில் அறிவியல் இயக்கங்கள்.. எழுத்தாளர் சங்கங்கள்.. உட்பட பல மேடைகளில் தேசியக் கல்விக் கொள்கை 2020 பற்றிய ஆழமான- ஆதாரப்பூர்வமான -அறிவியல் பூர்வமான விவாதங்களில் ஈடுபட்டதுடன்.. பல தரவுகளையும் நூல்களாக இவர் வெளியிட்டுள்ளார். உலக நாடுகள்-இந்தியா-தமிழ்நாடு என பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாக நிலவிய கல்வியின் ஆரம்பக்கட்டம் தொடங்கி இன்றுள்ள நிலை வரை சாதாரணமாக.. ஆர்வம் உள்ள வாசகர்.. மிக எளிதாக புரிந்து கொள்ளும் வகையில்..

மிக மிகத் தெளிவாக.. மிகப் பலமான அடித்தளம் அமைக்கும் வண்ணம்... அறிவியல்பூர்வமான தகவல்களின் கோவையாக இந்நூல் உள்ளது. (நூலில் 18 பக்கங்களில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ள நூல்களின் பட்டியல் மட்டுமே உள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது) உலக மக்களின் கல்வி வரலாற்றையே மிக எளிதாக புரிந்து கொள்ள இந்த நூல் உதவுகிறது.

"அறிதல்...அறிவீட்டல்..அறிவூட்டல்.." எனும் கற்றல்- கற்பித்தல் என்பதற்குச் சாதகமாக.. பாதகமாக.. தடையாய் இருந்தவை...ஆதரவாக இருந்தவை எவை எவை என்பதை வரலாற்று ரீதியாக புரிந்து கொள்ள பல நூறு நூல்களை வாசித்தாலும் நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியாது. எந்த நூலை வாங்கி வாசிப்பது என்பது தெரியாது. ஒரு முடிவுக்கும் வர இயலாது. ஆனால் தன்னுடைய முப்பது ஆண்டுகால கல்விப்பல வாழ்க்கையின் அனுபவத்தால் மிகத் தெளிவான பார்வையுடன் பொருத்தமாக வரிசைக்கிரமமாக நடந்தவற்றை பட்டியலிட்டு மனதில் பதிய வைக்கிறார்.

உலக அளவில் நிலவும் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள்.. குறிப்பாக இந்தியாவில் நிலவும் சாதிய ஏற்றத்தாழ்வுகள்.. எந்த காலகட்டத்தில் எப்படி எதிலிருந்து தோன்றி இன்றைய நிலைக்கு வந்தன.. யாருடைய முயற்சியால்.. எப்படி இதை மாற்ற முடியாததாக நிலையானதாக நிலை நிறுத்தப்பட்டது என்பதை உலக நாடுகளின் வரலாற்றோடு ஒப்பிட்டு விளக்குகிறது இந்த நூல்.. இதை மாற்ற முடியுமா.. அதற்கு கல்வித்துறையில் என்ன செய்ய வேண்டும் என விளக்குகிறார். குறிப்பாக தமிழகத்தில் தொல்காப்பியர் காலத்தில்.. சங்ககாலத்தில்..களப்பிரர் காலத்தில்.. பின் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு பின் பல்லவர் காலத்தில்.. விஜயநகர பேரரசு காலத்தில்.. ஆங்கிலேயர் ஆட்சி காலத்தில்.. எப்படி நிலைமை படிப்படியாக மாறிக்கொண்டே

வந்தது என்பதை இந்த நூல் தெளிவாக விளக்குகிறது. இப்படிப்பட்ட நூலை நாம் வாசிப்பது மட்டுமின்றி நம்முடைய சக நண்பர்களை -சக தோழர்களை வாசிக்க வைப்பது என்பது, வெறும் வாய்ப்பேச்சாளராக இருப்பதற்கு பதில், ஒரு உருப்படியான புரட்சிகர பணியாக- சமூக தீர்த்திருத்தப் பணியாக இருக்கும் என வாசித்தவன் என்கின்ற முறையில் திடமாக நம்புகிறேன்... வலியுறுத்துகிறேன்.

சாதி-தீண்டாமையின் தோற்றம்.. வரலாறு.. இந்து மதத்தில் சனாதனம் எப்படி புனிதப்படுத்தப்பட்டு, சமணம்- பௌத்தம், சைவம்- வைணவம் இவற்றை விழுங்கி இன்று வெறும் சடங்கு பூஜை சம்பிரதாயமாக இந்துக்களால் பின்பற்றப்படுகிறது என்பதை, உள்ளது உள்ளபடி விளக்குகிறது. இயற்கை வழிபாடு, பக்தி இயக்கம், ஆள்வோரின் ஆதரவுடன் நால்வர்ணம், சாதி தொழில் பிரிவைத் தாண்டி, தீண்டாமை எல்லாம் எப்படி மாற்ற முடியாதது நிலையானது என்று ஆக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை ஆன்மீக மனிதர்களும் அறிவியல் வழியில் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய வகையில் இந்த நூல் விளக்குகிறது. பல நூறு நூல்களின் தகவல்களை திரட்டி சனாதனாவாதிகளுக்கு அவர்களின் வாதங்களுக்கு தக்க பதிலடி தரும் அறிவியல் விளக்க நூலாக இது நம் மனதில் ஆழப் பதிக்கிறது.

வேதம், வேதாந்தம், தத்துவம், சித்தாந்தம், துவைதம், அத்வைதம், விஷிஷ்டாத்வைதம், கர்மயோகம், ஞான யோகம், பக்தியோகம் என ஒருபுறமும் தமிழில் பக்தி இயக்கம், திருமூலரின் திருமந்திரம், சித்தர்கள் பாடல்கள் என ஒரே நேரத்தில்.. எக்கச்சக்கமான ஏராளமான வரலாற்று தகவல்களை நடு நிலைமையுடன் மிக மிக நாசுக்காக ஆன்மீக அன்பர்களும் தெளிந்து புரிந்து யோசிக்கும் வண்ணம்.. தகவல்களை யாரும் மறக்க முடியாத வண்ணம்.. தெளிந்த நீரோடை போல.. நூலின் ஆரம்பம் முதல் இறுதி வரை நம்மை அழைத்துச் செல்கிறார் ஆசிரியர்! ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தில் இடம் பெற்றுள்ள தகவல்களும்.. நாம் இதற்கு முன்பு வாசித்த அத்தியாயத்தில் உள்ள தகவல்களின் தொடர்ச்சியாய்.. மீண்டும் மீள்பார்வை செய்யும் வண்ணம்.. ஆங்காங்கே ஞாபகப்படுத்தும் வண்ணம்.. வகுப்பில் பாடம்

நடத்துவது போல தெளிவாக இடம்பெற்றுள்ளது பாராட்டத்தக்கது.

கல்வியாளர்கள் மட்டுமின்றி எழுத்தாளர் அமைப்புகள், அறிவியல் அமைப்புகள், ஒடுக்கப்பட்டோரின் முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபடும் அரசியல் கட்சிகள், அம்பேத்காரிஸ்ட்டுகள், பெரியாரிஸ்ட்டுகள், மார்க்சியர்கள், சமூகவலைதளத்தில் உள்ள பிரபலங்கள், சீர்திருத்த வாதிகள் என தமிழக மக்கள் அனைவரும் வாசிப்பதும் விவாதிப்பதும் ஒன்றிய அரசு கல்வியை சனாதனப்படுத்துவதை தடுத்து நிறுத்திட தங்களால் செய்ய முடிந்த முதல் பணியாக இருக்கும். இந்த நூலை முன் வைத்து விவாதிப்பதும் அதன் அடிப்படையில் ஒருங்கிணைவதும் தொடர் பணிகளை திட்டமிடுவதும் இந்த நூலின் நோக்கத்திற்கு கிடைக்கும் ஆரம்ப வெற்றியாக இருக்கும்..

புதிய கல்விக் கொள்கை (New Educational Policy) என்பது இன்றைக்கு தேசியக் கல்விக் கொள்கையாக (National educational policy) திட்டமிட்டு சங் பரிவார் வழிகாட்டலுடன் அமல்படுத்தப்பட அவர்களால் முடியும்போது ஏன் தமிழ்நாட்டிற்கு தனக்கென தனித்தன்மை உள்ள கல்விக் கொள்கையை உருவாக்க முடியாது? ஒன்றிய அரசின் ஒத்திசைவு பட்டியலுக்கு சென்ற கல்வியை மீண்டும் மாநில பட்டியலுக்கு கொண்டுவர ஏன் நாம் முயற்சி மேற்கொள்ளக் கூடாது? என்று பல்வேறு வினாக்களை இந்த நூல் நம் முன் எழுப்புகிறது.. அது சாத்தியம் என்ற நம்பிக்கையையும் வரலாற்றுச் சான்றுகளோடு இந்த நூல் நிறுவுகிறது. மேலோட்டமான வெற்று பிரச்சாரக்களாக இல்லாமல் அனைவரும் ஒரே நேரத்தில் சமகாலத்தில் ஒருங்கிணைந்து திட்டமிட்டால்.. சுய தம்பட்டம் இன்றி EGO பிரச்சனையின்றி பொதுவான நோக்கத்துடன் சனாதனம் ஆவதிலிருந்து கல்வியை காப்பாற்றிட முனைந்தால் 'மாறாதது எதுவும் இல்லை.. மாற்றம் சாத்தியம்' என்ற நம்பிக்கையை இந்த நூல் நமக்கு விதைக்கிறது.

'அறிவீட்டலும் அறிவுட்டலும்'-சனாதனத்தால் சிதைந்த அறிவுப் பண்பு
ஆசிரியர் : முனைவர் லெ. ஜவஹர் நேசன்
முதல் பதிப்பு: டிசம்பர் 2024, 328 பக்கங்கள்
விலை ரூ.500; வெளியீடு: Third Eye Press

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

பெரியார் பெருந்தொண்டர் வே. ஆனைமுத்து நூற்றாண்டு

நீதிக்கட்சிக் காலத்திலேயே நடைமுறையில் இருந்தாலும் வடநாட்டில் இதைப் பற்றிய விழிப்புணர்வு இல்லாதநிலையில், "அரசமைப்புச் சட்ட விதி 15(4), 16(4) ஆகியவற்றின்படி பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு விகிதாசாரப்படி 57 விழுக்காடு (இடஒதுக்கீடு) தரப்படவில்லை, ஏன்?" என்ற கேள்வியை எழுப்பினார். பெரியார் மறைவுக்குப் பின் தி.க.விலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட நிலையில் உடைமகளற்று அறிவாளிகளுடன் சேர்ந்து பெரியார் சமஉரிமைக் கழகம் தொடங்கினார். பின்னர் அம்பேத்கரிய மார்க்சியச் சிந்தனைகளுடன் உடன்படும் விதமாக "மார்க்சியப் பெரியாரியப் பொதுவுடைமைக் கட்சி" என்று பெயரிட்டார். வடநாட்டில் இடஒதுக்கீட்டுப் பரப்புரை செய்யத் தோழர்கள் சங்கமித்ரா, பேராசிரியர் மூர்த்தி மற்றும் கழகத் தோழர்களுடன் வடநாடெங்கும் சுற்றிப் பரப்புரை செய்தார்.

இந்திராகாந்தி, ஜெகஜீவன்ராம், வி.பி.சிங், கன்சிராம், மாயாவதி, லல்லுபிரசாத் யாதவ். முலாயம்சிங் யாதவ், போன்ற பல தலைவர்களுடன் தொடர்ந்து உரையாடினார். ராம் அவதேஷ் சிங், சுவாமி அக்னிவேஷ் போன்றவர்களையும் சேர்த்துக்கொண்டார். 1978இல் முசாஃப் நகரில் நடந்த பிற்படுத்தப்பட்டோர் நல மாநாட்டைத் தொடங்கிவைத்தார். 1978 இல் அப்போதைய குடியரசுத் தலைவர். சஞ்சீவி ரெட்டியைச் சந்தித்து நடுவணரசின் வேலை, கல்வி ஆகியவற்றில் இடஒதுக்கீட்டுக்கு கோரிக்கையை வலியுறுத்தினார். 1979இல் பெரியார் நூற்றாண்டை ஒட்டிப் பெரியார் சிந்தனைகளை இந்தியில் வெளியிட்டார். அவரது கூட்டு முயற்சியின் அழுத்தத்தால் இடைக்காலத் தலைமை அமைச்சர் சரணசிங் நடுவணரசில் பட்டியல் இனம் தவிர்த்த பிற்படுத்தப்பட்டோர் இடஒதுக்கீட்டை ஆராய மண்டல் குழுவை அமைத்தார். பின்னர் தலைமை அமைச்சர் வி.பி.சிங் மண்டல் குழுவின் பரிந்துரைகளை

ஏற்று 27% இட ஒதுக்கீடு தர இவரே முதற் காரணம் ஆவார்.

முதன் முதலாகப் பெரியார் சிந்தனைகளைத் தொகுத்து மூன்று தொகுதிகளாக வெளியிட்டு, பெரியாரியல் என்பதை நிலைநிறுத்தியவர். பெரியாருடைய பேச்சுகளையும் எழுத்துகளையும் தொகுத்துப் பெரியார் பார்த்துக் கையொப்பம் இட்டபின் வெளியிட்டார். பின்னர் அது 20 தொகுதிகளாக விரிவாக்கப்பட்டது. அதை அறிவாலயத்தில் கலைஞர் வெளியிட்டார். எனினும் அதை முழுமையாக்கும் முயற்சி அவரது வாழ்நாளெல்லாம் தொடர்ந்தது. பெரியார் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதும் பணி நிறைவேறாமல் போய்விட்டது.

தோழர் தமிழரசன் தமிழ்த்தேசிய இயக்கத்துக்கு பணம் திரட்டும் (money action) முயற்சியில் பொன்பரப்பி வங்கியில் பணம் பறிக்கும் முயற்சியில், அவருடனிருந்த காவல்துறைக் கைக்கூலியால் அரசுக்குத் தகவல் போனது. அன்றைக்குப் பொன்பரப்பியில் சந்தை காவலர்கள் இதைப் பயன்படுத்தி சீருடையில் இல்லாமல் எளிய மக்களைப்போல, பொதுமக்களோடு கலந்து கொண்டு தமிழரசனையும் தோழர்களையும் சுற்றி வளைத்து அடித்துக் கொன்றனர். அரசும் ஊடகங்களும் அவர்களைப் பற்றிக் கட்டியமைத்த பீதியால் மனித உரிமை அமைப்புகளோ, கட்சிகளோ அங்கே உண்மை அறியப் போகவில்லை. இந்த நிலையில் தோழர் ஆனைமுத்து துணிச்சலுடன் அங்கே சென்று எல்லாத் தரப்பினரையும் விசாரித்து ஓர் அறிக்கையைத் தயார் செய்தார். ஆங்கிலத்தில் அமைந்த அந்த அறிக்கை குடியரசுத் தலைவருக்கும் தமிழ்நாட்டரசுக்கும் விடுக்கப்பட்டது. பின்னர் "பொதுமக்கள் கொள்ளையர்களை அடித்துக் கொன்றனர்" என்ற காவல்துறைச் செய்தி பொய்

என்பதையும், அடித்துக் கொன்றது காவல்துறையே என்பதையும் இன்னொரு கட்டுரையில் எழுதினார்.

அவரது மொழிப்பற்றும் இனப் பற்றும் போற்றற்குரியவை. தம் சிந்தனையாளன் ஏட்டில் நல்ல தமிழ் நடையில் கட்டுரைகளும் கவிதைகளும் எழுதவைத்தார். “தமிழ்நாட்டுக்குள் இயங்கும் நடுவணரசின் எல்லாத்துறைகளிலும் தமிழ்தான் ஆட்சிமொழியாக இருக்கவேண்டும். ஆங்கிலம், இந்த அல்லது இவ்விரண்டு அயல் மொழிகளுமோ அலுவல் மொழியாக, இருக்கக்கூடாது.” என்பது அவர் கொள்கை. “... எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஓரிடத்தில் கூடிப் பேசி, கல்வி மட்டத்திலிருந்தும், அரசு நிர்வாகத்திலிருந்தும் ஆங்கிலத்தை அடியோடு ஒழித்து, கல்வியில் மட்டும் ஒரு பாட மொழியாக எல்லா நிலைகளிலும் கற்பிக்கப்படும் முடிவெடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும்.” என்பது அவரது அவா.

அவரது நினைவாற்றல் பெரியார், காமராசர், கலைஞர் போன்றோருக்கு இணையானது. அரசமைப்புச் சட்டம் பற்றிய இவரது உரையையும், இவருடைய பல்துறை சார்ந்த அறிவையும் கண்டு 1973 சென்னையில் நடந்த கூட்டத்தில் இவர் பேசியதைக் கேட்ட தந்தை பெரியார் இவரைப் பேரறிஞர் என்று மகிழ்வுடன் அழைத்தார். ஆனாலும் அகவை காரணமாகச் சிறுவர்கள் அய்யா என அழைப்பதைக்கூட விரும்பாமல் ‘தோழர்’ என்று அழைக்கவே விரும்பினார்.

இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தில் பல போதாமைகள் இருப்பினும் மக்களாட்சிக் கூறுகள், மதச்சார்பின்மை ஆகியவை உறுதிசெய்யப்பட்டுள்ளன. இந்த அடிப்படைக் கூறுகளைத் திருத்தவோ மாற்றவோ நாடாளுமன்றத்துக்கு உரிமை இல்லை என்று உச்சநீதிமன்றத்தின் 13 நீதிபதிகள் கொண்ட பேராயம் தீர்ப்பளித்துள்ளது. எனினும் வர்ணம், சாதி, கடவுள், வேத பாடசாலைகள், இறையியல் கல்லூரிகள், அரசு கல்லூரிகள், பழைய பழக்க வழக்கங்கள் போன்றவை அப்படியே இருக்கவும் நீடிக்கவும், இடம் தருபவை அரசமைப்புச் சட்டப்படி அமைந்த அரசு நிர்வாகம், நீதித்துறை, கல்வி முறை, உடைமை உரிமை, முதலானவைதாம். பழைய இந்துச்சட்டங்கள் பிற்போக்கானவையாகவும், பெரும்பான்மை உழைக்கும் சாதிகளுக்கும்,

பெண்களுக்கும் உரிமை மறுப்பதாகவும் இருப்பதால் அவற்றை நீக்கி முற்போக்கான இந்து தனி ஆள் சட்டத்தை அம்பேத்கர் முன்மொழிந்தபோது நேருவின் அரசாங்கம் ஆதரிக்காமல் இராசேந்திரபிரசாத் தலைமையில் எதிர்த்ததால் நேருவின் அமைச்சவையில் தாம் வகித்த சட்ட அமைச்சர் பதவியைத் துறந்து வெளியேறினார். அதில் அண்ணல் பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை வழங்க நினைத்ததைப் பின்னர் இந்தியாவில் முதலாவதாகக் கலைஞர் தமிழ்நாட்டில் நிறைவேற்றினார். ஆனால் அம்பேத்கர் 1947லும் பெரியார் 1957 லும் முன்மொழிந்தபடி, வருணக் காப்புச் சட்டங்கள், இந்துப் பழக்கச் சட்டம், இந்து வழக்கச் சட்டம் ஆகியவை இன்றளவும் நீக்கப்படவில்லை. இதை ஆனைமுத்து தொடர்ந்து எழுதியும் பேசியும் பரப்பினார். இந்தச் சட்டங்களின் அடிப்படையில்தான் இராமர் பாலம் இந்துக்களின் நம்பிக்கை என்றும் அதை உடைக்கக்கூடாது என்றும் உச்சநீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. இந்தச் சட்டங்களின் அடிப்படையில்தான் இராமர் பிறந்த இடத்தில் தான் பாபர் மசூதி கட்டப்பட்டதென இந்துக்கள் நம்புவதால் அதை இடிக்கவேண்டுமென உச்சநீதிமன்றம் ஆணையிட்டது. இவை நீக்கப்படாதவரையில் குத்திரப்பட்டம் நம்மைவிட்டுப் போதாது.

18-12-1946 விடுதலை தலையங்கத்தில், “வெள்ளையர் ஆதிக்கத்தைவிடக் கொடுமையானதும், சமுதாயத்தைச் சின்னா பின்னப்படுத்தக்கூடியதும், முதலாளியத்துக்கு ஆக்கமளிக்கக்கூடியதுமான இந்து ஆதிக்கத்தை உடனடியாக முறித்துத் தள்ளவேண்டியது நம் முதல் வேலையாக இருக்கிறது.” என்று பெரியார் எழுதினார். இன்றைக்கு இந்துத்துவா கூட்டாண்மை நிறுவனங்களோடு கை கோர்த்துள்ளது.

கூட்டாண்மை நிறுவனங்களுக்கு ஒரே இடத்தில் அதிகாரம் குவிந்துள்ள மைய ஆட்சியும், மனதாலும் ஒன்று சேரமுடியாத மக்களும் தான் வேண்டும். அதைக் கச்சிதமாகச் செய்து முடிப்பது ஆர் எஸ் எஸ் வழிகாட்டலில் ஆளும் பா ச க கும்பல். அதை அகற்றப் போராடுவது தோழர் ஆனைமுத்துக்கு நாம் ஆற்றும் நன்றியாகும்!

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

ஆழ்கடலின் அதிசயங்கள்

நாம் வாழும் இந்த பூமியில் நம்மால் காணமுடியாத இடத்தில் பிரம்மாண்டமான ஓர் உயிர்க்கோளம் உள்ளது. நாம் நிலத்தில் காணும் உயிர்க்கோளத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட, பல்லுயிர்த்தன்மை செழித்து விளங்கும் கடல் என்னும் உயிர்க்கோளமே அது. பூமியின் நான்கில் மூன்று பகுதியும் நீரால் சூழப்பட்ட நிலப்பகுதியில் நாம் வாழ்கிறோம். அதாவது ஒரு மாபெரும் தீவில் நாம் வாழ்கிறோம் என்பது பொருள்.

அகண்டு விரிந்து பரந்து கிடக்கும் கடல் என்னும் மகத்தான உயிர் மண்டலத்தில் இன்னமும் நாம் அறியாத எண்ணற்ற ஆச்சரியங்கள் உள்ளன. கடல் மட்டத்தில் 200 மீ ஆழத்தில் இருந்து ஆழ்கடல் என்று வரையறுக்கப்பட்டுள்ள பகுதி தொடங்குகிறது. இப்பகுதி கோடிக்கணக்கான உயிரினங்களின் தாய்வீடாக உள்ளது. ஆழ்கடல் அதில் காணப்படும் சிறப்புகளைப் பொருத்துப் பல பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

கடல் மட்டத்தில் இருந்து 200 மீ வரை சூரிய ஒளி விழும் பகுதி எப்பித்தெலாஜிக் பகுதி. இப்பகுதியில் உணவு உற்பத்தி, ஒளிச்சேர்க்கை நடக்கிறது. இங்கு ஏராளமான உயிரினங்கள் வாழ்கின்றன. பல கடல்வாழ் தாவர மிதவைகள், கடற்பாசிகள், ஜெல்லி மீன்கள், பலதரப்பட்ட உண்பதற்குத் தகுதியான மீன்கள் போன்றவை இங்கு காணப்படுகின்றன. மீசோதெலாஜிக் பகுதி 200 முதல் 1000 மீ வரையுள்ள பகுதி. இங்கு சூரியஒளி குறைவாக விழுகிறது. ஏறக்குறைய 500 மீ ஆழத்தில் ஆக்சிஜனின் அளவு குறைகிறது.

ஆங்கிலர் வகை மீன்கள், டிராகன் மீன்கள், பெரிய விலங்கு மிதவைகள், சுறாக்கள்

போன்றவை இப்பகுதியில் அதிகம் வாழ்கின்றன. இவற்றில் பெரும்பான்மையானவை உயிரி ஒளிர்ந்தல் (Bioluminance) இயல்புடையவை. இவை நேர்க்குத்தாக இடம்பெயர்கின்றன. வாதிகலாஜிக் பகுதி 1000 முதல் 4000 மீ வரை உள்ள பகுதி. பொதுவாக உயிரினங்களின் எண்ணிக்கை இப்பகுதியில் மிகக் குறைவு.

கடற்சிலந்திகள், ஒசிடிபோ வகையைச் சேர்ந்த மீன்கள், ஆங்குலர் மீன்கள் போன்றவை இங்கு காணப்படுவதுண்டு. அபைதபலாஜிக் பகுதி ஏறக்குறைய 4000 மீ முதல் 6000 மீ வரை ஆழம் உள்ள கடற்பகுதி. கடற்பன்றிகள், டிரைப்பாய்டு மீன்கள், ஜெபர் ஈல் வகையைச் சேர்ந்த மீன்கள், டம்போ ஆக்டோபஸ்கள் போன்றவை இங்கு வாழ்கின்றன.

ஹைபல்பலாஜிக் பகுதியில் ஆழமான பள்ளத்தாக்குகள் காணப்படுகின்றன. 6000 மீ முதல் கடலின் அடித்தட்டுவரை இப்பகுதி நீள்கிறது. கடலின் அடிப்பரப்புகள் ஒருபோதும் ஒரேமாதிரியான அமைப்பை உடைய சமதளப்பரப்பாக இருப்பதில்லை. பல்வேறு வகையான கடற்தட்டுகள் ஆழ்கடலில் உள்ளன. இங்கு பல வினோத உயிரினங்கள் வாழ்கின்றன.

கடல் ஷெல்கள் எனப்படும் உயிரினங்கள் இப்பகுதியில் அதிகம் காணப்படுகின்றன. உண்மையில் இவை மடிந்த பலாஜிக் பகுதி உயிரினங்களின் இறந்த உடலங்கங்கள். கடல் அடித்தட்டுப் பகுதியில் கடலடித் தீவுகள், கடலடிக் கரைப்பகுதிகள், பாறைப் பகுதிகள், கடலின் ஆழ்கடல் மையப்பகுதியில் காணப்படும் வரம்புகள் அல்லது எல்லைகள், இவற்றின் பிளவால் ஏற்படும் பள்ளத்தாக்குகள், சரிவுகள், இங்கு காணப்படும் பாறைகள் போன்ற வேறுபட்ட வினோத அமைப்புடைய

பகுதிகள் காணப்படுகின்றன.

இப்பகுதி ஆழ்கடலின் புதிர்கள் நிறைந்த பகுதி. இப்பகுதி கடலடியில் காணப்படும் சிறப்புப் பண்புகளுக்குக் காரணமாக அமைபவை. ஆழ்கடலின் மையத்தில் பாறைக் குழம்பு அல்லது மேக்மா நன்றாக உயர்ந்து, கடலடிக் கண்டத் தட்டுகளை (Tectonic Plates) நகர்த்தி இடம்பெயரச் செய்கின்றன. இதனால் பரந்த பகுதிகள் கூட பாறைகளாக மாறுகின்றன.

ஆழ்கடலின் இப்பகுதிகள் மாற்றங்கள் அடிக்கடி நிகழும் பகுதி என்று கருதப்படுகிறது. இங்கு ஏராளமாக சேறு, கசடுகள் சேகரிக்கப்படுகின்றன. ஆழ்கடலின் இப்பகுதியில் வேதிவினைகளால் உருவாவது போல் வினோதமான வடிவங்கள் ஏற்படுகின்றன. இவை புகைப்போக்கிகள்/ சிம்னிகள் (Hydrothermal Bunds) என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

உலகில் மிக ஆழமான பசுபிக் பெருங்கடலில் உள்ள மரியானா டிரஞ்ச் (Marianas Trench), இந்தியப் பெருங்கடலில் உள்ள ஜாவா டிரஞ்ச் (Java Trench) பள்ளங்கள் ஆழ்கடலின் ஹேபல்பலாஜிக் பகுதியில் அமைந்துள்ளன. உலகின் மிக உயரமான எவரெஸ்ட் சிகரத்தை மூழ்கடிக்கும் ஆழமுள்ள பகுதிகளும் கடலில் உள்ளன. ஆழ்கடலின் அடியில் காணப்படும் இவற்றை முதன்முதலில் ஸ்காட்லாந்து இயற்கை விஞ்ஞானி சார்ல்ஸ் தாம்சன் 1870இல் கண்டுபிடித்தார்.

அவர் தலைமையில் நடந்த கடல் ஆய்வுகளின்போது, 26,000 அடி ஆழத்தில் 4500க்கும் மேற்பட்ட உயிரினங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. மீன்கள், பவளங்கள், கடல்வாழ் விலங்குகள், ஜெல்லி மீன்கள் போன்ற ஆயிரக்கணக்கான உயிரினங்கள் சவால்கள் நிறைந்த இந்த ஆழ்கடற்பகுதியில் கண்டறியப்பட்டன. இப்பகுதியில் வாழ்வதற்கு ஏற்ற சில சிறப்புப் பண்புகள் இந்த உயிரினங்களிடம் காணப்படுகின்றன.

சில உயிரினங்களில் வெள்ளி நிறத்தில் உள்ள ஒளிச்சேர்க்கை செல்கள் காணப்படுகின்றன. பொதுவாக இவை மீசோதெலாஜிக் பகுதியில் வாழ்பவை. சூரிய ஒளி விழும்போது இந்த

செல்களில் அது பிரதிபலிக்கப்பட்டு இவை கண்களுக்குப் புலப்படாமல் மறைகின்றன. எதிரிகளிடம் இருந்து தப்பிக்க, இணையை, இரையைக் கவர இந்த உயிரினங்கள் இவற்றைப் பயன்படுத்துகின்றன.

ஆழ்கடல் உயிரினங்கள் பொதுவாக கருத்து இருண்ட அல்லது கடும் சிவப்பு நிறத்தைப் பயன்படுத்தி மற்ற உயிரினங்களிடம் இருந்து மறைந்து வாழ்கின்றன. மென்படல அல்லது காற்று நுண் அறைகள் (Thin Bladder/Air Bladder) இவற்றின் மற்றொரு சிறப்புப் பண்பு. இது இந்த உயிரினங்களுக்கு மிதக்கும் திறனைத் தருகிறது. ஒலியை எழுப்ப, உள்வாங்கிக் கொள்ள இந்தப் படலம் பிரதிபலிப்பு உறுப்பாகச் செயல்படுகிறது.

சமீபகாலத்தில் உயிரி மூலக்கூறுகள் (Bio molecules) கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை சீசோலைட்டுகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இந்த மூலக்கூறுகள் மற்ற அணுக்களை அவை பிளவடைவதில் இருந்து காக்கிறது. இந்தியாவில் ஆழ்கடல் மீன்கள், மற்ற உயிரினங்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் மற்றும் வகைப்பாடு AWஜக்கோஸ்க்கின் என்பவரால் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

1914ல் இந்தியக் கடலாய்வு (Indian Marine Survey Steamer RRI) என்ற பெயரில் இந்த ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டன. கடலின் ஆழ்பகுதியில் வாழும் உயிரினங்கள் அளவில் பெரியவை. இது பிரம்மாண்டத் தன்மை (Gigantism) என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த உயிரினங்கள் பருவம் அடைய நீண்டநாள் எடுத்துக்கொள்வது, குஞ்சுகளைப் பெற அதிக காலம் ஆவது இவை நீண்ட ஆயுள் பெறக் காரணம் என்று கருதப்படுகிறது.

கடலின் சூழல் சமநிலையைப் பேண இவை முக்கியப்பங்கு வகிப்பதால் இந்த உயிரினங்கள் அளவிற்கு அதிகமாக சுரண்டப்பட்டால் அது நாசத்தையே ஏற்படுத்தும். ஆழ்கடல் பகுதியில் இன்னும் அதிக ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியுள்ளது. இனி அடுத்தமுறை நாம் கடற்கரைக்குச் செல்லும்போது கடலின் இந்த அதிசயங்களை நினைவுகூருவோம்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

எனது இரகசியங்களை,
எனது ஒப்பற்ற பேரழகை,
அறிந்து
உலகத்தின் அழகிய பெண்களெல்லாம்
ஆச்சரியப்படுகின்றனர்.

சமூக வழக்கை ஒப்ப இருக்கும்
ஒரு விளம்பரப்பெண்ணின்
கவர்ச்சியோ கட்டழகோ
கொண்டவள் அல்ல நான்

ஆனால்,
நான்
ஒப்பற்ற பேரழகியென்று
சொல்லும் போது,
அதை
அவர்கள் பொய்யென நினைக்கிறார்கள்

இங்கே
என் கைக்கெட்டிய
தூரத்திற்கு நான் இருக்கிறது
எனது ஒப்பற்ற பேரழகு..
எனது இடையின் நிலையில்
எனது துடுக்கு நடையில்
எனது உதட்டின் வளைவுகளில் இருக்கிறது

ஒப்பற்ற அழகி - நான்
ஒரு பெண்.
நான் ஒப்பில்லாப் பேரழகி.

மிக இயல்பாக, உங்களுக்கு ஏற்றபடி
நான் ஓர் அறைக்குள்
நுழைகிறேன்.
அங்கிருக்கும்

ஒரு மனிதனை நோக்கி நகர்கிறேன்.
அம்மனிதனின் அருகே
இருந்தவரெல்லாம்
எழுகின்றனர்
மண்டியிடுகின்றனர்
பின்னர்

தேன்சுட்டின் தேனீக்களாய்
என்னை மொய்க்கின்றனர்.

ஏனென்பதற்குக் காரணமாக,
என் கண்களில் தகிக்கின்ற நெருப்பையும்
என் பற்களில் எழுகின்ற ஒளிர்வையும்
என் இடை தருகின்ற அசைவையும்
என் கால்களில் இயைந்திருக்கும்
இன்பத்தையும்
நான் காட்டுகிறேன்

ஒப்பற்ற பெண்ணழகி

ஒப்பற்ற அழகி - நான்
ஒரு பெண்.
நான் ஒப்பில்லாப் பேரழகி.

என்னிடம் என்ன உள்ளது என்று
ஆண்களெல்லாம்
ஆச்சரியப்பட்டுகின்றனர்
அவர்கள் பலவாய் முயற்சித்தும்
என் உள மர்மத்தை,
புதிரை, இரகசியத்தை அறிந்துகொள்ள
முடியாதவர்களாக இருக்கின்றனர்.
எனது உள மர்மத்தை அவர்களுக்குக்
காட்டவே முயற்சிக்கிறேன்
ஆனாலும்
அவர்கள் புரிந்தபாடில்லை.

ஏனென்பதற்குக் காரணமாக
என் முதுகின் நிமிர்வை
என் சிரிப்பில் ஒளிரும் சூரியனை
என் மாற்பகங்களில் எழும் அலைகளை
என் பாங்கில் உள்ள நளிணங்களை
நான் காட்டுகிறேன்

ஒப்பற்ற அழகி - நான்
ஒரு பெண்.
நான் ஒப்பில்லாப் பேரழகி.

ஏன் நான் தலைகுனிவதில்லை என்பதை
நீங்கள் இப்போது அறிந்திருப்பீர்கள்.
நான் சத்தம் செய்வதில்லை
துள்ளி ஆர்ப்பரிப்பதில்லை
குரல் அதிர அரற்றும் தேவை
எனக்கில்லை
உன்னை நான் கடந்து செல்கையில்
நீயாகவே எனக்காய்ப்
பெருமிதப் படும்படி செய்கிறேன்

ஏனென்பதற்குக் காரணமாக,
எனது குதிக்கால் ஓசையை
எனது மயிர்கற்றைகளின் சுருளை
எனது விரிந்த உள்ளங்கைகளை
எனக்கான எனது அக்கறையின்
அவசியத்தை
நான் காட்டுகிறேன்

ஏனென்றால்,
ஒப்பற்ற அழகி - நான்
ஒரு பெண்.
நான் ஒப்பில்லாப் பேரழகி.

**PEARL SHIPPING
AGENCIES**

**PEARL SHIPPING
AND CHARTERING**

PEARL LOGISTICS

**Steamer Agents - Stevedores - Chartering Brokers - Custom House Agents
- MTO - NVOCC - LCL Consolidators & Forwarders**

Head Office:

2/3A, Harbour Express Road, Madathur, Tuticorin - 628008

Tel.: +91 461 2340543 / 47

Fax: +91 461 2340471 Web: www.pearltuty.com

Email: shipping@pearltuty.com

logistics@pearltuty.com

chartering@pearltuty.com

Branches

Cochin - Karaikal - Chennai - Ennore - Kattupalli - Krishnapatnam - Kakinada

& Singapore

